

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
March 2023

สาระ: : ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องเข้าใจตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของละครที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ว่าสิ่งใดที่เป็นอดีต เวลานี้ต้องกลายเป็นปัจจุบัน ยุคแห่งการบรรจบพบกันเป็นปัจจุบันในขณะนี้ และแล้วยุคทองก็จะมา

คำถาม: อะไรคือวิธีการที่ทำให้ตัวลูกเองสมบูรณ์พร้อมตามศรีมัท?

คำตอบ: ในการที่จะทำให้ตัวลูกเองสมบูรณ์พร้อม จงไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ พุดกับตัวลูกเอง บาบ่า ท่านนั้นแสนจะอ่อนหวาน ฉันจะกลับมาอ่อนหวานเช่นท่าน! ฉันกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ และให้ความรู้แก่ทุกคนเช่นเดียวกับท่าน ฉันจะไม่ทำให้ใครไม่พอใจ ความสงบคือศาสนาดั้งเดิมของฉัน ฉันจะอยู่อย่างเต็มไปด้วยความสงบเสมอและฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง พุดกับตนเองในวิธีนี้และทำให้ตัวลูกเองสมบูรณ์พร้อม

เพลง: แม่! โอ แม่! ท่านคือผู้ประทานชีวิต...

โอมซานติ พระเจ้าชีวาพุด เมื่อลูกเพียงแต่พุดว่า “พระเจ้าพุด” ผู้คนก็ไม่เข้าใจสิ่งใด อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกล่าวถึงชื่อของท่านพวกเขาทั้งหมดผู้ที่ถ่ายทอดก็ตะพุดว่าพระเจ้ากฤษณะพุด ท่านมีชีวิตอยู่ในอดีต ผู้คนเข้าใจว่าศรีกฤษณะได้มา และได้พุดก็ตะและสอนราชาโยคะ ทั้งหมดนั้นซึ่งเป็นอดีต อย่างแน่นอนที่เวลานี้ต้องกลายเป็นปัจจุบัน สิ่งซึ่งเป็นปัจจุบันในเวลานี้ต้องกลายเป็นอดีต สิ่งซึ่งผ่านไปแล้วเรียกว่าอดีต เพราะสิ่งนั้นเกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว เวลานี้ชีพบบาบ่าได้มาแล้ว ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านเคยคงอยู่ในอดีต พระเจ้าชีวาพุด ผู้เดียวที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่เรียกว่าผู้ทรงอำนาจคือพ่อของทุกคน ท่านหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก ลูกคือลูกๆ ของท่าน เป็นชีพชัคตี ลูกเคยได้ยินคำยกย่องชีพชัคตีในเพลงแล้ว ชีพชัคตีจากัดอัมบาเคยมีชีวิตอยู่มาในอดีต และนี่คืออนุสรณ์ของเธอ พวกเขาเคยคงอยู่ในอดีต และอย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องมาอีกครั้งหนึ่ง เช่นที่ยุคทองกลายเป็นอดีต และเวลานี้เป็นยุคเหล็ก ดังนั้นยุคทองต้องมาอีกครั้งหนึ่ง เวลานี้เป็นการบรรจบกันของโลกเก่าและโลกใหม่! อย่างแน่นอนที่โลกใหม่ได้คงอยู่ในอดีต และเวลานี้เป็นโลกเก่า ยุคทองซึ่งกลายเป็นอดีตต้องมาอีกครั้งในอนาคต นี่คือการประเดิมของความเข้าใจ ความรู้คือความเข้าใจ นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธาและนี่คือความรู้ วงจรโลกหมุนไปอย่างไรต้องเป็นที่เข้าใจ จนกว่าจะมีการเข้าใจสิ่งนี้ ไม่เช่นนั้นผู้คนจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของละครต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกรู้ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของละครที่มีขีดจำกัด นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งผู้คนไม่สามารถเข้าใจ พ่อ ผู้เป็นนายของความไม่มีขีดจำกัดมาด้วยตนเองและ อธิบายแก่ลูก มีคำกล่าวว่า: พระเจ้าชีวาพุด ไม่ใช่:พระเจ้ากฤษณะพุด พวกเขาเรียกกฤษณะว่าศรีด้วยเช่นกัน เพราะเป็นพ่อที่ได้ทำให้เขาเหล่านั้นสูงส่ง ผู้คนที่นำเสนอสารของบาร์ตารู้ว่าศรีกฤษณะกลายเป็นนารายณ์ เวลานี้เราพุดว่า ผู้ที่นำเสนอสารเหล่านั้นปราศจากความเข้าใจ ทั้งหมดนั้นนำเสนอสาร ไม่มีความสุขและไม่บริสุทธิ์ เราเคยเป็นเช่นนั้นด้วย แต่เวลานี้เรากำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้เราได้พบกับพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ กฤษณะไม่สามารถเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้สร้าง ผู้สร้างโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ ท่านเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ทรงอำนาจ ท่านคือผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ทั้งโลกนั้นไม่บริสุทธิ์ ราวน์ทำให้ทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์ เพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนไม่สามารถทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ได้ไม่ว่าจะภายใต้สถานการณ์ใดๆก็ตาม นี่เป็นเรื่องของทั้งโลก ยกตัวอย่าง ชันยาสซี 10 ถึง 20 ล้านอาจจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่กระนั้นก็ตาม ผู้คน 5 ถึง 6 พันล้านไม่บริสุทธิ์ และสิ่งนี้จะเรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน ในความเป็นจริงพระเจ้าชีวาพุด และพุดว่า: ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ไม่มีแม่เพียงคนเดียวสามารถบริสุทธิ์ได้ พ่อพุดว่า:พ่อชำระทั้งโลกเพื่อที่จะชำระลูกๆให้บริสุทธิ์ ความหมายของ “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” ก็คือผู้เดียวที่ชำระโลกให้บริสุทธิ์ ชีพบบาบ่าเองนั้นพุดว่า: พ่อกำลังชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ลูกคือผู้ที่ต้องกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในโลกใหม่ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ไม่มีใครรู้จักชีพบบาบ่าเช่นกัน ถามผู้คนว่า: ท่านได้ฉลองชีพแจนที่สำหรับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน แต่ท่านได้มาเมื่อใด ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนมาอย่างไร? ผู้ที่ไม่มีตัวตนนั้นอย่างแน่นอนจะต้องเข้ามาในร่างกาย เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่ท่านจะสามารถทำการกระทำได้ ดวงวิญญาณไม่สามารถทำการกระทำโดยไม่มีร่างกาย อย่างแน่นอนที่พระเจ้ามาและทำการกระทำเพื่อทำให้ทุกคนนั้นสูงส่ง การชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์อยู่ในมือของเพียงผู้เดียวเท่านั้น ผู้คนทุกคนแห่งไม่มีความสุข ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดเรียกหาพระเจ้าผู้เดียว และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ต้องมีพระเจ้าเดียว มีผู้เลื่อมใสศรัทธา นับไม่ถ้วน พระเจ้าชีวาพุด: ฉันพระเจ้าชีวาได้สอนราชา

โยคะแกล้งๆ แล้วอธิบายแกล้งถึงความรู้อย่างจริงจัง สิ่งนี้หมายถึงลูกๆ ดวงวิญญาณในเวลานี้มีความรู้ของวงจรโลก เช่นที่ ฉัน ผู้เป็นพ่อ มีความรู้ของวงจรโลก พ่อได้มาแล้วเพื่อสอนลูก อย่างแน่นอน ที่วงจรโลกต้องหมุนไป ทุกคนต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ใครบางคนต้องกลายเป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนี้ พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากกรงขังของกิเลสทั้ง 5 พ่อคือชีวาและพ่อกำลังนั่งอยู่ในพาหนะนี้ ลูกก็จะพูดว่า: ฉัน ดวงวิญญาณกำลังนั่งอยู่ในร่างกายนี้ และชื่อของร่างกายของฉันคือชื่อนั้นชื่อนี้ ชีพบาบาพูดว่า: ฉัน ผู้ไม่มีตัวตนไม่มีร่างกาย ชื่อของฉันเอง พ่อสูงสุดคือชีวา ฉัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเหมือนกับดวงดาว พ่อมีชื่อเดียวเท่านั้น ชีวา ลูกคือชาลิแกรม แต่ชื่อของลูกเปลี่ยนไปในแต่ละ 84 ชาติเกิดของลูก พ่อมีชื่อเดียวเท่านั้น พ่อไม่ได้กลับมาให้ชาติเกิด ผู้เดียวที่ชื่อของเขาถูกกล่าวไว้ในกิตะใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ไม่ใช่ว่ากฤษณะพูดกิตะ ประเด็นเหล่านี้ต้องอาศัยความเข้าใจอย่างมาก ไม่มีสิ่งใดอยู่ในมือของผู้คน ไม่ว่าพวกเขาทำอะไรก็ตาม เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่กำลังทำสิ่งนี้ เป็นงานของพ่อที่จะให้ความสงบและความสุขแก่ผู้คน จงยกย่องพ่อผู้เดียวเสมอ ไม่มีการยกย่องใครอื่น ไม่มีการยกย่องลักษณะและนารายณ์เช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาเคยปกครองอาณาจักรเมื่อพวกเขามีชีวิตอยู่ และดังนั้นลูกก็เข้าใจว่าพวกเขาเคยเป็นนายของสวรรค์ เพียงแต่มองดูความอัศจรรย์: เหล่านั้นคือสัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิต ในขณะที่ลูกกำลังนั่งที่นี้ในรูปที่มีชีวิต พระเจ้าชีวาพูด: ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลักษณะและนารายณ์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ผู้คนสร้างวัดให้แก่ผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่ในอดีตและกราบไหว้บูชาบุคคลเหล่านั้น สิ่งนี้ต้องการพิสูจน์ให้กับพวกเขา ไม่ใช่ว่าพระเจ้านั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วท่านกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ไม่เลย ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งว่า พ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่ที่ไหน หรือลูกๆ ของพ่อผู้เป็นชาลิแกรมก็รู้ว่าพวกเขาอาศัยอยู่ที่ไหน มีเพียงบ้านเดียวเท่านั้นสำหรับดวงวิญญาณทั้งหลายและดวงวิญญาณสูงสุด บ้านที่แสนหวาน ลูกจะไม่เรียกสิ่งนั้นว่าเป็นบ้านของเพียงพ่อที่หวานชื่นเท่านั้น เวลาที่ลูกรู้ว่าดินแดนนิพพานเป็นบ้านของลูกด้วย พ่อของเราอยู่ที่นั่น หากลูกเพียงแต่จดจำบ้าน นั่นคือมีโยคะกับธาตุบราห์มาและบาปของลูกก็ไม่สามารถปลดปล่อยได้ด้วยสิ่งนั้น ถึงแม้ว่ามีผู้ที่มิโยคะกับธาตุบราห์มาหรือวัตถุธาตุ บาปของพวกเขาไม่สามารถจะถูกเผาไป ใช่มั้ยเพราะความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา บางทีพวกเขาอาจจะได้รับความสุขชั่วคราว ยิ่งลูกจดจำท่านมากเพียงไร ลูกจะได้รับความสงบมากตามนั้น ดังนั้นพ่อพูดว่า: โยคะของพวกเขาเนี่ยผิด ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า: “ด้วยการจดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกเผาไป” กฤษณะไม่สามารถพูดสิ่งนี้ เขาเป็นนายของดินแดนสุขาดี เขาจะไม่พูดว่า: “อยู่อย่างปราศจากร่างและจดจำชีพบาบา!” หรือ “จดจำฉัน!” ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการแก้ไขให้กิตะนั้นถูกต้อง เป็นเพราะกิตะถูกทำให้ผิดพลาดไป บุคลิกภาพของพระเจ้าจึงได้สูญเสียไป และแล้วพวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าไม่มีนามหรือรูป แม้กระทั่งดวงวิญญาณก็มีนาม รูป และเวลา ชื่อของแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ พ่อสูงสุดเป็นดวงวิญญาณสูงสุดด้วยเช่นกัน พารามหมายถึงสูงสุด สูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านอยู่เหนือการเกิดและการตาย - ท่านอวตารมา ท่านเข้ามาในผู้ที่มืบทบาทนั้นในละครเท่านั้น ท่านให้ชื่อเขาว่าบราห์มา ชื่อ “บราห์มา” ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง ท่านทำการสร้างผ่านบราห์มา ดังนั้นท่านจะไม่เข้าไปในร่างของศรัทษณะ ถึงแม้ว่าท่านจะเข้าไปในร่างของอีกผู้หนึ่ง ท่านก็ต้องให้ชื่อบุคคลนั้นว่าบราห์มา ผู้คนพูดว่า: เหตุใดท่านจึงไม่เข้าไปในร่างของใครอื่นเล่า? ดังนั้นท่านควรจะเข้าไปในร่างของใคร? ท่านมาเพื่อให้ความรู้ แต่ละวันที่ผ่านไปผู้คนจะเริ่มตื่นเข้าใจและจะมีการเติบโตในบรรดาลูกๆ สภาพของลูกจะต้องดีมาก นักแสดงในละครรู้ว่าพวกเขาได้มาจากบ้านของเขาและไปบนเวทีเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ในทำนองเดียวกันเราดวงวิญญาณก็ใช้เครื่องแต่งกายของร่างกายและเล่นบทบาทของเรา และแล้วเราต้องกลับบ้าน และดังนั้นเราต้องละร่างของเรา ลูกควรจะมีความสุขและไม่หวาดกลัว ลูกกำลังหารายได้อย่างมากมาย ผู้ที่จากร่างของพวกเขาสามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าพวกเขาได้หารายได้มากเพียงไร ลูกเข้าใจว่าในบรรดาผู้ที่จากร่างของพวกเขาไปแล้ว บ้างก็ได้สถานภาพที่สูง ผู้หนึ่งผู้หนึ่งเคยทำงานรับใช้ที่ดีมากและแล้วเวลานี้ได้รับอีกร่างหนึ่ง เขาได้จากไปแล้ว*ล่วงหน้า* (in advance) เขามืบทบาทมากเท่านั้นที่นี้ อย่างไรก็ตาม เป็นไปได้ที่เขาอาจจะมาอีกครั้งเพื่อรับความรู้ อย่างน้อยที่สุด เขากลายเป็นทนายแล้ว บางทีเขาต้องสะสางบัญชีกรรมกับใครบางคน ดังนั้นเขาจึงได้จากไปเพื่อสะสางบัญชีกรรม ดวงวิญญาณนั้นมีสันสการ์ของความรู้ สันสการ์อยู่ในดวงวิญญาณ สันสการ์ไม่สามารถหายไปได้ เขาต้องกำลังทำงานรับใช้ในสถานที่ที่ดีบางแห่ง เขาได้นำเอาสันสการ์ของความรู้ไปกับเขา และดังนั้นเขาก็กำลังทำงานรับใช้บางรูปแบบในบางแห่ง ไม่ใช่ว่าทุกคนจะไป ไม่เลย ใช่มั้ย อย่างแน่นอนที่ด้วยการอยู่ในโยคะ ช่วงอายุของลูกจะเพิ่มพูนกิจกรรมที่ยิ่งใหญ่เป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน บ้างก็พูดว่า: “บาบา ท่านนั้นอ่อนหวานอย่างมาก! ฉันก็จะกลับมาอ่อนหวานเหมือนกันกับท่าน ฉันจะกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้” พ่อพูดว่า: “จงเฝ้าแต่มองดูตนเอง - ฉันกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ไหม? ฉันได้ให้ความรู้แก่ผู้อื่นเช่นที่แม่และพ่อทำหรือไม่? มีใครอยู่อย่างไม่พอใจกับฉันไหม? ฉันได้สร้างสมความสงบไหม? ศาสนาดั้งเดิมของฉันคือความสงบ” จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ตรวจสอบดูว่าลูกไม่มีกิเลสใดๆอยู่ในตัวลูก หากมีกิเลสใดๆ ลูกก็จะสอปลก ลูกต้องพูดกับตนเองในวิธีนี้ นี่คือการไตร่ตรองมหาสมุทร

แห่งความรู้และการทำให้ตนเองสมบูรณ์พร้อมด้วยการทำตามศรัทธา ผู้อื่นทั้งหมดเฝ้าแต่อยู่อย่างไม่สมบูรณ์พร้อมด้วยการทำตามการชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจ เราเองก็เคยไม่สมบูรณ์! เราไม่ได้มีคุณธรรมใดๆ มีการร้องเพลงว่า: “ฉันนั้นปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรมใดๆ” คำพูดนั้นก็ดีมาก ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กูรู นานักเองเคยยกย่องท่านด้วย ดังนั้นลูกเองต้องอธิบายสิ่งนี้กับผู้คนด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าผู้ที่ต้นอ่อนของพวกเขาถูกเพาะ หว่านในวงจรที่แล้ว คือผู้ที่จะมาและเข้าถึงสิ่งนี้ ไม่เช่นนั้นพวกเขามาที่นี้และจากไปอย่างสับสนเพียงเช่นนั้น ที่นี้ลูกรู้ว่า ไม่มีใครมีความรู้ที่พ่อผู้เต็มไปด้วยความรู้ให้แก่ลูก เราอยู่ในรูปที่แฝงตัว และแล้วในอนาคตเราจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ทุกคนได้ทำการกระทำ แต่การกระทำทั้งหมดที่มนุษย์ทำทั้งหมดเป็นบาป เพราะพวกเขาทำทุกอย่างตามการชี้แนะของราวัน การกระทำที่เราทำนั้นเป็นไปตามศรัทธา เป็นบาปที่ทำให้ศรัทธาแก่เรา บาบาได้อธิบายแล้วว่า: “ลูกคือกองทัพที่ให้การช่วยเหลือให้พ้นภัย” กองทัพที่ให้การช่วยเหลือให้พ้นภัยนั้นคือผู้ที่พาเรือที่จมข้ามฟาก พวกเขาทำให้ผู้ที่ไม่มีความสุขนั้นมีความสุข เวลาลูกกำลังพาเรือของทุกคนข้ามฟากด้วยการทำตามศรัทธา ความยิ่งใหญ่เป็นของชีพบบา ลูกเคยเป็นผู้ที่โง่เขลา เมื่อลูกได้รับการชี้แนะของพ่อ ลูกก็ให้การชี้แนะเหล่านั้นแก่ผู้อื่นด้วย พ่อมาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว และให้ศรัทธาแก่ลูก ราวันไม่ใช่บุคคลหรือสิ่งของที่จะมา มายาลากลูกเข้าไปสู่กิเลส ที่นี้ พ่อกำลังให้การชี้แนะแก่ลูก เช่นที่ครูสอนในโรงเรียน ราวันไม่ใช่บุคคลที่จะสอนสิ่งผิดๆ แก่ลูก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ราวันจะไม่เรียกว่ามหาสมุทร หรือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ เวลาลูกกำลังทำตามศรัทธา ลูก กลายเป็นบราห์มินและรับใช้ยกยา ลูกต้องสอนราชาโยคะและความรู้ เมื่อผู้คนเหล่านั้นสร้างไฟบูชาัยย พวกเขาก็มีคัมภีร์ด้วยเช่นกัน พวกเขาสร้างไฟบูชาัยยของรูตรา แต่พวกเขาไม่มีรูตรา รูตรา ชีพบบาอยู่ที่นี้ในทางปฏิบัติ ไฟบูชาัยยของความรู้ ของรูตราได้ถูกสร้างขึ้นในเวลาปัจจุบัน สิ่งซึ่งเป็นอดีตเวลานี้เป็นปัจจุบัน และแล้วก็จะกลายเป็นอดีต ผู้คนก็เฝ้าแต่จดจำอดีต เวลาลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกในทางปฏิบัติ เวลานั้นอดีตกลายเป็นปัจจุบัน และแล้วก็จะกลายเป็นอดีต สิ่งนี้เฝ้าแต่เกิดขึ้นตลอดเวลา ยุคเหล็กต้องกลายเป็นอดีตและยุคทองต้องมา เวลานั้นยุคแห่งการบรรจบพบกันคือปัจจุบัน มโนสฺรณของสิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีต ผู้ที่มีอนุสฺรณที่ไม่มีชีวิตของเขา คงอยู่ในรูปที่มีชีวิตในปัจจุบัน ลูกประจำของผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงถูกสร้างขึ้นในเวลานี้ มีลูกประจำของรูตราด้วยเช่นกัน เหล่านั้นทั้งหมดคือสัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิต อย่างแน่นอนที่พวกเขาได้ทำบางสิ่งเมื่อพวกเขาเคยมีชีวิตอยู่ในรูปที่มีชีวิต เพราะเหตุนี้เองจึงมีการกล่าวถึงลูกประจำของรูตรา ลูกกำลังจะกลายเป็นลูกประจำของชีพบบาในรูปที่มีชีวิตตามลำดับกันไป ยิ่งลูกมีโยคะมากเพียงไรลูกจะเข้ามาใกล้ชิดในลูกประจำรอบคอบของรูตรามากขึ้น เวลานี้เราอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกควรจะพูดกับตนเองในวิธีนี้ ลูกมีความรู้ ความรู้นั้นเฝ้าแต่ดวงหมุนอยู่ภายในลูกตลอดเวลาว่าลูกคือลูกๆ ของชีพบบาอย่างแท้จริง เราจะเป็นนายของโลก และเข้ามาสู่วงจรอีกครั้งหนึ่ง นี้เรียกว่าวงจรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง บางคนก็พูดว่า: “เหตุใดท่านจึงกำลังประณามผู้อื่น?” บอกพวกเขาว่า “มีการเขียนเอาไว้ว่าพระเจ้าพูด” เราไม่ได้กำลังประณามใคร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขอให้ทุกการกระทำของลูกสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา พาเรือที่จมของทุกคนข้ามฟากตามศรัทธา ให้มีความสุขแก่ผู้ที่ไม่มีความสุข
2. ในการที่จะเข้ามาใกล้ชิดในลูกประจำ เฝ้าแต่ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและอยู่ในการจดจำระลึกถึง ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ พูดกับตนเองอย่างแน่อน

พร: ขอให้ลูกมีโชคแห่งความสุขและมีประสบการณ์ของปิติสุขและความบันเทิงในชีวิตบราห์มินอย่างสม่าเสมอ ลูกๆ ผู้มีโชคแห่งความสุขอยู่ในซึ่งข้าของความสุขออย่างสม่าเสมอ และพวกเขามีประสบการณ์ของปิติสุขและความบันเทิงในชีวิตบราห์มินของพวกเขาอย่างสม่าเสมอ ซึ่งข้าของความสุขอเหล่านั้นจะอยู่อย่างคงที่และมั่นคงเมื่อเชือกของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ขึ้นถึง ถ้าแม่เชือกหนึ่งใดหลวม เมื่อซึ่งข้าแกว่งไกวผู้ที่นั่งอยู่บนซึ่งข้าจะตกลงมา ดังนั้นรักษาเชือกทั้งสองไว้ให้แข็งแรงและลูกจะเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของความบันเทิง เมื่อลูกมีความเป็นมิตรของผู้ทรงอำนาจ และซึ่งข้าแห่งความสุข จะสามารถมีโชคแห่งความสุขใดที่ยิ่งใหญ่ไปกว่านั้นเล่า

คติพจน์: ผู้ที่มีความรู้สึกของความเมตตาและสายตาของความกรุณาปราณีสำหรับทุกคนเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในอันดับ 1 โดยการทำตามมาแม่และบาบาและให้ความใส่ใจกับการศึกษาเล่าเรียน ลูกจะประกาศสิทธิในอันดับ 1
- คำถาม:** อะไรคือความแตกต่างระหว่างผลลัพธ์ของการกระทำที่ทำโดยการทำตามการชี้แนะของจิตใจลูกและของการกระทำตามศรัทธา?
- คำตอบ:** ผู้ที่ทำตามการชี้แนะของเขาเองจะต้องเสียใจภายหลังในอนาคต พวกเขาเฝ้าแต่อยู่อย่างมีความสุข บ้างก็ล้มละลายด้วยการทำตามการชี้แนะของจิตใจตนเอง นั่นคือการชี้แนะของมายา บ้างก็ล้มป่วยและบ้างก็มีความตายก่อนเวลาอันควร ทั้งหมดนั้นคือการเสียใจต่อการกระทำของลูก ลูกๆทำการกระทำที่สูงส่งตามศรัทธา ลูกจะไม่ต้องเสียใจต่อการกระทำเหล่านั้นในภายหลังถึงครึ่งหนึ่งของวงจร
- เพลง:** จากการบรรลุถึงท่าน เราได้บรรลุถึงทั้งโลก...

โอม ชานติ ลูกๆได้ยิน 2 บรรทัดของเพลงแล้ว ตั้งแต่เราได้บรรลุถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว เรากำลังประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองของทั้งโลกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด สามารถที่จะเข้าใจได้ด้วยสติปัญญาที่ธรรมดาสงบลงว่า เมื่อเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพในบาร์ต ที่นั่นไม่ได้มีศาสนาอื่นใด เคยมีเพียงราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ เช่นที่เคยมีอาณาจักรของเอ็ดเวิร์ดที่ 1 และเอ็ดเวิร์ดที่ 2 ที่เคยอยู่ในสหราชอาณาจักร เมื่อเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในบาร์ตอาณาจักรของพวกเขาได้ขยายไปครอบคลุมทั่วทั้งโลก ผู้คนได้ลิ้มสิ่งนี้ไปแล้ว เวลานี้ลูกๆ ได้บรรลุถึงพ่อแล้ว ซึ่งหมายถึงลูกได้มาซึ่งอาณาจักรของโลก พ่อเองพูดว่า: ลูกๆ ลูกได้ลิ้มไปแล้วว่าเมื่อเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพในบาร์ตนี้ เมื่อเป็นยุคทอง ลูกเคยเป็นนายของทั้งโลก ที่นั่นไม่มีการแบ่งแยกใด ฯลฯ ลักษมีและนารายณ์เคยมีมงกุฎสองชั้น แม้กระทั่งมหาราชาได้สร้างวัดแก่ลักษมีและนารายณ์และรามและสีดาในพระราชวังเพื่อกราบไหว้บูชาบุคคลเหล่านั้น เหล่าเหล่านั้นเคยเป็นราชาของบาร์ตและเหล่านี้เป็นราชาของบาร์ตด้วย แต่เหล่านั้นเป็นราชาของยุคทองและยุคเงินในขณะที่เหล่านี้เป็นราชาของยุคทองแดงและยุคเหล็ก ในยุคทองและยุคเงิน เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์และรามและสีดา และแล้วหลังจากนั้น ก็เป็นราชาผู้ที่ซ่องแหวะในกิเลส ผู้ที่ซ่องแหวะในกิเลสจะกลายเป็นราชาได้อย่างไร? ชีพบาบาหนึ่งที่นั้นและอธิบายสิ่งเหล่านี้ผ่านผู้นี้ (บราห์มา บาบา) ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและต่อมากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา นั่นเป็นที่จดจำ อย่างแน่นอนที่ทุกคนจะต้องกลับมาตาโมประธานจากสะโตประธาน พ่อพูดว่า: โอ ลูกๆ เริ่มแรกลูกเคยเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีที่สะโตคุณีในยุคทองและลูกเคยบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกๆจดจำสิ่งนี้ อย่างแท้จริงที่เราเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เราไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้และเรากำลังประกาศสิทธิในสถานภาพนั้นด้วยการทำความเพียรพยายาม มายาทำให้เรากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกต้องเข้าถึงคำสอนเหล่านี้ที่ลูกได้รับ นักเรียนเก็บคำสอนที่พวกเขาได้รับที่วิทยาลัยไว้ในสติปัญญา สิ่งนี้ได้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่าลูกผู้คนของบาร์ตเคยเป็นเทพ พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่เราในวงจรที่แล้วเช่นกัน ประเด็นหลักเป็นประเด็นของกิตะ เมื่อลูกพบปะกับใครบางคน ถามบุคคลนั้น: ท่านเคยรับฟังหรืออ่านกิตะมัย? ได้มีการกล่าวไว้ว่า: พระเจ้าพูด พระเจ้าพูดคำพูดเหล่านั้นได้อย่างไร? ท่านเคยได้ยินว่าพระเจ้าสอนหรือ? เพียงในกิตะเท่านั้นที่มีคำกล่าวไว้ว่า: พระเจ้าพูด ลูกๆ รู้ว่าพระเจ้าได้สอนราชาโยคะแก่ลูกและได้บอกลูกว่าท่านจะทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา และพวกเขาก็ได้อ้างอิงถึงชื่อกฤษณะ กฤษณะเป็นเจ้าชายของยุคทอง กฤษณะได้มาซึ่งสถานภาพจากพ่อของเขา กฤษณะไม่ได้อยู่เพียงลำพัง เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เวลาที่กำลังมีการก่อตั้งอาณาจักรนี้อีกครั้งหนึ่ง เวลาที่กฤษณะได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดและกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรนั้นอีกครั้ง สิ่งนี้ควรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกๆ พระเจ้าได้สอนลูกในวิธีนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน พระเจ้าเต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปิติ กฤษณะไม่สามารถได้รับสมญาของผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปิติ พ่อให้ความปิติแก่ทั้งโลก รวมทั้งวัดฤทธาตุ ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สามารถทำสิ่งนี้ได้ ความปิติหมายถึงความเมตตา ที่นี้วัดฤทธาตุทั้งหมด ฯลฯ ตาโมประธาน เมื่อมีฝนตก นั่นก็สร้างความเสียหาย จะเฝ้าแต่มีพายุ ทั้งหมดไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ในยุคทอง ไม่มีสิ่งใดที่ไม่เป็นไปตามกฎที่จะสร้างความเสียหาย การเก็บเกี่ยวก็พร้อมในเวลาที่เหมาะสม มีการให้น้ำในเวลาที่เหมาะสม ไม่มีภัยพิบัติใดที่นั่น สิ่งเหล่านี้ที่นี้เป็นภัยพิบัติของมายาที่สร้างความทุกข์ให้แก่ลูก ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของมายา เวลาที่ลูกเข้าใจว่าพ่อเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ซึ่งหมายถึงพระเจ้า ลูกควรจะพูดถึงสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อสอนการกระทำเช่นนั้นแก่ลูกที่ลูกจะไม่มีวันต้องเสียใจกับการกระทำเหล่านั้น ด้วยการทำ

ตามการชี้แนะของตนเอง มนุษย์ทุกคนเสียใจกับการกระทำของเขา การมีใช้หรือการไถ่ก็เป็นความทุกข์ทรมานของกรรมเช่นกัน การล้มละลายก็เป็นการเสียใจภายหลังของการกระทำของลูกเช่นกัน พ่อกำลังสอนการกระทำที่สูงส่งแก่ลูก มากเท่าที่ลูกแต่ละคนศึกษาสิ่งนี้ ตามนั้นเองที่ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงในสวรรค์ ในโรงละคร บางคนมีที่นั่งลูกจองไว้เป็นพิเศษ และแล้วสิ่งนี้ตามลำดับกันไป: ชั้น 2 และชั้น 3 ฯลฯ บุคคลสำคัญได้รับที่นั่งข้างหน้า นี่เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปในการศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนาย สิ่งนั้นขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนมากเพียงไร การศึกษาเรียนบงายอย่างมาก ผู้เดียวที่กำลังสอนลูกนั้นไม่มีตัวตน ชื่อของท่านไม่ใช่ไวยาสหรือฤๅษณะ ฯลฯ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดมีสัญลักษณ์ บราห์มามีสัญลักษณ์และฤๅษณะเองก็มีสัญลักษณ์เช่นกัน ใครก็ตามที่มีสัญลักษณ์ที่ละเอียดอ่อนหรือเป็นวัตถุไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้า พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้นและท่านเรียกว่าชีวา ไม่ว่าจะมีวัดให้แก่ท่านมากเพียงไร ชื่อของท่านก็เป็นเพียงชื่อเดียวและไม่มีวันเปลี่ยนแปลง ท่านคือพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ใครพูดสิ่งนี้? ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนพูดว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดและเราดวงวิญญาณเป็นลูกๆของท่าน เราเองมาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทด้วย พ่อไม่ได้บอกประวัติชีวิตของนักแสดงแต่ละคนแก่ลูก พ่อบอกลูกเพียงประวัติชีวิตของนักแสดงหลักเท่านั้น ที่นั่น ด้วยเช่นกัน ผู้คนได้บอกประวัติชีวิตของบุคคลสำคัญ ใครคือมนุษย์ที่สูงที่สุดในทั้งโลกไม่มีขีดจำกัด? ใครมีบทบาทสูงสุดในละคร? สิ่งนี้ต้องเป็นที่เข้าใจเช่นกัน พ่อหนึ่งท่านและสอนเรานักแสดง เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้สร้างและผู้กำกับ ชีพบาบาให้การชี้แนะแก่บราห์มา: ลูกต้องก่อตั้งศาสนาเทพ ลูกต้องก่อตั้งและแล้วก็ไปและหล่อเลี้ยง พ่อจะไม่ทำสิ่งนั้น ท่านสอนลูกและให้การชี้แนะแก่ลูก ท่านคือคารันคาราวันฮาร์ ท่าน ท่านเอง กระทำให้ความรู้ และ دلใจลูกให้กระทำด้วยเช่นกัน ลูกได้รับศรัทธา: จงทำสิ่งนี้! ตามละคร บราห์มาได้ทำการก่อตั้งนี้และปกครองอาณาจักร บราห์มินจะปกครองอาณาจักรเช่นกัน พ่ออธิบาย: พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนและที่เหลือทั้งหมดคือผู้ที่มีตัวตน เวลานี้ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนได้ให้การชี้แนะแก่ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณรับฟังด้วยหูเหล่านี้และพูดด้วยปากของพวกเขา ดังนั้นบุคคลหลักของทั้งหมดคือพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด และแล้วจะมีผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน: บราห์มา วิษณุและชางกา และแล้วในยุคแห่งการบรรจบพบกัน จะมีจากัดอัมบาสรวิชาติและจากัดบิดาบราห์มา พวกเขายิ่งใหญ่ที่สุด สิ่งสร้างเกิดขึ้นจากพวกเขา ลูกทั้งหมดร่วมกันกำลังทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ ลูกเปลี่ยนมนุษย์เป็นเทพด้วยการช่วยเหลือของพ่อ ในยุคทองมีขุมทรัพย์ พ่อพูดว่า: พ่อสอนการกระทำเช่นนั้นแก่ลูกที่ลูกจะไม่มีความสุข เวลานี้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก ลูกสามารถเป็นของพ่อและประกาศสิทธิในตัวขึ้นหนึ่งและเป็นของทั้งสุริยวงศ์หรือจันทร์วางศ์ ลูกรู้ว่ามามาและบาบาของลูกทำความเพียรพยายามมากที่สุด พวกเขาทำงานรับใช้ พวกเขาจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ลูกจะได้รับบัลลังก์ของพวกเขา ใช่ไหม? หรือลูกจะสอพลอ? จากัดอัมบาได้รับการยกย่องอย่างมาก สรวิชาติคือลูกสาวของบราห์มา ดังนั้น พวกเขาจึงได้สร้างวัดที่แยกจากกันให้กับแต่ละบุคคล พวกเขามีวัดขนาดใหญ่ให้บราห์มาในอัมเมียร์ ท่านเป็นพ่อของชาวโลกและเธอก็เป็นแม่ของชาวโลก พวกเขาได้สร้างโลก มี 4 ศาสนาหลัก และแล้วลัทธิมากมาย ฯลฯ ก็เฝ้าแต่ปรากฏขึ้น พวกเขาเฝ้าแต่บราห์มาและทะเลาะเบาะแว้งกันเองเพราะมีการแบ่งแยกอย่างมาก พวกเขามีการต่อสู้รบราฆ่าฟันเกิดขึ้นทุกหนแห่ง จะไม่เป็นเช่นนั้นในยุคทอง พ่ออธิบาย: ลูกๆผู้เป็นที่รัก ที่สุดแสนหวาน ลูกต้องเข้าใจละครนี้ ลูกรู้ว่าเราดวงวิญญาณมาจากอาณาเขตสูงสุด พวกเขาแต่ละคนนำเครื่องแต่งกายมาใช้ในละครและเล่นบทบาท เวลานี้บทบาทของเราได้มาถึงจุดจบ และแล้วเราจะละร่างและกลับไปอย่างปราศจากร่าง พ่อมาแล้ว มีชีพแฉกที่ด้วยเช่นกัน ชีพบาบาและอวตารมาอย่างแน่นอน เมื่อไรและอย่างไรที่วันเกิดของท่านเกิดขึ้น? อย่างไรและในใครที่ชีพบาบาและท่านทำอะไรเมื่อท่านมา? ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งใดเหล่านี้ อย่างแน่นอนที่ท่านต้องทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ หากพ่อไม่มา ใครจะสอนลูกๆ? การชี้แนะของทุกคนอื่นเป็นยุคเหล็กและเป็นเช่นปีศาจ ลูกไม่สามารถกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามการชี้แนะเหล่านั้น เวลานี้พ่อกำลังให้การชี้แนะที่สูงส่งแก่ลูก อย่าทำตามการกำหนดของใครอื่น พ่อคือผู้ที่สูงส่งที่สุดและพ่อจะทำให้ทุกคนสูงส่งอย่างแน่นอน ดังนั้น ลูกควรที่จะยึดศรัทธาที่หากลูกทำตามการชี้แนะของใครอื่น ลูกจะถูกหลอกลวง หากลูกรับศรัทธาในทุกย่างก้าว ลูกจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ค่ายก้องของพวกเขาคือ: ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ พ่อ ในรูปของพ่อ ครู และสวดกรูให้การชี้แนะแก่ลูก ที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ นี่เป็นเพราะลูกมีความรู้ที่ลูกสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ นี่เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ลูกรู้ว่ามามาทำให้ลูกสดชื่นขึ้นมาใหม่ได้อย่างมาก บาบาทำให้ลูกสดชื่นขึ้นมาใหม่เช่นกัน ดังนั้น ลูกๆต้องทำตามท่านทั้งสอง บาบา ฉันจะรับฟังท่านและแล้วจะถ่ายทอดสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก จงบอกพวกเขา: คำพูดของพระเจ้าได้มีการเขียนไว้ที่นี่ พระเจ้าปราศจากตัวตน ลูกรู้ว่าพระเวทและคัมภีร์ ฯลฯ ถูกสร้างขึ้นไว้ในละครล่วงหน้า ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์และวิธีการที่สิ่งเหล่านั้นถูกสร้างขึ้น จะถูกสร้างขึ้นในวิธีการเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำอย่างมาก! บาบาจะเฝ้าแต่บอกประเด็นที่ลึกล้ำที่สุดแก่ลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถเข้าใจประเด็นเหล่านั้นและอธิบายแก่ผู้อื่น ไวยาสเป็นมนุษย์ที่ได้เขียนทั้งหมดไว้ ใครคือพระเจ้า? ท่านคือพ่อของทั้งหมด ฤๅษณะไม่ได้เป็นเช่น

นั่น เพียงลูกๆเท่านั้นที่รู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของกษณะ พระเจ้าคือผู้สร้างโลก พระเจ้า ไม่ใช่กษณะ ได้สอนราชาโยคะ ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งว่าลูกกำลังศึกษาราชโยคะที่จะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในอนาคต เมื่อลูกกำลังศึกษาเพื่อจะกลายเป็นนักกฎหมาย ลูกก็มีความซาบซึ้งว่าลูกจะสอบผ่านการสอบและกลายเป็นนักกฎหมายและนั่งบนที่นั่งนั้น ลูกรู้ว่าทุกคนต้องตาย เวลานี้พ่อพูดว่า: จงทำความเพียรพยายามก่อนตาย เวลานี้ เพียงลูกเท่านั้นที่มีความรักต่อพ่อ พระราชสมิสติปัญญาที่ปราศจากความรักและพันดาวสมิสติปัญญาที่มีความรัก ดังนั้น มีการก่อตั้งสำหรับผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรักและการทำลายล้างสำหรับผู้ที่มีสติปัญญาที่ปราศจากความรัก นี่คือการศึกษาล่าเรียน ก่อนอื่นใดต้องมีศรัทธาว่าพ่อกำลังสอนลูกเพื่อให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา พ่อมาเพื่อสอนลูกทุกๆ 5000 ปี นั้นไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดในละคร ลูกรู้ว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บอกสัจจะ หนทางทั้งหมดที่มนุษย์แสดงเพื่อไปถึงพระเจ้าและไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาพูดเกี่ยวกับสิ่งสร้างของท่านทั้งหมดเป็นการพูดเท็จ ผู้คนเข้าใจสิ่งนี้ แต่ไม่ใช้เวลาสำหรับอิทธิพลของลูกที่จะกระจายไป และเหตุนี้เองจึงใช้เวลา รถไฟไปถึงจุดหมายปลายทางในเวลาของตนเอง รถไฟไม่ได้ไปถึงที่ไหนที่หนึ่งในเวลาบ่าย 2 โมงแทนที่จะเป็น 8 โมงเช้า ขณะที่กำลังทำความเพียรพยายาม เราเข้าใจว่าเวลานี้เราจะไปสวรรค์ในเร็ววัน อย่างไรก็ตาม บาบา นายสถานี่พูดว่า: ยังไม่ได้ลดลงลง นั่นคือ ลูกยังไม่ได้รับสัญญาณให้ไปข้างหน้า ยังคงมีเวลา ลูกจะไปเพียงเมื่ออาณาจักรได้มีการก่อตั้งแล้วเท่านั้น ลูกๆมากมายพูดว่า: บาบา เราเหน็ดเหนื่อยในการอยู่ที่นี้เป็นเวลายาวนาน บาบาพูดว่า: นี่เป็นชาติเกิดอันดับ 1 ของลูก ลูกๆต้องไม่มีวันอยู่อย่างทุกข์ระทมในชาติเกิดนี้ “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” นั่นเป็นที่จดจำ ลูกต้องชำระทั้งโลกด้วยพลังโยคะ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในเวลาของการทำลายล้างนี้ จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว คงความซาบซึ้งอยู่เสมอว่าลูกกำลังศึกษาราชโยคะ และลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในอนาคต
2. จงทำงานรับใช้ของการชำระทั้งโลกด้วยพลังโยคะ อย่าได้อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยในชาติเกิดอันดับ 1 นี้

พร: ขอให้ลูกได้รับการจดจำสำหรับการผูกพระเจ้าไว้ด้วยความรักและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของลูก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีการจดจำว่าโกปี้ได้ผูกพระเจ้าไว้ในพันธะ นั้นเป็นพันธะของความรักและความรู้สึกที่บริสุทธิ์และสิ่งนั้นได้รับการจดจำในรูปของกิจกรรมที่สูงส่ง ในเวลานี้ลูกๆผูกพ่อไว้กับต้นกัลปะที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเชือกของความรักและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ ค่ายกย่องของสิ่งนี้ดำเนินไปในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในการตอบแทนสำหรับสิ่งนี้ พ่อได้ผูกทั้งสองของเชือกของความรักและความรู้สึกที่บริสุทธิ์เหล่านี้ไว้กับที่นั่งของบัลลังก์หัวใจและทำชิงช้าสำหรับลูก จงเฝ้าแต่แกว่งไกวอยู่ในชิงช้านี้เสมอ

คติพจน์: ผู้ที่หล่อหลอมตนเองเข้ากับทุกสถานการณ์คือทองคำแท้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อตื่นนอนที่สะอาดถูกปกคลุมไปด้วยความสกปรกของกิเลสทั้ง 5 ความคดโกงก็เพิ่มขึ้นเวลานี้ลูกต้องกลับมาสูงส่งและทำให้ผู้อื่นสูงส่งด้วย
- คำถาม:** อะไรคือการขึ้นเษที่สูงส่งที่ลูกได้รับจาก ศรี ศรี ชีพบาบา เพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง?
- คำตอบ:** ในการที่จะกลับมาสูงส่ง ลูกได้รับศรีมัทของพ่อว่า: ลูกๆ คงอยู่ในงานรับใช้ของพ่อเป็นเวลาอย่างน้อย 8 ชั่วโมง ลูกอาจทำงานรับใช้ของรัฐบาลนั้นเป็นเวลา 8 ชั่วโมง แต่จดจำพ่อเป็นเวลา 8 ชั่วโมงและดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พร้อมกันนั้น จงเป่าหอยสังข์ และบอกทุกคนว่า: ขณะที่อยู่ที่บ้านให้อยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว และประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ
- เพลง:** ใครได้สร้างเกมนี้และซ่อนตัวจากไป?

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว เริ่มแรกในยุคทองลูกๆ ได้มีประสบการณ์ของความสุขมากมาย ลูกเคยซาบซึ้งอย่างมาก ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากมีความสุข เคยมีเพียงแต่ดินแดนบาร์ตไม่ได้มีดินแดนอื่นใด ผู้คนของบาร์ต ราชา ราชีนีและปวงประชาทั้งหมดอยู่ในความสบายอย่างมากและอยู่ในความสุขอย่างมาก ไม่เคยมีความคดโกงใดๆ ที่นั่น เทพของยุคทองนั้นเคยสูงส่ง มีการรื้อสรสรเสริญพวกเขาอย่างมากมาย มีการสรสรเสริญของราชา ราชีนีและปวงประชา มีคำสรสรเสริญของทุกคน และแล้วมายาก็มาและแอบอิงอยู่กับลูก นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้ว ซึ่งต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดีมาก ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งนี้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นทำให้บาร์ตและทั้งโลกมีความสุขและเต็มไปด้วยความสงบอย่างสม่ำเสมอ ท่านทำทุกสิ่งและแล้วก็ซ่อนตัวจากไป นี่เป็นคำยกย่องของใคร? ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อเคยมีสวรรค์ในบาร์ต นั่นก็เป็นอาณาจักรของเหล่าเทพที่สะอาดประจักษ์ และไม่มีนามหรือรื้อร่ายของความทุกข์ใดๆเลย และแล้วหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร ก็มีอาณาจักรของราวัน สำหรับเทพยุคทองเป็นที่จดจำกันว่า: พวกเขานั้นปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ มนุษย์ที่สูงส่งที่สุดผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตที่สูงส่ง ไม่สามารถมีความคดโกงใดๆ ที่นั่น พวกเขาได้อยู่อย่างสูงส่งที่นั่น ตื่นนอนที่สะอาดได้ถูกปกคลุมด้วยฝุ่นของกิเลสทั้ง 5 โดยที่มีความคดโกงเพิ่มพูนขึ้นทีละน้อย จนกระทั่งทุกสิ่งในเวลานี้อยู่อย่างคดโกง ราชา ราชีนี ปวงประชาทั้งหมดนั้นเคยสูงส่ง และในเวลานี้พวกเขาทั้งหมดได้อยู่อย่างคดโกง พวกเขาร้องเพลงว่าฉันนั้นปราศจากคุณธรรม ฉันนั้นไม่มีคุณธรรมใดๆ! พวกเขาเรียกหา: “ โอ! พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ” และร้องขอความเมตตา พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าสัญลักษณ์ของเหล่าเทพและร้องขอให้ทำให้พวกเขาเป็นเช่นเทพเหล่านั้น พวกเขาไม่รู้ละคร ดังนั้นจึงไม่รู้ว่เมื่อใดที่พวกเขาจะสามารถกลายเป็นเช่นเหล่าเทพอีกครั้ง ลูกเคยสูงส่ง ไม่ได้มีการกล่าวถึงความเลวทรามต่ำช้าใดๆ เวลานี้มนุษย์ทั้งหมดได้อยู่อย่างเลวทรามต่ำช้า ไม่มีใครรู้ว่าราชา ราชีนีและปวงประชาทั้งหมดนั้นในเวลานี้จะสามารถอยู่อย่างสูงส่งจากคดโกงได้อย่างไร นี่คือการที่ไม่บริสุทธิ์ ต้องมีความคดโกง เวลานี้พ่อพูดว่า: อะไรก็ตามที่ลูกเข้าใจ จงอธิบายสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น พวกเขาสรสรเสริญพ่อ: ท่านได้ทำทุกสิ่งด้วยตนเองแล้วซ่อนตัวท่านเองจากไป พระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนต้องมาอย่างแน่นอน พวกเขาฉลองชีพแจนที่ เวลานี้ลูกๆรู้ว่าท่านมาอย่างไร ชีวาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านต้องมาเมื่อทั้งโลกอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ท่านต้องมาและทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ ท่านจะไม่ทำให้เพียง 2-4 คนบริสุทธิ์ ราชา ราชีนี และปวงประชาทั้งหมดนั้นเคยบริสุทธิ์ และเวลานี้ ราชา ราชีนี และปวงประชาทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ ไม่มีราชาหรือราชีนีในเวลานี้ ลูกรู้ว่าเคยมีราชินีกุลแต่ในเวลานี้ไม่มีอาณาจักร เมื่อเคยมีรัฐบาลอังกฤษ ผู้คนที่มั่งคั่งและเจ้าของที่ดินได้ให้เงินทองแก่พวกเขา เมื่อใครบางคนให้ 20,000 ถึง 30,000 พวกเขาได้รับสัญญา บาบาที่มีประสบการณ์ ชีพบาบาได้เลือกพาหนะที่มีประสบการณ์ ท่านจะไม่เพียงแต่ใช้พาหนะเก่าแก่ใดๆก็ได้ ราชาที่ยิ่งใหญ่นั้นก็จะมียักษ์หนึ่ง สัตว์บางอย่างนั้นก็ดีมากด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างอูฐบางตัวนั้นก็ดีมาก เมื่อลูกนั่งบนหลังอูฐเหล่านั้น ก็ารู้สึกราวกับว่าเครื่องบินกำลังเคลื่อนไป บ้างก็เป็นเช่นที่ว่าลูกต้องทุบตีพวกเขาอย่างมาก อย่างแท้จริงที่บาร์ตนี้เคยเป็นสวรรค์เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว บาร์ตนี้มีชื่อเสียงอย่างมาก ชาวคริสเตียนเองก็พูดด้วยเช่นกันว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์เคยมีสวรรค์ (สวนเอเดน) ดังนั้นสิ่งนี้ทำให้วงจรเป็น 5000 ปีอย่างแท้จริง พวกเขาเองนั้นได้แสดงระยะเวลาสำหรับวงจรแต่พวกเขาก็ยังคงพูดว่ายุคทองนั้นยาวหลายแสนปี บาบาอธิบายประเด็นเช่นนั้นเพื่อที่ลูกจะต้องเข้าถึงสิ่งเหล่านั้นและแล้วอธิบายแก่ผู้อื่น อย่างไรก็ตาม ลูกไม่ได้อธิบายประเด็นเหล่านั้น เวลานี้ลูกๆรู้ว่าลูกเคยสูงส่งอย่างแท้จริง ราชา ราชีนี ปวงประชาทั้งหมดนั้นเคยสูงส่ง สิ่งใดและแคะดึมน้ำด้วยกัน(จากแม่น้ำเดียวกัน) ไม่ได้มีปีศาจใดที่นั่น เช่น คันส์ จาราซัน เฮอนาคซ์ปา ฯลฯ พวกเขาได้แสดง เฮอนาคซ์ปา ฯลฯ ในยุคทองและภุชณะในยุคทองแดง พวกเขาได้

แสดงราวันไว้ในยุคเงิน พวกเขาได้ให้ชื่อต่างๆแก่ปีศาจทั้งหมด กุมภกรรณ ฯลฯ นั่นก็เป็นชื่อของปีศาจด้วย เวลานั้นเป็นอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ นั่นคือพวกเขาคือผู้ที่ทำตามการชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานั้นพ่อมาและให้ศรีมัทแก่ลูก ไม่ใช่ว่ากฤษณะมา เวลานั้นลูกคือบราห์มินและกำลังกลายเป็นเทพ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ก่อตั้งศาสนาบราห์มิน เทพ และนักรบนผ่านปากดอกบัวของบราห์มา ไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่น ไม่มีศาสนาอื่นใดที่ก่อตั้งขึ้นในยุคทองหรือยุคเงิน ระยะเวลาของทั้ง 2 ยุคนั้นเป็นเช่นเดียวกันคือ 1250 ปี ในยุคทองมีศาสนาเทพและในยุคเงินมีศาสนานักรบ สूरियวงศ์และจันทรารวงศ์ ใครก่อตั้งอาณาจักรสूरियวงศ์และจันทรารวงศ์ ลูกจะพูดว่ารามได้ก่อตั้งอาณาจักรจันทรารวงศ์ และลักษมีและนารายณ์นั้นได้ก่อตั้งอาณาจักรสूरियวงศ์หรือไม่เลย เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ได้ก่อตั้งทั้ง 2 อาณาจักร พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ท่านได้สร้างอาณาจักรของยุคทองและยุคเงิน เป็นที่จดจำกันว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้สร้างศาสนาบราห์มิน เทพ และนักรบ ผ่านปากของบราห์มา พ่อพูดว่า: ความรู้ที่พ่อบอกลูกจะหายไป ผู้คนไม่ได้ลิ้มรูป นาม สถานที่ และเวลาของผู้ที่ก่อตั้งศาสนาอิสลามและศาสนาพุทธ ฯลฯ ทุกคนรู้จักพวกเขา ทุกคนจะลิ้มความรู้ทั้งหมดว่าพ่อก่อตั้งศาสนาเทพอย่างไร และแล้วศาสนามากมายก็จะมี การก่อตั้งขึ้นในยุคทองแดง ในเพียงศาสนาอิสลามและพุทธเวลานี้มีกิ่งก้านสาขามากมาย พวกเขาต่อสู้กันเองอย่างมาก เวลานั้นลูกรู้ว่าบาบาทำทุกสิ่งแล้วซ่อนเร้นตนเองจากไปอย่างไร และแล้วมายาก็มาและแอบอิงอยู่กับผู้ที่เคยเป็นเทพในสวรรค์ พวกเขากลายเป็นผู้ที่ปราศจากคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ ผู้คนร้องเพลง: ฉะนั้นปราศจากคุณธรรม ฉะนั้นไม่มีคุณธรรมใดๆ เหตุนี้เองพวกเขาจึงกราบไหว้บูชาเทพที่มีคุณธรรม ราชาที่ยิ่งใหญ่ก็มีวัดอยู่ในพระราชวังของพวกเขา พวกเขากราบไหว้บูชาวัดเหล่านั้น จะไม่ได้มีราชาแม้เพียงหนึ่งคนที่ไม่มียัดเช่นนั้น ลูกรู้ว่าเวลานั้นลูกต้องทำตามศรีมัทของชีบบาบา ลูกต้องรับศรีมัทในทุกย่างก้าวเพราะเมื่อนั้นที่ลูกจะกลายเป็นเช่นเทพเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม ลูกไม่ได้ทำตามศรีมัท บาบาพูดว่า: หากลูกสับสนเกี่ยวกับสิ่งใด เพียงแต่เขียนจดหมายและถามบาบา จดจำพ่อ มายาเป็นเช่นนั้นว่าเธอไม่ยินยอมให้ลูกจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ก่อตั้งสวรรค์ บาบารู้ว่าพายุมากมายจะมา อย่างไรก็ตาม ลูกควรจะเขียนจดหมายและถามถึงสิ่งที่ลูกควรจะทำในสถานการณ์เช่นนั้น เป็นงานแต่งงาน ลูกชายของลูก ดังนั้นลูกควรจะทำอะไร? ใครบางคนตาย: ลูกควรจะทำอะไร? ต้องมีการรับการชี้แนะ หากลูกต้องการกลับมาสูงส่ง จงทำตามศรีมัท ไม่สามารถมีการชี้แนะของกฤษณะ กฤษณะจะสามารถมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ดวงวิญญาณกฤษณะเองนั้นกำลังศึกษาราชายะคะในชาติเกิดสุดท้ายของเขา จะมีเพียงดวงวิญญาณของกฤษณะหรือไม่? ผู้คนของสกุลเทพทั้งหมดกลายเป็นบราห์มิน ลูกต้องทำตามศรีมัทในทุกย่างก้าว พ่อพูดว่า: มากเท่าที่เป็นไปได้ เผาแต่จดจำพ่อ ลูกมีภาระที่ใหญ่หลวงของบาป ลูกบางคนอาจจะทำงานสำหรับรัฐบาลและต้องทำงานรับใช้นั้น 8 ชั่วโมง เวลาที่เหลือให้อยู่ในการจดจำระลึกถึง ทำงานรับใช้ของพ่ออย่างน้อยที่สุด 8 ชั่วโมง จดจำพ่อ ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เป้าหมายสังข์ หอยสังข์ใด? บอกทุกคนว่า: ขณะอยู่ที่บ้าน ให้อยู่เหมือนกับดอกบัวและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ พ่อกำลังสร้างสวรรค์และดังนั้นลูกควรจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ เป็นบาร์ดเท่านั้นที่กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานั้นเป็นนายของนรก เมื่อผู้คนไม่ได้มีความสุขในนรก พวกเขาก็จดจำพ่อ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าจะทำอะไรแก่พวกเขา พวกเขาพูดถึงพ่อว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และท่านนั้นอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน พ่อพูดว่า: ลูกได้ทำความผิดพลาดที่ใหญ่หลวงอย่างมาก แต่นั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย เวลานั้นทั้งสิ่งนั้น ลูกได้้อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยจากการทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธา ฯลฯ เวลานั้นความเลื่อมใสศรัทธาได้มีสิ่งเจือปน ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก และดังนั้นลูกควรทำตามศรีมัท อย่างไรก็ตามลูกๆก็ลืมพ่อเช่นนั้น ไม่มีใครรู้ว่าอาณาจักรของมายา ราวัน ได้ดำเนินไปอย่างไร พวกเขาเผาหุ่นจำลองของราวัน ระบบนั้นได้ถูกสร้างขึ้นมาภายหลัง พวกเขาได้เผาหุ่นจำลองของราวัน แต่เขาก็เผาแต่ตัวใหญ่ขึ้นทุกปี พวกเขาเคยทำหุ่นจำลองของราวันสูง 10 ฟุตและแล้วพวกเขาก็ได้ทำสูง 15 ฟุตและก็ 50 ฟุต พวกเขาทำให้หุ่นจำลองนั้นสูงเท่ากับหลังคา พวกเขาทำสัญลักษณ์ขนาดใหญ่มากของพระพุทธรูปเจ้าด้วย อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่สามารถสูงเช่นนั้น มากที่สุดแล้วมนุษย์ก็จะสูงแค่ 6 ฟุต ลักษมีและนารายณ์ ก็จะสูงเท่านั้นด้วย ไม่ใช่ว่าเป็นเพราะพวกเขาจะมีช่วงชีวิตที่ยืนยาวกว่า ที่นั่น พวกเขานั้นสูงกว่า ไม่เลย มนุษย์คือมนุษย์ เช่นที่เวลานี้ลูกได้เห็นความหลากหลายประเภทต่างๆ ทั้งหมดมีทุกรูปแบบ ดังนั้นบาร์ดด้วยก็มีผู้ที่สวยงามและผู้ที่น่าเกลียด เป็นบาบาทำให้ทุกคนสวยงาม ท่านเป็นนักเดินทางที่สวยงาม ท่านกำลังพูดกับลูก ลูกไม่ควรลืมท่าน ลูกอาจจะลืมผู้นี้(ผู้ที่มีตัวตน) ให้คิดเสมอว่าบาบา กำลังทำให้ลูกๆทั้งหมดเจ้าสาวทั้งหมดกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงาม มีคำกล่าวว่าการจุ่มลงไปในทะเลสาบเฉพาะหนึ่งมนุษย์เปลี่ยนเป็นเทวดานางฟ้า เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าของความรู้ด้วยมหาสมุทรแห่งความรู้ เวลานั้นลูกเป็นเทวดานางฟ้าของนรก ไม่ว่าพวกเขาทำตามแพ้นั้นมากเพียงไรก็ตาม ไม่ว่าพวกเขานั้นจะใช้แปรงมากเพียงไรก็ตาม ฯลฯ พวกเขาก็จะยังคงอยู่ในนรก ถามใครก็ตามว่าเป็นนรกหรือสวรรค์ พวกเขาพูดว่าสำหรับคนมั่งคั่งนี้เป็นสวรรค์ พวกเขาไม่รู้จักสวรรค์หรือนรก ดังนั้นลูกควรใส่ใจเกี่ยวกับศรีมัท พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งรู้เกี่ยวกับศรีมัท พวกเขาได้ทำให้รูปและนามของผู้เดียวที่ทำให้ลูกสูงส่งอย่างมากหายไป พวกเขาร้องเพลง: ท่านคือแม่และพ่อและเราเป็นลูกๆ ของท่าน เวลานั้นลูกรู้ว่า

แม่คือใคร อย่างแน่นอนที่ผู้ที่พ่อได้เข้ามา และผู้ที่ท่านสร้างสิ่งสร้างผ่านเขาจะเรียกได้ว่าเป็นแม่ ที่นี้ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นสิ่งที่สร้างที่เกิดจากปากของพระชาติดาบราห์มา ลูกเป็นหลานสาวและหลานชายของชีพบบา ดังนั้นมีชื่อของพ่อด้วยเช่นกัน พ่อ ลีอกกลาง นั้นเป็นที่ต้องการในระหว่างกลางอย่างแน่นอน เพื่อที่ลูกจะสามารถเรียกได้ว่าเป็นหลานชายและหลานสาว และประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากปู่ และดังนั้นผู้นี้เป็นสื่อกลางลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากเขาได้ เขาเองนั้นก็ต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากชีพบบา ลูกต้องทำตามการชี้แนะของชีพบบา ลูกได้รับมรดกจากชีพบบาผ่านบราห์มา อย่างไรก็ตาม บาบาพูดว่า: ลูกเองก็ต้องลืมนั่นด้วย ลูกก็ต้องรับการชี้แนะจากชีพบบา ผู้คนลองชีพแจนที่ แต่พวกเขาไม่ได้รับรู้สิ่งใดเลย พวกเขาได้เอาอนุสรณ์ของพ่อผู้ที่ได้สร้างสวรรค์ออกไป และพวกเขาก็ได้เก็บอนุสรณ์ของผู้ที่สร้างนรกเอาไว้แทน ทุกสิ่งได้อยู่อย่างคดโกงมากขึ้นในแต่ละวันที่ผ่านไป หากลูกโกรธ ลูกควรจะเข้าใจว่ามีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธในลูก ดังนั้นลูกจะสามารถเรียกได้ว่าสูงส่งได้อย่างไร? อย่างแน่นอนที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการจดจำระลึกถึงของพ่อและรับความรู้จากมหาสมุทรแห่งของความรู้ ให้กลายเป็นเทวดานางฟ้าที่สวยงามของความรู้ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องรับการชี้แนะของชีพบบาในทุกย่างก้าว
2. ในการที่จะกลับมาสูงส่ง ขจัดวิญญาณปีศาจร้ายจากภายในตัวลูกออกไป อย่าได้ทำการกระทำใดที่จะทำให้ลูกนั้นคดโกง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่ง่ายดายและเอาชนะปัญหาใดๆที่ใหญ่โตเท่าๆที่เขาหิมาลัยใน 1 วินาที ด้วยสภาพที่ไบยบินของลูก เพื่อที่จะเอาชนะปัญหาที่ใหญ่โตเท่าๆเขาหิมาลัย จงใช้วิธีการของสภาพที่ไบยบิน รักษาการบรรลุผลของลูกทั้งหมดไว้ให้ปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกเสมอ และเฝ้าแต่ไบยบินในสภาพที่ไบยบิน และแล้วลูกจะเอาชนะเขาแห่งปัญหาต่างๆใน 1 วินาที เพียงมีประสบการณ์ของรางวัลของเวลาปัจจุบันและอนาคต เช่นที่ลูกสามารถมองเห็นสิ่งที่เป็นวัตถุอย่างชัดเจนด้วยดวงตาทางร่างกายของลูก ในทำนองเดียวกันด้วยดวงตาแห่งประสบการณ์ของสติปัญญาของลูก จงมองเห็นรางวัลของลูกอย่างชัดเจนและเฝ้าแต่สะสมรายได้หลายล้านในทุกย่างก้าว

คติพจน์: ผู้ที่มีความนับถือสำหรับทุกคนกลายเป็นรูปบูชา(ภาพลักษณ์ของความสมบูรณ์พร้อม)สำหรับทุกคน

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกอยู่ในการแสวงบุญทางจิต ลูกต้องลืมนึกของร่างกายและโลกเก่านี้และกลับบ้าน จงอยู่ในการจดจำพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** ลูกแต่ละคนควรถามสิ่งใดกับตนเองในฐานะที่เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง
- คำตอบ:** เช่นที่พ่อ ในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง จะสังเกตสภาพของลูกแต่ละคนเพื่อดูว่าพวกเขาเป็นอย่างไรและมีประสบการณ์กับความสุขเหนือสัมผัสจากการที่ได้เข้าถึงพ่อแล้วหรือไม่ ในทำนองเดียวกันจงถามตนเองว่า ฉันคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่โชคดีมากเพียงไร ฉันมีความสุขมากแค่ไหน ฉันได้รับสิทธิในมรดกเต็มๆ ของตนเองจากพ่อหรือไม่ ฉันสร้างทายาทแล้วหรือยัง ฉันกลายเป็นดวงวิญญาณบุญจากการเผาบาปด้วยพลังโยคะแล้วหรือไม่
- เพลง:** โอ นักเดินทางในเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยล้า! จุดหมายปลายทางแห่งรุ่งอรุณนั้นอยู่ไม่ไกลห่าง

โอม ซานติ ได้อธิบายให้แก่ลูกๆ แล้วว่า เช่นที่ดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ ในทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณสูงสุดก็ยังเป็นตัวของความสงบเช่นกัน ความหมายของ “โอม” ลูกอธิบายให้แก่ลูกแล้ว “โอม” หมายถึง ฉันคือ ดวงวิญญาณ และนี่คือร่างกายของฉัน ซานยาสาชีพูดว่า พวกเขาเป็นธาตุบราห์ม พวกเขาคิดว่า ธาตุบราห์มเป็นพระเจ้า พวกเขาเรียกสิ่งสร้างว่า มายา พวกเขาพูดว่า นั่นเป็นความหมายของ “อหัม บราห์มาสมิ” (ฉันคือบราห์ม) แต่ทั้งหมดนั้นผิด สิ่งใดก็ตามที่ผู้คนทำ ทั้งหมดนั้นอยู่บนฐานของสิ่งที่พวกเขาเคยได้ยินได้ฟังมาจากมนุษย์ สิ่งใดที่ใครพูดหรือไม่ว่าระบบใดก็ตามที่บางคนได้สร้างขึ้นมา พวกเขาทั้งหมดเริ่มทำตามสิ่งนั้น แล้วชื่อของบุคคลนั้นก็ได้รับการยกย่อง สิ่งนั้นยังถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน เวลานี้พ่อพูดว่า โอ นักเดินทางเอ๋ย ลูกกำลังเดินทางไปไหนแล้ว ไปยังดินแดนสูงสุด นี่คือการแสวงบุญทางจิตสำหรับดวงวิญญาณ นี่คือการแสวงบุญสำหรับดวงวิญญาณเพื่อที่จะกลับบ้าน ผู้นำทางจึงมีความจำเป็นอย่างแน่นอน เมื่อบางคนมาจากต่างประเทศ มัคคุเทศก์จะถูกแต่งตั้งขึ้นมาเพื่อแสดงให้พวกเขาเห็นสถานที่สำคัญต่างๆ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดยังถูกเรียกว่ามัคคุเทศก์เช่นกัน เหมือนกับที่มัคคุเทศก์นำทางลูกไปในการจาริกแสวงบุญ พ่อพูดว่า ลูกๆ เวลานี้พ่อมาเพื่อพาลูกๆ กลับบ้าน นี่เป็นการแสวงบุญขั้นหนึ่งจริงๆ! ผู้เลื่อมใสศรัทธาทำการกราบไหว้บูชาเพื่อสิ่งนี้เป็นเวลาถึงครึ่งวงจร พวกเขาพูดว่า ได้โปรดมาและพาเราไปสู่ดินแดนสูงสุดของเราด้วยเถิด มีการแสวงบุญทางกายมากมายหลายประเภท มีมัคคุเทศก์ทางกายจำนวนมากมายเหลือเกิน ในขณะที่มีมัคคุเทศก์ทางจิตเพียงผู้เดียวเท่านั้น พวกเขาได้แสดงให้เห็นกองทัพนาคและกองทัพซัคติ นี่ไม่ใช่เรื่องของสงคราม พ่อนั่งอยู่ที่นั่นและพูดว่า โอ ลูกๆ ที่แสนหวาน! ก่อนอื่น ต้องมีศรัทธาว่า ท่านเป็นพ่อของเราอย่างแท้จริง สติปัญญาของลูกควรติดต่อกับพ่อในโยคะ บาบามาเพื่อพาเรากลับไป ที่นี้เป็นดินแดนของความทุกข์ โลกที่ไม่บริสุทธิ์ นรก มีชื่อว่า “นรก” มีคำกล่าวว่า จากไปสู่ดินแดนแห่งสวรรค์ แน่หนอนว่านี่เป็นเรื่องใหม่ ผู้คนไม่รู้สิ่งใด เพียงแต่พูดถึงสิ่งนั้น พวกเขาพูดถึงขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดำเนินมาอย่างต่อเนื่อง “ผู้นั้นผู้นี้หลอมเข้าไปในแสง” นั่นคือ ดวงวิญญาณนั้นกลายเป็นพระเจ้า! พวกเขาไม่รู้ว่านี่คือละครและดวงวิญญาณเป็นอมตะ บทบาท 84 ชนิดเกิดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย บทบาทยังถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณสูงสุดเช่นกัน นี่คือการมหัศจรรย์ของละคร ลูกๆ นักแสดงมีบทบาทที่ใหญ่กว่าบทบาทของพระเจ้า ท่านคือผู้สร้างและผู้กำกับ ลูกๆ ผู้ที่จะกลายเป็นเทพ มีบทบาทที่ใหญ่โตที่สุด บทบาทของลูกดำเนินมาตั้งแต่ตอนต้นถึงตอนจบ พ่อไม่มีบทบาทในยุคทองและยุคเงิน บาบามาไม่ต้องทำสิ่งใดที่นั่น เวลานี้พ่อทำงานรับใช้มากมาย พ่อต้องเอาใจลูกๆ และผู้เลื่อมใสศรัทธาด้วย เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธามีนิมิตของพระเจ้า พวกเขาคิดว่า ตนได้เข้าถึงพระเจ้าแล้ว ผู้เลื่อมใสศรัทธามีชื่อเสียงอย่างมาก นั่นคือ มีสร้อยประคำของผู้เลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่ นี่คือสร้อยประคำของรูद्रา ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาอยู่ในสร้อยประคำแห่งความรู้ ผู้ที่อยู่ในหนทางของความรู้จะซึมซับความรู้ที่ได้รับจากมหาสมุทรแห่งความรู้ และยิ่งยกระดับผู้เลื่อมใสศรัทธาอีกด้วย แล้วสร้อยประคำของรูद्रาก็ถูกสร้างขึ้นมาจากพวกเขา ลูกๆ เข้าใจว่า เวลานี้ลูกอยู่ในการแสวงบุญทางจิต ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ลูกต้องเพิ่มพูนการจดจำระลึกถึง สิ่งนั้นแสนหวานเหลือเกิน พ่อยังเป็นผู้สร้างด้วยเช่นกัน ท่านสร้างลูกๆ ท่านสร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกทุกคนพูดว่า ลูกคือลูกๆ ของชีพบาบา แล้วท่านก็ให้คำสั่งที่สำคัญว่า มาตามนะบาป! พ่อมาเพื่อสอนลูก พ่อสอนราชาโยคะนี้ให้แก่ลูกๆ เหมือนเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วเช่นกัน พ่อกำลังพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณที่ไร้ตัวตน ลูกรับการคำจุนจากอวัยวะของตนเอง ในขณะที่พ่อรับการคำจุนจากอวัยวะของผู้อื่น เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เหตุนี้เองลูกจึงต้องลืมนึกโลกเก่านี้ นี่คือการสละละทิ้ง ก่อนอื่น จงมีศรัทธาว่า

ลูกคือ ดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย จงลืมนึกของร่างกายแล้วทั้งโลกเก่านี้ พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับไป ดังนั้น จงทำตาม
ศรัทธาของพ่อ จงลืมร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด จดจำพ่อผู้เดียว ลูกไม่อาจรับอาณาจักรได้โดยที่ไม่ทำความ
เพียรพยายาม ลูกต้องกลายเป็นนายของโลก เวลาลูกกำลังได้รับความรู้ที่พ่อมีอยู่ภายใน ทุกสิ่งได้ถูกอธิบายให้แก่ลูกๆ
ทั้งสาระสำคัญและรายละเอียด ต้นไม้ที่ใหญ่โตโผล่ออกมาจากเมล็ด หากลูกเข้าไปสู่รายละเอียดของต้นไม้ก็จะมีกรขยาย
ความอย่างมากมาย พ่อพูดว่า เวลานั้น จงลืมต้นไม้เก่านี้ เวลานั้นจงจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง พระเจ้าพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะ
และให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งสร้างแก่ลูกๆ การรู้ว่า พ่อสร้างสิ่งสร้างนี้ขึ้นมาอย่างไรและสิ่งสร้างนี้เติบโตอย่างไร คือ การเข้าใจ
ละคร มนุษย์เท่านั้นที่รู้อะไรนี้ พระเจ้าสอนมนุษย์เท่านั้น กิตะ คือ สิ่งหลัก กิตะได้รับการสรรเสริญ คำว่า “พระเจ้าพูด” ได้
กล่าวไว้ในกิตะ ไม่ใช่ว่าพระเจ้าวิยาสพูด พวกเขาพูดว่า พระเจ้ากฤษณะพูดกิตะและวิยาสเขียนสิ่งนั้นลงไป อย่างไรก็ตาม
สิ่งนั้นถูกเขียนขึ้นมาในภายหลัง หากถูกเขียนขึ้นมาในเวลาปัจจุบัน สิ่งนั้นจะถูกทำลาย บางทีลูกอาจจะทำกิตะขึ้นมาสอง
พันถึงสี่พันเล่ม กิตะเหล่านั้นมีจำนวนนับแสนนับล้าน กระนั้นก็ตามคัมภีร์เล่มเดิมนั้นจะปรากฏขึ้นมาแล้วก็จะถูกทำ
สำเนา คำพูดใดก็ตามที่ได้ถูกเขียนไว้ในกิตะจะปรากฏซ้ำอีกครั้งหนึ่ง สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้ในละคร คัมภีร์ถูกเขียนไว้ใน
เวลาใดก็ตาม แน่แน่นอนว่าการเขียนคัมภีร์นั้นก็เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง คนเดียวกันนั้นกำลังจะกลายเป็น
ลักษมีและนารายณ์ พระราชวังเดียวกันนั้นจะถูกสร้างขึ้นม่อีกครั้งเช่นกัน เวลานั้นบาบาให้ความรู้เกี่ยวกับต้นกัลปะนี้และ
ละครแก่ลูกๆ พ่อพูดว่า พ่อพบกับลูกๆเวลานี้และพ่อจะพบกับลูกๆทุกวงจรรอบอย่างต่อเนื่อง ได้เขียนไว้อีกด้วยว่า พระเจ้าพูด
พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พระเจ้าสร้างโลกใหม่ ดังนั้นแน่นอนว่าท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นราชา ท่านจะไม่ทำให้ลูกเป็น
ราชาของยุคทองแดง พ่อพูดว่า ทุกวงจรพ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น มัคคุเทศก์จะอยู่กับลูกจนถึงเวลาสุดท้าย เมื่อภูก
เสียชีวิต บัลลังก์ของเขาก็ยังดำเนินต่อไป พ่อพูดว่า พ่อต้องพาทุกคนกลับบ้าน พ่อมาในเวลาที่คุณต้องแมนยาของตนเอง
เอง ไม่มีใครอื่นอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ คำว่า “มานมานะบาฟ” ยังถูกกล่าวไว้ในกิตะตอนเริ่มต้นและตอนสุดท้ายเช่นกัน พ่อ
พูดว่า จดจำพ่อ! พ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เหมือนกับลักษมีและนารายณ์ พ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือ
ราชา แล้วลูกก็จะใช้ชาติเกิดในสุริยวงศ์และจันทร์ทรวงศ์ เวลาลูกอยู่ในยุคเหล็กและพ่อกำลังพาคุณออกจากยุคเหล็กไปสู่
ยุคทอง พ่อมาและทำการก่อตั้งทุกวงจร พ่อมาเวลานี้เท่านั้น พ่อเองยังถูกผูกไว้ในละครด้วยเช่นกัน ท่านเฝ้าสังเกตสภาพ
ของแต่ละคนเช่นผู้สังเกตการณ์ที่ล่องลอย เพื่อจะดูว่าสภาพของลูกเป็นเช่นไร เมื่อได้พบพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ลูกมีประสบการณ์
ในความสุขเหนือสัมผัสหรือไม่ ลูกแต่ละคนถามหัวใจตนเองได้ว่า ฉันคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่โชคดีมากเพียงใด เมื่อมาเป็น
ลูกของพ่อแล้ว ฉันได้รับสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่ของตนเองจากพ่อหรือยัง ไม่ใช่ว่าบาบาจะทำให้ทุกคนกลายเป็นลักษมี
หรือนารายณ์ นี่คือการศึกษาระดับสูงและขึ้นอยู่กับว่าแต่ละคนทำความเพียรพยายามมากเพียงไร เมื่อลูกศึกษาที่โรงเรียน ลูกมี
เป้าหมายและวัตถุประสงค์ ลูกรู้ว่า พ่อมาแล้วและกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกๆอย่างแท้จริงเช่นที่ท่านเคยทำเมื่อ 5,000 ปีที่
แล้ว พระเจ้าพูดว่า พ่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์ พระเจ้ากำลังสอนลูก ดังนั้นแน่นอนว่า
ท่านจะทำให้ลูกเป็นเทวาและเทวี เช่นที่นักกฎหมายจะทำให้ผู้อื่นกลายเป็นนักกฎหมาย ในหนทางของความเลื่อมใส
ศรัทธาพวกเขาพูดถึงเทวาและเทวี แต่ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาคือเทพ พวกเขาพูดถึงศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็น
นิรันดร์ ลูกรู้ว่า พ่อมาและสอนลูกอย่างไร ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์หลักอยู่ในสติปัญญา ลูกต้องดวงกงจักรใน
สติปัญญา ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว จงอยู่อย่างบริสุทธิ์ หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์
ได้อย่างไรเล่า ไม่มีใครอื่นที่จะเข้าใจความลับของละคร พ่อสั่งให้ทำภาพเหล่านี้ ฯลฯ ขึ้นมา บาบาไม่ใช่ศิลปิน ไม่มีใครอื่น
ทำภาพเหล่านี้ขึ้นมาได้ เหล่านี้คือแผนนี้ นี่คือนั่นไม้และเมล็ดของมันอยู่เหนือขึ้นไป จากกัณฐกกำลังนั่งอยู่ใต้ต้น
กัลปะและเธอเติมเต็มความปรารถนาที่จะมีความสุขให้กับทุกคน ในยุคทองไม่มีเรื่องของความทุกข์ ลูกจะพูดว่า ลูกกำลัง
จะกลายเป็นนายของโลกใหม่ “พระเจ้าไม่ได้ใช้เวลาอันยาวนานที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ” ชาวซิกข์ร้องเพลงสรรเสริญนี้
ให้กับท่าน เหล่าเทพเคยเป็นนายของสวรรค์ พวกเขาได้ถูกเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นและเวลานี้จะปรากฏตัวขึ้นมาอยู่เรื่อยๆ
ก่อนหน้านี้ เราเองเคยเขียนว่า เราเป็นของศาสนาฮินดู เวลานั้นเราพูดว่า เราเป็นของศาสนาเบรห์มิน แม้ว่าเราเขียนว่า เรา
เป็นของศาสนาเบรห์มิน ผู้คนเหล่านั้นก็ยังคงใส่ว่าเราเป็นฮินดู เพราะพวกเขาไม่มีช่องสำหรับศาสนาเบรห์มิน ถึงแม้ว่า
เราเขียนว่าเป็นเทพ พวกเขาก็จะเปลี่ยนสิ่งนั้น แล้วใส่ลงไปในช่องฮินดู เพราะชื่อของเบรห์มินและเทพหายไปแล้ว ลูกๆ
รู้ว่า เวลาลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลายเป็นเทพ ที่นั่น เครื่องแต่งกายของทุกคนทั้งราชา ราชนี และประชากร
เป็นเหมือนกับของลักษมีและนารายณ์ เครื่องแต่งกายสีทองเป็นเครื่องแต่งกายของสุริยวงศ์ในยุคทอง ต่อมาในยุคเงิน
อาณาจักรของราม พวกเขาจะมีเครื่องแต่งกายที่แตกต่างกันและขนบธรรมเนียมประเพณีของพวกเขาก็ยังแตกต่างกันด้วย
กฤษณะถูกแสดงให้เห็นในเครื่องแต่งกายสีทองเสมอ ดังนั้น เวลานั้นจะมีศรัทธาว่า พ่อกำลังให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูก
แก่ลูกๆ ดินแดนแห่งความตายนี้กำลังจะถึงจุดจบ เมื่อลูกจดจำพ่ออยู่เสมออย่างต่อเนื่อง ลูกจะกลายเป็นผู้ที่ไร้กิเลสอย่าง
สิ้นเชิง บาปของลูกจะถูกขจัดทิ้งด้วยพลังโยคะนี้อย่างต่อเนื่อง แล้วลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ลูกกำลังอุทิศตนเอง

ให้กับพ่อ ลูกกำลังทำบุญและด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์อยู่เรื่อย ๆ สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมากที่จะอธิบายให้แก่ใครก็ตามว่า คุณเคยได้ยินคำพูดของพระเจ้าไหม ท่านเป็นพ่อผู้ก่อตั้งสวรรค์ จงจดจำพ่อและมรดก ถ้าลูกต้องการเป็นจักรพรรดิ จงบอกบาบาว่า ลูกสร้างประชากรจำนวนมากเท่าใดแล้ว หลายคนเขียนว่า ผู้นั้นผู้นี้ให้ชีวิตแก่พวกเขา ลูกศรของบุคคลเหล่านั้นยังถูกพวกเขา ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อสร้างประชากรและทายาท เป็นเรื่องง่ายมากที่จะสร้างประชากร แต่ใครเล่าจะนั่งอยู่บนบัลลังก์ พวกเขาเองก็ต้องถูกสร้างขึ้นมาจากการทำความเพียรพยายามของลูก ลูกต้องเป็นผู้เอาชนะมารยาและชนะโลก ผู้ที่พ่ายแพ้มารยาจะพ่ายแพ้ทุกสิ่ง จงรับพลังจากพ่อ! ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้ หากลูกสับสนเกี่ยวกับสิ่งใด ให้เฝ้าแต่ถามพ่อ พ่อกำลังสอนลูก ดังนั้นลูกจึงไม่ควรสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนั้น พายุมากมายของความคิดหลายอย่างจะเกิดขึ้นและจะพยายามตัดโดยกะสติปัญญาของลูก พายุจะมาและมารยาจะคุกคามลูกอย่างมาก แล้วลูกก็จะพูดว่า ฉันสับสน ความเจ็บป่วยที่ลูกไม่เคยมีมาก่อนหน้านี้ก็ยิ่งจะเกิดขึ้นในเวลานี้อีกด้วย อุปสรรคมากมายจะมา แต่ลูกต้องไม่อ่อนแอในเรื่องนี้ *อัมชะ*

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากบิดา และมารดาที่ สุดแสนหวาน พ่อทางจิตพูดนมัสตแด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่ในการแสวงบุญทางจิตขั้นหนึ่งที่พ่อได้สอนลูกๆ สัมผัสสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกด้วยการทำตามศรัทธา

2. อย่าอ่อนแอหรือมีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความสงสัยเพราะพายุของมารยา อย่าสับสนกับเรื่องใดๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นอวตารของพลังและทำให้เส้นทางที่คดเคี้ยวตรงโดยการมีประสบการณ์ของการอยู่อย่างเต็มเปี่ยม

จงอยู่อย่างเต็มเปี่ยมด้วยทรัพย์ที่มีค่าของพลัง คุณธรรม ความรู้และความสุขอย่างสม่ำเสมอ และแล้วด้วยความซาบซึ้งของความเต็มเปี่ยม แม้หนทางที่คดเคี้ยวจะกลับมามาตรงได้ ถ้าลูกวางเปล่าสิ่งนั้นจะเป็นเหมือนกับหลุมบ่อและถ้าลูกตกลงไปในหลุมบ่อ ลูกจะเกิดการแปลงได้ ผู้ที่อ่อนแอและว่างเปล่าจะได้รับความคิดที่ตึงเครียด อวตารแห่งอำนาจหมายถึงผู้ทำสัญญาเพื่อสร้างหนทางที่คดเคี้ยวให้ตรง ผู้ที่ทำสัญญาดังกล่าวจะไม่สามารถพูดได้ว่าหนทางนั้นคดเคี้ยว ถ้าใครล้มก็เป็นเพราะขาดความเอาใจใส่ หรือเพราะสติปัญญาไม่เต็ม

คติพจน์: ผู้ที่ดื่มด่ำในความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณ คือดอกกุหลาบทางจิต

*** โอม ขานติ ***

การซึมซับคำว่า ‘จุด’ คำเดียวในสำนักกูรูของคุณในสามวิธี และการกลายเป็นตัวของสิ่งนั้นคือวิธีการของความปลอดภัย

บัพดาตาให้คุณประโยชน์ต่อโลกกำลังมองดูลูกทุกคนผู้เป็นนายที่ให้คุณประโยชน์ต่อโลกของท่าน เป้าหมายของลูกแต่ละคนในชาติเกิดบราห์มินี่สูงส่งมาก แต่ละคนเฝ้าแต่โยยบินไปข้างหน้าโดยมีเป้าหมายเพื่อเพียรพยายามเป็นอันดับหนึ่ง เป้าหมายของแต่ละคนคือการกลายเป็นอันดับหนึ่ง แต่คุณสมบัตินั้นตามลำดับกันไป แล้วเหตุใดจึงมีความแตกต่างระหว่างเป้าหมายกับคุณสมบัติ? บาบาผู้ประทานความรู้คือหนึ่งเดียว ความรู้คือหนึ่งเดียว วิธีการของโยคะคือหนึ่งเดียว ตัวอย่างที่ง่ายดายและเป็นไปในทางปฏิบัติของสคริปต์บราห์มาบาในการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งคือหนึ่งเดียว วิธีการของงานรับใช้และผู้ที่ยึดถือวิธีการทำงานรับใช้ก็คือหนึ่งเดียวเช่นกัน แต่สิ่งหลักคือการฝึกฝนและการหล่อเลี้ยง ผู้ที่ทำให้ทั้งสองสิ่งเหล่านี้แก่ลูกคือผู้เดียวและมีอันดับเดียวเท่านั้น แต่เหตุใดคุณสมบัติในทางปฏิบัติจึงตามลำดับกันไป? ลูกแต่ละคนรู้ว่าตนเองอยู่ในอันดับใดในแง่ของการซึมซับคุณสมบัติ พื้นฐานหลักของการประกาศสิทธิตามลำดับกันก็คือคำเดียว ‘จุด’ การมีประสบการณ์กับรูปที่เป็นจุด ประการที่สองการใส่ใจต่อความคิด คำพูด หรือการกระทำที่ไร้ประโยชน์ นั่นคือการใส่ฟูลสตอป ประการที่สามการไตร่ตรองประเด็นของความรู้และคุณธรรมมากมาย และใช้ประเด็นเหล่านั้นเพื่อตนเองและเพื่องานรับใช้ในเวลาที่เหมาะสม ‘จุด’ เป็นเพียงคำๆเดียว แต่การทำให้จุดนั้นเข้าไปสู่สำนักกูรูและกลายเป็นตัวของสิ่งนั้นในทั้งสามความหมาย ความแตกต่างจึงถูกสร้างขึ้นในสิ่งนี้ ลูกทุกคนมีสำนักกูรู แต่ลูกกลายเป็นผู้ที่ตามลำดับกันไปในการกลายเป็นตัวของสำนักกูรูนี้ บ่อยครั้งที่บัพดาตาเห็นว่าลูกทุกคนฉลาดมากในการมีสำนักกูรู “ควรจะเป็นเช่นนั้น” ลูกแม้กระทั่งคิดว่า: “สิ่งนี้ถูกและสิ่งนี้ผิด” ลูกมีความรู้ในรูปที่ปรากฏขึ้น แต่ความรู้หมายถึงความรู้ สำหรับความรู้ มีคำกล่าวไว้ว่า “ความรู้คือแสงสว่าง: ความรู้คืออำนาจ” ที่ใดมีแสงสว่างและอำนาจ ก็จะไม่มีความรู้สึกว่า: “ควรจะเป็นเช่นนั้น” และแล้วลูกก็คิดว่า: “บัพดาตาเองก็พูดเช่นนั้น ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ นี่คือนิยามที่ลูกมี” อย่างไรก็ตาม ลูกมีอะไรอยู่ในตัวลูกในเวลานั้น? เมื่อลูกยังคงคิดว่า “มันควรจะเป็นอย่างนี้ มันควรจะเป็นอย่างนี้” นั่นหมายความว่าลูกไม่สามารถใช้ความรู้ในรูปของแสงสว่างและอำนาจในเวลาที่เหมาะสมได้ ด้วยเหตุนี้จึงมีการกล่าวว่า แม้ว่าลูกจะมีสิ่งนี้อยู่ในสำนักกูรูของลูก ลูกก็ขาดพลังที่จะกลายเป็นตัวของสิ่งนั้น เมื่อลูกมีแสงสว่าง นั่นคือมีการรู้แจ้งว่าสิ่งใดผิดและสิ่งใดถูก ว่านี่คือความมืดและนั่นคือความสว่าง ว่านี่คือสิ่งที่ไร้ประโยชน์และนั่นคือสิ่งที่มีพลัง และแล้วขณะที่รู้ว่าที่ใดเป็นความมืดและยังอยู่ในความมืดนั้น จะเรียกว่าเป็นผู้ที่รู้แจ้งหรือรู้คิดหรือไม่? หากลูกไม่รู้แจ้งแล้วลูกเป็นอะไร? ผู้เลื่อมใสศรัทธาหรือไม่? หรือเป็นผู้รู้แจ้งเพียงครั้งเดียว? ลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าอะไร ถ้าแม้ในขณะที่เข้าใจว่ามันเป็นสิ่งที่ผิด แต่ใครบางคนก็ยังคงอยู่ภายใต้อิทธิพลของการกระทำ คำพูด ชันสการ์ หรือธรรมชาติที่ไม่ถูกต้อง? สมญาของผู้นั้นควรจะเป็นอะไร? เมื่อเห็นความเร็วของเวลา บัพดาตาก็ดึงความสนใจของลูกๆ ช้าแล้วช้าเล่า

ท่านขีดเส้นใต้สองเส้นโดยเน้นคำว่า ‘ความใส่ใจ’ พลังของวัตถุธาตุที่ทาโมกุนีและพลังของปัญญาที่ดูดีและละเอียดอ่อนของมายานั้นก็ทำงานของตนด้วยความเร็วที่รวดเร็วเช่นกัน และพวกเขาทั้งสองก็จะยังคงทำเช่นนั้นต่อไป เป็นเรื่องง่ายที่จะรู้ถึงรูปที่นากลัวของวัตถุธาตุ แต่ลูกจำเป็นต้องให้ความใส่ใจมากขึ้นเพื่อที่จะอยู่อย่างไม่สั่นคลอนในความปั่นป่วนที่รุนแรงของกิเลส ลูกแม้กระทั่งถูกหลอกในการรู้จักรูปที่ละเอียดอ่อนของมายา มายามีรูปที่ดูดีเช่นนั้นที่เธอทำให้ลูกมีประสบการณ์ว่าสิ่งผิดเป็นสิ่งที่ถูก บางสิ่งอาจจะผิดอย่างสมบูรณ์ แต่เธอก็เปลี่ยนสติปัญญาของลูกในลักษณะเช่นนั้นที่เธอทำให้ความเข้าใจที่แท้จริงของลูกและพลังของการตระหนักรู้ของลูกหายไป เช่นที่เมื่อมีใครบางคนแสดงเวทมนตร์ เขาก็จะจัดการควบคุมตนเองของผู้อื่นออกไปโดยสิ้นเชิง ในทำนองเดียวกัน มายาที่ดูดีที่ทำให้พลังของการตระหนักรู้ของลูกหายไปก็ไม่ปล่อยให้ลูกเข้าใจว่าอะไรคือความจริง บางสิ่งอาจจะผิดอย่างสิ้นเชิง แต่เนื่องจากการอยู่ภายใต้อิทธิพลของเงาของมายา ลูกจึงกลายเป็นทนายความสำหรับศาลสูงสุดของมายาในการทำความเข้าใจสิ่งผิดให้เป็นสิ่งที่ถูกและในการพิสูจน์ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ทนายความทำอะไร? พวกเขาฉลาดมากในการพิสูจน์สิ่งที่ไม่จริงให้เป็นความจริง พวกเขาฉลาดในการพิสูจน์ความจริงว่าเป็นความจริง แต่พวกเขาก็ยังฉลาดในการพิสูจน์สิ่งที่ไม่จริงให้เป็นสิ่งที่จริง พวกเขาฉลาดในทั้งสองสิ่ง เหตุนี้เองบัพดาตาจึงทำให้ลูกขีดเส้นใต้สองเส้นกับคำว่า ‘ให้ความใส่ใจ’ จงทำให้ตนเองปลอดภัยอยู่เสมอจากเงาของมายาในรูปที่ละเอียดอ่อนที่เปลี่ยนพลังของสำนักกูรูของลูก เพราะมายาทำงานของเธอในรูปนี้โดยเฉพาะ ลูกเข้าใจไหม? ดังนั้นลูกจะอย่างไร? อยู่อย่างระมัดระวัง หากดวงวิญญาณพิเศษใดได้ให้สัญญาณแก่ลูกแล้ว ให้นำตนเองออกจากเงาของมายานั้น และทำให้ตัวลูกเองนั้นคือทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกโดยเฉพาะอย่างยิ่งอยู่ภายใต้การคำจุน

ของร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพ่อ ในปัจจุบันมีอิทธิพลเฉพาะของมายาต่อจิตใจในการสร้างความคิดและความรู้สึกในเชิงลบ และมายายังทำงานพิเศษของเธอของการหยุดยั้งสติปัญญาจากการมีการตระหนักรู้ที่ถูกต้องด้วย เมื่อถึงฤดูกาลใดฤดูกาลหนึ่งลูกก็ให้ความใส่ใจพิเศษที่จะปกป้องตนเองจากฤดูกาลนั้น ตัวอย่างเช่น เมื่อฝนตกลูกจะให้ความใส่ใจกับอะไร? ลูกจะมีร่ม ลูกจะมีเสื้อกันฝน ลูกจะให้ความใส่ใจกับสิ่งนี้ใช่ไหม? เมื่ออากาศหนาวเย็น ลูกก็จะสวมเสื้อผ้าที่อบอุ่น ลูกจะให้ความใส่ใจกับสิ่งนี้ใช่ไหม? ดังนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งจึงซึมซับวิธีการของความปลอดภัยไว้เป็นการล่วงหน้าเพื่อที่จิตใจและสติปัญญาของลูกจะไม่ได้รับอิทธิพล วิธีการพิเศษของความปลอดภัยนั้นง่ายมาก ลูกได้รับการบอกก่อนหน้านี้เช่นกันว่า 'จุด' คำเดียวนั้นเป็นเรื่องที่ง่ายดาย เป็นสิ่งที่ง่ายดายใช่ไหม? คำเดียวนั้นง่ายดายใช่ไหม? บาบ่าไม่ได้บอกสิ่งที่ซับซ้อนแก่ลูกใช่ไหม? ลูกเฝ้าแต่พูดว่า: “ฉันดวงวิญญาณเป็นจุด” “ฉันดวงวิญญาณเป็นรูปแห่งแสง” แต่ลูกไม่ได้ทำให้ตนเองมั่นคงในรูปนั้น ลูกพยายามที่จะใสสุดแต่มันกลายเป็นเครื่องหมายคำถามหรือเครื่องหมายอัศเจรีย์แทน เป็นเรื่องง่ายที่จะใสสุดหรือใส่เครื่องหมายอัศเจรีย์หรือใส่เครื่องหมายคำถามหรือไม่? เป็นเรื่องง่ายที่จะใส่พลัสตอบ ดังนั้นเหตุใดลูกจึงต้องแะอยู่กัับเครื่องหมายคำถามหรือเครื่องหมายอัศเจรีย์? นำวิธีการนี้ไปใช้ เป็นฤดูกาลสำหรับการพิสูจน์สิ่งผิดเป็นสิ่งที่ถูกต้อง สิ่งผิดนั้นจะชัดเจนและน่าดึงดูดยิ่งกว่าความจริง ในทำนองเดียวกันมันเป็นแพชั่นในทุกวันนี้สำหรับของปลอมที่จะน่าดึงดูดเบื้องหน้าสิ่งเหล่านั้นคุณค่าของของจริงก็ลดน้อยลงไป ดูที่เงินแท้และดูที่เงินขาว อันไหนดูสวยกว่ากัน? เงินแท้นั้นก็จะหมองมัว ในขณะที่เงินขาวนั้นจะเปล่งประกายอยู่เสมอ และดังนั้นอันไหนที่น่าดึงดูดกว่ากัน เงินขาวหรือเงินจริง? ดังนั้นจงตระหนักรู้ถึงฤดูกาล ตระหนักถึงรูปแบบของมายา ตระหนักถึงเกมต่างๆ ของธรรมชาติที่หาไม่กูนี หนึ่งคือการรู้และอีกหนึ่งคือการตระหนักรู้ ลูกรู้อย่างมากมาย แต่บางครั้งลูกก็ทำผิดเมื่อพูดถึงการตระหนักรู้ และบางครั้งลูกก็ถูกต้อง ลูกจะทำอะไรในเวลา? ลูกจะอยู่อย่างปลอดภัยใช่ไหม? อย่าพูดภายหลังว่า ลูกไม่คิดว่ามันจะเกิดขึ้นอย่างนี้ “ทำไม?” และ “อะไร?” นี้จะไม่เกิดขึ้น แม้กระทั่งเวลานี้บาบ่ายังมีความเมตตาเล็กน้อย และดังนั้นท่านจึงใช้อีกสองสามขั้นเท่านั้น แต่ภายหลังจะไม่มีใครฟัง “อะไร?” และ “ทำไม?” “มันไม่ควรเป็นเช่นนั้น แต่เป็นอย่างนี้” วิธีการสนับสนุนนี้จะไม่เป็นเช่นนั้น จงกลายเป็นผู้พิพากษา อย่าเป็นทนายความของมายา อย่าได้กลายเป็นทนายความสำหรับมายา ลูกสนุกกับตนเองอย่างมากเมื่อลูกให้การสนับสนุน ลูกทุกคนมีประสบการณ์ในสิ่งนี้ ไม่ว่า จะในการทำสิ่งนี้หรือในการรับฟังสิ่งนี้ก็ตาม ลูกทั้งหมดมีประสบการณ์ในสิ่งนี้ ลูกมีประสบการณ์นี้ใช่ไหม? ลูกรับฟังและลูกก็อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกเข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนหรือไม่? พันดาวาสเข้าใจสิ่งนี้ไหม? ชัคตีเข้าใจสิ่งนี้ไหม? ผู้เป็นครูเข้าใจไหม? ลูกทุกคนพูดว่า “yes (เข้าใจ)” กำลังถ่ายรูปของคำว่า “yes (เข้าใจ)” ของลูกทุกคน

ฤดูกาลที่สามคือการเข้ามามีความสัมพันธ์และการติดต่อและจัดการกับความอ่อนแอของธรรมชาติและชั้นสการ์ของตน การขยายตัวของสิ่งนี้ใหญ่มาก บาบ่าจะไม่บอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้ในวันนี้ แต่เป็นในเวลาอื่น ลูกๆหลายคนก็พูดว่า: ฉันจะสามารถทำอะไรได้? ฉันไม่เคยมีสิ่งนี้มาก่อน แต่ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในตอนนั้น ฉันไม่เคยมีชั้นสการ์นี้มาก่อน แต่ชั้นสการ์นี้ปรากฏขึ้นมาในตอนนั้น ดังนั้นบาบ่าจะบอกลูกในเวลาอื่นถึงเหตุผลสำหรับสิ่งนั้นและวิธีที่มันเติบโต อัจชะ

ถึง ลูกๆ ชัทรัด ทั้งหมด (ผู้ที่กระหายน้ำทุกหยด) ในทั้งสี่ทิศทาง ผู้ที่รับฟังและซึมซับคำพูดที่สูงส่งของบัพดาดา ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิด ซึ่งมีวิชาทั้งหมดในสำนักของพวกเขาและกลายเป็นตัวของสิ่งเหล่านั้น ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งนำความรู้ทุกประเด็นไปปฏิบัติในรูปของแสงและอำนาจ ถึงดวงวิญญาณที่รู้แจ้ง ลูกของพ่อผู้ที่ทำให้คุณสมบัติเท่าเทียมกับเป้าหมายอยู่เสมอ ถึงผู้ที่คงอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพ่ออยู่เสมอและดังนั้นจึงอยู่อย่างปลอดภัยจากเงาของมายา ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่น่าคุณสมบัตพิเศษของการรู้และการตระหนักรู้ไปใช้ในชีวิตในทางปฏิบัติของพวกเขา ถึงลูกๆ เหล่านั้น รัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดาดา

อะแนลบัพดาดาพบกับดาดีเป็นการส่วนตัว

กองทัพชัคตีกำลังเคลื่อนไปอย่างรวดเร็วใช่ไหม? พร้อมกับบัพดาดาแล้ว ลูกผู้เป็นดวงวิญญาณเครื่องมือก็มีความรับผิดชอบต่อการทำให้กองทัพเคลื่อนไปด้วยเช่นกัน พ่ออยู่กับลูกอยู่เสมอและจะอยู่กับลูกตลอดไป ลูกเป็นแขนที่สูงส่งของบัพดาดาใช่ไหม? พ่อให้พลังแก่ลูก พ่อเป็นรูปของอำนาจ แต่ลูกดวงวิญญาณเป็นเครื่องมือในรูปของ ‘ไม้ค’ ลูกฟังสิ่งที่น่าสนุกมากมาย ดูเหมือนราวกับว่าเป็นเกมใช่ไหม? เป็นเกมใช่ไหม? ในขณะที่กำลังเล่นเกมลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะและทำให้ทุกคนมีชัยชนะและเอาชนะมายา ลูกมีการรับประกันนี้ อย่างไรก็ตามในระหว่างนี้ ลูกต้องดูเกมเหล่านั้น ดังนั้นลูกไม่ได้เหนื่อยใช่ไหม? ในขณะที่หัวเราะและเล่นลูกเอาชนะสิ่งต่างๆ และทำให้ผู้อื่นเอาชนะสิ่งเหล่านั้นได้ และเมื่อ

ลูกได้ยินสิ่งใด มีอะไรที่ปรากฏขึ้นในหัวใจของคุณ? ว้า ละคร! ว้า! คำว่า “โอ้! ละคร! โอ้!” ไม่ได้ปรากฏขึ้นมา ว้า ละคร! ในขณะที่พูดว่า “ว้า ว้า!” ทุกคนก็ต้องกลับมา “ว้า ว้า” ลูกต้องเอาชนะทั้งหมดนี้

อะแวคบัฟดาตาพบกลุ่มเป็นการส่วนตัว

ชัยชนะเป็นสิทธิโดยกำเนิดของเรา: สัมผัสสภาพของการปราศจากอุปสรรคด้วยศรัทธาและความซาบซึ้ง

เช่นที่พ่อเป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ในทำนองเดียวกัน ลูกเคลื่อนไปในขณะที่มีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดหรือไม่? สำหรับผู้คนในโลกแล้ว ต่อจากพ่อผู้ที่สูงส่งที่สุดและสูงสุดเหนือสิ่งใดก็คือเทพ อย่างไรก็ตามผู้คนในโลกไม่รู้ว่าลูกดวงวิญญาณบราห์มิน ลูกผู้เป็นเทวดานางฟ้าอันสูงยิ่งกว่าเทพเสียอีก สถานภาพเทพไม่สามารถเรียกได้ว่าสูงกว่าชีวิตบราห์มิน ชีวิตบราห์มินในเวลาปัจจุบันมีความสูงส่งมากกว่า ลูกรู้เป็นอย่างดีว่าเหตุใดลูกถึงสูงส่งยิ่งกว่าเทพ ความรู้จากพ่อจะไม่อยู่ในรูปที่ปรากฏออกมาเมื่อลูกอยู่ในรูปที่เป็นเทพ ลูกมีประสบการณ์ของการพบกับพระเจ้าในชีวิตบราห์มินไม่ใช่ในชีวิตของเทพ บราห์มินกลายเป็นเทพ แต่เวลานี้ ลูกสูงส่งกว่าชีวิตที่ลูกอยู่เป็นเทพของลูก ดังนั้น จงมีความซาบซึ้งนี้อยู่เสมอ ไม่ใช่แค่บางครั้ง เพราะพ่อฉันไม่สูญสลาย และความรู้ที่พ่อผู้ไม่สูญสลายได้ให้ฉันก็ไม่มีวันสูญสลายเช่นกัน ความตระหนักรู้ที่ฉันให้แก่ลูกนั้นก็ไม่มีวันสูญสลายเช่นกัน ไม่ใช่แค่บางครั้งเท่านั้น ดังนั้นตรวจสอบว่าลูกมีความซาบซึ้งตลอดเวลาหรือบางครั้งเท่านั้น ลูกสัมผัสความสุขเมื่อลูกมีความซาบซึ้งนี้ตลอดเวลา ถ้าลูกมีบางครั้งและไม่ใช่ว่าในเวลาอื่น บางครั้งลูกก็สัมผัสกับความสุขและในเวลาอื่นลูกก็กลับมาสับสน ดังนั้นอย่าได้สัมผัสกับความสุขในช่วงเวลาหนึ่งและความสับสนในช่วงเวลาต่อมา แต่จงสัมผัสกับความสุขอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ลูกต้องหายใจตลอดเวลา ถ้าลูกหยุดหายใจแม้แต่วินาทีเดียว หรือถ้าลูกหายใจแค่บางครั้ง ลูกจะเรียกว่าชีวิตไหม? ดังนั้นในทำนองเดียวกัน ลูกสัมผัสความสุขอยู่เสมอในชีวิตบราห์มินนี้หรือไม่? หากลูกไม่สัมผัสกับความสุข ลูกจะสับสนอย่างแน่นอน ดังนั้นลูกผู้เป็นแม่สัมผัสความสุขอยู่เสมอหรือไม่? ลูกคือซัคติใช่ไหม? ลูกไม่ธรรมดาใช่ไหม? หรือว่าเมื่อลูกกลับบ้านลูกจะกลายเป็นคนธรรมดา? ไม่เลย จงจำไว้เสมอว่าลูกคือซัคติ ลูกไม่ได้เป็นของสิ่งใดที่มีขีดจำกัด แต่ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกที่ไม่มีขีดจำกัด ซัคติหมายถึงผู้ที่มิซัยชนะเหนือหมู่มารหรือปีศาจ ซัคติเป็นที่รู้จักในฐานะผู้ทำลายความชั่วร้ายนั่นคือผู้ที่ทำลายชั้นสการ์ที่เลวร้าย ดังนั้นซัคติทุกคนกล้าหาญมากหรือไม่? พันดาواسหมายถึงผู้ได้รับชัยชนะ พันดาواسไม่สามารถพูดได้ว่าพวกเขาไม่ต้องการสิ่งนั้น แต่พวกเขาพ่ายแพ้ ลูกประสบกับความพ่ายแพ้มาครั้งแล้ว และขณะนี้ถึงเวลาแล้วที่จะได้สัมผัสกับชัยชนะ หากในเวลาแห่งชัยชนะ ลูกกลับมาพ่ายแพ้ แล้วเมื่อใดลูกจะได้รับชัยชนะ? เหตุนี้เองลูกจึงได้รับชัยชนะอยู่เสมอในเวลานี้ ชัยชนะเป็นสิทธิโดยกำเนิดของคุณ ไม่มีใครละทิ้งสิทธิของตน พวกเขาประกาศสิทธิแม้ว่าจะต้องต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งนั้นก็ตาม ในขณะที่ที่นี้ลูกได้รับมาอย่างง่ายดาย ชัยชนะเป็นสิทธิโดยกำเนิดของคุณ ลูกมีความซาบซึ้งและมีความสุขในการมีสิทธิใช่ไหม? ลูกมีความซาบซึ้งอย่างมากในการมีสิทธิที่มีขีดจำกัด นายกรัฐมนตรีจะลืมนไหมว่าเขาเป็นนายกรัฐมนตรี? เมื่อเวลาที่เขานอนหรือรับประทานเขาจะลืมนหรือไม่ว่าตนเป็นนายกรัฐมนตรี? ไม่ว่าลูกจะมีสิทธิที่มีขีดจำกัดหรือไม่ขีดจำกัด ไม่ว่าใครจะพยายามทำให้ลูกลืมนมากแค่ไหน ลูกจะไม่ลืมมัน เป็นหน้าที่ของมายาที่จะทำให้ลูกลืมน และงานของลูกคือการได้รับชัยชนะ เพราะลูกเข้าใจว่าชัยชนะและความพ่ายแพ้คืออะไร ลูกเคยประสบกับความพ่ายแพ้และได้รับชัยชนะเช่นกัน ดังนั้น ลูกคงรู้ดีถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นจากการพ่ายแพ้กับสิ่งที่เกิดขึ้นจากการได้รับชัยชนะ ลูกรู้ถึงความแตกต่างระหว่างสองสิ่งนี้และเหตุนี้เองลูกจึงได้รับชัยชนะอยู่เสมอและจะยังคงได้รับชัยชนะตลอดไป เนื่องจากลูกดวงวิญญาณมีสิทธิที่จะได้รับการบรรลุผลที่ไม่สูญสลายจากพ่อผู้ไม่สูญสลาย จิตสำนึกนี้จึงต้องปรากฏอยู่ในตัวลูกตลอดเวลา “แล้วถ้าไม่เป็นอย่างนั้นล่ะ? เรากลายเป็นสิ่งนี้แล้ว เรารู้” อย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย จะต้องอยู่ในรูปปฏิบัติ ผู้ที่รู้สิ่งนี้เคลื่อนไปด้วยศรัทธา นี้ ขอให้ศรัทธาและความซาบซึ้งในชัยชนะในทุกการกระทำของลูก พื้นฐานของความซาบซึ้งคือศรัทธา ถ้าลูกขาดศรัทธาก็ขาดความซาบซึ้ง เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ผู้ที่สติปัญญามีศรัทธาเป็นผู้มีชัยแล้วรากฐานคืออะไร? ศรัทธา อย่าเป็นผู้ที่มีศรัทธาเพียงบางครั้ง มิฉะนั้น ในเวลาสุดท้าย ในเวลาแห่งผลลัพธ์ ลูกจะได้มาซึ่งการบรรลุผลเพียงบางครั้งเท่านั้น และลูกจะต้องสำนึกผิดเสียใจด้วยเช่นกัน ตอนนี้เป็นเวลาที่จะบรรลุ มิฉะนั้น ในภายหลังจะมีการสำนึกผิดเสียใจ ดังนั้น ในเวลาที่จะบรรลุ จงบรรลุบางสิ่ง ในช่วงเวลาของการสำนึกผิดเสียใจ ลูกจะไม่สามารถบรรลุสิ่งใดได้เลย “เราจะทำ มันจะเกิดขึ้น” อย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย จงมีศรัทธาว่าลูกต้องทำ อย่าเคลื่อนไปพร้อมกับการรับประกันว่าลูกจะทำได้ “เรากำลังทำอยู่ อะไรอีกที่จะเกิดขึ้น? มันจะเกิดขึ้น” ไม่ มันต้องเกิดขึ้นตอนนี้ อย่าพูดว่า “มันจะเกิดขึ้น มันจะเกิดขึ้น” แต่มันคือ ลูกทำหายคนอื่นและบอกพวกเขาว่าเราไม่สามารถไว้วางใจในชีวิตตนเองได้ ลูกให้ความรู้แก่ผู้อื่น และดังนั้นจงให้ความรู้แก่ตนเองก่อน ลูกเป็นคนที่กำลังทำสิ่งนี้ในบางครั้งหรือจะทำตอนนี้? ดังนั้น ลูกคือดวงวิญญาณที่ประกาศสิทธิในชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ ชัยชนะคือสิทธิโดยกำเนิดของคุณ จงไปยืนต่อไปด้วยความ

ตระหนักรู้นี้ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น จงตระหนักว่าลูกได้รับชัยชนะอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ถ้าศรัทธาของลูกมั่นคง ไม่มีใครทำอะไรได้ อัจชะ เวลานี้ลูกแต่ละคนต้องทำสิ่งมหัศจรรย์เช่นนั้นที่ให้ทุก ๆ สถานที่ได้รับชัยชนะนั้นคือปราศจากอุปสรรค อย่าให้มีอุปสรรค อุปสรรคอาจมาแต่อย่าพ่ายแพ้ ที่ใดมีชัยชนะ อุปสรรคต่างๆ จะถูกขจัดออกไป และลูกจะปราศจากอุปสรรคใดๆ แสดงความอัศจรรย์ในการปราศจากอุปสรรคอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นกิตะพัทขลา, ไม่ว่าจะเป็นครุญย้อยหรือศุญยไคก็ตาม ตัวลูกเองจงเป็นอิสระจากอุปสรรคและทำให้ผู้อื่นเป็นอิสระจากอุปสรรคด้วย แสดงความมหัศจรรย์เช่นนั้น ลูกต้องทำสิ่งนี้ ไม่ใช่ว่าลูกจะทำในเวลาใดเวลาหนึ่ง ลูกจะได้เห็นเกี่ยวกับสิ่งนั้น การพูดว่า "จะทำ จะทำ" หมายถึงมีเปอร์เซ็นต์ในความสำเร็จของลูก ให้ทุกคนได้ยินข่าวดีว่าศุญยเล็กศุญยใหญ่ปราศจากอุปสรรคทั้งปวง ไม่มีอุปสรรคประเภทใดมาขวางกั้นได้ เราจะจับสัณอุปสรรคของผู้อื่นและกลับมามีชัยชนะ ขอให้ได้รับข่าวเช่นนั้น อย่าให้มีข่าวเกี่ยวกับอุปสรรคจากที่ใด อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกพูดว่า "ฉันสบายดี แต่ฉันจะทำอย่างไรได้เมื่อคนอื่นทำเช่นนั้น"? แสดงให้เห็นสิ่งนี้โดยได้รับชัยชนะเป็นเวลาสามเดือน ทุกสิ่งจะเป็นที่รู้จักกันในสามเดือน ลูกทุกคนกำลังตอบว่า "ใช่" ดังนั้นจึงพิสูจน์สิ่งนี้ด้วยการแสดงความมหัศจรรย์นี้ อัจชะ

พร: ขอลูกเป็นผู้ซึ่งป้องกันมายาได้ และอยู่อย่างปลอดภัยในทุกสถานการณ์ด้วยการหลอมรวมอยู่ในความรักของพ่อผู้เดียว

ลูกๆ ที่อยู่อย่างหลอมรวมอยู่ในความรักของพ่อผู้เดียวจะอยู่ห่างจากกระแสและบรรยากาศในทุกหนแห่งได้อย่างง่ายดาย เพราะการหลอมรวมหมายถึงการมีพลังเหมือนพ่อและอยู่อย่างปลอดภัยในทุกสถานการณ์ การหลอมรวมหมายถึงการจุ่มอยู่ในน้ำและผู้ที่ถูกจุ่มอยู่ในน้ำนั้นก็เป็นผู้ที่ป้องกันมายาได้ ความพยายามนี้ง่ายดาย แต่อย่าได้ไม่ระมัดระวังในนามของความเพียรพยายามที่ง่ายดาย จิตใจของผู้เพียรพยายามที่ไม่ระมัดระวังจะกีดกร่อนพวกเขาภายใน ในขณะที่ภายนอกพวกเขาจะร้องเพลงสรรเสริญตนเอง

คติพจน์: อยู่อย่างมั่นคงในตำแหน่งของบรรพบุรุษ และลูกจะเป็นอิสระจากปวงพันธะของมายาใดๆ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน พ่อให้ความรู้ใหม่เพื่อโลกใหม่แก่ลูก ด้วยสิ่งนี้สกุลสุริยวงศ์ได้รับการก่อตั้งขึ้น เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของสกุลนั้น
- คำถาม:** ศรัทธาที่แรงกล้าใดที่ลูกควรจะมีเพื่อให้ลูกจะสามารถได้รับสิทธิ์ในมรดกของลูกได้อย่างง่ายดาย?
- คำตอบ:** ก่อนอื่นใด จงมีศรัทธาว่าบาบาที่ไม่มีขีดจำกัดเดียวกันนี้ได้มาเพื่อสร้างสวรรค์ ขณะที่กำลังทำงาน ให้จดจำว่าเราเป็นลูกๆของบาบานั่น ที่เมื่อลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ลูกจะมีความสุขที่เหลือประมาณและลูกจะมีสิทธิ์ต่อมรดกอย่างง่ายดาย พรอทของความสุขที่เหลือประมาณของผู้ที่มีศรัทธาที่แรงกล้าจะอยู่สูงเสมอ หากไม่มีความสุข ลูกจะสามารถเข้าใจว่าศรัทธาที่ลูกมี ไม่แม้กระทั่งมีค่าไม่กี่สตางค์
- เพลง:** เพลง: ตั้งแต่วันที่เราได้พบกัน!

โอมชานติ นี่เป็นคำยกย่องของใคร? เป็นคำยกย่องของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านถูกเรียกว่าผู้เป็นที่รักที่สุด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เดียวที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ลูกๆ นั่นคือผู้ที่มีประสบการณ์ ผู้ที่พ่อสูงสุดได้ทำให้เป็นของท่าน และแล้วลูกๆ ก็ทำให้พ่อสูงสุดเป็นของลูก พาราม(สูงสุด)หมายถึงผู้เดียวที่อยู่เหนือทุกสิ่ง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครในโลกมีความรู้นี้ พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นรูปของพระเจ้าและดังนั้นจึงไม่มีความรู้ใดหลงเหลืออยู่ เมื่อพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดนั้นมาและพบปะกับลูก ท่านก็พูดสิ่งใหม่ๆ เพื่อโลกใหม่ มีวันใหม่และคืนใหม่ในโลกใหม่ ในโลกเก่ามีวันเก่าๆ และคืนเก่าๆ มีความทุกข์หลายประเภทด้วยเช่นกัน ส่วนใหญ่ไม่มีความสุข ในเวลากลางคืนพวกเขาใช้ดาบของตัณหาหาคะและเฝ้าแต่ทำบาปในระหว่างวัน ในโลกใหม่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างแน่นอน มีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์แห่งสุริยวงศ์ในโลกใหม่ ไม่กล่าวว่าเป็นอาณาจักรของเจ้าชายและเจ้าหญิง มีคำกล่าวว่าเป็นอาณาจักรของราชาและราชินี อย่างแท้จริงมีราชวงศ์ของศรีลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง เพราะเป็นสวรรค์จึงมีความสุขมากมาย ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อความสุขนั้น นั่นเป็นอาณาจักรที่บริสุทธิ์ พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกละใหม่ ในเวลานั้นไม่มีราชวงศ์อื่นหรือศาสนาอื่นใดในโลก เมื่อลูกอธิบายแก่ผู้คน จงทำให้พวกเขาเขียนลงไปว่าสิ่งเหล่านี้คือสิ่งแท้จริง ด้วยการทำให้พวกเขาทบทวนสิ่งนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า พวกเขาจะมีศรัทธาว่าในโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ ราชา ราชินี และปวงประชา ทั้งหมดนั้นบริสุทธิ์อย่างแท้จริง พวกเขาทั้งหมดอยู่อย่างมีความสุขสม่ำเสมอ เวลานี้พวกเขามีความสุขที่สม่ำเสมอ ในยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกสามารถเปรียบเทียบว่ามีอะไรในตอนสิ้นสุดยุคเหล็กและมีอะไรในตอนเริ่มต้นยุคทอง มีอะไรในวันนี้และมีอะไรในวันพรุ่งนี้ กลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดเวลานี้กำลังมาถึงจุดจบ และแล้ววันพรุ่งนี้ในกลางวันลูกจะปกครองอาณาจักร วันนี้มีโลกที่ไม่บริสุทธิ์และวันพรุ่งนี้จะมีโลกที่บริสุทธิ์ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาทั้งหมดร้องเพลง: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือรามผู้ที่เป็นของสีดา เมื่อลูกได้ยินพวกเขาร้องเพลงนี้ ให้ถามพวกเขาว่า: ท่านกำลังจดจำใครว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์? ใครที่ไม่บริสุทธิ์และใครจะชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์? โลกที่ไม่บริสุทธิ์เป็นเช่นไรและโลกที่บริสุทธิ์เป็นเช่นไร? ผู้เดียวที่ชำระผู้ไม่บริสุทธิ์จะมาและชำระลูกให้บริสุทธิ์และจะพาไปยังโลกที่บริสุทธิ์ ตอนจบของยุคเหล็กถูกเรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์และตอนเริ่มต้นของยุคทองถูกเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์ ทุกคนจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้น โลกที่บริสุทธิ์คือสวรรค์และดังนั้นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่ไม่มีความผิดจะเป็นผู้ก่อตั้งสวรรค์อย่างแน่นอน เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เป็นผู้สร้างโลกที่บริสุทธิ์ สวรรค์ ไม่มีคำยกย่องของผู้สร้างนรก(ราวัน) ผู้คนเฝ้าแต่เฝ้าหุ่นจำลองของเขา ผู้คนไม่รู้จักเขาแต่พวกเขาได้ให้ชื่อบุคคลนั้นว่าราวัน ไม่สามารถมีมนุษย์ใดเป็นเช่นนั้น มนุษย์กลับมาใช้ชาติเกิดและเฝ้าแต่เปลี่ยนรูปและนามของพวกเขา รูปและนามของราวันไม่มีวันเปลี่ยนแปลง ราวันจะมี 10 หัวเสมอ ทุกปีพวกเขาก็เฝ้าแต่เพิ่มให้สูงอีก 6 นิ้วเพราะราวันก็เฝ้าแต่ใหญ่โตขึ้น เขานั้นตาโมประธานและพวกเขาก็เฝ้าแต่เฝ้าราวัน เวลานี้ลูกเข้าใจว่าใครทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ กิเลสทั้ง 5 เหล่านี้ถูกเรียกว่าราวัน สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ลูกและทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นจงละทิ้งกิเลสเหล่านี้ โดยทั่วไปแล้วผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาฯลฯจะรับกิเลสเหล่านี้เป็นทาน พวกเขาพูดว่า: โอเค ให้นิสัยของการพูดเท็จของเธอแก่ฉัน สำหรับตัณหาหาคะ โดยทั่วไปแล้วพวกเขาพูดว่า เธอได้รับอนุญาตให้ช่องแวงในกิเลส 1 - 2 ครั้งต่อเดือน อย่างไรก็ตาม ที่นี้เป็นเรื่องของกิเลสทั้ง 5 หากลูกเพียงแต่จับขโมย 1 คน ขโมยอีกคน ก็จะมาขโมย ดังนั้นเป็นเรื่องง่ายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่ใครก็ตาม มีคำกล่าว: ดวงวิญญาณบาปหรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ไม่เคยมีคำกล่าว: ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่บริสุทธิ์หรือดวงวิญญาณสูงสุดที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นใครจะชำระดวงวิญญาณให้

บริสุทธิ์? พวกเขาจะขึ้นไปยังพระเจ้าและสายตาของพวกเขาจะขึ้นไปสู่เบื้องบนอย่างแน่นอน แต่เมื่อไรที่ท่านจะมา? ชื่อของท่านคืออะไร? ชีพเจนนั่นโด่งดังอย่างมากในบาร์ต ชื่อของท่านคือชีวา ท่านไม่ได้รับชื่ออื่นใด เพียงสัญลักษณ์ลึกลับเท่านั้นที่จะเข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขา เมื่อพวกเขาพูดถึงโสมนาล สัญลักษณ์ลึกลับก็จะเข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขา เวลานั้นลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นดวงดาวเหมือนกันกับลูกด้วย ดวงดาวนั้นก็ถูกเรียกว่าเป็นดาราเทพด้วยเช่นกัน ดวงดาวเหล่านั้นไม่ใช่เทวาที่เป็นดาว (astral gods) ลูกคือดวงดาวแห่งฟากฟ้า (astral stars) ลูกไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้าได้ ดังนั้นดวงวิญญาณสูงสุดเป็นจุด แต่ท่านจะได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างไร? ด้วยเหตุนี้ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจึงได้สร้างสัญลักษณ์ลึกลับนั้นขึ้น ท่านไม่ได้มีขนาดใหญ่เช่นนั้น ดวงวิญญาณไม่ได้ใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง ดังนั้นเป็นสิ่งผิดที่จะทำให้ท่านมีขนาดใหญ่ ไม่มีมนุษย์คนใดที่มีความรู้ที่ถูกต้องของดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งเหล่านี้ละเอียดอ่อนอย่างมาก พวกเขาถามว่า: หากท่านนั้นเป็นจุดที่เล็กมาก เราจะจดจำท่านได้อย่างไร? โอ! เป็นเรื่องง่ายมากสำหรับดวงวิญญาณที่จะจดจำพ่อของเขา เป็นเพียงแค่คำยกย่องของพ่ออันพิเศษสุด ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกัน สันสการที่ดีและไม่ดี สันสการที่สูงส่งและตกต่ำนั้นอยู่ในแต่ละดวงวิญญาณ ความรู้อยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก! ผู้คนกลับมาจากจนหรือมั่งคั่ง แต่นั่นก็เป็นไปตามสันสการของดวงวิญญาณด้วย ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของลูก ผู้คนไม่รู้จักรับพระเจ้าและเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่มีความรู้เรื่องดวงวิญญาณ พวกเขาคิดอย่างผิดๆว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ดวงวิญญาณเข้าถึงทั้งหมดนี้ ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งตามสันสการของเขา ดวงวิญญาณนี้กำลังพูดสิ่งนี้ ผู้คนคิดว่าตนเองเป็นมนุษย์เมื่อพวกเขาพูด ที่นี้ลูกต้องฝึกฝนด้วยการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนเราดวงวิญญาณ ผู้คนพูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ หากดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกัน สันสการจะถูกบันทึกไว้ที่ไหนกัน? พวกเขาสับสนอย่างมาก พ่อต้องให้ความรู้ใหม่เพื่อโลกใหม่ มนุษย์ที่มีชีวิตอยู่ในโลกเก่าไม่สามารถให้ความรู้นี้ได้ ดังนั้นลูกต้องรู้จักพ่อ ผู้เลื่อมใสศรัทธาต้องประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพระเจ้า การทำความเลื่อมใสศรัทธาได้ดำเนินไป พวกเขาเฝ้าแต่มองหาพระเจ้าในก้อนกรวดก้อนหิน พวกเขาเชื่อว่าทุกคนคือรูปของพระเจ้า ในความเป็นจริงทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย มนุษย์ทั้งหมดตั้งแต่ลัทธิและนารายณ์เป็นต้นมาคือพี่น้องเพศชายหรือพี่น้องหญิงชาย เพราะพวกเขาเป็นลูกๆ ของพระชาติบารามา หากลูกพูดว่าพวกเขาเป็นลูกๆ ของชีวา พวกเขาก็เป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ลูกๆ ของบารามาเป็นพี่น้องหญิงชายทางร่างกาย และแล้วเมื่อพวกเขามีชีวิตอยู่ในการครองเรือน พวกเขาก็ลืมสำนึกของการเป็นพี่น้องหญิงชาย หากพวกเขารู้ พวกเขาจะไม่ช้องแะในกิเลส เวลานั้นพ่อกำลังอธิบายแก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง: อย่าได้ช้องแะในกิเลส ลูกคือลูกๆ ของพ่อเดียวกัน เป็นพี่น้องชายหญิง เวลานั้นบารมาก็กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกคือลูกๆ ของท่าน เป็นบิดา นี่คือการที่จะอยู่ในการครองเรือนและอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน มีตัวอย่างของ जानาก ก่อนอื่นใดมีศรัทธาในทุกประเด็นว่าพ่อได้มาเพื่อสร้างสวรรค์ หากลูกขณะนี้ยังถูกพวกเขา พวกเขาจะเป็นของพ่อในทันที พ่อพูดว่า: เป็นของพ่อและพ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกมีศรัทธาว่านั่นเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเดียวกัน เราจะประกาศสิทธิในมรดกของเราอย่างแน่นอน มาชนะบาป! มาเสียบาป! สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นที่เรียบง่ายอย่างมาก ขณะที่ลูกกำลังทำธุรกิจของลูก ให้สติปัญญาของลูกอยู่อย่างรู้ตัวว่าลูกเป็นลูกๆ ของบาบาและลูกกำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์และแล้วลูกจะมีประสบการณ์ของความสุข นี่คือการวงจรของ 84 ชาติเกิด วงจรของ 84 ชาติเกิดเป็นของเทพสุริยวงศ์เท่านั้น ลูกรู้ว่าลูกคือผู้ควบคุมวงจรแห่งการสำนึกในตนเอง ด้วยการพูดถึงวงจรเท่านั้น ลูกจะไม่สามารถอธิบายชาติเกิดได้ เหตุนี้เองลูกจึงต้องพูดว่าลูกเป็นผู้ควบคุมวงจรแห่งการสำนึกในตนเองผู้ที่รู้วงจรของ 84 ชาติเกิด ดังนั้นลูกจึงจดจำพ่อและ 5 ยุคด้วยเช่นกัน เวลานั้นเรากำลังจะไปสวรรค์ 84 ชาติเกิดของเราเวลานี้ได้มาถึงจุดจบ เฝ้าแต่หม่นดวงวงจร ขอให้สติปัญญาของลูกเฝ้าแต่ดวงหม่นวงจรในสติปัญญาของลูกในขณะที่ลูกเฝ้าแต่ทำงานเพื่อการหาเลี้ยงชีพของลูก บาบาได้บอกให้ลูกให้ความรู้ของวงจรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาของท่าน เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาก็จะมีศรัทธาในทันทีว่าพวกเขาได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแท้จริง หากใครบางคนไม่ได้กำลังใช้ 84 ชาติเกิด เขาจะไม่สามารถเข้าถึงสิ่งนี้ได้ ความหมายของ 84 ชาติเกิดก็คือลูกจะเข้าไปสู่สุริยวงศ์เป็นอันดับแรก หากใครบางคนได้ยินความรู้แม้เพียงเล็กน้อย เขาจะไปสวรรค์อย่างแน่นอน แต่เขาจะไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด เขาอาจจะยังคงมาในภายหลัง และแล้วเขาก็จะไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นของความรู้ที่ละเอียดอ่อนอย่างมาก มีบัญญัติกรรมมากมาย กระนั้นก็ตามพ่อพูดว่า: โอเค หากลูกไม่สามารถเข้าใจความหมายที่ลึกซึ้งนี้ได้ อย่างน้อยที่สุดให้กลายเป็นของพ่อและประกาศสิทธิในมรดกของลูก เราเป็นลูกๆ ของชีพบาบา มีความซาบซึ้งว่าท่านเป็นผู้สร้างสวรรค์ อย่างไรก็ตามมายาไม่ได้ยินยอมให้สิ่งนี้คงอยู่ บ้างก็พูดว่า: ไม่ใช่เรื่องยากที่จะจดจำพ่อและมรดก มายาสามารถทำอะไรกับเราได้? เราจะประกาศสิทธิในมรดกของเราอย่างแน่นอน สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ง่ายดายอย่างมาก เมื่อลูกขณะนี้ถูกใครบางคน พวกเขาจะคงอยู่ในความสุขอย่างมากมาด้วยการจดจำพ่อและมรดก จนกว่าลูกจะมีความสุขนั้น บาบา ก็จะพูดว่าศรัทธาที่ลูกมีนั้นมิค้ำไม่ก็สตาบิลเท่านั้น พรอทแห่งความสุขของผู้ที่มีศรัทธามั่นคงจะคงสูง

อยู่เสมอ หากเราไม่มีบุตรชายเขาจะพูดว่า: ฉันจะนำบุคคลแรกที่ผ่านป้อมปราการมาเลี้ยงดู และแล้วก็จะมีการตั้งแถวขึ้น มีแถวแม้กระทั่งในการแข่งขัน มีแม้กระทั่งแถวสำหรับชื่อนม เพื่อที่จะเป็นคนแรกในแถว พวกเขาจะไปยืนที่นั่นแต่เข้าสู่มิฉะนั้นแล้วพวกเขาก็เข้าใจว่าพวกเขาจะต้องรออยู่ในคิว ดังนั้นที่นี้ด้วย มีคิวที่จะกลายเป็นพวงมาลัยล้อมรอบคอของบาบา ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายาม การจดจำพ่อคือการแข่งไปข้างหน้าของสติปัญญา อย่างไรก็ตามลูกสามารถเฝ้าแต่ทำงานของลูกๆ ให้ความใจของดวงวิญญาณของลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อขณะที่มือของลูกเฝ้าแต่ทำงาน คู่รักและผู้เป็นที่รักไม่ได้เพียงแต่นั่งลงที่บางแห่ง พวกเขาเฝ้าแต่ทำงานของพวกเขาขณะที่สติปัญญาของพวกเขาเชื่อมโยงอยู่กับกันและกัน ดังนั้นที่นี้ด้วย สติปัญญาของลูกต้องเชื่อมโยงกับผู้เดียวที่ทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ไม่ว่าเวลาใดก็ตามที่ลูกมีเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้ ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกด้วยเช่นกัน นี่ไม่ใช่การสละละทิ้งกรรม ลูกจะต้องทำทุกสิ่งเพื่อการทำเลี้ยงชีพของลูกอย่างแนบแน่น เวลานี้พ่อได้เข้ามาในร่างของบราห์มาและพูดว่า: พ่อเป็นพ่อของลูก พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกจะไม่ทำให้พ่อเป็นของลูกหรือ? ลูกเป็นของพ่อ ดังนั้น จงมีโยคะกับพ่อ! ไม่เช่นนั้นแล้ว ลูกจะไม่สามารถมายังดินแดนของพ่อหรือไปสวรรค์ได้ หากลูกไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์แม้กระทั่งหลังจากที่ลูกเป็นของพ่อ ลูกจะประณามชื่อเสียงของพ่อและจะมีการลงโทษอย่างมากมายด้วยเช่นกัน ผู้ที่ประณามชื่อของสัทคุรุไม่สามารถผ่านประตูสวรรค์ได้ อัจชะ

รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า ถึงลูกๆ ที่ห่างหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง จากบังปาดดา แม่และพ่อ จากผู้ที่ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสุขแห่งสวรรค์ของลูกอย่างสม่ำเสมอและโชคของอาณาจักรของลูกด้วยการกลายเป็นผู้คงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นพวงมาลัยล้อมรอบคอพ่อ จงทำให้สติปัญญาของลูกแข่งไปข้างหน้าในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง
2. ขณะที่กำลังทำทุกสิ่งเพื่อการทำเลี้ยงชีพของลูก จงคงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง อย่าได้มีวันประณามสัทคุรุ อย่าได้ทำการกระทำใดๆ ที่เป็นการประณามชื่อเสียงของพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกร่วมมืออย่างต่อเนื่อง และใช้อะไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สมบัติที่เหลืออยู่ของลูกสำหรับงานของพระเจ้า ให้สะสมรายได้หลายล้าน
ในอนุสรณ์ของการยกภูเขาของโกเวอร์ดัน (Goverdhan) มีการแสดงนิ้วของแต่ละคน นี่เป็นสัญลักษณ์ของความร่วมมือของลูก ในภาพนี้ มิตรร่วมทางของพ่อและงานรับใช้ของพ่อถูกแสดงให้เห็น เวลานี้ลูกๆ กลับมาให้ความร่วมมือกับบังปาดดาและ เหตุนี้เองอนุสรณ์จึงถูกสร้างขึ้น ลูกสูญเสีย 99% ของสิ่งที่ลูกใช้ในความร่วมมือในรูปของร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สมบัติของลูก ดังนั้นจงใช้ 1% ที่เหลือสำหรับงานของพระเจ้าด้วยใจที่ซื่อสัตย์ แล้วลูกจะสะสมรายได้หลายล้านอีกครั้ง

คติพจน์: ผู้ถ่อมตนได้รับความเคารพจากทุกคนโดยอัตโนมัติ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลายเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะ จงตายขณะมีชีวิต กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอพ่อ
- คำถาม:** แม้ว่าลูกๆ จะเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับความลับของกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง แต่ทำไมลูกจึงซึมซับสิ่งนั้นต่างลำดับกันไป
- คำตอบ:** เพราะละครนี้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างเป็นระบบมาก บราห์มินเท่านั้นที่จะสามารถเข้าใจ 84 ชาติเกิด และจดจำบาบา อย่างไรก็ตาม มายาสรางอุปสรรคในการจดจำระลึกถึงสำหรับบราห์มินเท่านั้น เธอตัดโยคะของลูกช้าแล้วช้าเล่า หากทุกคนซึมซับความรู้ได้เท่ากันและสอบผ่านอย่างง่ายดาย สร้อยประคำนั้นจะถูกทำจากลูกปัดจำนวนนับแสน ดังนั้น เพราะว่าอาณาจักรหนึ่งกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ทุกคนจึงซึมซับความรู้ได้ต่างลำดับกันไป
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่าน และตายในหนทางของท่าน

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว นี่คือ ชาติเกิดที่ลูกตายขณะมีชีวิต เมื่อบางคนตาย โลกก็ตายไปกับเขาด้วย เมื่อดวงวิญญาณจากไป ไม่มีลุง ป้า น้า อา หรือใครจะหลงเหลืออยู่เช่นกัน มีคำกล่าวว่า เขาตายไปแล้ว นั่นคือ ดวงวิญญาณได้จากไป และหลอมรวมเข้าไปในพระเจ้า จริงๆ แล้ว ไม่มีใครไปที่นั่น แต่ผู้คนเชื่อว่า ดวงวิญญาณนั้นได้กลับไปและหลอมรวมกับแสง พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบาย ลูกๆ รู้ว่า ดวงวิญญาณต้องกลับมาใช้ชาติเกิด การใช้ชาติเกิดถูกเรียกว่าการเกิดและการตาย เป็นไปได้ว่า ดวงวิญญาณผู้ที่มาในตอนสุดท้ายจะใช้เพียงหนึ่งชาติเกิดเท่านั้น พวกเขาทั้งร่างและแล้วก็กลับบ้าน มีปัญหาใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการกลับมาใช้ชาติเกิด มีมนุษย์จำนวนนับล้านๆ คน บาบาไม่สามารถบอกลูกในรายละเอียดของแต่ละคนได้ เวลาลูกๆ พูดว่า โอ้ บาบา เวลานี้เราจะทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด และกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของท่าน นั่นคือ เราได้มาเพื่อเป็นของท่านในขณะมีชีวิต ต้องมีการทำความเพียรพยายามผ่านร่างกาย ดวงวิญญาณเองนั้น (ไม่มีร่างกาย) ไม่สามารถทำความเพียรพยายามได้ พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่น และอธิบายว่า เมื่อไฟบุษยัญของรูตราถูกสร้างขึ้นมา พวกเขาจะทำภาพลักษณ์ขนาดใหญ่ของชีพบาบาด้วยดินเหนียว พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ของชาลีแกรมจากดินเหนียวจำนวนมากมาย่อด้วย ชาลีแกรมเหล่านั้นที่ผู้คนสร้างขึ้นมาและแล้วกราบไหว้บูชาคืออะไร พวกเขาเชื่อว่า ชีวาคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาเก็บชีวาไว้เป็นคนหลัก มีดวงวิญญาณจำนวนมาก ดังนั้น พวกเขาจึงสร้างชาลีแกรมจำนวนมากอีกด้วย พวกเขาสร้างหมิ่นหรือแม้แต่แสนชาลีแกรม พวกเขาทำสิ่งเหล่านั้นทุกวัน และแล้วก็ทำลายและสร้างขึ้นอีกครั้ง สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามมาก ทั้งผู้กราบไหว้บูชาและผู้ที่ได้สร้างไฟบุษยัญขึ้นมานั้นต่างก็ไม่ว่าชาลีแกรมเหล่านั้นเป็นตัวแทนของใคร ดวงวิญญาณมากมายนั้นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาใหม่ เปล่าเลย อัจชะ ถึงแม้ว่าลูกจะทำชาลีแกรมขึ้นมาจำนวน 330 ล้าน เพื่อเป็นตัวแทนของชาวบาร์ต นั่นก็เป็นไปไม่ได้ด้วย เพราะไม่ใช่ทุกคนจะช่วยพ่อประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำมากและลูกต้องเข้าใจ ผู้คนใช้จ่าย 4-5 แสนรูปีในการสร้างไฟบุษยัญ อัจชะ เป็นการถูกต้องที่จะพูดว่า ชีวาคือพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด แต่ใครคือลูกๆ ผู้ที่ได้รับการกราบไหว้บูชาในฐานะชาลีแกรม เวลาลูกๆ เท่านั้นที่รู้จักพ่อและมาเป็นผู้ช่วยของท่าน ผู้คนยังช่วยด้วยเช่นกัน ผู้ที่จดจำชีพบาบาจะไปสวรรค์อย่างแน่นอน แม้ว่าพวกเขาอาจจะไม่ได้ให้ความรู้แก่ใคร พวกเขาก็ยังจะไปสวรรค์ พวกเขาจะมีจำนวนมากมาย แต่มีเพียง 108 คนหลักๆ เท่านั้น มองดูว่ามามาเป็นอัญมณีที่ยิ่งใหญ่เหลือเกิน! เธอได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมาก! เวลาลูกๆ ต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างแน่นอน ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างมาชาติแล้วชาติเล่า ไม่ใช่มนุษย์ทุกคนจะพูดว่า ฉัน ดวงวิญญาณเป็นลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด หากลูกเป็นลูกของท่าน ลูกก็ควรรู้จักชีวประวัติที่สมบูรณ์ของท่านด้วย ชีวประวัติของพ่อเหนือโลกยิ่งใหญ่มาก ดังนั้น ลูกๆ จึงพูดว่า บาบา ลูกจะตายขณะมีชีวิตอย่างแน่นอนและกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของท่าน มีสร้อยประคำใหญ่ของดวงวิญญาณ ในท่านองเดียวกัน ยังมีพวงมาลัยใหญ่ที่สุดของโลกมนุษย์ด้วย ประชาบิดาบราห์มาคือบุคคลหลัก เขายังถูกเรียกว่าอาดัม อติเทพ มหาวีระ ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำอย่างมาก ลูกๆ ดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกเป็นลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีตัวตน และนี่คือต้นไม้เผ่าพันธุ์ของโลกมนุษย์ นั่นถูกเรียกว่าต้นไม้แห่งเผ่าพันธุ์ เมื่อบางคนมีนามสกุลว่า “อการวัล” ลูกหลานของเขาก็จะมีนามสกุลเดียวกันด้วย ต้นไม้ครอบครัวยังถูกสร้างขึ้นมาเช่นนี้ ต้นไม้ที่ค่อยๆ เติบโตขึ้นมาจากบุคคลเดียวกระทั่งกลายเป็นต้นไม้ใหญ่ ทุกดวงวิญญาณเป็นพวงมาลัยรอบคอชีพบาบา ท่านไม่สูญเสียเลย ยังมีประชาบิดาบราห์มาด้วยเช่นกัน โลกใหม่ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร การทำลายล้างอย่างสิ้นซากเกิดขึ้นหรือไม่ เปล่าเลย

โลกปรากฏอยู่ตลอดเวลา เป็นเพียงสิ่งนั้นเมื่อโลกกลับมาเก่า พ่อจะมาและทำให้กลับมาใหม่ เวลานี้ลูกเข้าใจว่า ลูกเคยเป็นผู้ที่ใหม่ที่สุด ลูกฯ ดวงวิญญาณเคยใหม่และบริสุทธิ์ ลูกฯดวงวิญญาณเคยเป็นทองคำบริสุทธิ์ และเพราะสิ่งนั้น ลูกจึงได้รับเครื่องประดับทองคำ(ร่างกาย) ด้วยเช่นกัน นั่นลูกเรียกว่าการมีร่างกายที่เป็นนิรันดร์ (คงอยู่อย่างยาวนาน) ที่นี้ อายุขัยเฉลี่ยของคนคือ 40-45 ปี บางคนอาจจะมียืดอายุถึง 100 ปี ที่นั้นลูกจะมีชีวิตอยู่ได้ไม่น้อยกว่า 125 ปีโดยเฉลี่ย อายุของลูกถูกทำให้เป็นเหมือนอายุของต้นกล้วย ที่นั้นไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั้น ลูกดวงวิญญาณเป็นลูกฯของ ซิพบบา แนนอนว่าบราห์มินถูกสร้างขึ้นมาจากบราห์มา และแล้วพวกเขาก็สร้างปวงประชา ก่อนอื่น ลูกกลายเป็นบราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา มีซิพบบาผู้เดียว แล้วแม่อยู่ที่ไหนเล่า นี่คือการลับที่ลึกล้ำอย่างมาก พ่อมาและเลี้ยงดูลูกฯผ่านผู้นี้ ลูกตายจากโลกเก่าขณะมีชีวิต เมื่อผู้คนเหล่านั้นอุปถัมภ์เด็กฯ พวกเขาทำเช่นนั้นเพื่อให้ทรัพย์สินสมบัติแก่เด็กฯ พ่อนำลูกมาเลี้ยงเพื่อให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก ท่านทำให้ลูกมีค่า ท่านจะพาลูกไปกับท่าน เหตุนี้เองลูกจึงต้องตายจากโลกเก่านี้ขณะมีชีวิต ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว จงกลับมาบริสุทธิ์และเป็นของพ่อ เราเป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้น จากนั้นในยุคทอง เราจะเล่นบทบาทของความสุข พ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้ ในคัมภีร์ไม่ได้พูดถึงสิ่งเหล่านี้ พ่อตั้งอยู่ที่นี้และชำระลูกดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ ท่านขจัดสิ่งสกปรกออกไปจากดวงวิญญาณ ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้ และแล้วพวกเขาก็นั่งลงและสร้างเรื่องราวของตาที่สาม จริงๆแล้ว สิ่งนั้นอ้างถึงเวลาปัจจุบันนี้ เวลานี้ลูกได้รับข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวกับบราห์มันด์และตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและอธิบายให้แก่ลูกฯ ชันยาสซีกกลับมาใช้ชาติเกิดอย่างต่อเนื่อง ผู้เดียวนั้นเพียงแค่ว่าและสอนลูกฯ เท่านั้นเอง! นี่คือนางสิ่งใหม่ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ นี่คือนิเวศน์ที่ใหญ่มาก กฎ คือ ก่อนอื่นจงเข้าใจอย่างดีมากในหนึ่งสัปดาห์ ลูกต้องนั่งในเตาอบ พวกเขาอ่านกิตะหรือคเวทหนึ่งสัปดาห์ และพวกเขาต้องนั่งในบัททิ(เตาอบ)เจ็ดวัน ทุกคนหมกมุ่นกับกิเลส ชันยาสซีกออกจากบ้านแล้วกลับมาปราศจากกิเลส กระนั้นก็ตามพวกเขาก็เกิดผ่านกิเลส และแล้วเริ่มทำการสละละทิ้งเพื่อที่จะกลับมาปราศจากกิเลส บางคนยังเชื่อเรื่องการกลับมาใช้ชาติเกิดด้วยเช่นกัน เพราะพวกเขาเห็นตัวอย่าง บางคนทิ้งร่างของเขาหลังจากศึกษาคัมภีร์และพระเวทมากมาย และดังนั้นพวกเขาจึงถือกำเนิดตามสันสการ์เหล่านั้น ดังนั้นพวกเขาจึงสามารถท่องคัมภีร์ได้ตั้งแต่วัยเด็ก พวกเขาเกิดและคิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจึงเริ่มทำการสละละทิ้งเพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกลับมาบริสุทธิ์เพียงครั้งเดียวเท่านั้นและแล้วกลายเป็นเทพ แล้วลูกก็ไม่ต้องละทิ้งสิ่งใด ดังนั้นการสละละทิ้งของพวกเขาก็มีขีดจำกัด พวกเขาเองไม่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ บาบานั่งอยู่ที่นี้และอธิบายสิ่งนี้ ท่านคือ พ่อที่สูงส่งที่สุดและลูกกลายเป็นลูกฯของท่าน นี่ยังเป็นโรงเรียนด้วยเช่นกันและสิ่งใหม่ๆมากมายก็ปรากฏขึ้นทุกวัน พ่อพูดว่า วันนี้ พ่อกำลังบอกสิ่งที่ลึกล้ำที่สุดให้แก่ลูกฯ หากลูกไม่ฟังพ่อ ลูกจะสามารถซึมซับสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไร พ่อตั้งอยู่ที่นี้และอธิบายว่า เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ ลูกต้องทิ้งสำนักที่เป็นร่างของลูก พ่อมาเป็นผู้นำทางเพื่อพาลูกกลับไป ลูกคือขุมหม่นพินดาบ พวกเขาเป็นมัคคุเทศน์ทางกายในขณะที่ลูกเป็นมัคคุเทศน์ทางจิต พวกเขาพาลูกไปสู่การจาริกแสวงบุญทางร่าง ในขณะที่การจาริกแสวงบุญของลูกเป็นเรื่องทางจิตวิญญาณ พวกเขาแสดงให้เห็นพื้นดากับอาวุธในสนามรบ เวลานี้ลูกฯ ต้องมีพลังกำลังด้วยเช่นกัน เมื่อจำนวนของลูกเพิ่มขึ้น พลังกำลังของลูกก็จะเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน พ่อตั้งอยู่ที่นี้และอธิบาย พ่อเลี้ยงดูลูกฯผ่านบราห์มาผู้นี้ เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าแม่และพ่อ ทุกคนพูดว่า: ท่านคือแม่และพ่อ และเราเป็นลูกฯของท่าน อัจชะ ท่านถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ท่านไม่ได้ถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นแม่ ดังนั้น ลูกจะเรียกท่านว่าแม่ได้อย่างไร ดังนั้นแล้วผู้คนจึงคิดว่า จากัดอัมบ้าเป็นแม่ แต่เปล่าเลยเธอเองก็ยังมีแม่และพ่อด้วยเช่นกัน ใครคือแม่ของเธอ ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำอย่างมาก มีคำสรรเสริญ แต่ใครสามารถอธิบายสิ่งนั้นให้แก่ลูกและพิสูจน์สิ่งนั้น ลูกรู้ว่า ผู้เดียวนั้นคือแม่และพ่อ ก่อนอื่น มีแม่ แนนอนว่าแท้จริงแล้วลูกต้องมาหาแม่บราห์มาผู้นี้ก่อน พ่อเข้ามาในผู้นี้และนำลูกมาเลี้ยงดู ดังนั้นผู้เดียวนั้นจึงเป็นทั้งแม่และพ่อ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกพูดไว้ในคัมภีร์ พ่อตั้งอยู่ที่นี้และอธิบายว่า ลูกกลายเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากได้อย่างไร พ่อสร้างลูกผ่านปากของบราห์มา ราชจะพูดว่า นั่นพูดว่า เธอเป็นของนั้น ดวงวิญญาณพูดเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ผู้นั้นจะไม่ถูกเรียกว่าแม่และพ่อ สิ่งเหล่านี้ให้อัจฉริยะมาก ลูกรู้ว่าลูกเป็นของซิพบบา และดังนั้นลูกจึงต้องทิ้งสำนักของร่างกายของลูก การคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไร้ร่างนั้นอาศัยความเพียรพยายาม สิ่งนี้คือ ราชโยคะและความรู้ ทั้งสองคำรวมอยู่ในสิ่งนี้ เมื่อบางคนกำลังจะตาย เขาจะถูกบอกให้สวดชื่อของรามหรือกुरुก็จะให้ชื่อของตนเอง เมื่อกुरुตายบุตรชายของเขาก็ถูกทำให้เป็นกुरु ที่นี้เมื่อพ่อกลับไป ทุกคนก็ต้องกลับ นี่คือนิเวศน์เกิดสุดท้ายในดินแดนแห่งความตาย บาบากำลังพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะโดยผ่านดินแดนแห่งการหลุดพ้น ได้เคยอธิบายให้ลูกแล้วว่า เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น บทบาทของยุคเหล็กจะจมลงไปอยู่เบื้องล่าง และยุคทองจะขึ้นมาอยู่ข้างบน อย่างไรก็ตาม ไม่มีสิ่งใดจมลงไปในมหาสมุทร ลูกมาที่นี่มาหามหาสมุทรเพื่อจะรับความสดชื่น ลูกเห็นการร้ายราของความรู้ในผู้คน โกปและโกปี่ถูกแสดงให้เห็นว่ากำลังร้ายร่าอยู่กับภุชณะ สิ่งนี้อ้างอิงถึงเวลาปัจจุบัน มุรลีของพ่อถูกเล่นอยู่เบื้องหน้าลูกฯ ผู้เป็นชาติรัก (นกประเภทหนึ่งที่เฝ้ารอหยาดฝนอย่างกระหาย) ลูกฯ ต้องศึกษาสิ่งนี้ และแล้วก็ขึ้นอยู่กับว่า ลูกแต่ละคนศึกษา

มากเพียงไร ลูกต้องอธิบายว่า ประกาศสิทธิ์ในมรดกของคุณจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ลูกพูดว่า โอ้ พระเจ้า อย่างไรก็ตาม ท่านคือ ผู้สร้าง ดังนั้นท่านจะสร้างสวรรค์อย่างแน่นอน ผู้เดียวนั้นคือ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สร้างสวรรค์ที่คงอยู่ถึงครั้งวงจร บาบาอธิบายความลับมากมายให้แก่ลูก ลูกๆ ต้องทำความเข้าใจพยายามเพื่อซึมซับสิ่งนั้น บาบายังแสดงให้เห็นความหมายของวงจรแห่งการสำนึกในตนเองอย่างชัดเจนอีกด้วย บราห์มินเท่านั้นสามารถจดจำวงจร 84 ชาตเกิดได้ นี่คือการจดจำวงจรด้วยการเชื่อมต่อสติปัญญาของลูกในโยคะ อย่างไรก็ตาม มายาตัดโยคะของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าและสร้างอุปสรรคถ้าสิ่งนี้ง่ายดาย ทุกคนก็จะสอบผ่านและสร้อยประกาศที่มีลูกปิดจำนวนนับแสนก็จะถูกสร้างขึ้นมา แต่ละครึ่งนี้ถูกสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ มี 8 คนหลัก ไม่สามารถมีความแตกต่างในพวกเขาได้ เจ้าชายและเจ้าหญิงทั้งหมดจนถึงปลายยุคเงินจะศึกษาเล่าเรียนด้วยกันที่นี่ ประชากรก็ยังศึกษาเล่าเรียนที่นี่ด้วย เพราะอาณาจักรถูกก่อตั้งขึ้นที่นี่ พ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งอาณาจักร ไม่มีผู้ขึ้นคนใดก่อตั้งอาณาจักร นี่คือการกลับที่แสนมหัศจรรย์ อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์มาจากที่ไหนในยุคทอง ในเมื่อไม่มีอาณาจักรใดในยุคเหล็ก มีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน ชาวบาร์ตยาจนขึ้นแค้น กลางคืนของยุคเหล็กถึงจุดจบแล้ว กลางวันจะเริ่มต้นขึ้นมาและอาณาจักรนั้นก็จะเริ่มต้น อะไรเกิดขึ้นเล่า พวกเขาแสดงละครเรื่องอัลล่าห์-อาลาดีน สมบัติจำนวนมากมายล้นเหลือปรากฏขึ้นมาจากที่นั่น ลูกจะไปเห็นสวรรค์ในหนึ่งวินาทีด้วยเทพนิมิต อัจชะ

แม่และพ่อ บัพและดาดา รวมทั้งลูกๆ ทุกคน ทั้งครอบครัวกำลังนั่งอยู่ด้วยกัน ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำงานรับใช้ที่จะทำให้ทุกคนสดชื่นเช่นที่พ่อทำ กลายเป็นชาตรักและแสดงการร่ายรำของความรู้ และดลใจผู้อื่นด้วยเช่นกัน
2. ละทิ้งสำนึกใดๆ ของร่างกายของลูกและตายจากโลกเก่าในขณะที่มีชีวิต ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง ทำให้ตนเองมีค่าควรแก่มรดกแห่งสวรรค์

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้สูงสุดและศักดิ์สิทธิ์ที่สุดและเฉลิมฉลอง Holi ที่แท้จริงโดยทำให้ความหมายที่แท้จริงของ Holi มั่นคง
"Ho li" หมายถึงอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นก็เกิดขึ้นแล้วและเวลานี้เป็นอดีต ฉากอะไรก็ตามที่ผ่านไปแล้วได้เกิดขึ้นแล้ว สิ่งนั้นอยู่ในอดีตและเพื่อที่จะให้อดีตเป็นอดีต ลูกต้องใช้เกราะของละครเสมอ สีที่แท้จริงและรวดเร็วของ Holi จะถูกนำไปใช้เมื่อลูกจดจำว่าทุกขณะที่เกิดขึ้นแล้วและก็จากไป เมื่อเฝ้าดูฉากใดๆ ของละคร ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่สับสนกับคำถามที่ว่า "ทำไม" "อะไร" หรือ "อย่างไร" ดวงวิญญาณเช่นนั้นมักจะไตร่ตรองความรู้และสร้างสภาพที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดและสูงส่งที่สุดของพวกเขา

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่ร่ำรวยมากคือผู้ที่มีสมบัติของความบริสุทธิ์ที่สูงส่งที่สุด

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือนักธุรกิจที่ไร้เดียงสา ผู้ที่ให้ความสุขแก่ทุกคน ท่านนั้นรับสิ่งเก่าๆ ทั้งหมดของลูกและให้สิ่งใหม่ๆ แก่ลูก ท่านผู้เดียวเท่านั้น ที่ได้รับการกราบไหว้บูชา
- คำถาม:** อะไรคือหน้าที่ของพันธกิจของพระเจ้าของลูกลูกต้องทำงานรับใช้อะไร?
- คำตอบ:** หน้าที่ของลูกคือการให้ประโยชน์แก่มนุษย์ทั้งหมด การให้ศาสนของพ่อแก่ทุกคน การทำให้พวกเขาสะอาด ประทาน จาก ตาโมประธาน บอกทุกคน: จดจำพ่อ ผู้ก่อตั้งสวรรค์ แล้วพวกท่านจะได้รับคุณประโยชน์ ลูกต้องให้เป้าหมายแก่ทุกคน ผู้ที่เชื่อในเหล่าเทพ และผู้ที่เป็นของวงศ์สกุลของลูก จะเข้าใจสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ ประเด็นของลูกนั้นเป็นในทางจิต
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอมชานติ เจ้าผู้ไร้เดียงสา ชีพบาบาที่นั่งและอธิบายแก่ลูก เพียงชีพบาบา ผู้เดียวเท่านั้นคือเจ้าผู้ไร้เดียงสา เมื่อผู้คนพูดถึง “เการินาล” (พระเจ้าเป็นเจ้าของปารวตี) “เการิ” ไม่ได้เป็นเพียงแค่ปารวตีเดียว เการินาลหรือบาบูลนาล (ผู้ที่เปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้) คือผู้ที่ทำให้ผู้ที่ได้อยู่อย่างน่าเกลียดนั้นสวยงาม ค่ายกย่องทั้งหมด เป็นของเพียงผู้เดียวเท่านั้น นี่เป็นต้นไม้อีกหนึ่งคนนั้นคือเป็นละคร เมื่อลูกระลึกถึงละคร อย่างแน่นอนที่ลูกจดจำนักแสดงหลักของละคร อย่างแน่นอนที่จะมีคู่หลักของนักแสดงเอกหญิงและชาย ที่นี้ด้วย อย่างแน่นอนที่ใครบางคนต้องเป็นสิ่งที่ต้องการ แม่และพ่อนั้นเป็นที่รู้จักอย่างดี ผู้คนพูดว่าซางก้าและปารวตีอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ไม่มีใครมีความรู้ที่สมบูรณ์ของบราห์มา พวกเขาพูดถึงบราห์มาและสรัสวตี แต่ทั้งสองไม่ได้เป็นคู่ ในความเป็นจริง ซางก้าและปารวตี ก็ไม่ได้เป็นคู่กันด้วย โลกไม่ได้รู้จักวิษณุด้วย เครื่องประดับที่พวกเขาได้แสดงไว้กับวิษณุไม่ได้เป็นของเขา ที่นี้ลูกจะพูดว่า มีคู่ของลักษมีและนารายณ์ ผู้ที่ไร้เดียงสาที่สุดคือผู้เดียวที่ให้ความสุขมากมาย ท่านเป็นนักธุรกิจที่ไร้เดียงสาด้วย ท่านรับทุกสิ่งเก่าๆ ไปจากเรา แล้วให้สิ่งใหม่ๆ แก่เรา ก่อนอื่นใดควรจะไปสู่สติปัญญาของลูกว่าผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งอื่นใดคือใคร ใครคือผู้ที่ให้ความสุขมากที่สุด ผู้ที่ให้ความสุขแก่ผู้คนมากมายก็ได้รับการกราบไหว้บูชา ฉะนั้นความคิดเห็นเหล่านั้นทั้งหมดต้องมีการไตร่ตรอง การไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เป็นสิ่งที่โด่งดังอย่างมาก ดังนั้นให้มีความเห็นเกี่ยวกับสิ่งนั้น มนุษย์ที่สูงที่สุดคือลักษมีและนารายณ์ โอ.เค พวกเขาได้ให้ความสุขอะไรที่ผู้คนนั้นจดจำชื่อของพวกเขา หรือกราบไหว้บูชาพวกเขา ในความเป็นจริงพวกเขาไม่ได้ให้ความสุขอะไรเลย ใช่ว่าพวกเขาเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข แต่ใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น แล้วพวกเขาเคยอยู่ที่ไหนมาก่อนที่พวกเขาจะกลายเป็นเช่นนั้น หากบาบา ไม่ได้ทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นนั้น พวกเขาจะอยู่ที่ไหน ลูกๆ รู้ทั้งหมดนี้ ดวงวิญญาณนั้นไม่มีวันถูกทำลาย ใครได้สอนพวกเขาให้ทำการกระทำเช่นนั้นที่พวกเขาได้กลับมาสูงส่งอย่างมาก อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องได้รับคำสอนบางประการ โลกไม่รู้ว่พวกเขาเคยเป็นใครในอดีตของเขา เวลานั้นลูกรู้ว่าลักษมีและนารายณ์ได้ใช้ 84 ชาติเกิด และ ในเวลาสุดท้าย พวกเขากลายเป็น บราห์มาและสรัสวตี ดังนั้นลักษมีและนารายณ์ ควรจะได้รับการยกย่อง หรือผู้เดียวที่เฉลียวฉลาดพวกเขาให้ทำความเพียรพยายามควรจะได้รับยกย่อง ผู้เดียวที่ได้ให้ผลรางวัลแก่พวกเขาควรได้รับการยกย่อง ประเด็นเหล่านี้ ลึกซึ้งอย่างมาก ลูกต้องอธิบายว่า ลักษมีและนารายณ์ได้ทำอะไรเมื่อพวกเขาได้คงอยู่ ทั้งอาณาจักรของพวกเขาได้ดำเนินไป แต่ค่ายกย่องของเพียงผู้แรกเท่านั้นที่ได้ดำเนินไป สังคราจารย์ได้มาและสร้างสิ่งสร้างของชั้นยาซี และแล้วก็หล่อเลี้ยง พวกเขาด้วย และแล้วเขาเองก็ได้ไปถึงสภาพตาโมประธานด้วย ดังนั้นใครสามารถทำให้เขาสะอาดประธาน มายาทำให้ทุกคนตาโมประธาน ลักษมีและนารายณ์เองก็เคยสะอาดประธานด้วย และแล้วพวกเขาก็ได้วนไปรอบวงจร และแล้วก็กลายเป็นผู้ตาโมประธานด้วยกัน แต่ละคนเป็นเช่นนั้น ไม่ว่าสถานภาพของใครบางคนนั้นจะใหญ่โตเพียงไรก็ตาม ทุกคนต้องไปผ่านสภาพสะอาด ราโจ และตาโม เวลานั้น ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นใครจะทำให้ โลกที่ตาโมประธาน นั้นสะอาดประธานอีกครั้ง ก่อนอื่นใดลูกเข้ามาสู่ความสุขที่สะอาดประธาน และแล้วก็เข้าไปสู่ความทุกข์เวลานี้มีการอธิบายความลับนี้แก่ลูกๆ แล้ว ในเมื่อดวงวิญญาณต้องใช้ 84 ชาติเกิด อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องกลับมาตาโมประธาน จากสะอาดประธาน อย่างแน่นอนที่ทุกสิ่งต้องไปผ่านสภาพ สะอาด ราโจ และตาโม เป็นเช่นเดียวกันสำหรับผู้ขึ้นทาง พวกเขาเองในเวลานี้ตาโมประธาน ดังนั้นใครคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดเวลานี้ที่ไม่มีวันกลับมาตาโมประธาน หากท่านนั้นจะกลับมาตาโมประธานแล้ว ใครจะทำให้ท่านนั้นสะอาดประธาน ในกรณีนั้นก็จะใหญ่ของบุคคลนั้น ด้วยการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในวิธีนี้ และแล้วลูกก็สามารถถ่ายทอดประเด็นที่ลูกชอบที่สัมผัสหัวใจของลูก เพียงเจ้าผู้ไร้เดียงสา พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นคือ

ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ สำหรับทั้งหมด เป็นผู้เดียวที่ทำให้ทุกคนสะอาดประจักษ์ ทุกคนเคลื่อนจากความตกต่ำ และได้รับการหลุดพ้น และการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ลงมา ก่อนอื่นใดนั้นตามลำดับกันไป ก็จะผ่านสภาพของสะอาดประจักษ์ สะอาด ราใจ และตาโม และแล้วอย่างแน่นอนก็จะกลับมาตาโมประจักษ์ เมื่อดวงวิญญาณลงมา ก่อนอื่นพวกเขาจะต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์ พวกเขาไม่สามารถมีประสบการณ์ของความทุกข์ก่อนได้ ผู้คนไม่ได้ตระหนักว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นดวงวิญญาณใหม่ และเหตุนี้เอง เขาจึงมีความสุขและได้รับความเคารพอย่างมากมาย เวลานี้ สภาพของทุกคนนั้นตาโมประจักษ์ วัตถุธาตุทั้งหมด เหมือนๆ นั้นตาโมประจักษ์ สิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่เคยใหม่ได้กลับมาเก่าในเวลานี้ พืชพรรณ ธัญญาหาร ดอกไม้ ผลไม้ ฯลฯ จะได้อย่างมากที่นั่น ลูกๆ เคยได้รับนิมิตของสิ่งนั้นแล้ว ลูกสาวก็ไปสู่อาณาจักรที่ละเอียดอ่อน และพูดว่า บาบ่า ให้ซูบีราส (น้ำมะม่วง) แก่เราดื่มเถิด อย่างแน่นอนที่พ่อสูงสุดจะให้สิ่งที่สูงสุดแก่ลูก ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า เพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้นสูงสุดเหนือสิ่งอื่นใด ทุกคนนั้นจดจำท่าน พวกเขาพูดถึงพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พระเจ้านั้นอาศัยอยู่เบื้องบนเหนือทุกสิ่ง ดวงวิญญาณจดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เพราะเมื่อดวงวิญญาณมีความทุกข์ พ่อเจ้าผู้ไร้เดียงสาจึงมาและให้ความสุขอีกครั้ง ดังนั้นเหตุใดลูกจึงจะไม่จดจำท่านเล่า ดวงวิญญาณพูดว่าเมื่อฉันไม่มีความสุขในร่างกายนี้ ฉันก็จดจำพ่ออย่างมาก เมื่อราวันศัตรูได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ลูก ลูกก็จดจำพ่อ เราดวงวิญญาณทั้งหมดจดจำพระเจ้าเมื่อเรานั้นไม่มีความสุข และแล้วเมื่อเราดวงวิญญาณอยู่ในสวรรค์ เราก็ไม่จดจำพ่อ ดวงวิญญาณพูดเช่นนั้น ดวงวิญญาณก็เรียกหาแต่พ่อ มนุษย์นั้นไม่รู้ถึงหน้าที่การงานหรือประวัติชีวิตของท่าน พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาไม่รู้ทั้งความลับของละคร และดวงวิญญาณได้ไปรอบวงจรรอบๆ เวลานี้ ลูกๆ รู้ว่า เป็นมายาราววันที่เป็นเหตุของความทุกข์ อาณาจักรของราววันได้เริ่มต้นในยุคทองแดง สิ่งนี้เองต้องมีการอธิบายด้วยเพราะ ไม่มีใครรู้ว่าราววัน เป็นศัตรูที่เก่าแก่ที่สุด การแบ่งแยกดินแดน ฯลฯ ได้เกิดขึ้น โดยทำตามการชี้แนะของราววัน เวลานี้ลูกเข้าใจว่า ลูกกำลังทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ด้วยการทำตามครีมีท ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด เพียงเมื่อท่านมาเท่านั้นที่ท่านได้ทำงานของท่านผ่าน บราห์มา วิษณุ และชางกา ท่านผู้เดียวเท่านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ไม่มีใครรู้ถึงประวัติของท่าน การแสดงนี้ก็ได้ทำขึ้นในวิธีการนั้น ดังนั้นบาบาอธิบายว่า ราววันคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ลูกต้องเอาชนะราววัน ท่านก็อธิบายแก่ผู้ที่เคยเข้าใจสิ่งนี้ในวงจรที่แล้ว พวกเขาเองคือผู้ที่มาและเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มิน เวลานี้ ให้ไตรตรองว่า ประชากรจะเฝ้าแต่เพิ่มพูนขึ้นตั้งแต่ยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดยุคเหล็กเท่าไร ดังนั้น ลูกต้องทำงานรับใช้ของการให้ความรู้แก่ผู้คนมากมาย ต้องมีการหว่านเมล็ดของความรู้ในพวกเขาทั้งหมดนี้ ความรู้ไม่มีวันลูกทำลาย แม้แต่ผู้ที่ซ่องแหวะในสงครามก็ต้องได้รับการยกระดับ ไม่ว่าผู้คนของสกุลเทพของเรายูที่ไหนก็ตาม พวกเขา ก็จะปรากฏตัวขึ้น ผู้คนเหล่านั้นในสงครามได้รับการบอกว่าผู้ที่ตายในสนามรบจะไปสวรรค์ อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถไปสวรรค์ เพียงด้วยการได้รับการบอกเกี่ยวกับสิ่งนั้น จนกว่าลูกจะให้เป้าหมายแก่พวกเขา เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่สามารถให้เป้าหมายนี้ได้ ทุกคนก็ต้องตาย ชาวมุสลิมก็จะจดจำอัลลáh ชาวซิกข์ก็จะจดจำกูรูนาค อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถไปสวรรค์ได้ เพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกจะสามารถไปสวรรค์ ดังนั้นนอกจากลูกๆ บราห์มินแล้ว ไม่สามารถมีใครให้มันตราให้แก่ผู้ที่ซ่องแหวะในสงคราม ผู้เดียวที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์คือพ่อผู้เดียวนั้น ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด เป็นการดีที่จะพูดว่า “พระเจ้าพูดถ้าลูกตายในสนามรบลูกจะไปสวรรค์” แต่ท่านกำลังอ้างถึงสงครามใด มี 2 สงคราม หนึ่งในนั้นเป็นในทางจิต อีกหนึ่งนั้นคือทางร่างกาย ลูกสามารถให้ความรู้แก่ผู้คนที่ยังป็นด้วยเช่นกัน ได้มีการอ้างอิงไว้ด้วยเช่นกันในกิตะว่า “มานมานะบาป” จดจำพ่อของลูกและสวรรค์ และลูกจะไปสวรรค์ มีเพียงเมื่อเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกจะสามารถไปสวรรค์ได้ ประเด็นเหล่านั้นเป็นไปทางวัตถุ ในขณะที่ประเด็นเหล่านั้นทั้งหมดเป็นประเด็นทางจิต สงครามของเรายูในการเอาชนะมายา เมื่อใครกำลังจะตายเขาก็ได้รับมันตรา ผู้คนเหล่านั้นก็ไปเพื่อที่จะตาย ดังนั้นลูกต้องให้สาส์นของพ่อแก่พวกเขา วันหนึ่งรัฐบาลก็จะบอกลูกด้วยเช่นกันเพื่อที่จะให้ความรู้แก่ทุกคน ลูกคือพันธกิจของพระเจ้า หน้าที่ของลูกคือการให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย บอกพวกเขาให้จดจำพระเจ้า เวลานี้กำลังมีการก่อตั้งสวรรค์ เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งนี้พวกเขาจะมีความสุขอย่างมาก ผู้ที่เป็นของสกุลนี้ ก็จะเชื่อถือลูก เพียงผู้ที่เชื่อถือในเหล่าเทพเท่านั้นจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ดังนั้น ลูกต้องให้ประโยชน์แก่ทุกคน โดยที่ไม่จดจำพ่อ ลูกก็ไม่สามารถไปสวรรค์ได้ เพียงเมื่อลูกจดจำพ่อผู้ก่อตั้งสวรรค์เท่านั้น ที่จะเป็นคุณประโยชน์ บาบาอธิบายแล้วว่าผู้ที่ซ่องแหวะในสงครามก็ได้นำสันสการ์เหล่านั้นไปกับเขา ดังนั้นพวกเขาจึงเข้ามาในการต่อสู้อีกครั้งหนึ่ง ดวงวิญญาณเหล่านั้นก็จะนำสันสการ์เหล่านั้นไป พวกเขาไม่สามารถไปสวรรค์ได้ ผู้ที่รับใช้บาร์ตควรได้รับผลของสิ่งนั้น ดังนั้นลูกต้องรับใช้พวกเขาด้วย อธิบายแก่ชีเนียร์ของพวกเขา อิทธิพลของลูกจะกระจายออกไป พวกเขาจะขอให้ลูกไปหาพวกเขาและให้คำบรรยาย ยกตัวอย่างเช่นที่ นายพลนั้นก็ได้เชิญให้บาบา มา ลูกต้องหาวิธีการในทุกหนแห่งเพื่อที่จะอธิบายแก่พวกเขา ด้วยการอธิบายแก่ชีเนียร์ จูเนียร์มากมายก็จะมาด้วย อย่างไรก็ตาม ถ้าหากลูกอธิบายแก่กูรู สาวกของเขาก็จะพูดว่า หัวของกูรูนั้นได้ถูกทำลายไป และดังนั้นพวกเขาก็จะให้เอา

กูรูนั้นออกไป และยกกัณฑ์ให้กับบุคคลอื่น เป็นเพราะประเด็นเหล่านี้ โหมอย่างสมบูรณ์ ไม่มีมนุษย์แม้เพียงคนเดียวในทางโลกเข้าใจก็ตัวอย่างสมบูรณ์ พวกเขาพูดว่าเปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏขึ้นจากไฟบูชายัญของรูตราอย่างแท้จริง แต่พวกเขาไม่รู้ว่าจะอะไรเกิดขึ้นหลังจากนั้น ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย เวลานี้ทั้งหมดตาไม่ประชัน แม้กระทั่งชาวคริสต์นิกายก็เชื่อว่า พระคริสต์มีชีวิตอยู่ที่นั่นในรูปของชอทาน และแล้วใครจะทำให้เขามั่งคั่งจากการเป็นชอทาน ผู้ประทานครุฑพักษจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมดคือดวงวิญญาณสูงสุดเดียว ดังนั้นหากลูกๆ นั่งและอธิบายอย่างดีมาก ลูกสามารถให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย พ่อผู้สร้างสวรรค์คือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาของท่าน ผู้ที่มีค่าก็จะปรากฏตัวขึ้น เพียงผู้ที่มีความหมายที่ถูกต้องแม่นยำของกองจักรแห่งการสำนึกในตนเอง และมานะมานะบาฟในสติปัญญาของพวกเขาเท่านั้นที่เรียกว่าบราห์มิน โดยที่ไม่กลายเป็นบราห์มิน ก็ไม่สามารถกลายเป็นเทพได้ ปวงประชามากมายกำลังจะถูกสร้างขึ้น ทุกคนที่กำลังจะมา จนถึงตอนสิ้นสุดยุคเงินจะต้องได้รับมันตรานี้ ธนูจะถูกผู้ที่เป็นของวงศ์สกุลของเราเท่านั้น ลูกธนูของลูกเวลานี้กำลังได้รับการเติมเต็มไปด้วยพลัง และแล้วในตอนสุดท้าย ลูกธนูที่เต็มไปด้วยพลังมากมายก็จะมีการบินออกไป ชานยาสีเองก็เคยถูกยิงด้วยลูกธนูด้วย และแล้วพวกเขาก็เข้าใจว่าแท้จริงที่เป็นพระเจ้าที่ยิงธนูเหล่านั้น ธนูแห่งความรู้ของลูกเวลานี้กำลังจะกลับมาเติมไปด้วยพลังอย่างมากและละเอียดอ่อน มีเพียงธนูหลักเดียวคือ “มานะบาฟ” ได้มีการอธิบายแก่ลูกอย่างถูกต้องแม่นยำว่า นี่คือนุศักรแห่งการบรรจบพบกันเป็นไปจากที่นี่ ที่ลูกจะสามารถไปสวรรค์ สงครามมหากาฬแต่อยู่เบื้องหน้าลูก นั่นเป็นสนามรบ และนี่ก็เป็นสนามรบด้วย ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะเอาชนะมา ยา ปวงประชารวมตามากมายกำลังจะถูกสร้างขึ้น ผู้ที่ไม่ได้กำลังจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของวงศ์สกุลนี้ ก็จะไม่สามารถจดจำบาปได้ หากลูกเฝ้าแต่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เพื่องานรับใช้ ลูกจะจดจำประเด็นของความรู้ ในการรบนั้น พวกเขาไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ หากเราทำสิ่งนี้เราจะมีชัยชนะ สติปัญญาของพวกเขาเฝ้าแต่ทำงานกับสิ่งนั้น และพวกเขาก็ฝึกฝนสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน เมื่อพวกเขากลับมาเติมไปด้วยพลัง พวกเขาไปยังสนามรบเพื่อต่อสู้ ผู้คนมากมายจะมาหาลูก จะมีฝูงชนของผู้เลื่อมใสศรัทธาที่หน้าประตูของพระเจ้า พวกเขาจะมาเหมือนกับฝูงยุง ไม่ได้มีฝูงชนมากเช่นนั้นเบื้องหน้านายกรัฐมนตรี หรือราชา ราชนี เช่นที่จะมีผู้เลื่อมใสศรัทธาอยู่เบื้องหน้าพระเจ้า พวกเขาจะมาด้วยความเลื่อมใสศรัทธาที่เต็มไปด้วยความรักนั้น ที่จะไม่เจตนาร้ายใดๆ ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีตัวตนใช้ไหม ดังนั้นลูกเข้าใจว่าต้องเป็นฝูงชนของผู้เลื่อมใสศรัทธาเบื้องหน้าพระเจ้า ทุกคนต้องมาที่นี่ ลูกมีอนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิตที่ถูกต้องแม่นยำอย่างมากของลูกอยู่ที่นั่น มีสัญลักษณ์ของชีพบาบา มีจกัณฐิศา และจกัณฐิศาด้วย มีกลุ่มของกองทัพศักดิ์สิทธิ์ของลูก ของเวลาปัจจุบันด้วยเช่นกัน อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูด นมัสเต กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นเทพจากบราห์มิน ให้เก็บความหมายที่ถูกต้องแม่นยำของกองจักรแห่งการสำนึกในตนเอง และ “มานะมานะบาฟ” ไว้ในสติปัญญาของลูก ทำงานรับใช้ของการให้เป้าหมายแก่ทุกคน

2. ในการที่จะเอาชนะมา ยา ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ และไปสู่ความลึกของความรู้ และต้องสกัดเพชรพลอย

พร: ขอให้ลูกเป็นหงส์ที่สูงส่งและมีประสบการณ์ของความซาบซึ้งของพระเจ้าที่ไม่สูญสลายด้วยสภาพของความบริสุทธิ์ของลูก

ในวันโฮลีทุกคนลิ้มการตระหนักรู้ใดๆของการเป็นชีเนียร์หรือจูเนียร์ พวกเขาคิดว่าตนเองนั้นเท่าเทียมกัน และเล่นด้วยกันด้วยความซาบซึ้ง พวกเขาลิ้มสัมผัสการของความเป็นศัตรูและเฉลิมฉลองการพบปะที่เป็นสิริมงคล ระบบนี้เป็นของเวลาปัจจุบันเมื่อลูกๆกลับมาที่มีความสูงส่ง นั่นคือ เมื่อลูกอยู่ในสภาพของความบริสุทธิ์ของลูกและได้รับการแต่งตั้งโดยสัจของความเป็นมิตรของพ่อ และแล้วในความซาบซึ้งของพระเจ้านั้นลูกลิ้มการตระหนักรู้ใดๆของร่างกาย การตระหนักรู้ของความสัมพันธ์ต่างๆ และการตระหนักรู้ของชีเนียร์และจูเนียร์ และเพียงมีการตระหนักรู้เดียวของสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่คือนุศักรแห่งหงส์ที่สูงส่ง อนุสรณ์ของสิ่งนี้มีการเฉลิมฉลองทุกปีในรูปของโฮลี

คติพจน์: ผู้ที่มีความเยือกเย็นในชีวิตของพวกเขาสามารถได้รับชัยชนะเหนือหัวใจที่ร้อนรุ่มของผู้อื่นได้

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ต้องจดจำพ่อด้วยหน้าที่การงานและคุณธรรมของท่าน เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะเอาชนะการกระทำที่เป็นบาปและฝุ่นผงกิเลสจะถูกเผาไป
- คำถาม:** ลูกๆ คนไหนที่สามารถซึมซับความรู้ได้อย่างง่ายดายมาก?
- คำตอบ:** 1. ลูกๆ ผู้ที่ไม่มีสันสการเก่าที่ฝังๆ ใจและผู้สติปัญญาของเขาเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึงจะสามารถซึมซับความรู้ได้ดีมาก
2. เพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายจะสามารถอยู่ในสติปัญญาที่บริสุทธิ์เท่านั้น
3. อาหารของลูกควรจะมีรสอร่อยอย่างมาก เมื่อลูกรับประทานหลังจากที่ออฟเพอร์ให้กับบาป ลูกจะสามารถซึมซับความรู้ได้อย่างดี ด้วยการซึมซับความรู้ลูกจะกลายเป็น “มูรีลฮาร์”
- เพลง:** หัวใจปรารถนาที่จะเรียกหาท่าน!

โอมชานติ ดวงวิญญาณเรียกหาดวงวิญญาณสูงสุด หากลูกเพียงแต่พูดว่า “ดวงวิญญาณ” พวกเขาก็จะพูดว่าดวงวิญญาณอยู่เหนือเสียง และเหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า “ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกาย” ดวงวิญญาณเรียกหาดวงวิญญาณสูงสุด มองดูว่าสติปัญญาของผู้เลื่อมใสศรัทธาไปที่ไหนในประเด็นของดวงวิญญาณสูงสุด มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งใดเพราะพวกเขาคิดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ดังนั้นสติปัญญาของพวกเขาก็จะไปอยู่ที่ไหนกัน? เป็นเพราะการเชื่อว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาจึงพูดว่าทั้งหมดเป็นรูปของพระเจ้า พวกเขาเรียกหาท่าน แต่พวกเขาไม่มีเป้าหมายใดในสติปัญญาของพวกเขา สติปัญญาของพวกเขาไม่ได้ไปหาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เหตุใดพวกเขาจึงจดจำถึงกัมของแสงนั้น หรือสิ่งใดที่ท่านให้แก่เรา ที่ทำให้เราได้จดจำท่าน นั้นไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของมนุษย์ใด ใครบางคนทำให้สิ่งดีๆ แก่ลูกก็เป็นทั้งจดจำ ลูกจดจำผู้หนึ่งตลอดทั้งชีวิตของลูก ใครบางคนอาจจะให้บางสิ่งที่มีค่าไม่กี่สตางค์แก่ลูก การให้และรับนั้นเกิดขึ้นตลอดเวลา อย่างไรก็ตาม ยกตัวอย่าง หากใครบางคนยกจาน และใครบางคนสร้างบ้านให้กับเขา หรือใครบางคนช่วยให้ลูกสาวของเขาได้แต่งงาน เขาก็จะจดจำผู้ที่ได้ช่วยเขาตลอดชีวิตของเขา เขาจะจดจำรูปและนามของผู้หนึ่ง “ผู้หนึ่งผู้หนึ่งได้สร้างบ้านให้ฉัน” ที่นี้ด้วย ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ผู้คนไม่ได้มีความรู้ของดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณคือสิ่งที่ละเอียดอ่อนที่สุด ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกไม่สามารถบอกได้ว่าเมื่อไรที่ดวงวิญญาณเข้าไปและจากร่างกาย ประเด็นเหล่านี้ละเอียดอ่อนอย่างมาก เป็นเพียงด้วยเทพนิมิตเท่านั้นที่ลูกสามารถได้นิมิตของใครบางคน เมื่อผู้คนพูดถึงธาตุบราห์ม พวกเขาก็ได้นิมิตของสิ่งนั้น พวกเขาก็จะมองเห็นแต่แสง ที่สม่ำเสมอที่เหลือประมาณ ธาตุบราห์มก็จะมองเห็นได้แต่เพียงว่าเป็นแสง อย่างไรก็ตาม นั่นไม่ใช่ พระเจ้าเช่นที่ผู้คนเชื่อ ก่อนหน้านี้ ลูกๆ เคยมีรูปของลิงกัมในสติปัญญาของลูก เวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าท่านเป็นดวงดาวเป็นรูปเดียวกันกับดวงวิญญาณ ไม่สามารถเป็นสิ่งอื่นใดได้ พระเจ้าเองก็เป็นจุดแห่งแสงเดียวกันนั้น มีค่ายก้องลึกลับและนารายณ์มากมาย ดวงวิญญาณมีความงามอะไร? ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของพวกเขาบริสุทธิ์และสะอาดปรารถนา พวกเขาสวยงามและสดชื่นแจ่มใส ดวงวิญญาณนั้นละเอียดอ่อนอย่างมาก ได้มีการอธิบายแล้วว่า เมื่อดวงวิญญาณสกปรก แสงของดวงวิญญาณก็ลดลง ประเด็นของแสงมากกว่าและน้อยกว่าของดวงวิญญาณนั้นก็ละเอียดอ่อนอย่างมากเช่นกัน เราให้ตัวอย่างของตะเกียง แต่ดวงวิญญาณนั้นก็เหมือนดวงดาวที่เล็กยิ่งกว่า ใครบางคนที่ได้nimิตก็จะเห็นสิ่งนั้นและแล้วสิ่งนั้นก็จะหายไป เวลานี้ลูกจดจำพ่อ พ่อได้แสดงรูปของท่านแก่ลูกแล้ว ลูกรู้ว่าด้วยการจดจำชีพบาบาบาปของลูกจะถูกเผาไป แม้ว่าผู้คนอื่นจดจำชีวา พวกเขาก็ไม่ได้จดจำท่านด้วยความรู้นี้ พวกเขาไม่รู้สิ่งใด เป็นเพราะการไม่รู้จักท่านบาปของพวกเขาก็ไม่สามารถจะถูกปลดปล่อยไป พวกเขาไม่รู้ว่าการมีโยคะพวกเขาสามารถกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป โอเค อะไรจะเกิดขึ้นต่อไป? พวกเขาก็ไม่รู้แม้กระทั่งสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: ด้วยโยคะลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาปและฝุ่นผงของกิเลสทั้งห้าจะถูกเผาไหม้ หลังจากที่ลูกได้รับคำอธิบายแล้ว ลูกก็จดจำท่านด้วยความสุขนั้น ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้ว่าการจดจำพ่อ บาปของพวกเขาก็สามารถจะถูกเผาไหม้ เวลานี้พ่อให้ความรู้แก่ลูก แต่ผู้คนอื่นๆ ทั้งหมดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีศรัทธาที่มลาย ที่ทำให้พวกเขาได้รับความสุขชั่วคราว ท่านได้รับการเชื่อเชียวที่นี่ ลูกรู้ว่าไม่มีความจำเป็นที่จะเรียกหาท่าน ในเมื่อพวกเขาไม่รู้จักท่าน พวกเขาก็จะเรียกหาท่านได้อย่างไร? ลูกต้องรู้ถึงความสำคัญ หน้าที่การงานและคุณธรรมของผู้เดียวที่ลูกจดจำ ไม่มีใครได้ตระหนักรู้จักพระเจ้า และเหตุนี้เองพวกเขาก็ไม่เข้าใจว่า พวกเขาเคยทำอะไรมาเป็นเวลาหลายชาติเกิด เวลานี้ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก ได้มีการร้องไว้ในเพลงด้วย

เช่นกัน: บาบ่า ได้โปรดมาและให้ความรู้แก่เราเพื่อที่ หลังจากได้ยินความรู้ เราจะสามารถถ่ายทอดให้กับผู้อื่นได้ เช่นที่ คัมภีร์นั้นก็มีสัจจะมากเท่ากับหีบหนึ่งของเกลือ ในทำนองเดียวกัน เพลงเหล่านี้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็มี สัจจะน้อยนิดในเพลงเหล่านั้น เพลงเหล่านี้เป็นค่ายกึ่งของพ่อ พวกเขาริเญกหาพ่อ: ได้โปรดมาและบอกความรู้นี้แก่เรา และแล้วเราก็จะบอกผู้อื่น มาและสอนราชาโยคะแก่เราและเราก็จะกลายเป็น “มูรลิดาร” เพียงผู้ที่เป็น “มูรลิดาร” เท่านั้น ที่เรียกว่าดวงวิญญาณ “ญาณิ” ลูกๆ รู้ว่าพ่อนั้นไม่มีตัวตน ดังนั้น ท่านมาได้อย่างไร? เวลานี้ ลูกเข้าใจแล้วว่า ดวง วิญญาณมาจากอาณาเขตสูงสุด ก่อนอื่นพวกเขาต้องเข้าไปในครรรค์ ดวงวิญญาณของมนุษย์ทั้งหมดจดจำพ่อแต่พวกเขา ไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับหน้าที่การงานของท่าน พวกเขาเพียงแต่เฝ้าแต่เรียกหา แต่ท่านไม่ได้มา พ่อพูดว่า: พ่อมาในเวลาที่ถูก ต้องแผนยาของพ่อเมื่อยุคแห่งการบรรจบพบกันเริ่มต้น เมื่อไรที่ยุคแห่งการบรรจบพบกันเริ่มต้น? เมื่อกลางคืนมาถึง จุจจบ และกลางวันกำลังจะเริ่มขึ้น เมื่อยุคแห่งการบรรจบพบกันมาถึง พ่อก็มาพร้อมกันกับสิ่งนั้นด้วย เพียงยุคแห่ง การบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อนั่งที่นี้และสอนเรา เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พ่อนั่งที่นี้และอธิบาย แก่ลูกว่า ท่านผู้ที่ไม่มีตัวตนมาอย่างไร ไม่มีใครเคยคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ หากท่านมาในตอนสิ้นสุดยุคเหล็ก และแล้วท่านก็จะ มาอีกครั้ง ใช่ไหม? ท่านมาในการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นยุคทอง อย่างแน่นอนที่ท่านจะมาเพื่อ ทำงาน อย่างแน่นอนที่ท่านจะมาเพื่อชำระโลก เหตุนี้เองมีคำกล่าวที่ท่านมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีใครรู้ว่าท่านมาอย่างไร พ่อต้องมาและสร้างผู้คนและสอนราชาโยคะแก่พวกเขา ดังนั้น ท่านจะสอนใคร? วงศ์สกุลเทพ ก็คงอยู่ในตอนเริ่มต้นยุคทอง ก่อนหน้าพวกเขา ก็มีสกุลบราห์มิน ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ท่านต้องเข้ามาในร่างของบราห์มาและสร้างสกุลบราห์มิน บราห์มาเรียกว่าประชาบิดา บราห์มานั้นจะมาจากที่ไหน? จะลงมาจากอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเช่นที่พวกเขาได้แสดงการอวตารของวิษณุผู้ที่บินมาบนการูดา (นกอินทรี พาหนะของวิษณุ) หรือ? อย่างไรก็ตาม วิษณุไม่ต้องมาที่นี่ รูปที่เป็นคู่ของวิษณุ ลักษณะและนารายณ์ ได้มาซึ่งสถานภาพของพวกเขาศึกษานี้ด้วย เป็นรูปคู่ ของวิษณุ ลักษณะและนารายณ์ ที่ทำการบำรุงรักษา อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้ลงมาบนการูดา ไม่ใช่ดวงวิญญาณของ ลักษณะและนารายณ์นั้นลงมาด้วยกัน อันดับแรก ดวงวิญญาณของนารายณ์ลงมาและแล้วดวงวิญญาณของลักษมีก็ลงมา และแล้วเมื่อพวกเขาแต่งงาน พวกเขาก็เรียกว่าวิษณุ รูปที่เป็นคู่ เราได้และกฤษณะนั้นแท้จริงแล้วเป็นรูปที่เป็นคู่ของวิษณุ ต้องมีการแสดงวัยเด็กของพวกเขาด้วย ไม่มีใครอื่นรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พ่อนั่งที่นี้และอธิบาย: เมื่อผู้ที่เป็อันดับหนึ่งนี้กำลังจบสิ้น 84 ชาติเกิดของเขา พ่อต้องเข้ามาในเขา และทำให้เขาเป็นอันดับหนึ่งอีกครั้ง อย่างแน่นอนที่เขาต้องได้ใช้ 84 ชาติเกิด และไปถึงวัยชราและดังนั้นเขาจึงได้ชื่อว่าบราห์มา พ่อได้เข้ามาในเขา เวลานี้ ลูกๆ เข้าใจว่าเมื่อไรและอย่างไรที่ท่านสร้าง โลกมนุษย์ ไม่มีมนุษย์อื่นใดสามารถมีความรู้ของประเด็นนี้ เมื่อผู้คนประดิษฐ์คิดค้นบางสิ่งที่ดี ก่อนอื่นพวกเขาก็ไปหา รัฐบาลและแล้วรัฐบาลก็ช่วยให้พวกเขาพัฒนาสิ่งนั้นมากยิ่งขึ้น ความรู้นี้เป็นเช่นเดียวกันด้วย ก่อนอื่นใด พ่อมาและเข้ามา ในผู้นี้ ท่านได้นั่งในผู้นี้และให้ความรู้ เริ่มแรก ก็มีเพียงความรู้เล็กน้อย และความรู้ก็ได้เฝ้าแต่ขยายตัว ลูกกำลังรับฟังสิ่ง ที่ลึกล้ำอย่างมาก เริ่มแรกความรู้นั้นก็เบามาก ในขณะที่เวลานี้ลูกได้รับความรู้ที่ลึกมาก อย่างไรก็ตาม ความรู้สามารถ เข้าถึงได้เมื่อสันสการ์ที่เก่าและผิดของความเลื่อมใสศรัทธาของดวงวิญญาณถูกขจัดออกไปแล้วเท่านั้น เป็นเพียงเมื่อมี โยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะสามารถจะถูกปลดปล่อยไปและสติปัญญาของลูกเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์ เริ่มแรกเมื่อพวกเขา ได้ยินความรู้เพียงเล็กน้อย พวกเขาก็อยู่อย่างซาบซึ้งอย่างมากที่พวกเขาวิ่งมาที่นี้ และแล้ว มากมายก็แม้กระทั่งวิ่งหนีไป มายาก็สร้างความทุกข์ระทมด้วย ลูกๆ ของบราห์มาคือบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี สิ่งนี้ต้องมีการอธิบายอย่างชัดเจน มาก ไม่เช่นนั้นแล้ว ผู้คนก็หวาดกลัว อย่างแน่นอนที่พ่อต้องใช้ร่างของบราห์มา ท่านต้องเป็นผู้ชรา ท่านจะเข้ามาในร่าง ของเด็กที่ยาววัยได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้ี้ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา ผู้ี้ เคยศึกษาคัมภีร์มากมายและมีกุรูมากมาย ดังนั้น เขาก็จะเป็นผู้ที่ม่ประสบการณ์ ใช่ไหม? พ่อพูดว่า: พ่อมาในสภาพของ การปลดเกษียณของเขา เป็นเพียงเพราะเขาได้เคยศึกษาคัมภีร์เท่านั้นที่เขาจึงจะสามารถอธิบายได้ เวลานี้ ลูกๆ รู้ว่า บาบ่า มาและเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพอย่างไร นั่นคือ ท่านทำให้โลกเก่านี้ใหม่อย่างไร เวลานี้ได้มีการทำให้ลูกใหม่อีก ครั้ง ลูกกำลังศึกษารราชาโยคะในร่างเก่านี้และแล้วอย่างแน่นอนที่ลูกจะใช้ร่างใหม่ในยุคทอง และแล้วลูกก็จะเรียกว่า เทพ มายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ลูกสามารถอธิบายว่าลูกคือบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี บราห์มาเรียกว่าประชาบิดา ทุกคน จะยอมรับสิ่งนี้ ทุกคนเชื่อว่าพระเจ้าได้สร้างสิ่งสร้างผ่านอดัมและบีบี ในกิตะ ก็บอกว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือ ราชา พ่อเปลี่ยนลูกจากศูทรเป็นบราห์มิน ให้นำทิพย์แห่งความรู้แก่ลูกและเปลี่ยนลูกจากปีศาจเป็นเทพ ถึงแม้ว่ามีการ เขียนเช่นนั้นเอาไว้ ก่อนอื่น พ่อก็นำลูกเข้าไปสู่สกุลบราห์มินจากสกุลศูทร ดังนั้น ลูกสามารถอธิบายว่าลูกคือบราห์มากุมาร และบราห์มากุมารี บราห์มาคือประชาบิดา พ่อของมนุษยชาติ ในความเป็นจริง ลูกเป็นลูกๆ ของบราห์มาด้วย บราห์มินเริ่ม เกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เราบราห์มินกำลังศึกษากับบราห์มา เราดูแลไฟบูชาญูของความรู้ของรูตรา เรากำลัง สังเวกิเลสของเราในไฟ ทุกสิ่งนั้นลูกสังเวกในไฟบูชาญู เราไม่ได้ใส่หะอื่นใดลงไปในไฟบูชาญูของรูตรา แต่เรา

สังเวบาปของเรา ไม่ใช่ว่าเราจุติไฟ ฯลฯ เราไม่ได้ส่งเสียงดังใดๆ ผู้คนเหล่านั้นส่งเสียงดังอย่างมากเมื่อพวกเขาได้ใส่สังเวบาปไปในไฟนุชาญ เราเพียงแต่อยู่ในโยคะ: ไม่มีเสียงใด เจ็บสงบ! บาปของลูกถูกเผาทิ้งไปในไฟโยคะ ด้วยไฟโยคะ เราสังเวกิเลสทั้งห้าในไฟนุชาญของความรู้ของรูตรา และดังนั้นบาปของเราจึงถูกเผาทิ้ง สวรรค์เป็นที่จดจำว่าเป็นลูกสาวของบราห์มา เธอเรียกว่าจกัธัมบาด้วยเช่นกัน เธอเติมเต็มความปรารถนาทั้งหมดของลูก แล้วอัมบานนั้นก็กลายเป็นลักษมี ประเด็นมากมายได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แต่ประเด็นเหล่านั้นต้องเข้าถึงด้วย ลูกจะสามารถเข้าถึงประเด็นเหล่านั้นได้เมื่อลูกอยู่ในโยคะเท่านั้นและแล้วบาปของลูกก็จะถูกเผาไปด้วยเช่นกัน หากสติปัญญาของลูกไม่บริสุทธิ์ เพชรพลอยที่ไม่สูญสลายของความรู้ก็ไม่สามารถอยู่กับลูกได้ ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า ก่อนอื่นลูกต้องจดจำท่านและออฟเฟอร์โบบ์ให้กับบาบาแล้วจึงรับประทานทุกสิ่งเพราะท่านให้ทุกสิ่งแก่ลูก ดังนั้น ก่อนอื่นลูกต้องจดจำท่านและออฟเฟอร์โบบ์ให้ท่าน ลูกปลุกเรียกท่าน และแล้ว ก็ราวกับว่าลูกได้รับประทานด้วยกัน บาบา นั้นบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ เราก็คือเหมือนกับคนพื้นเมือง เมื่อเราจดจำบาบา ท่านจะนั่งลงและรับประทานกับเราหรือ? เราไม่สามารถเรียกตนเองว่าบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นท่านจะรับประทานกับเราคนพื้นเมืองหรือ? ท่านเพียงแต่รับกลิ่นหอม การเพียงแต่รับกลิ่นหอมไม่ได้เป็นเช่นเดียวกับการรับประทาน ท่านเพียงแต่รับกลิ่นหอม ใช่ หากลูกๆ ที่ดีบางคนผู้ที่ดูดซับคุณธรรมได้ 75% เตรียมอาหารและออฟเฟอร์โบบ์ให้กับบาบา กลิ่นหอมนั้นก็มีความสำคัญแก่การรับกลิ่นหอมนั้น เพราะบาบา นั้นบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ไม่ใช่กฎที่ท่านจะรับประทานกับเรา ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ท่านจะสามารถรับกลิ่นหอมนั้นได้ไหม? บาบาพูดว่า: ทำไมพ่อจึงควรรับกลิ่นหอมเล่า? พ่อไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน พ่อไม่มีความปรารถนาแม้กระทั่งจะรับกลิ่นหอมใดๆ พ่อไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน 100% มีการนำโบบ์ขึ้นไปเบื้องบนและแล้วผู้เดียวที่มีรูปมากมายก็นั่งลงและออฟเฟอร์โบบ์ให้กับเหล่าเทพ เหล่าเทพปรารถนาจะรับประทานบราห์มาโบบ์ ดังนั้นดวงวิญญาณของบาบา มามาและเหล่าเทพมาจากเบื้องบนและนั่งและรับประทาน อย่างไรก็ตาม พวกเขาจะรับประทานด้วยความใส่ใจเมื่อผู้ที่เตรียมนั้นเป็นโยคี แม้กระทั่งเทพก็ยกย่องบราห์มาโบบ์ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อรับใช้ลูก พ่อเป็นผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนอย่างสมบูรณ์ของลูก ลูกอาจจะออฟเฟอร์โบบ์ไม่เพียงแต่อาหาร 36 ประเภทเท่านั้นแต่ แม้กระทั่งอาหาร 108 ประเภทให้แก่พ่อ ผู้เลื่อมใสศรัทธาออฟเฟอร์อาหารและพวกเขาก็แจกจ่ายรับประทานกันในบรรดาพวกเขา พระเจ้านั้นไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน แต่ลูกยังคงต้องออฟเฟอร์ให้แก่ท่าน ราชายิ่งใหญ่ ฯลฯ ไม่เคยรับสิ่งใดในมือของพวกเขาเอง มีราชาหลายประเภท บ้างแม้กระทั่งรับบางสิ่ง บาบา นั้นก็มีการติดต่อกับราชาบางคน ฯลฯ เราออฟเฟอร์โบบ์แก่บาบา และเราต้องการประกาศสิทธิในอาณาจักรจากบาบาเพื่อจะกลายเป็นนายของโลก ท่านเป็นผู้ประทาน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดละเอียดอ่อน ไม่ได้มีการนำโบบ์ไปที่ไหน เราเพียงแต่นั่งที่นั่นและได้สัมผัสของดินแดนสุชาติ ราวกับว่าเราหายไปจากที่นี่ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ถึงแม้ว่าพ่อไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน อย่างแน่นอนที่เราออฟเฟอร์โบบ์ด้วยสิ่งใดก็ตามที่เราเตรียมเตรียมอาหารด้วยความสะอาดอย่างมากและนั่งกับบาบาเพื่อรับประทานอาหารนั้น
2. สังเวบาปของลูกในไฟนุชาญของรูตราด้วยพลังของโยคะ อย่าได้เข้ามาสู่การใช้เสียง อยู่อย่างเงียบสงบ ทำให้สติปัญญาของลูกบริสุทธิ์ด้วยพลังของโยคะ

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่มั่นคงและเป็นที่รักโดยพ่อเพราะด้วยคุณสมบัติพิเศษของลูกของการมีความรักและละวาง

ลูกเป็นที่รักของพ่อมากเพียงใดสามารถเห็นได้จากการที่ลูกละวางจากทุกสิ่งมากเพียงใด ถ้าลูกละวางเล็กน้อยและติดกับในสิ่งต่างๆมากมาย ลูกก็มีความรักเพียงเท่านั้น สิ่งซึ่งบอกของผู้ที่มีความรักต่อพ่ออย่างสม่ำเสมอคือการจดจำระลึกถึงที่เป็นธรรมชาติของพวกเขา บางสิ่งที่เป็นที่รักได้รับการจดจำอย่างเป็นธรรมชาติและสม่ำเสมอ ดังนั้นนี่คือ บางคนที่เป็นที่รักทุกวงจร ฉันจะสามารถลิ้มบางคนผู้ที่น่ารักมากได้อย่างไร! ฉันลิ้มพ่อเมื่อฉันพิจารณาใครบางคนหรือบางสิ่งว่าน่ารักมากกว่าท่าน ถ้าฉันพิจารณาพ่อว่าเป็นผู้ที่น่ารักมากที่สุดอย่างสม่ำเสมอ ฉันจะกลายเป็นโยคีที่มั่นคง

คติพจน์: ผู้ที่ละทิ้ง ชื่อ เกียรติ และความเคารพของพวกเขา และทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด คือผู้ที่ยกกระดับผู้อื่น

*** โอม ขานดี ***

สาระ: ลูกๆ ผู้เป็นที่รักที่แสนหวาน การจาริกแสวงบุญทางจิตของลูกคือการจดจำระลึกถึง ลูกต้องไม่สร้างความยากลำบากใดๆ ให้กับร่างกายของลูก ขณะที่เดินเหินเคลื่อนไหวไปมาและนั่ง เฝ้าแต่จดจำระลึกถึงพ่อด้วยสติปัญญาของลูก

คำถาม: ลูกๆ คนไหนที่อยู่อย่างเป็นสุขอย่างสม่ำเสมอ? อะไรคือเหตุผลของการไม่มีความสุขที่สม่ำเสมอ?

คำตอบ: 1) ผู้ที่ตัดความผูกพันยึดมั่นของเขาจากโลกเก่าและร่างเก่าของเขาและจดจำพ่อและมรดก มีประสบการณ์ของความสุขอย่างถาวร ความสุขไม่สามารถอยู่อย่างถาวรสำหรับผู้ที่มีประสบการณ์ของพายุมาภายในการจดจำระลึกถึงของพวกเขาและผู้ที่สภาพของพวกเขาขึ้นห้อยนายน 2) ขณะที่ลูกไม่สามารถมองเห็นอาณาจักรในอนาคตด้วยดวงตาทั้งสองของลูก ความสุขของลูกก็ไม่สามารถคงอยู่อย่างถาวรได้

เพลง: เราต้องลุกขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และไปตามหนทาง ถ้าเราล้มลง...

โอม ซานติ พ่อพูดเช่นนี้กับลูกๆ ว่า นี่คือบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ ไม่มีใครนอกเหนือจากพระชาติบราห์มาสามารถมีลูกๆ มากมาย ศรีภรรยาเองก็ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระชาติบราห์มา ชื่อ 'พระชาติบราห์มา' นั้นได้เป็นที่จดจำ ผู้ที่ได้เคยมีชีวิตอยู่มาในอดีต ปรากฏอยู่ในเวลานี้ มีบราห์มากุมารและกุมารีมากมายผู้ที่เป็นลูกของพระชาติบราห์มา ถ้าพวกเขาเป็นลูกของพระชาติบราห์มา ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ต้องมีพ่อของพระชาติบราห์มา ลูกๆ รู้ว่าปู่ของลูกคือพ่อสูงสุดดวงวิญาณสูงสุดชีพ เวลานี้ท่านกำลังสร้างโลกใหม่ นั่นคือท่านกำลังทำให้โลกเก่านั้นใหม่ ในโลกเก่านั้นแม้กระทั่งร่างนี้ก็เก่า ในโลกใหม่ก็จะมีร่างที่ใหม่ที่สะอาดประจักษ์ ร่างกายนั้นเป็นเช่นไร? มองดูที่ลักษมีและนารายณ์ พวกเขามีร่างใหม่ของโลกใหม่ ชาวบาร์ตรูถึงค่ายกบของพวกเรา พวกเขาคือนายของโลกลใหม่แห่งสวรรค์ ของโลกใหม่ โลกที่เคยใหม่เวลานี้เก่า พวกเขาต้องใช้ 84 ชาติเกิด มีบัญญัติที่สมบูรณ์ของสิ่งนั้น ใครใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม? ไม่ใช่ทุกคนจะได้ใช้ 84 ชาติเกิด เพียงผู้ที่มียศบารมีตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนสิ้นสุด และผู้ที่มาในโลกนี้ก่อนเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิดที่สมบูรณ์ ลูกๆ ผู้เป็นที่รักต้องเข้าถึงทุกสิ่ง ที่นี้ไม่ใช่มนุษย์ที่อธิบายแก่นมนุษย์ เป็นพ่อสูงสุดดวงวิญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนผู้ที่นั่งอยู่ในร่างมนุษย์และอธิบายแก่ลูก นี่เป็นความยิ่งใหญ่ของท่าน หากท่านไม่อธิบายแก่เรา เราก็คงไม่รู้สิ่งใด เรามีสติปัญญาที่ตกต่ำอย่างสมบูรณ์ เวลานี้เรารู้จักผู้สร้าง และ ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง: Who's who! ใครคือ นักแสดงหลักในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ ได้มีการจดจำกันว่า: สิ่งซึ่งถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ พวกเขาร้องเพลงนี้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามได้มีการอธิบายแก่ลูกว่าการละเล่นของละครนี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร พ่อหนึ่งท่านและอธิบาย: ลูกที่รัก เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกต้องไปการจาริกแสวงบุญ ผู้คนไปการจาริกแสวงบุญและอดทนกับความยากลำบากมากมาย เครื่องบินและรถไฟ ฯลฯ เวลานี้ได้ทำให้ทุกสิ่งง่ายดายอย่างมาก ก่อนหน้านั้นผู้คนเคยไปการจาริกแสวงบุญด้วยเท้า พวกเขาพบกับพายุขณะที่กำลังเดินทางไป ผู้คนได้หลงทางไปเลยบ้างแม้กระทั่งหันหลังกลับ ดังนั้นการจาริกแสวงบุญทางร่างเฝ้าแต่ดำเนินมาถึงครั้งหนึ่งของวงจร ตั้งแต่ยุคทองแดง เป็นต้นมา เหตุใดผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจึงไปในการจาริกแสวงบุญ? เพื่อแสวงหาพระเจ้า พระเจ้าไม่ได้เพียงแต่นั่งอยู่บางแห่ง สัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของพระเจ้าได้รับการกราบไหว้บูชา พวกเขาทำสัญลักษณ์ของผู้ที่เคยอยู่มาในอดีต พวกเขาไม่สามารถพบพระเจ้าได้ในรูปที่มีชีวิต ชีวาลิงกัม ฯลฯ นั่นเป็นสัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิต พวกเขาไปการจาริกแสวงบุญเพื่อที่จะมองดูสัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิต นั่นเป็นระบบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่รู้สิ่งนั้นแต่พวกเขาไม่รู้ถึงประวัติชีวิตของใครก็ตาม - พวกเขานั้นเป็นใครหรือเมื่อไหร่ที่พวกเขา มา ชีพแฉกที่ได้มีการเฉลิมฉลองด้วยแต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน ทุกวันนี้พวกเขานั้นก็ได้สูญเสียยัยสำคัญทั้งหมดของเทศกาลนี้ไปเพราะรูป นาม ฯลฯ ของท่านนั้นได้หายไป เวลานี้ลูกรู้ว่าสูงสุดเหนือสิ่งอื่นใดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข เวลานี้เรากำลังได้รับความรู้จากมหาสมุทร พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นมีชีวิตอยู่ในรูปในทางปฏิบัติในขณะนี้ ชีพบาบา คือเจ้าแห่งความเป็นอมตะ พวกเขาได้แสดงว่าลิงกัมนั้นแท้จริงแล้วคือตัวขึ้นมาเองเป็นธรรมชาติที่มานารถ พวกเขาได้บอกเรื่องเล่ามากมายเพื่อที่จะหลอกลวงผู้คน มีความยากลำบากมากมายในการจาริกแสวงบุญทางร่าง แต่การจาริกแสวงบุญนี้เป็นทางจิตและไม่มี ความยากลำบากใดๆ สำหรับร่างกาย ลูกๆ เข้าใจว่าลูกๆ เป็นลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเคยจดจำท่านมาชาติแล้วชาติเล่าในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกได้จดจำสิ่งเหล่านี้แล้ว พ่อพูดว่า: ขณะที่กำลังเสาะแสวงหาพ่อ ลูกได้ลงมา 63 ชาติเกิด เริ่มแรกผู้คนเคยทำความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจังและแรงกล้าอย่างมาก กระนั้นก็ตามอย่างแน่นอนที่โลกต้อง

กลับมาตาโมประธาน อย่างแน่นอนที่ต้นไม้ต้องเฝ้าแต่เติบโตขึ้น ไม่มีมนุษย์แม้เพียงคนเดียวสามารถกลับมาหาพ่อ ทุกคนต้องเล่นบทบาทของพวกเขาเองในการแสดง ทุกคนต้องไปผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม ลองใช้ตัวอย่างของดวงวิญญาณอันดับหนึ่ง ลักษมีและนารายณ์อันดับหนึ่งนั้นเคยสะโตประธานและเวลานี้ได้อยู่อย่างตาโมประธาน ชีพบาบาได้เข้ามาในผู้นี้เพราะท่านต้องกลายเป็นอันดับหนึ่งอีกครั้ง และแล้วต้องมีการวางผู้เป็นแม่ไว้ในสถานภาพที่ดี ผู้เป็นแม่ต้องได้รับสิทธิ์ ลักษมีก่อนและแล้วจึงเป็นนารายณ์ ชื่อของผู้เป็นแม่ได้รับการยกระดับ ผู้หญิงนั้นสวามีภักดีต่อผู้เป็นสามีของเธอเสมอ สามีไม่ได้สวามีภักดีต่อภรรยาของเธอเสมอ มีคำกล่าวว่า: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ ดังนั้นลูกคือบราห์มา कुमार และกุมารี ไม่สามารถมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับใครโดยไม่มีแม่ผู้เป็นกูรู มีกูรูมากมาย ทั้งที่เป็นเช่นนั้นก็มีคามมิดที่สุดในยุคเหล็ก ทั้งๆที่มีกูรูมากมาย! พวกเขาได้ให้มีการสร้างวัดของกูรูเหล่านั้น ฯลฯ ที่ฮาริสว อย่างรักตามในความเป็นจริงวัดคือสถานที่ที่มีการแสดงเหล่าเทพ ไม่ได้มีวัดให้กับชั้นยาสะซี เพียงรูปบูชาของเทพเท่านั้นอยู่ในวัดเพราะทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของพวกเขาเป็นบริสุทธิ์ ถึงแม้ดวงวิญญาณของมหาตมะ (ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) เหล่านั้นบริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถได้รับร่างที่บริสุทธิ์เพราะวัตถุธาตุนั้นตาโมประธาน เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น การสละละทิ้งนี้เป็นสะโตประธานเทียบกับการสละละทิ้งของพวกเขาที่ราโจประธาน ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถสอนสิ่งนี้ บาบาได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่า: เหล่านั้นเป็นการจาริกแสวงบุญทางร่างกายในขณะที่การจาริกแสวงบุญนี้เป็นไปทางจิต ลูกไม่จำเป็นต้องทำสิ่งใดด้วยอวัยวะทางร่างกายที่นี้ ไม่มีเรื่องของความยากลำบากทางร่างกาย เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก มีการจาริกแสวงบุญทางร่างกายหลายประเภทมากมาย ในขณะที่มีการจาริกแสวงบุญทางจิตเดียวเท่านั้น นี่เป็นการจาริกแสวงบุญเพื่ออาณาจักร รูปภาพของลักษมีและนารายณ์เพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก ฯลฯ โลกไม่ได้รู้ว่าพวกเขาประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของพวกเขาด้วยการไปการจาริกแสวงบุญของราชาโยคะ ลูกๆ รู้ว่าพวกเขาได้ประกาศสิทธิ์รางวัลของพวกเขาได้อย่างไร พวกเขาไม่ใช่ดวงวิญญาณใหม่ที่มาจากเบื้องบนที่พระเจ้าได้ให้อาณาจักรแก่พวกเขา ไม่เลย ได้มีการทำให้พวกเขาใหม่จากเก่าและนี่เรียกว่าได้เป็นการทำให้ชีวิตกลับมาเยาว์วัย (rejuvenation) นั่นคือร่างของพวกเขาที่ถูกทำให้เป็นเหมือนกับต้นกล้าปะ ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นผู้ที่คงอยู่ตลอดไป พ่อหนึ่งนี้และอธิบายว่าพวกเขาได้ไปการจาริกแสวงบุญทางจิต พวกเขากลายเป็นเช่นนั้นด้วยพลังของราชาโยคะ พ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะและความรู้แก่ลูก และดังนั้น การจาริกแสวงบุญของลูกกำลังดำเนินไป ไม่ว่ากำลังนั่งหรือเคลื่อนไหวไปมา ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญ ลูกเพียงแต่จดจำพ่อในสติปัญญาของลูก ลูกแข่งไปข้างหน้าในการจดจำระลึกถึงและบาปของลูกจะถูกเผาไป ยิ่งบาปของลูกจะถูกเผาไปเร็วเพียงไร ลูกจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของพ่อเร็วตามนั้น ลูกไม่ได้ไปจาริกแสวงบุญของสถานที่ทั้งสี่อีกต่อไป ผู้คนเหล่านั้นอยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่ไปจาริกแสวงบุญทางร่างและแล้วเมื่อพวกเขากลับบ้าน พวกเขาต้องข้องแวะในการกระทำที่เป็นบาปสำหรับระยะเวลาที่พวกเขาอยู่ในการจาริกแสวงบุญ พวกเขาก็อ้อย่างปราศจากกิเลส เพียงแต่ไปที่ฮาริสวาร์ททุกวันนี้และมองดู โกดที่อยู่ที่นั่นก็สกปรกอย่างมาก เมื่อผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญ พวกเขาก็อ้อย่างบริสุทธิ์ในขณะที่โกดที่อยู่ที่นั่นก็อ้อย่างไม่บริสุทธิ์ การจาริกแสวงบุญของลูกนั้นสะอาดอย่างมาก ลูกนั้นไม่ต้องสะกดล้มเลย บาบาพูดว่า: ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก ขณะที่เดิน นั่งและเคลื่อนไหวไปมา เพียงแต่จดจำพ่อ ท่านพูดกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณได้ยินด้วยอวัยวะเหล่านี้ ดวงวิญญาณพูดด้วยปากและมองดูด้วยดวงตา ดวงตาทั้งสองนี้ไม่สามารถเห็นทั้งดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ทั้งดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดไม่สามารถเห็นได้ นอกจากด้วยเทพนิมิต ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดเป็นที่ตระหนักรู้ได้ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: มิดวงวิญญาณในนั้น และดวงวิญญาณของนั้นนั้นไม่มีความสุข ดวงวิญญาณของนั้นนั้นละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง เป็นดวงวิญญาณที่พูด เป็นดวงวิญญาณสูงสุดที่พูดกับดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน: โอ ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก ดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกต้องมาหาพ่อ พ่อกำลังสอนการจาริกแสวงบุญแก่ลูก จนกว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่เช่นนั้นลูกจะไม่สามารถมาหาพ่อได้ ดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ เริ่มแรกดวงวิญญาณนั้นสะโตประธาน และแล้วพวกเขาก็ไปผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม แม้กระทั่งร่างกายก็ไปผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม ผู้ที่สะโตประธานกล่าวได้ว่าสวยงาม ในขณะที่ผู้ที่ตาโมประธานกล่าวได้ว่าน่าเกลียด นี่เป็นประเด็นของความเข้าใจ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกได้อยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน เวลานี้ลูกได้พบปะกับท่านแล้ว มนุษย์ได้พบปะกับมนุษย์และดวงวิญญาณได้พบปะกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นก็จะพบได้ทีนั้นด้วยเช่นกัน การมองเห็นของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเทพนิมิตเท่านั้น เพราะดวงวิญญาณนั้นละเอียดอ่อนอย่างที่สุด พวกเขาเป็นดวงดาว ไม่มีผู้เชี่ยวชาญทางวิทยาศาสตร์ใดสามารถบอกลูกว่าดวงวิญญาณเข้าไปอย่างไร พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้เลย พ่อหนึ่งเป็นผู้เป็นที่รักที่สุดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธานั้นเคยจดจำพระเจ้ามาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่ใช่ว่าทั้งหมดเป็นพระเจ้า หากทั้งหมดนั้นจะเป็นพระเจ้า เหตุใดผู้เลื่อมใสศรัทธาจึงสวดมนต์และกราบไหว้บูชาเล่า? ทุกคนต้องการการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เพราะพวกเขาไม่มีความสุขที่นี้

พวกเขาต้องการให้มีความสงบ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่นำเสนอเรื่องนี้ก็ไม่ว่าดินแดนของความสงบคืออะไรหรือดินแดนแห่งการหลุดพ้นอยู่ที่ไหน พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาพูดเพียงที่จะพูดว่าใครบางคนได้จากไปเหนือทุกสิ่งสู่ดินแดนนิพพาน ไม่มีใครรู้สิ่งใด ลูกๆ นั้นอยู่ในการจาริกแสวงบุญในเวลานี้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ก้าวไปด้วยความระมัดระวังอย่างมาก พายุมากมายจะมา ลูกจะพยายามที่จะจดจำบาบาและมายาจะตัดโยคะของสติปัญญาของลูก และแล้วสภาพของลูกก็จะอยู่อย่างหย่อนยานและลูกปิดของปรอทก็จะลื่นหลุดไป ไม่เช่นนั้นปรอทของความสุขควรจะต้องอยู่อย่างมั่นคง หากลูกได้เห็นอาณาจักรของลูกด้วยดวงตาทั้งสองของลูก ความสุขของลูกจะคงอยู่ตลอดเวลา ที่นี้ลูกรู้ด้วยโยคะของสติปัญญาของลูกว่าลูกได้รับอาณาจักร เรากำลังศึกษาเพื่ออาณาจักร เพราะลูกไม่เห็นอาณาจักรด้วยดวงตาของลูก มายาจึงทำให้ลูกลืมหืมแล้วซ้ำเล่า บาบาส่งว่า: ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ให้มีชีวิตอยู่เหมือนกับดอกบัว ฝ่าแต่ตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากโลกเก่าและร่างเก่า จดจำพ่อผู้เดียว ก่อนอื่นลูกต้องไปหาพ่อและไปสู่โลกใหม่ จดจำพ่อและมรดกและแล้วเมื่อเราลงมาที่นี้ นั่นก็จะเป็นผลรางวัลของเรา เราจะไม่จดจำท่านในเวลานั้น เวลานี้เรากำลังทำความเข้าใจพยายามเพื่อได้รับผลรางวัลในอนาคต ผู้คนทำความเข้าใจพยายามเพื่อหารายได้บางสิ่งที่นี่เพื่อหาเลี้ยงชีพ ขณะที่เรากำลังทำความเข้าใจพยายามเพื่อหารายได้ของเราเพื่ออนาคต ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก เราต้องรับบทเรียนนี้ ซึมซับความรู้และแล้วลูกก็จะต้องทำความเข้าใจพยายาม ที่นั้นลูกไม่ได้ทำความเข้าใจพยายาม ลูกเพียงมีประสบการณ์ของผลรางวัลของลูก ลูกรู้ว่าลูกกำลังสร้างอนาคตของลูก ลูกจะมีประสบการณ์ของผลรางวัลของลูกที่นั่น ที่นั้นลูกจะไม่จดจำว่าลูกกำลังมีประสบการณ์ในผลรางวัลของลูก หากลูกจดจำ ลูกก็จะจดจำความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน ที่นั้นลูกลืมทั้งความเพียรพยายามและผลรางวัล ลูกเพียงฝ่าแต่มีประสบการณ์ในผลรางวัลของลูก แต่ลูกไม่ตระหนักถึงอดีตของลูก เวลานี้ลูกรู้อดีต ปัจจุบันและอนาคตของลูก ไม่มีมนุษย์ใดรู้อดีต ปัจจุบันและอนาคต นี้เรียกได้ว่าเป็นการล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม บาบาส่งอธิบายแก่ลูกแล้วอย่างชัดเจนอย่างมากถึงความแตกต่างของการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้และการจาริกแสวงบุญทางร่าง ผู้คนนั้นก็เข้าไปในการจาริกแสวงบุญทางร่างมาชาติแล้วชาติเล่า ในขณะที่ การจาริกแสวงบุญทางจิตนี้เป็นไปเพียง 1 ชาติเกิด เมื่อลูกไปสวรรค์และแล้วลูกก็จะไม่กลับมาสู่ดินแดนของความตายนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ผู้คงแก่เรียนแห่งการสำนึกในตนเอง รักระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ด้วยการสละทิ้งที่สะโตประธาน จงทำให้ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายนั้นบริสุทธิ์ ตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อโลกเก่าและร่างเก่า
2. ทำความเพียรพยายามขณะที่อยู่อย่างไตร่ตรอง และเก็บรักษา อดีต ปัจจุบันและอนาคตไว้ในสติปัญญาของลูก เข้าถึง ความรู้และมีความสุขอย่างถาวร

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและเฉลิมฉลองพิธีของความเพียบพร้อมโดยการจบสิ้นบัญญัติกรรมเก่าของลูกทั้งหมด

เพราะทุกดวงวิญญาณในแผ่นดินต่างแดนนี้อยู่ในบ่วงพันธะ พ่อจึงมาและเตือนความจำลูกถึงรูปดั้งเดิมและดินแดนดั้งเดิมของลูก ท่านปลดปล่อยลูกจากบ่วงพันธะ ทำให้ลูกเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองและพาลูกไปสู่ดินแดนดั้งเดิมของลูก ดังนั้นเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนดั้งเดิมของลูก จงเฉลิมฉลองพิธีของการจบสิ้นบัญญัติกรรมเก่าของลูกทั้งหมด ถ้าลูกเฉลิมฉลองพิธีนี้ในขณะนี้ และแล้วลูกก็จะสามารถเฉลิมฉลองพิธีของการเพียบพร้อมในเวลาสุดท้ายได้ เพียงผู้ที่ได้เป็นอิสระจากบ่วงพันธะเป็นเวลาที่ยาวนานสามารถได้รับสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิตเป็นเวลาที่ยาวนานได้

คติพจน์: การทำให้ผู้ที่อ่อนแอมีพลังด้วยความร่วมมือของความจริงและความกระตือรือร้นของลูกและคำพูดที่แสนหวานคือการเป็นผู้ที่ปรารถนาดีต่อผู้อื่น

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูก ๆ ที่แสนหวาน จงสะสมปัญชีบาปในอดีตด้วยความรู้และพลังโยคะและสะสมปัญชีบุญเล่มใหม่ จงมีสุขภาพดีและมั่งคั่งอยู่เสมอด้วยพลังโยคะ
- คำถาม:** คุณสมบัติพิเศษประการใดของยุคบรรจบพบกันที่ไม่อาจมีอยู่ได้ในช่วงเวลาอื่นใดของวงจร
- คำตอบ:** หลังจาก 5,000 ปีเท่านั้น การพบปะอันเป็นสิริมงคลและน่ารักระหว่างดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุดได้เกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกัน นี่คือ เวลาสำหรับลูกๆที่จะได้พบกับพ่อและรับสิทธิ์ในมรดกของตนเอง เวลาเท่านั้นที่พ่อให้ความรู้สำหรับทุกดวงวิญญาณ ท่านเป็นผู้ให้อิสรภาพสำหรับทุกคน ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่ต้นกล้าของศาสนาเทพได้ถูกเพาะขึ้นมา ผู้ที่ได้เปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นจะปรากฏขึ้นมาอีกครั้ง ทุกคนสะสมปัญชีกรรมในอดีตและกลับบ้าน ไม่มียุคอื่นใดมีคุณสมบัติพิเศษเช่นนี้

โอม ซานติ แนนอนว่าลูกต้องพูดถึงชื่อ ‘พ่อสูงสุดชีพ’ ผู้คนมากมายพูดถึงดวงวิญญาณสูงสุด คุณตาหรือพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ชื่อของพ่อมีความจำเป็นอย่างแน่นอน ชื่อของพ่อคือ ชีพ ท่านไร้ตัวตน จริยแล้ว ดวงวิญญาณก็ไร้ตัวตนเช่นกัน พวกเขามีสัตว์ตนเมื่อมาที่นี่ มีคำกล่าวว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดส่งลูกๆและผู้ขึ้นมาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของตนเอง เมื่อผู้คนพูดถึงพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พวกเขาไม่มีพ่อทางร่างอยู่ในสติปัญญา พวกเขาเป็นพ่อของลูกตนเอง อย่างไรก็ตาม เมื่อพวกเขาพูดว่า “โอ พ่อสูงสุด!” สติปัญญาจะขึ้นไปสู่เบื้องบน ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่จดจำ ดวงวิญญาณยังเป็นผู้ที่จดจำพ่อทางร่างผู้ที่ให้ร่างกายอีกด้วย แล้วดวงวิญญาณก็ควรจะจดจำพ่อดั้งเดิมด้วยใช่ไหม แต่ท่านเป็นใครเล่า ใครที่เรียกท่านว่าพ่อ? เหตุใดผู้คนจึงร้องขอความเมตตาจากท่าน ทุกคนรู้ว่า ท่านเป็นพ่อของทุกคน อย่างไรก็ตาม หากทุกคนเป็นพ่อ ดังนั้นการเรียกหาแบบนั้นก็ไม่ถูกต้อง พวกเขาพูดว่าพระเจ้าให้ทุกสิ่งแก่พวกเขา แม้แต่ลูกพระเจ้าก็ให้พวกเขาเช่นกัน ดังนั้นแน่นอนที่ว่าพวกเขาจึงจดจำพระเจ้า พวกเขาเรียกหาว่า ไปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด! ปลดปล่อยเราออกจากความทุกข์นี้ด้วยเถิด! ดังนั้นแน่นอนว่าท่านจะพาลูกๆไปยังสถานที่บางแห่ง ท่านปลดปล่อยทุกคนและพาพวกเขาไปสู่ดินแดนแห่งความสงบหรือดินแดนแห่งความสุข ท่านมาในยุคบรรจบพบกันของวงจร ไม่ใช่ว่าท่านมาตอนกลางของวงจร เมื่อการละเล่นกำลังจะจบเท่านั้นที่ท่านจะมาเพื่อพาทุกคนกลับไป พ่อพูดว่า พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อไม่ต้องมาหลายครั้ง พ่อมาเพียงครั้งเดียวเมื่อทุกดวงวิญญาณตาโมประชัน เพราะแน่นอนว่าพวกเขาต้องจบสิ้น 84 ชาติเกิดของตน หากพ่อก่อนหน้านั้น วงจร 84 ชาติเกิดก็ไม่อาจสมบูรณ์ได้ วงจรต้องครบรอบของมัน เมื่อพ่อต้องมา ก่อนอื่นพ่อต้องมาเป็นพ่อของลูกๆ แล้วยังกลายเป็นครูและสัจกูรด้วยเช่นกัน พ่อให้กำเนิดลูกๆ ครูให้คำสอนแก่ลูกเพื่อการหาเลี้ยงชีพ และกูรูลูกเลี้ยงดูเพื่อการหลุดพ้นในชีวิต มีกูรูนี้นี้ ในยุคทองไม่มีใครมีกูรูนี้นั้นมีพ่อและครูเท่านั้น ไม่ใช่ว่าพ่อของพวกเขาจะกลายเป็นครูและสอนพวกเขา พ่อกับครูเป็นคนละคนกัน ที่นี้ ผู้เดียวเป็นทั้งพ่อ ครูและกูรูลูกๆ ลูกนำมาเลี้ยงดู ลูกเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก แล้วลูกก็ได้รับการศึกษา ดังนั้นพ่อจึงอธิบายความลับของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลกให้กับลูกๆ ท่านบอกลูกเกี่ยวกับความรู้ของทั้งวงจรโลกและใครคือนักแสดงหลักและผู้สร้างในละครนี้ ท่านให้ข่าวกับลูกๆเกี่ยวกับโลกที่ไร้ตัวตน ดินแดนละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน รวมทั้งวงจรนี้หมุนไปอย่างไรและใครเป็นคนแรกที่จะเข้ามาสู่โลกใหม่ ก่อนอื่น ลูกต้องรู้ว่า ท่านเป็นพ่อที่ไร้ขีดจำกัดของเรา แม้แต่บราห์มาผู้นี้ยังพูดว่า พ่อของฉันคือ ชีวา บราห์มาเป็นบุตรของชีวา ชีวาบาบาพูดว่า บราห์มาผู้นี้ก็ยังเป็นลูกด้วยเช่นกัน พ่อต้องเข้ามาในเขา ดังนั้นพ่อจึงเลี้ยงดูเขา ดั้งเดิมแล้ว ชื่อของเขาคือ เลคราชแล้วพ่อก็ตั้งชื่อให้เขาว่า บราห์มา พ่อทำให้เขามาเป็นของพ่อ ผู้คนพูดว่า “บาบา บาบา!” โดยที่ไม่รู้จักท่าน พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าภาพลักษณ์ของชีวา แต่ก็ไม่มีความเข้าใจที่ลึกซึ้งอยู่ในหัวใจว่า ท่านคือพ่อ เมื่อบางคนเห็นภาพถ่ายของพ่อทางร่าง เขาจะพูดทันทีว่า คนนี้เป็นพ่อของเขา สิ่งนี้ไม่ได้ออกมาจากหัวใจอย่างลึกซึ้งเมื่อพวกเขามาอยู่เบื้องหน้าภาพลักษณ์ของชีวา แม้ว่าพวกเขาคิดว่า ท่านเป็นพระเจ้า แต่ก็ไม่ได้พูดจากส่วนลึกภายในว่า ท่านเป็นพ่อ พวกเขาเพียงแต่เคารพท่านตามระบบของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาว่า การบรรลุผลใดที่ได้รับจากท่าน พ่อนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายสิ่งนี้ ท่านให้ประเด็นมากมายเพื่อที่จะปลุกฝังศรัทธาในลูกๆ แต่ลูกก็ลืม ความรู้สำหรับผู้คนของทุกศาสนา ไม่ว่าบางคนจะเป็นทหารหรือข้าราชการ ความรู้สำหรับทุกคน ลูกรู้ว่า ชีวาบาบาเป็นทั้งพ่อ ครูและสัจกูรของลูก นี่คือ การพบปะที่แสนเก่าแก่ของเรา ท่านมาหลังจาก 5,000 ปี สิ่งนี้คือ การพบกันอันเป็นสิริมงคลที่นำรักระหว่างดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและพบกับทุกดวงวิญญาณ เวลานี้เท่านั้นที่ท่านมาเป็นผู้ให้อิสรภาพแก่ทุกคน ไม่ใช่ว่าทุกคนจะรับคำสอนเหล่านี้

ผู้ที่กำลังจะกลายเป็นเทพเท่านั้นที่จะรับคำสอนเหล่านี้ ต้นไม้โลกมนุษย์ใหญ่โตจริงๆ ต้นกล้าถูกนำไปจากต้นไม้นี้ ทุกวันนี้รัฐบาลเพาะต้นกล้าประเภทต่างๆ จำนวนมาก พ่อเองก็ยังเพาะต้นกล้าด้วยเช่นกัน แล้วผู้ที่เป็นของสกุลนี้ก็ปรากฏขึ้นมา ต้นกล้านี้ถูกเพาะจากผู้ที่ เป็นของสกุลเทพและรากฐานนี้เท่านั้น ดังเดิมแล้วลูกเป็นของศาสนาเทพ แล้วต้นกล้าของศาสนาอื่นๆก็ยิ่งถูกเพาะขึ้นมาด้วยเช่นกัน ผู้ที่ถูกเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นก็จะปรากฏขึ้นมา ชาวมุสลิมและชาวพาร์สีที่ หลากหลายก็มาที่นี้ ต้นกล้าของต้นไม้เทพของเราเท่านั้นที่ถูกเพาะขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง เวลานั้นลูกเข้าใจในทางปฏิบัติว่า พ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นทั้งพ่อ ครูและสัจกูรูของเรา ผู้คนพูดว่า พ่อของพวกเขาให้กำเนิดและครูคนนั้น-คนนั้นสอนพวกเขา แล้วในบั้นปลายชีวิต พวกเขาทั้งหลายก็เลี้ยวดูกูรู บางคนไม่มีแม่แต่กูรู ทุกคนมีความเชื่อของตนเอง แน่ใจว่าพวกเขาจะจดจำ ใครสักคน พวกเขาจะจดจำพ่อหรือเพื่อนฝูงและญาติมิตร เวลานั้นลูกต้องลืมการจดจำระลึกถึงคนอื่นๆและจดจำพ่อเพียงผู้ เดียวเท่านั้น ท่านคือพ่อที่แท้จริง ครูที่แท้จริงและสัจกูรู ท่านคือผู้เดียวที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ท่านบอกเล่า ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของทั้งวงจักรโลกให้แก่ลูกๆ เรากลายเป็นผู้ดวงกงจักร แห่งการสำนึกในตนเอง ดังนั้นแน่นอนว่าเราต้องจดจำวงจักร ลูกรู้ว่าวงจักรโลกหมุนไปอย่างไรตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอน จบ ในยุคบรรจบพบกันของวงจักรเท่านั้นที่ลูกรู้อะไรนี้ ไม่อาจมีใครรู้อะไรนี้ได้ในช่วงกลางของวงจักร พ่อสอนลูกทุกวงจักรในยุค บรรจบพบกันของวงจักร คนอื่นไม่อาจอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของวงจักรให้ แก่ลูกได้ พ่อเท่านั้นอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่ลูกได้ ลูกเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองเพราะพ่อ แล้วลูกก็จะ กลายเป็นราชาปกครองโลก ที่นั่นจะไม่มีใครรู้อะไรนี้ เมื่อการละเล่นจบลง บทบาทของอาณาจักรที่ดวงวิญญาณได้บันทึกไว้ ภายในก็จะเริ่มต้น เวลานั้นบทบาทของลูกคือการศึกษาลำเรียน การมาของบาบาและการสอนความรู้แก่ลูกๆ การทำให้พวก เขาได้รับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง คือ บทบาทของ บาบาในเวลาปัจจุบัน เมื่อลูกได้รับสถานภาพของตนแล้ว ทุกสิ่งก็จะจบ แล้วความรู้ของวงจักรโลกก็จะหายไป ไม่มีมนุษย์ใดมีความรู้ของวงจักรโลกนี้ ชัยนาสซีไม่เชื่อแม้กระทั่งเรื่องวงจักร เมื่อเห็น ภาพต้นไม้ พวกเขาจะพูดว่า นั่นเป็นเพียงจินตนาการ ดังนั้นลูกๆยังต้องซึบซับสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน หากไม่มีโยคะที่ลูกต้อง แหม่นยำ ลูกจะไม่อาจซึบซับได้และสติปัญญาก็จะไม่บริสุทธิ์ มีคำกล่าวว่า น้ำนมราชสีห์จะเก็บไว้ได้ในไหทองคำเท่านั้น ดังนั้นลูกๆได้รับน้ำทิพย์แห่งความรู้นี้ เมื่อภาชนะเปลี่ยนจากเหล็กเป็นทองคำเท่านั้นที่ลูกจะซึบซับได้ ลูกต้องทำความ เพียรพยายามที่ดีมากสำหรับสิ่งนี้ เป็นเรื่องที่ยากมากที่จะรู้จักประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก รู้ว่าใครเคยปกครอง ในยุคทองและพวกเขาปกครองนานเพียงไร มีราชวงศ์นั้น ดังนั้นมีคำกล่าวว่าราชวงศ์เทพเคยปกครองเป็นเวลาถึง 1,250 ปี พวกเขาได้รับสิทธิ์ในอาณาจักรจากการต่อสู้กันหรือ เปล่าเลย พวกเขาได้รับรางวัลจากความเพียรพยายามที่ทำในเวลา นี้ ใครก็ตามที่ลูกอธิบายเกี่ยวกับทั้งวงจักรนี้ให้ฟังจะมีความสุขมากแม้ว่าพวกเขาอาจจะอยู่ในกองทัพบก ทหารเคยมาในเดลี บาบาเคยถามพวกเขาว่า ท่านเคยได้ยินไหมว่า เมื่อมีการอ่านกิตะ มีคำพูดว่า พระเจ้าพูดว่า ผู้ที่ตายในสนามรบจะเข้าถึง นั้นและจะมาเป็นชาวสวรรค์ อย่างไรก็ตาม นั่นไม่ได้หมายความว่าเพียงแค่อ่านหรือฟังกิตะ ลูกก็จะได้ไปสวรรค์ หากลูก ต้องการเป็นชาวสวรรค์และรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ จงจดจำท่านและทำตามศรัทธา เวลานั้นเท่านั้นที่ลูกได้รับ ความรู้นี้ เพราะเวลานี้เท่านั้นที่ประตูสวรรค์ได้เปิดขึ้น ความรู้สำหรับเวลาปัจจุบันเท่านั้น จงฝึกฝนที่จะจดจำชีพบาบา พ่อที่ไร้ขีดจำกัดบอกลูกในเวลานี้ว่า จงจดจำพ่อ เวลานั้นลูกต้องจดจำชีพบาบาแทนที่จะจดจำกูรูเหล่านั้น สิ่งนี้อาศัยความ เพียรพยายาม พ่อคือพ่อของทุกคน ลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของตนเองจากพ่อเท่านั้น ลูกได้รับมรดกของความสงบ และความสุขจากพ่อ นี่ก็คือ เวลาของการพบพ่อ นั่นคือ เวลาของการได้รับมรดกของลูกจากท่าน มีเพียงศาสนาเดียวในยุค ทอง ดังนั้นจึงเป็นงานของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่จะทำลายศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนและก่อตั้งศาสนาเดียว ไม่มีใครอื่นทำสิ่งนี้ได้ ผู้ที่ศึกษาลำเรียนกับพ่อและเรียนราชาโยคะจะไปสวรรค์ ลูกรู้ว่าเวลานี้เป็นตอนจบของยุคเหล็ก สงครามที่ยิ่งใหญ่อยู่เบื้องหน้าลูก ผู้ที่ศึกษาลำเรียนจะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง คนอื่นๆจะสะสมบุญกรรมและกลับ บ้าน เวลานั้นลูกต้องสะสมบุญชื่อบนทางปฏิบัติและสะสมบุญชื่อบุญ ยิ่งลูกอยู่ในความรู้และโยคะมากเพียงไร บุญชื่ของ อดีตกาลจะถูกเผาไหม้ตามนั้นและบุญชื่อนี้ใหม่จะถูกสะสมอยู่เรื่อยๆ อายุขัยของลูกจะเพิ่มพูนขึ้นด้วยพลังโยคะ ลูกจะมีสุขภาพ ดีและมั่งคั่งอยู่เสมออย่างต่อเนื่อง ลูกได้รับทั้งสองสิ่งด้วยความรู้และโยคะ นี่ก็คือโรงพยาบาลและยังเป็นวิทยาลัยสำหรับลูก ด้วยเช่นกัน จริงๆแล้ว นี่คือนมหาวิทยาลัยที่แท้จริง มหาวิทยาลัยของรัฐไม่ควรถูกเรียกว่ามหาวิทยาลัย ทั้งโลกถูกเรียกว่า จักรวาล ไม่มีความรู้เกี่ยวกับโลกอยู่ในมหาวิทยาลัยเหล่านั้น ทั้งหมดมีขีดจำกัด และสร้างขีดจำกัดมากมาย ในอินดี มหาวิทยาลัยเรียกว่าวิศวะวิทยาลัย ใครก็ตามในโลกมาและศึกษาลำเรียนได้ ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในมหาวิทยาลัยเหล่านั้น ใครก็ตามมาและศึกษาลำเรียนที่นี้ได้ ผู้สร้างโลกเท่านั้นก่อตั้งมหาวิทยาลัยนี้ขึ้นมา เรายืนยันสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน อะไรคือ ความแตกต่างระหว่างวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย คำหนึ่งเป็นภาษาฮินดีและอีกคำหนึ่งนั้นเป็นภาษาอังกฤษ ผู้สร้างโลกได้ สร้างวิศวะวิทยาลัยแห่งนี้ สถานที่ซึ่งพ่อเปลี่ยนลูกจากที่เป็นมนุษย์ให้เป็นเทพและทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา ท่าน ปลดปล่อยลูก ลูกได้รับศรัทธา อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ทำตามคำสั่งปีศาจจะไม่เชื่อในศรัทธา ที่นี้ ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งอย่างมาก

ด้วยการทำตามศรัทธาที่ ลูกกำลังทำให้บารัตกลายเป็นสวรรค์ด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติด้วยวิธีการที่แฝงตัว บาบายังมาที่นี้โดยวิธีการที่แฝงตัวเช่นกัน กฎณะไม่อาจแฝงตัวได้ อย่างไรก็ตาม เพราะการที่ไม่รู้จักพ่อ พวกเขาจึงใส่ชื่อของกฎณะไว้ในกิตะ และแสดงให้เห็นการร่ำรวยของกฎณะ เจ้าชายและเจ้าหญิงจะร่ำรวยด้วยกัน ประชากรไม่อาจไปที่นั่นได้ พ่ออธิบายสิ่งต่างๆมากมาย พ่อพูดว่า จงรับสมบัติของความรู้และให้ทานสิ่งนั้นอยู่เรื่อยๆ การศึกษานี้สูงส่งอย่างมาก และลูกต้องเล่าเรียนการศึกษานี้ในวิธีการที่ธรรมดา ลูกไม่อาจนั่งอยู่ในท่าดอกบัวบนเก้าอี้ได้ การนั่งอยู่ในท่าดอกบัวเป็นวิธีการนั่งที่สูงศักดิ์ กระนั้นก็ตามลูกจะนั่งแบบใดก็ได้ ในยุคทอง ลูกจะมีช้อนทองอยู่ในปาก ลูกเคยได้ยินมีตัวเครื่องบินที่เต็มไปด้วยทองคำมาอย่างไร พระราชวังาลูกสร้างขึ้นมาได้รวดเร็วมาก แม้แต่เวลานี้ ในวันเวลาของبابา ดูชี้ว่า ไฟฟ้า รถยนต์ ฯลฯ ลูกประดิษฐ์ขึ้นมาอย่างไร สมัยก่อนนั้น เมล็ดพืชลูกมาก ดังนั้นสิ่งเหล่านี้จะถูกมากในยุคทอง ที่นี้เหรียญทองมีค่าหนึ่งร้อยรูปี แล้วก็หนึ่งไพซา (หนึ่งส่วนร้อยของรูปี) มีความแตกต่างอย่างมาก ลูกได้รับอาณาจักร 21 ชาติเกิดด้วยการศึกษาเล่าเรียนในชาติเกิดเดิมนี่ แล้วลูกต้องการอะไรมากไปกว่านี้แล้ว บาบาสั่งวิธีการให้ลูกอยู่เรื่อยๆ หากลูกสาวไม่รับความรู้ พ่อแม่ก็จะให้เธอแต่งงาน หากลูกชายไม่แต่งงาน พวกเขาจะถูกบอกให้หาเลี้ยงชีพเอง แล้วก็แต่งงาน บาบาสั่งคำแนะนำกับลูกๆทุกเรื่อง หากลูกต้องการไปร่วมพิธีแต่งงาน ขอให้รับผลไม้เท่านั้นและรับประทานในการจดจำระลึกถึงชีพบบา แล้วสิ่งนั้นจะถูกชำระให้บริสุทธิ์ อัจชะ

ถึงเครื่องประดับของสกุลบราห์มินที่แสนหวานที่สุด ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งของบัปดาดา ผู้คงจะทรงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ผู้เป็นแสงของดวงตา รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงให้ทานสมบัติแห่งความรู้ที่ลูกได้รับมาจากพ่อ ศึกษาด้วยวิธีการที่แฝงตัวและรับสิทธิ์ในอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิด

2. จงลืมการจดจำระลึกถึงทุกคนอื่นๆ และจดจำพ่อผู้เดียวในรูปแบบของพ่อที่แท้จริง ครูที่แท้จริง และสัตว์ครู

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของการบรรลุผลทั้งหมดและจบสิ้นชื่อและร่องรอยของความทุกข์และความไม่สงบทั้งหมดด้วยความซาบซึ้งทางจิต

การมีความซาบซึ้งทางจิตหมายถึงการมองเห็นดวงวิญญาณและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณขณะเดินเหิน เคลื่อนไหวไปทั่ว ด้วยการมีความซาบซึ้งนี้ ลูกมีประสบการณ์ของการมีการบรรลุผลทั้งหมด ดวงวิญญาณผู้เป็นตัวของการบรรลุผลทั้งหมดและมีความซาบซึ้งทางจิตจะได้รับการทำให้ความทุกข์ของเขาทั้งหมดถูกขจัดออกไป และแล้วจะไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์หรือความไม่สงบเลยเพราะความทุกข์และความไม่สงบเกิดขึ้นเมื่อมีความไม่บริสุทธิ์ เมื่อไม่มีความไม่บริสุทธิ์เลย ความทุกข์หรือความไม่สงบจะสามารถมาจากที่ใดได้เล่า ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์มีความสุขและความสงบโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ผู้ที่หลุดหายไปในการรักของผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ เป็นอิสระจากอุปสรรคทั้งหลาย

*** โอม ชานติ ***

พรแรกของขวัญบราห์มินคือพลังแห่งความรัก

วันนี้การจดจำระลึกถึงที่เต็มเปี่ยมด้วยความรักของลูกๆทั้งหมดในทุกหนแห่งได้มาถึงบัพดาตาผู้ทรงพลังอำนาจที่เป็นเช่น มหาสมุทรแห่งความรัก ดิลลาราม(ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ)หลอมรวมอยู่ในหัวใจของลูกแต่ละคนและทุกคน และลูกๆ ที่รักทุกคนก็หลอมรวมอยู่ในหัวใจของผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ ความรักคือพลังที่ยิ่งใหญ่มาก

- พลังแห่งความรักทำให้งานที่หนักนั้นง่ายดาย ที่ใดมีความรัก ที่นั่นไม่มีการทำงานหนัก การทำงานหนักกลายเป็นความบันเทิงรูปแบบหนึ่ง มันให้ความรู้สึกเหมือนเป็นเกม
- พลังแห่งความรักทำให้ลึมร่างกายและโลกทางร่างกายในหนึ่งวินาที ลูกสามารถลึมสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการ และหลอมรวมเข้ากับสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการที่จะจดจำ
- พลังแห่งความรักทำให้ลูกอุทิศตนได้อย่างง่ายดาย
- พลังแห่งความรักทำให้ลูกทัดเทียมกับพ่อ
- ความรักทำให้ลูกมีประสบการณ์ของความเป็นมิตรร่วมทางกับพระเจ้าในทุกขณะอยู่เสมอ
- ความรักทำให้ลูกมีประสบการณ์ของร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของมือแห่งพรของพ่อเหนือลูก
- ความรักทำให้สิ่งที่เป็นไปได้เป็นไปได้ไปได้อย่างง่ายดายราวกับว่างานนั้นสำเร็จลุล่วงแล้ว
- ความรักปลดปล่อยลูกให้เป็นอิสระจากความวิตกกังวลในทุกขณะ
- ความรักทำให้สภาพของลูกรู้สึกว่ารับประกันชัยชนะในทุกการกระทำ

ลูกสัมผัสพลังแห่งความรักในลักษณะนี้หรือไม่? บัพดาตาเห็นว่าลูกดวงวิญญาณนั้นเหนื่อยล้าเนื่องจากได้ลำบากตรากตรำในหลายๆทางเป็นเวลาหลายชาติเกิด เนื่องจากลูกดวงวิญญาณถูกผูกมัดด้วยบ่วงพันธะต่างๆ มากมาย ลูกจึงยังคงลำบากตรากตรำต่อไป เหตุนี้เอง ในฐานะที่เป็นพร บัพดาตากำลังมอบวิธีที่ง่ายดายให้กับลูกๆ เพื่อปลดปล่อยลูกจากความลำบากตรากตรำได้อย่างง่ายดายด้วยพลังแห่งความรัก ให้จดจำช่วงเวลาแรกของชีวิตบราห์มินของลูก ทันทีที่ลูกถือกำเนิดมา มันคือพลังแห่งความรักที่ให้ชีวิตใหม่แก่ลูกทั้งหมด ลูกต้องลำบากตรากตรำเพื่อที่จะสัมผัสพลังแห่งความรักหรือไม่? ลูกต้องลำบากตรากตรำหรือไม่? ลูกสัมผัสกับสิ่งนี้ได้อย่างง่ายดายใช่ไหม? ดังนั้นประสบการณ์ของชาติเกิดแรกนี้จึงเป็นพร ลูกอยู่อย่างหลุดหายไปในการรัก จงรักษาพรแห่งความรักนี้ไว้ในสำนักของลูกอยู่เสมอ เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องทำงานหนัก ลูกสามารถเปลี่ยนบางสิ่งที่ลำบากตรากตรำได้ด้วยพรนี้ บัพดาตาไม่ชอบเมื่อลูกๆต้องทำงานหนัก ลูกสัมผัสบางสิ่งเป็นสิ่งที่ลำบากตรากตรำเมื่อลูกลึมพลังแห่งความรัก

- ไม่ว่าสถานการณ์จะใหญ่โตเพียงใด แม้กระทั่งสถานการณ์ที่ใหญ่โตเท่าภูเขาก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ด้วยความรักและกลับมาเบาสบายเหมือนกับน้ำ ความรักสามารถเปลี่ยนหินเป็นน้ำได้ ไม่ว่ามายาจะมาในรูปที่หนักล้าหรือดุดีเพื่อต่อต้านลูก เพียงใดก็ตาม หลอมตนเองในมหาสมุทรแห่งความรัก และพลังของมายาที่จะต่อต้านลูกก็จะจบสิ้นลงในหนึ่งวินาที

พลังของการอยู่อย่างหลอมรวมของลูกจะไม่เพียงแต่ทำงานเหมือนมนตร์วิเศษ แต่จะกลายเป็นชีพมนตรา ลูกทั้งหมดมีพลังของชีพมนตราใช่ไหม? หรือลูกสูญเสียสิ่งนี้ไป? หลอมรวมตนเองในการรักของชีวา อย่าเพียงแต่จุ่มและออกมาอีก การมีการจดจำระลึกถึงในชั่วขณะหนึ่งด้วยการพูดว่า “บาบาที่แสนหวาน บาบาผู้เป็นที่รัก” หมายความว่าลูกเพียงแค่จุ่ม

ลงไปแล้วออกมาอีก และดังนั้นมายาจึงทอดสายตาของเธอมายังลูก เมื่อลูกหลอมรวมอยู่ในความรัก ลูกจะห่างไกลจากสายตาของมายา หากลูกไม่รู้อะไรเลย ลูกมีพลังแห่งความรักตั้งเป็นพรตั้งแต่เกิด อยู่อย่างดูดซับในพรนั้น ลูกไม่รู้วิธีการที่จะดูดซับอยู่ในสิ่งนั้นหรือ? ความรักเป็นเรื่องที่ง่ายดายใช่ไหม? ลูกทั้งหมดมีประสบการณ์นี้ใช่ไหม? มีใครบ้างไหมที่นี้ที่ไม่มีประสบการณ์ของความรักทางจิตของชีวิตบราห์มิน? มีใครไหม?

· ความรักคือโยคะที่ง่ายดาย การดูดซับในความรักคือความรู้ที่สมบูรณ์

· ความสำคัญของวันนี้คือความรัก

ตั้งแต่เวลาอมฤตลูกได้เคลื่อนไหวไปในคลื่นพิเศษใด? ลูกได้เคลื่อนไหวไปในคลื่นแห่งความรักของบัพดาตา ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดจดจำใครอีกนอกจากพ่อผู้เดียวหรือไม่? ลูกมีการจดจำระลึกถึงที่ง่ายดายใช่ไหม? หรือลูกต้องใช้ความพยายาม? แล้วสิ่งนั้นกลายเป็นเรื่องที่ง่ายดายได้อย่างไร? เป็นเพราะความรักใช่หรือไม่? แล้ววันนี้เป็นวันแห่งความรักเท่านั้นหรือไม่? ยุคบรรจบพบกันเป็นยุคที่สัมผัสกับความรักของพระเจ้า และดังนั้นจงตระหนักรู้ถึงความสำคัญของยุคนี้และมีประสบการณ์ของความรักที่แตกต่างกัน มหาสมุทรแห่งความรักกำลังให้ไข่มุกและเพชรของความรักเต็มถาดแก่ลูก ดังนั้นทำให้ตนเองเปี่ยมล้นอยู่เสมอ อย่าได้มีความสุขกับประสบการณ์เพียงเล็กน้อยของความรักนี้ จงกลับมาเติมเปี่ยม ในอนาคตลูกจะได้รับการประดับตกแต่งด้วยไข่มุกและเพชรแท้ที่เป็นวัตถุ ไข่มุกและเพชรแห่งความรักของพระเจ้าไม่สามารถได้มาในเวลานั้น ดังนั้นจงอยู่อย่างประดับประดาด้วยสิ่งเหล่านั้นในเวลานี้อยู่เสมอ

บัพดาตายังคงฟังเพลงแห่งความรักและการจดจำระลึกถึงของลูกๆ ในทุกหนแห่งอยู่เสมอ แต่ในวันนี้เพื่อเป็นการตอบแทนความรักของลูก ๆ ผู้เป็นตัวแห่งความรัก บาบาก็ให้พรแก่ลูกอีกครั้งของการเป็นผู้ที่อยู่ในสภาพที่โอบยิบได้อย่างง่ายดาย ด้วยพรของการเป็นผู้ที่มีความรักอย่างสม่ำเสมอของลูก เมื่อมีสิ่งใดที่ยากลำบากหรือสถานการณ์ใดๆ เกิดขึ้นเบื้องหน้าเด็กเล็กๆ พวกเขาก็จะหลอมรวมเข้าไปอยู่ในดักของแม่หรือพ่อของพวกเขา ในทำนองเดียวกันจงหลอมรวมในดักแห่งความรักในหนึ่งวินาที แล้วลูกจะรอดพ้นจากความลำบากตรากตรำ ไปหาบัพดาตาในหนึ่งวินาทีด้วยสภาพที่โอบยิบของลูก เพื่อที่ว่าไม่ว่ามายาจะมาในรูปแบบใด เธอก็จะไม่สามารถแตะต้องลูกได้แม้กระทั่งจากระยะไกล นี่เป็นเพราะไม่เพียงแต่เธอไม่สามารถเข้าไปอยู่ภายใต้รัศมีตรของพระเจ้าได้เท่านั้น แต่แม้กระทั่งเงาของมายาก็ไม่สามารถจะสัมผัสลูกได้จากระยะไกล ดังนั้นการเป็นเด็กหมายถึงการปกป้องตนเองจากมายา เป็นสิ่งดีที่จะกลายเป็นเด็กใช่หรือไม่? การกลายเป็นเด็กหมายถึงการหลอมรวมในความรัก อัจชะ

ถึงลูก ๆ ทุกหนแห่งที่หลอมรวมในหัวใจของผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ ถึงดวงวิญญาณที่ทรงพลังผู้เปลี่ยนการทำงานหนักเป็นความรักอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งผู้มีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้าในยุคบรรจบพบกันว่าเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ ถึงดวงวิญญาณพิเศษผู้มีประสบการณ์ของความเป็นมิตรร่วมทางของพ่อและมือแห่งพรของพ่ออยู่เสมอและผู้ให้ประสบการณ์นี้แก่ผู้อื่นด้วยพลังแห่งความรัก ถึงลูก ๆ ที่หัดเทียบกับพ่อและหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรัก ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดาตา

บัพดาตาพบดาดีเป็นการส่วนตัว:

ลูกจดจำอะไรในวันนี้? ลูกจดจำมือแห่งพลังใจเป็นพิเศษได้หรือไม่? พลังใจจะทำให้งานทุกอย่างเป็นเรื่องที่ง่ายดาย ลูกจดจำพ่อบราห์มามากกว่าหรือลูกจดจำทั้งบัพและดาตา? ทุกคนจดจำกิจกรรมที่สูงส่งของพ่อบราห์มาเป็นพิเศษมากกว่าพ่อบราห์มากลายเป็นบราห์มาเมื่อบัพและดาตารวมรูปกัน งานของบราห์มาเริ่มต้นด้วยการอวตารของพระเจ้า กิจกรรมที่สูงส่งของรูปอะแวนนีน่ารักและพิเศษสุดไม่เหมือนใคร จดจำประวัติศาสตร์ของการทำงานรับใช้ 25 ปีนับตั้งแต่เริ่มต้นประวัติศาสตร์นี้เกิดขึ้นด้วยความเร็วเช่นนั้น การกลายเป็นอะแวนนีหมายถึงการทำทุกอย่างด้วยความเร็วที่รวดเร็ว เวลา กำลังเปลี่ยนแปลงและเคลื่อนไหวไปอย่างรวดเร็วและความก้าวหน้าในงานรับใช้ก็รวดเร็วเช่นกัน เป็นสิ่งที่รวดเร็วใช่หรือไม่? ดังนั้นด้วยการที่บาบากลายเป็นอะแวนนี เวลาจึงได้รับความเร็วอย่างรวดเร็วและงานรับใช้ก็ได้รับความเร็วอย่างรวดเร็วเช่นกัน ดวงวิญญาณที่มาในช่วงบทาทอะแวนนีได้รับโชคของการเคลื่อนไหวไปอย่างรวดเร็วในความเพียรพยายามของพวกเขาง่ายดาย ดวงวิญญาณที่มาในช่วงระหว่างบทาทอะแวนนีได้รับพรของการมาล่าและไปอย่างรวดเร็ว และการไป

อย่างรวดเร็วและดังนั้นจึงมาเป็นอันดับแรก

(พูดกับซุมมูม) จงใช้พรนี้ อย่าเพียงแค่เก็บไว้ในสำนักของคุณ นำพรไปใช้ตามเวลา โดยการนำพรไปใช้คุณจะมีประสบการณ์ของความเร็วที่รวดเร็วโดยอัตโนมัติ การหล่อเลี้ยงที่อวดทำให้ลูกทรงพลังได้อย่างง่ายดาย และดังนั้นลูกจึงสามารถก้าวไปข้างหน้าได้มากเท่าที่ลูกต้องการ บัพดาและดวงวิญญาณเครื่องมือได้ให้พรพิเศษแก่ลูกทั้งหมดสำหรับการโยยบินไปข้างหน้าอยู่เสมอ เป็นเช่นนั้นใช่หรือไม่? ลูกมีพรของดาดี เพียงแค่ใช้ประโยชน์จากพรเหล่านั้น ลูกได้รับมากมาย แต่ลูกไม่ได้ใช้มากเท่ากับที่ลูกได้รับ อย่าได้นำทุกสิ่งไปไว้เพียงด้านเดียวของสติปัญญาของลูก แต่รับประทานทุกสิ่ง ใช้ทุกสิ่ง ลูกรู้วิธีการใช้หรือไม่? ลูกรู้วิธีการใช้จ่ายหรือไม่? หรือลูกจะเก็บทุกสิ่งไว้อย่างระมัดระวัง? การพูดว่า "ดีมาก ดีมาก" หมายถึงการดูแลบางสิ่งด้วยความเอาใจใส่และเก็บสิ่งนั้นไว้ ใช้ความดีเพื่อตนเองและเพื่อผู้อื่น ที่นี้การใช้จ่ายหมายถึงการเพิ่มขึ้น ดูแผ่นในทุกวันนี้นะ ผู้คนวางสิ่งของที่มีค่าไว้ที่ไหน? (พวกเขาเก็บไว้ในตู้ล็อกเกอร์) พวกเขาไม่ได้ใช้สิ่งเหล่านั้น แต่พวกเขาอยู่อย่างมีความสุข แม้กระทั่งเพียงแต่การมีสิ่งเหล่านั้นไว้ในตู้ล็อกเกอร์ของพวกเขา ลูกทำเช่นนั้นมาแล้วหลายครั้ง – ประเด็นนี้ดีมาก วิธีการนี้ดีมาก - แต่ลูกมีความสุขเพียงแต่เห็นสิ่งนั้นอยู่ในตู้ล็อกเกอร์ของสติปัญญาของลูก ลูกได้นำสิ่งเหล่านั้นไว้ในล็อกเกอร์หรือลูกใช้สิ่งเหล่านั้น? อัจชะ

สภาพของกองทัพพันดาฟเป็นอย่างไร? (ดี) ลูกไม่ใช่ผู้ที่เพียงแค่พูดว่า “ดี ดี” ใช่ไหม? เตรียมกองทัพเช่นนั้นที่ไม่ว่าพวกเขาจะได้รับคำสั่งใดพวกเขาก็ทำสิ่งนั้นในหนึ่งวินาที ลูกพร้อมถึงขนาดนี้หรือไม่? กองทัพซัคดีพร้อมหรือไม่? งานรับใช้ของซัคดีเป็นของตนเองและงานรับใช้ของพันดาวาสก็ของตนเอง ซัคดีไม่สามารถดำเนินต่อไปได้หากปราศจากความร่วมมือของพันดาวาส และพันดาวาสก็ไม่สามารถดำเนินต่อไปได้หากปราศจากความร่วมมือของซัคดี อัจชะ

(ดาดีจีบอกข่าวกับบัพดาเกี่ยวกับการประชุมเม็กซิโก): เป็นเรื่องดีที่นักวิทยาศาสตร์ซึ่งแะอยู่ในงานของพวกเขา นักวิทยาศาสตร์ฉลาดในการทดลองใช่ไหม? ดังนั้น หากหนึ่งในนั้นกลายเป็นโยคีที่ดีมากและเป็นดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือ เขาจะทำงานของการเป็นไมโครโฟนที่ใหญ่ที่สุดในบรรดาทั้งหมด

(เกิดแผ่นดินไหวในลอสแอนเจลิส): นี่เป็นเรื่องที่แสดงสัญญาณของความเร็วที่รุนแรงเป็นครั้งคราว อัจชะ

พบปะส่วนตัวกับอะแนลบัพดา

ละทิ้งความปรารถนาที่จะได้รับผลใดๆ มีความเมตตา และหวานเมลิ็ดของความปรารถนาดีต่อไป

ลูกทั้งหมดได้รับสมบัติที่มีค่าที่พิเศษได้จากบัพดาในยุคบรรจบพบกัน? มีสมบัติที่มีค่ามากมาย แต่สมบัติที่มีค่าที่พิเศษคือสมบัติที่มีค่าแห่งความสุข ดังนั้นลูกได้รับสมบัติที่มีค่าที่สูงส่งเช่นนั้น แล้วสิ่งนี้อยู่กับลูกเสมอหรือบางครั้งก็ถูกทิ้งไว้? ในเมื่อลูกได้รับมากมายจนนับไม่ถ้วน ลูกก็ควรจะใช้สมบัติที่มีค่าเหล่านั้นตลอดเวลาใช่หรือไม่? ผู้คนจะเก็บสิ่งของไว้ส่วนหนึ่งเพื่อที่จะนำมาใช้ในเวลาที่จำเป็น อย่างไรก็ตามสิ่งที่ลูกมีนั้นนับไม่ถ้วน นับประสาอะไรกับชาติเกิดนี้ ลูกมีสมบัติที่มีค่าของความสุขมากมายเช่นนั้น ที่จะอยู่กับลูกไปหลายต่อหลายชาติเกิด ในเมื่อสิ่งที่ลูกมีนั้นนับไม่ถ้วน จงใช้สิ่งนั้น! บัพดาบอกลูกก่อนหน้านี้เช่นกันว่าชีวิตของลูกอาจจะจากไป แต่ความสุขของลูกไม่ควรจะหายไป และเหตุนี้เองลูกต้องไม่ทิ้งความสุขไป จงเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่แทน เพราะในปัจจุบันลูกสามารถได้รับสิ่งอื่นๆทั้งหมดได้ แต่ลูกไม่สามารถได้รับความสุขที่แท้จริง ผู้คนใช้เวลาและเงินมากมายเพื่อให้ได้มาซึ่งความสุขชั่วคราว แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ไม่สามารถได้รับความสุขที่แท้จริง ดังนั้นในเวลาที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ลูกดวงวิญญาณต้องกลายเป็นผู้ให้แทนที่ยิ่งใหญ่ ไม่ว่าดวงวิญญาณนั้นจะไม่สงบหรือไม่มีความสุขเพียงใด หากลูกให้ประสบการณ์ของความสุขแก่ดวงวิญญาณนั้น ดวงวิญญาณนั้นจะให้พรมากมายแก่ลูกจากหัวใจของเขา ลูกเป็นลูกของผู้ประทาน และดังนั้นจงแจกจ่ายสิ่งนี้ด้วยหัวใจที่กว้างใหญ่ ลูกรู้วิธีที่จะแจกจ่ายใช่หรือไม่? แล้วเหตุใดถึงไม่แจกจ่าย? ลูกกำลังดูเวลาอยู่หรือ? ลูกควรรู้สึกเมตตาในหัวใจของลูก ผู้ที่เร่ร่อนไปทั่วในสภาพของความไม่สงบและความทุกข์คือครอบครัวของลูกใช่หรือไม่? ใครบางคนก็ให้ความร่วมมือกับครอบครัวของตน ดังนั้นการที่จะเป็นผู้ให้แทนที่ยิ่งใหญ่ในปัจจุบัน จงนำคุณธรรมของการเป็นผู้ที่มีเมตตาออกมาโดยเฉพาะ ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกนั้นให้พร ดังนั้นลูกก็เช่นกัน, ในรูปที่มีชีวิตของลูก จำเป็นต้องมีความเมตตาและให้แทนต่อไป เพราะดวงวิญญาณเหล่านั้นอยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอก อย่าได้คิดว่าดวงวิญญาณนั้นจะไม่มันรับฟัง หรือไม่มีวันที่จะทำตามหนทางนี้ ไม่เลย เพียงแค่มีเมตตาและให้ต่อไป มีการจดจำว่า ลูกได้รับผลของความรู้สึกที่บริสุทธิ์ที่ลูกมีอย่างแน่นอน

ดังนั้นแม้ว่าดวงวิญญาณจะไม่มีผลปรารถนาดีต่อญาณหรือโยคะก็ตาม ความปรารถนาดีของลูกจะส่งผลให้แก่พวกเขา อย่าได้คิดว่าลูกทำงานรับใช้มากมาย แต่ลูกก็ยังไม่ได้รับผลใดๆ ไม่ใช่ว่าผลไม้ทั้งหมดจะเป็นเช่นเดียวกัน บางชนิดเป็นผลไม้ตามฤดูกาลและบางชนิดเป็นผลไม้ที่มีอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นผลไม้ตามฤดูกาลจะสามารถออกผลได้ในช่วงฤดูกาลนั้นเท่านั้น ดังนั้นลูกจึงหว่านเมล็ดของความปรารถนาดี และถ้านั้นเป็นผลไม้ตามฤดูกาล มันก็จะปรากฏออกมาในฤดูกาลที่เหมาะสม ไม่ว่าในกรณีใดก็ตามผู้ที่ทำงานในไร่นี้ไม่ได้คิดว่าเนื่องจากผลไม้จะออกผลหลังจากหกเดือนพวกเขาจึงไม่ควรที่จะหว่านเมล็ดในตอนนี้นะ ดังนั้นลูกเองก็ควรจะหว่านเมล็ดต่อไปเรื่อยๆ ทุกดวงวิญญาณต้องตื่นขึ้นในเวลาของตนเอง ความรู้สึกเมตตาและความปรารถนาดีของลูกจะบังเกิดผลอย่างแน่นอน แม้ว่าใครบางคนจะต่อต้านขัดขวางก็ตาม ลูกต้องไม่ปล่อยให้ความรู้สึกเมตตาของลูกหายไป แต่ให้คิดว่าการต่อต้านการดูหมิ่นหรือการประณามของพวกเขาเหล่านั้นจะทำงานเหมือนกับปุ๋ย เมื่อลูกใช้ปุ๋ยแล้วผลไม้ที่ดีก็จะเกิดขึ้น ยิ่งพวกเขาดูหมิ่นลูกมากเท่าไร พวกเขาก็จะยิ่งร้องเพลงสรรเสริญลูกมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นจงเป็นผู้ประทานและให้แก่ทุกดวงวิญญาณต่อไป ไม่ใช่ว่าลูกจะให้ก็ต่อเมื่อพวกเขาคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีเท่านั้น ในกรณีนั้นก็จะทำให้ลูกเป็นผู้ที่รับ อย่าได้มีความปรารถนาใดๆที่จะรับ แล้วคิดว่าลูกจะให้กับพวกเขาก็ต่อเมื่อพวกเขาพูดหรือเชื่อว่าสิ่งนี้ดีเท่านั้น ไม่เลย สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นนายผู้ประทาน ลูกของผู้ประทาน จงให้ต่อไปเรื่อยๆ ด้วยทัศนคติ กระแสจิต และคำพูดของลูก ลูกเต็มเปี่ยมถึงขนาดนี้ใช่หรือไม่? ลูกมีสมบัติที่มีค่าทั้งหมดหรือไม่?

เมื่อได้เห็นดับเบิลฟอเรนเนอร์ บัพดาดา ก็พอใจเป็นสองเท่า เพราะเหตุใด? ลูกเพียรพยายามเป็นสองเท่า ประการแรกลูกเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนขนบธรรมเนียมประเพณีและระบบของลูก บัพดาดาเห็นว่าลูกส่วนใหญ่มีความจริงจังและความกระตือรือร้นที่ดีมาก หากบางครั้งความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกซบเซาลงๆก็ให้ใช้วิธีการที่บัพดาดาบอกลูก: หลอมรวมตนเอง ซ่อนตนเองในดักแห่งความรักแล้วมายาจะไม่มา นี่เป็นสิ่งที่ง่ายใช่ไหม? ต้องใช้ความพยายามในการกลายเป็นรูปที่เป็นจุด แต่ไม่มีความพยายามในสิ่งนี้ ลูกอาจไม่รู้วิธีทำสิ่งอื่น แต่ลูกรู้วิธีที่จะหลอมรวมตนเองในความรักใช่หรือไม่? หรือว่าเป็นสิ่งที่ยาก? (ไม่เลย) ก็จงทำสิ่งนั้น เวลานี้อย่าได้ใช้คำว่า'ยาก' เมื่อลูกลงมา แม้กระทั่งสิ่งเล็กน้อยก็ดูเหมือนใหญ่โต แต่ถ้าลูกขึ้นไป แม้กระทั่งสิ่งที่ใหญ่โตก็ดูเหมือนเล็กน้อย ลูกเป็นเทวดานางฟ้าหรือมนุษย์ธรรมดา? (เทวดานางฟ้า) เทวดานางฟ้าอาศัยอยู่ที่ไหน? พวกเขอาศัยอยู่ข้างบนหรือข้างล่าง? (ข้างบน) แล้วเหตุใดลูกถึงอยู่ข้างล่าง? ลูกชอบหรือไม่? บางครั้งลูกมีความปรารถนาที่จะลงมาหรือไม่? ไม่ แล้วเหตุใดลูกถึงลงมา? ลูกลงมาเมื่อลูกปล่อยความเป็นมิตรของพ่อไป

ดังนั้น ดับเบิลฟอเรนเนอร์จึงมีผลในทันทีของความเพียรพยายามเป็นสองเท่าของพวกเขาอย่างเป็นโอกาสสองเท่า ใช้ประโยชน์ของสิ่งนี้ ลูกจะทำอะไรในปีนี้? งานรับใช้สองเท่า ลูกจะกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และเป็นผู้ประทานพร หรือลูกเองจะไปอยู่เบื้องหน้าพ่อและพูดว่า “ให้พลังแก่ฉันและให้พลังแก่ผู้อื่นด้วย”? เป็นการดีที่ลูกได้รับอันดับในการมีความกล้าหาญ เวลานี้เพียรพยายามอย่างรวดเร็วและโยยบินไปข้างหน้าต่อไป

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ และเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าแห่งความสุข และอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอ ด้วยการให้ทานความสุข ในยุคบรรจบพบกัน บัพดาดาได้ให้สมบัติที่มีค่าแห่งความสุขที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแก่ลูก ทุกวันในเวลาอมฤตให้คิดถึงประเด็นแห่งความสุขและรักษาความสุขนั้นไว้ตลอดเวลาทั้งวัน ขณะที่อยู่ในความสุขนั้นจงเฝ้าแต่ให้ทานความสุขแก่ผู้อื่น นี่เป็นการให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะในขณะที่ผู้คนในโลกนี้มีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมด พวกเขากลับไม่มีความสุขภายในที่ไม่สูญสลายอย่างแท้จริง ลูกมีสมบัติแห่งความสุขนี้และให้ทานต่อไป นี่คือของขวัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

คติพจน์: หน้าที่สูงสุดของดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คือการยกระดับผู้อื่น, มีความเมตตา และให้อภัย

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง กลางคืนของยุคเหล็กจะสิ้นสุดลง ลูกจะกลับไปกับพ่อ และเข้ามาสู่กลางวัน นี่คือการจารึกแสงบุญที่น่ายุติธรรม
- คำถาม:** เหตุใดลูกๆ จึงปรารถนาที่จะไปสวรรค์?
- คำตอบ:** เพราะลูกๆ รู้ว่าเมื่อลูกไปสวรรค์ ดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดจะได้รับคุณประโยชน์ด้วยเช่นกันด้วยการสามารถกลับบ้านไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกไม่ได้มีความละโมภเพื่อไปสวรรค์แต่กำลังทำความเพียรพยายามอย่างมากมายเพื่อก่อตั้งสวรรค์ ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์นั้น อย่างไรก็ตาม ลูกไม่ได้มีความปรารถนาอื่นใด มนุษย์ปรารถนาที่จะได้นิมิตรของพระเจ้าในขณะที่พระเจ้าตัวท่านเองกำลังสอนลูก
- เพลง:** โอ นักเดินทางของเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยอ่อน! จดหมายปลายทางแห่งรุ่งอรุณไม่ห่างไกล!

โอมขานติ ลูกๆ เข้าใจความหมายของ “นักเดินทางของเวลากลางคืน” ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามของลูก หากลูกๆ เฝ้าแต่ดวงวงจรของการตระหนักรู้ในตนเองและอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกกลับมาสามารถเข้าใจว่าลูกได้เข้ามาใกล้กลางวันอย่างมาก นั่นคือ ไปสู่สวรรค์ ได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่านี่คือกลางวันและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนั้นลูกเรียกว่ากลางวันที่ไม่มีขีดจำกัดของบราห์มา ชื่อที่อ้างถึงไว้ในคัมภีร์นั้นงดงามอย่างมาก สิ่งนั้นไม่ได้ลูกเรียกว่ากลางวันของลักษมีและนารายณ์ ไม่เลย มีคำกล่าวว่า “กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา” ลักษมีและนารายณ์เคยปกครองที่นั่นในยุคทอง วงจรโลกต้องหมุนไปอย่างแน่นอน อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์จะมาอีกครั้งในยุคทองอย่างแน่นอน หลังจากยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดงและยุคเหล็กจะตามมาอย่างแน่นอน ดังนั้นจะมีผู้ปกครองเดียวกันอีกครั้งในยุคทองอย่างแน่นอน เป็นशिพบาบาเท่านั้นผู้ที่ให้ความรู้นี้แก่ลูกๆ ผ่านบราห์มา เหตุนี้เองลูกเท่านั้นที่มีความรู้ของวงจรโลกนี้ เหล่าเทพไม่ได้มีความรู้นี้ วงจรนี้คงหมุนอยู่ในสติปัญญาของลูกบราห์มิน เหตุนี้เองชื่อ “กลางวันของบราห์มาและบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี” จึงถูกใช้ เวลาที่ลูกกำลังก้าวเข้าไปสู่กลางวัน ยุคทองลูกเรียกว่ากลางวัน และยุคเหล็กลูกเรียกว่ากลางคืน ลูกๆ รู้ว่าการจารึกแสงบุญของลูกเกิดขึ้นในยุคของการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง ลูกกำลังนั่งในยุคเหล็กแต่สติปัญญาของลูกอยู่ที่นั่น ดวงวิญญาณเข้าใจว่าเขาต้องจากร่างของเขาและกลับไปหาพ่อ ลูกจะจากร่างของลูกในเวลาสุดท้าย เมื่อลูกได้ไปถึงจุดหมายปลายทางของลูก นั่นคือเมื่อพ่อหยุดสอนโยคะแก่ลูก พ่อจะเฝ้าแต่สอนลูกจนกระทั่งลูกได้เสร็จสิ้นการศึกษาของลูกอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงเช่นนั้น กลางคืนจะมาถึงจุดจบและลูกจะกลับไปหาพ่อ แล้วลูกจะเข้ามาสู่กลางวัน นี่คือการจารึกแสงบุญที่น่ายุติธรรมของลูก พ่อก่อตั้งกลางวันสำหรับลูกบราห์มากุมารและกุมารี เวลาที่กลางวัน นั่นคือยุคทองกำลังจะมาถึง เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในกลางคืนของยุคเหล็กลูกต้องจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง พ่อได้อธิบายแล้วว่าทุกคนต้องตายอย่างแน่นอน ผู้คนถามว่า: เราจะตายเมื่อใด? การทำลายล้างจะเกิดขึ้นเมื่อใด? ลูกได้มองเห็นการทำลายล้างในเทพนิมิตและลูกจะมองเห็นสิ่งนั้นด้วยดวงตาทางร่างของลูกอย่างแน่นอน ลูกจะเห็นด้วยดวงตาทางร่างของลูกซึ่งลูกได้มีนิมิต สิ่งหลัก เป็นบราห์มา ผู้ที่กลางวันและกลางคืนของท่านได้รับการสรรเสริญ ผู้ที่ได้นิมิตรของการทำลายล้างและการสร้าง ดังนั้น สิ่งใดก็ตามที่ได้รับการมองเห็นในเทพนิมิตนั้นจะเกิดขึ้นในทางปฏิบัติอย่างแน่นอน นิมิตใดก็ตามที่ลูกมีในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นได้มองเห็นด้วยเช่นกันผ่านเทพนิมิต ลูกมองเห็นสิ่งเหล่านี้ด้วยเทพนิมิตด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้มีความปรารถนาต่อสิ่งใดอีกต่อไป ชันยาชิปรารถนาที่จะเห็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่นั่นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั่งและสอนลูกด้วยตัวท่านเอง ลูกมีความปรารถนาที่จะไปสวรรค์ ลูกๆ เข้าใจว่าเมื่อลูกอยู่ในสวรรค์ ทุกคนอื่นจะได้รับคุณประโยชน์ด้วยเช่นกัน เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่เป็นผู้สร้างของโลกมนุษย์ ผู้ที่เป็นเมล็ดนั้นรู้ถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของต้นไม้ เรารู้จักพ่อนั้นและมรดกของท่าน กับต้นไม้อื่นๆ ลูกสามารถบอกได้ว่าต้นไม้คือต้นมะม่วงเมื่อใด เริ่มแรก เมล็ดนั้นได้ถูกหว่านลงไป และแล้วสองหรือสี่ใบก็ปรากฏขึ้นมาและแล้วต้นไม้ก็เริ่มที่จะเติบโตขึ้น นั่นคือเมล็ดที่ไม่มีชีวิต อย่างไรก็ตาม พ่อฉัน คือเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านถูกเรียกว่าผู้เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ ลูกๆ รู้ว่านี่คือโรงเรียนที่ซึ่งลูกได้รับความรู้นี้ ลูกกำลังศึกษาโยคะด้วยเช่นกัน ด้วยการศึกษานี้ลูกกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในอนาคต ดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน แม้ว่าในเวลานี้ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ หากลูกบอกพวกเขาว่า พวกเขาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจะไม่เชื่อสิ่งนั้น พวกเขาพูดว่าแม้กระทั่งในดินแดน

ของกฤษณะผู้คนเป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน ราวัน คันส ฯลฯ ได้คงอยู่ที่นั่น เพียงผู้ที่ทำให้ความสุขแก่กันและกัน เท่านั้นที่สามารถเรียกว่าบริสุทธิ์ ไม่มีใครเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ใครในสวรรค์ ที่นั่น สิ่งใดและแคะดื่มไปด้วยกัน จากสรวัดียวกัน สัตว์เหล่านั้นไม่ได้ทำร้ายใคร อย่างไรก็ตาม แทบจะไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านี้ คัมภีร์ใดก็ตามที่พวกเขาได้ ศึกษา เป็นสิ่งเหล่านั้นที่คงอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ผู้กราบไหว้บูชาเหล่าเทพนั้นตอบตนเอง ชาวฮินดูตอบตนเองด้วยการประณามเหล่าเทพของพวกเขา พระคริสต์ พระพุทธเจ้า ฯลฯ นั้นได้รับการสรรเสริญอย่างมากมาย ในขณะที่ชาวฮินดูได้ประณามเหล่าเทพ นี่คือการประณามของศาสนา ในกิตะ มีคำกล่าวไว้ว่า: เมื่อใดที่มีความไร้ศีลธรรมจรรยาและไร้ซึ่ง ศาสนานั้นจะมา แม้กระทั่งชื่อของบาร์ตักก็ถูกอ้างถึง เป็นบาร์ตักที่กลับมาเลวทรามต่ำช้าและสูงส่ง ลักษณะและนารายณ์สูงส่ง ที่สุด มนุษย์ที่เลวทรามต่ำช้าและตกต่ำนั้นก็มลงให้แก่ผู้ที่สูงส่ง แม้ว่าชื่อยาสชื่ออยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาก็ไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขา กลับเรียกตนเองว่าพระเจ้าแทน กูรูอื่นๆ ทั้งหมด นั้นไม่บริสุทธิ์และข้องแวะในกิเลสด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีกิเลสนั้นถูก เรียกว่าไม่บริสุทธิ์และพวกเขาก็มลงให้แก่ผู้ที่บริสุทธิ์ พวกเขาได้รับเอาชื่อยาสซึ่งเป็นกูรูของพวกเขาด้วยความหวังว่าจะได้ รับการทำให้บริสุทธิ์เช่นเดียวกับชื่อยาส ในทุกวันนี้ แทบจะไม่มีใครกลายเป็นชื่อยาส และดังนั้นอะไรคือคุณ ประโยชน์ของการทำให้ผู้ครองเรือนเป็นกูรูของลูก เมื่อตัวเขาเอง(กูรู) นั้นไม่บริสุทธิ์? อย่างไรก็ตาม มีคำสรรเสริญบาง ประการสำหรับดวงวิญญาณใหม่ที่มา เมื่อผู้คนมีบุตรชาย หรือได้รับเงินทอง พวกเขา ก็มีความสุข ด้วยการมองเห็นสิ่งนี้ เกิดขึ้น พวกเขาทั้งหมดก็ทำตามกูรูเดียวกัน ในความเป็นจริง ผู้คนรับเอากูรูมาเพื่อที่จะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและ ความไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น ควรจะเป็นบุคคลที่ละทิ้งกิเลสทั้งห้าและกลับมาบริสุทธิ์เป็นผู้ที่จำเป็นสำหรับสิ่งนั้นอย่างแน่นอน มิฉะนั้น บางคนก็รับเอาผู้ครองเรือนมาเป็นกูรูของเขาจะได้รับประโยชน์อะไร? อย่างไรก็ตาม มีกูรูผู้ครองเรือนที่ยิ่งใหญ่ผู้ ที่มีสาวกหลายพันคน เมื่อบางคนรับเอากูรูมา บัลลังก์ของกูรุนั้นก็ดำเนินไป สาวกของเขาล้างเท้าของเขาและดื่มมน้ำนั้น นั้น ได้เรียกว่าศรัทธาที่มลาย แม้ผู้คนร้องเพลงว่า “โอ พระเจ้า ท่านคือไม้เท้าสำหรับคนตาบอด” พวกเขาก็ไม่เข้าใจความ หมายของสิ่งนั้น เป็นมายา ราวันผู้ที่ทำให้ลูกไม่รู้คิดและตาบอด ทุกคนกลายเป็นผู้มีสติปัญญาที่เป็นหิน เหตุนี้เองพ่อจึง พูดยาว: พ่อมาและบอกสาระของคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก ตัวอย่างของนาราดได้ถูกให้ไว้ เขาได้รับการบอกดูชี้ว่าที่ใบหน้าของ เขาเองและมองดูว่าเขามีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมีหรือไม่ ลักษมีจะอยู่ในสวรรค์ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกกำลังเพียร พยายามที่จะแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์ในอนาคต ตัวอย่างนั้นเป็นของที่นี่ แม้ว่าใบหน้าของเขาคือใบหน้าของมนุษย์ บุคลิกภาพของเขานั้นเป็นเช่นบุคลิกภาพของลิง พ่อพูดว่า: มองดูที่ใบหน้าของลูกเอง! ผู้คนบอกลูกว่าลูกละโมภด้วยการ ต้องการที่จะกลายเป็นนายของโลก ลูกควรอธิบายแก่พวกเขาว่า: แต่เรากำลังทำให้ทั้งโลกเป็นสวรรค์! เนื่องจากเรากำลัง ทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย เราควรกลายเป็นนายของโลกอย่างแน่นอน ถึงอย่างไรบางคนก็ต้องปกครอง! บาบา ได้อธิบายว่า ศัตรูแรกและยิ่งใหญ่ที่สุดคือตัณหาหาคะ สิ่งนั้นเป็นเหตุให้มนุษย์มีความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่ม ตอนกลางจนถึง ตอนจบ นั่นคือศัตรูที่ขมขื่นของลูกเป็นเวลาค้างว้าง แม้มีความสุขและความทุกข์ในละคร ก็มีบางคนด้วยเช่นกันผู้ที่นำ ลูกไปสู่ความทุกข์และนั่นคือราวัน เป็นเวลาค้างว้างที่มีอาณาจักรของราวัน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ แต่ลูกนั้นต่าง ลำดับกันไป เพียงแต่มองดูว่า: พวกเขาพูดว่าซางก้าและปารวดีอาศัยอยู่บนเขาไกลาศ(Kailash) แม้กระทั่งประธานาธิบดี ฯลฯ ก็ไปต่อมานารถบนเขาไกลาศ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจว่าซางก้าและปารวดีมาจากที่ไหน เป็นเพราะ ปารวดีได้อยู่ในความตกต่ำหรือถึงได้มีการเล่าเรื่องราวของความเป็นอมตะที่เกี่ยวข้องกับเธอ? ไม่มีเรื่องของความตกต่ำ ใดในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ทุกคนได้ล้มลุกคลุกคลานไปไกลมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มนุษย์ต้องมี ประสบการณ์ของความทุกข์และการบรรลุผลใดที่พวกเขาได้รับนั้นเป็นสิ่งชั่วคราว นั่นคือการบรรลุผลประเภทใด? พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์นานเท่าที่พวกเขาอยู่ในการจาริกแสวงบุญ บางคนไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่มีสุรา และดังนั้นพวกเขานำ เอาขวดสุราซ่อนไปกับพวกเขา นั่นจะเรียกว่าการจาริกแสวงบุญได้อย่างไร? มีความสปรกปรกมากมายที่นั่น อย่าได้ถามเลย! มนุษย์ที่มีกิเลสแม้กระทั่งข้องแวะในกิเลสที่นั่น มนุษย์ไม่ได้มีความรู้และดังนั้นพวกเขาคิดว่าความเลื่อมใสศรัทธานั้นดี และพวกเขาจะพบพระเจ้าด้วยการทำการกราบไหว้บูชา เป็นเวลาค้างว้างที่ลูกต้องล้มลุกคลุกคลานไปทั่วในหนทางของ ความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อความเลื่อมใสศรัทธาของครึ่งหนึ่งของวงจรสิ้นสุดลง พระเจ้าก็มา บาบารู้สึกเมตตาต่อลูก ไม่ใช่ ว่าลูกบรรลุถึงพระเจ้าด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา หากเป็นเช่นนั้น เหตุใดจึงเรียกหาพระเจ้าเล่า? เหตุใดพวกเขาจึง จดจำท่าน? ในเวลานั้นพวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาสามารถพบปะพระเจ้า หากบางคนได้นิมิตของศรียกฤษณะด้วยการทำ การกราบไหว้บูชา เขาก็คิดว่าเขาได้พบพระเจ้าและกลายเป็นผู้อาศัยในดินแดนสุขาวดี พวกเขาได้เหลือบมองเห็นศรีย กฤษณะและก็เท่านั้นเอง! เป็นราวกับว่าพวกเขาได้ไปสู่ดินแดนของศรียกฤษณะ อย่างไรก็ตามไม่มีใครไปที่นั่นได้จริง มี ศรัทธาที่มลายอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นลูกๆ เข้าใจทั้งหมดนี้ พ่อมาในร่างที่ธรรมดา เหตุ นี้เองท่านต้องถูกดูหมิ่นอย่างมากมาย มิฉะนั้น หากไม่ใช่ร่างนี้ ท่านจะเข้ามาในร่างใด? ท่านไม่สามารถถูกดูถูกดูหมิ่น ในร่างศรียกฤษณะ เป็นไปไม่ได้สำหรับศรียกฤษณะที่จะเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อชำระสิ่งนั้นให้บริสุทธิ์ พวกเขาไม่แม้

กระทั่งเรียกศรีภรรยาว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มนุษย์ไม่แม้กระทั่งเข้าใจว่าใครคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือทำมาอย่างไร? เหตุนี้เองผู้คนจึงไม่สามารถไว้วางใจสิ่งใดได้ ท่านเข้ามาในร่างของบราห์มาอย่างไรนั้นไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ พวกเขาพูดว่าศาสนาของสุริยวงศ์และจันทร์ทวารวศ์นั้นได้รับก่อตั้งผ่านปากของบราห์มา แล้วพวกเขาก็ลืมนึกว่าเมื่อใดและอย่างไรที่สิ่งนั้นเกิดขึ้น ประชาบิดาบราห์มาต้องอยู่ที่นั่นในการบรรจบกันของวงจรรอบอย่างแน่นอน และแล้วเมื่อนั้นที่โลกใหม่ของบราห์มินจะถูกสร้างขึ้น มนุษย์นั้นสับสนอย่างแท้จริง ลูกต้องชี้หนทางให้แก่พวกเขา พ่อมาและทำงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ลูกเข้าใจว่าเป็นเพราะกิเลสทั้งห้าที่ลูกเฝ้าแต่กลับมาเล่าซ้ำยิ่งกว่าลึง เราเคยเป็นเทพและเพียงแต่มองดูว่าเรากลายเป็นสิ่งใด! พ่อมาและทำให้ผู้สูงส่งอีกครั้ง ดังนั้น ลูกควรรักพ่อมากเพียงใด? พ่อกำลังบอกสิ่งนี้แก่ลูก หรือเป็นดาต้าที่บอกสิ่งนี้? ลูกๆ มากมายไม่แม้กระทั่งรู้สิ่งนี้ พ่อพูดว่าคิดดู! เป็นไปได้สำหรับพ่อที่จะปรากฏตัวอยู่ในพาหนะนี้ตลอดเวลาหรือไม่? สิ่งนั้นเป็นไปได้ พ่อมาเพื่อทำงานรับใช้ บาบาได้ยืนยันว่าบางคนได้ถามว่า: เป็นไปได้หรือไม่ที่มนุษย์จะมีความสุขแก่ใครก็ตาม? สิ่งนี้อยู่ในมือของมนุษย์หรือไม่? และบางคนอื่นก็ตอบว่า: ไม่ เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถให้ความสุขแก่ผู้คน ไม่มีสิ่งใดอยู่ในมือของมนุษย์ และแล้วลูกก็พูดว่า: “ไม่ เป็นมนุษย์ผู้ให้ความสุข เป็นมนุษย์ผู้ทำทุกสิ่ง ไม่มีสิ่งใดอยู่ในมือของพระเจ้า” โอ! แต่ ลูกไม่ได้ให้สิ่งใด! ทุกสิ่งอยู่ในมือของพระเจ้า ลูกควรอธิบายว่าทุกคนต้องทำตามศรัทธา ไม่มีใครสามารถให้ความสุขโดยปราศจากคำสอนที่สูงส่งของพ่อสูงสุด ลูกไม่ควรคิดว่าตนเองนั้นยิ่งใหญ่ เรากำลังทำให้ทั้งโลกนั้นเป็นสวรรค์ด้วยการทำตามศรัทธา เพียงแต่มองดูความผิดพลาดที่ใหญ่โตใหญ่โตที่ลูกบางคนได้ทำ! ผู้คนพูดว่า สิ่งนั้นอยู่ในมือของพระเจ้า ในขณะที่บราห์มากุมารและบราห์มากุมารีพูดว่าสิ่งนั้นอยู่ในมือของผู้คน! ในความเป็นจริง สิ่งนั้นอยู่ในมือของพ่อ ลูกไม่สามารถทำอะไรได้โดยปราศจากศรัทธา ผู้คนได้กลับมามีค่าไม่ถึงหนึ่งสตางค์อย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: ราวน์ทำให้ลูกผู้เป็นมนุษย์กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหิน พ่อมาและทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง คำสรรเสริญทั้งหมดนั้นควรไปหาพ่อ เรากำลังทำตามศรัทธา ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าที่สามารถทำให้มนุษย์สูงส่ง อัศจรรย์

ถึงสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา เพชรพลอยของสกุลบราห์มิน ผู้คงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เราควรจะมีความรักที่แท้จริงในหัวใจของเราสำหรับพ่อ ผู้เดียวที่ทำงานรับใช้อย่างมากและผู้ที่ทำให้เราเป็นเทพที่สูงส่งอย่างมาก! ให้ความสุขแก่ทุกคนเช่นที่เหล่าเทพทำ

2. สรรเสริญพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้คิดว่าตนเองนั้นยิ่งใหญ่

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายดาย และขณะที่กำลังเล่นบทบาทของลูกในงานรับใช้ อยู่อย่างละวางจากบทบาทนั้นและอยู่ในความรักพ่อ

ลูกๆ บางคนพูดว่าพวกเขาสามารถมีโยคะในบางครั้งและบางครั้งก็ไม่มี เหตุผลสำหรับสิ่งนี้คือพวกเขาขาดการละวาง เพราะการไม่อยู่อย่างละวาง พวกเขาจึงไม่สามารถมีประสบการณ์กับความรักได้ และที่ใดไม่มีความรัก ที่นั่นก็ไม่มี การจดจำระลึกถึง ยิ่งลูกรักมากเพียงใด การจดจำระลึกถึงของลูกก็จะง่ายขึ้นตามนั้น ดังนั้น อย่าได้เล่นบทบาทของลูกบนพื้นฐานของความสัมพันธ์ของลูก แต่เล่นบทบาทของลูกในแง่ของความสัมพันธ์ในการรับใช้ และแล้วลูกก็จะอยู่อย่างละวาง จงละวางออกจากบรรยากาศของโลกเก่าเหมือนดอกบัวและมีความรักต่อพ่อ และลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย

คติพจน์: ดวงวิญญาณญาณ (ผู้รู้แจ้ง) คือผู้ที่หลอมรวมคำว่า 'เหตุผล' และพบทางออกกับทุกสถานการณ์

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ชีพบาบาคือนักเดินทางทางจิตผู้ที่ทำให้ลูกสวยงาม เมื่อลูกจดจำนักเดินทางนี้ลูกจะกลับมาชั้นหนึ่ง
- คำถาม:** การขึ้นและที่สูงส่งใจสำหรับการทำความเพียรพยายามที่นักเรียนของพระเจ้าแต่ละคนได้รับในยุคแห่งการบรรจบพบกัน?
- คำตอบ:** นักเรียนของพระเจ้าได้รับศรัทธาที่จะกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้ และทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ลูกแต่ละคนต้องใส่ใจสำหรับตัวลูกเองและบอกผู้อื่น: ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของคุณจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้รักก็ของความบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ หยุดการเพิ่มประชากรในดินแดนของความตายนี้ เป็นของพ่อและกลับมาที่มีค่าของสวรรค์ ด้วยการทำตามกำหนดของพ่อและกลับมาปราศจากกิเลสในเวลานี้ ลูกจะกลับมาปราศจากกิเลสถึง 21 ชาติเกิด
- เพลง:** โอ นักเดินทางจากดินแดนไกลโพ้น

โอมซานติ ทุกคนรับฟังบทเพลงนี้ โอ นักเดินทางจากดินแดนไกลโพ้นได้โปรดพาเราไปกับท่านเถิด ลูกรู้ว่าท่านคือแม่และพ่อของลูก ผู้เดียวที่อาศัยอยู่ไกลโพ้น แม่และพ่อนี้อาศัยอยู่ใกล้ชิด มนุษย์ทั้งหมดจดจำนักเดินทางจากไกลโพ้น นักเดินทางจากไกลโพ้นก่อตั้งดินแดนของเทวดานางฟ้าซึ่งลูกเรียกว่าสวรรค์ นั่นลูกเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส ไม่มีความทุกข์ใดที่นั่น ใครที่เรียกหา: โอ นักเดินทางจากดินแดนไกลโพ้น? หากพระเจ้าจะอยู่ในทุกคนพวกเขาจะไม่เรียกหา: โอ ดวงวิญญาณสูงสุดได้โปรดมา! แนนอนที่ทั้งหมดเป็นนักเดินทางจากดินแดนไกลโพ้น ทุกคนต้องเดินทางจากที่นั่นมาที่นี่ ในความเป็นจริงดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุดและมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา นี่เป็นการเดินทางที่ยาวไกลอย่างมากแต่ดวงวิญญาณไปถึงที่นั่นได้เพียงหนึ่งวินาที แม้กระทั่งเครื่องบินก็ไม่สามารถไปได้เร็วเช่นนั้น ดวงวิญญาณบินไปสู่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือโลกที่ไม่มีตัวตนภายใน 1 วินาที ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและเข้าไปอีกร่างหนึ่ง และดวงวิญญาณใหม่ก็ลงมาจากเบื้องบนแต่พวกเขาใช้เวลาเดียวกัน ดวงวิญญาณใหม่เฝ้าแต่ลงมาการขยายตัวเฝ้าแต่เกิดขึ้น ไม่สามารถมีใครวิ่งแข่งได้เร็วเท่ากับดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าแม้กระทั่งพ่อก็ต้องเดินทาง ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและพาลูกๆ กลับไปกับท่าน แม้กระทั่งผู้เลื่อมใสศรัทธาก็รู้ว่าพระเจ้าจะมาและพาพวกเขาไปกับท่านเพียงเมื่อท่านมาและพบปะกับลูกๆ ที่นั่น นั่นคือเพื่อที่ท่านจะสามารถพาลูกกลับไปกับท่าน ผู้คนร้องเพลง: มาและทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พาเราไปกับท่านเถิด! ลูกรู้ว่าเพียงผู้ที่จดจำพ่ออย่างดีมากเท่านั้นจะเข้ามาใกล้ชิด เป็นความอัศจรรย์ ท่านเป็นพ่อ ครู และสัจครูของลูก ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะจดจำพ่อของลูกและครูของลูกแยกจากกัน ลูกจดจำพ่อของลูกและครูของลูกตลอดทั้งชีวิตของลูก ทุกวันนี้ได้มีการทำให้เด็ก ๆ มีครูในวัยทารก ดังนั้นพวกเขาจึงจดจำแม่ พ่อ ครู และครูของพวกเขา และแล้วเมื่อพวกเขาได้สร้างสิ่งสร้างของพวกเขาเอง พวกเขาก็เริ่มจดจำภรรยาหรือสามีและลูกๆ ของพวกเขา และแล้วการจดจำระลึกถึงพ่อแม่นั้นก็ลดลงไป เวลาลูกจดจำนักเดินทางเดียวนั้นเท่านั้น ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อเขาสร้างร่างใหม่นั้นก็จะเป็นร่างชั้นหนึ่ง ดวงวิญญาณสูงสุดพูด: พ่อไม่ได้รับร่างใหม่ พ่อมาเพื่อให้ลูกสวยงาม ในดินแดนสุขาวดีทุกสิ่งนั้นสวยงาม แม้กระทั่งอากาศก็ได้รับการประดับประดาด้วยเพชรพลอย นักเดินทางนี้พิเศษสุด แต่ลูกยังคงลืมท่านครั้งแล้วครั้งเล่า เพราะลูกกำลังรบราภักย์มายา มายาไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า: เหตุใดลูกจึงไม่จดจำพ่อ? ลูกพูดว่า “บาบาฉันจะสามารถทำอะไรได้? ฉันได้รับอิทธิพลของมายา เมื่อฉันลืมท่าน ฉันก็ไม่มีความสุขนั้น” เมื่อราชามีลูกเขาก็กลับมามีความสุขอย่างมาก อย่างไรก็ตามมีความสุขและความทุกข์ในอาณาจักรของยุคทองแดง หากใครบางคนโกรธนั้นก็เป็นการทุกข์ ไม่ใช่ว่าไม่มีความสุขโกรธในอาณาจักร บางครั้งเนื่องจากความโกรธแม้กระทั่งราชาก็จะพูดถึงผิดๆกับเจ้าชายเจ้าหญิง หากบุตรชายไม่มีคุณค่าเขาก็จะไม่สามารถนั่งบนบัลลังก์ หากบุตรชายคนโตไม่มีค่า บุตรชายคนรองก็จะได้รับบัลลังก์ ที่นั่นพ่อพูดว่า: เฝ้าแต่ทำตามศรัทธา พ่อทำให้ลูกๆ ไปสู่ราชาของบาร์ตถึง 21 ชาติเกิด บาร์ตนี้เคยเป็นราชสถานที่สูงส่ง(ดินแดนของราชา) นั่นคือเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ เพียงลูกๆ เท่านั้นผู้ที่กลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้าด้วยบราห์มารูสิ่งนี้ ลูกๆ รู้ถึงประวัติชีวิตที่สมบูรณ์ของพ่อ ไม่มีมนุษย์อื่นใดรู้ประวัติชีวิตของท่าน พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าเหตุใดเราจึงพูดว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” เหตุใดพวกเขาจึงเรียกหา “ให้มรดกแก่เรา”? อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าลูกได้รับมาอย่างไร มรดกนี้ได้รับมาจากพ่อเท่านั้น พ่อคือนักเดินทาง มายาทำให้พวกเขาเหล่านั้นทั้งหมดที่เคยสวยงามกลายเป็นเปลือกหอยที่น่าเกลียด มีเรื่องราวของนักเดินทางและเด็กสาวที่สวยงามด้วย

เช่นกัน ที่นี้นักเดินทางนี้ทำให้เรามากมายสวยงามและกำลังทำให้เราสูงส่งอย่างมากด้วยเช่นกัน พอทำให้เราไปเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานี้เราเป็นของพ่อและท่านทำให้เราไปเป็นเทวาและเทวี ท่านพูดว่า: ลูกดวงวิญญาณได้กลับมาสกปรกและเหตุนี้เองลูกจึงได้รับร่างกายเช่นนั้นด้วย เวลานี้ด้วยการจดจำพ่อ ลูกดวงวิญญาณจะได้รับการชำระ และดังนั้นลูกจะได้รับร่างใหม่ ลูกเคยเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแห่งสุริยะวงศ์และจันทราวศ์ เวลานี้มายาทำให้ลูกสกปรก ลูกแม้กระทั่งลืมพ่อ นี่ก็อยู่ในการแสดงด้วย เวลานี้ลูกรู้ว่าท่านกำลังทำให้นักเดินทางทั้งหมดไปเป็นนายของดินแดนของเทวดานางฟ้า นั่นคือกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นลูกต้องทำตามการชี้แนะของท่าน ไม่ใช่ว่าปัดดาต้องทำตามกำหนดของลูกๆ ไม่เลย! ลูกๆ ต้องทำตามศรัทธา ลูกต้องไม่ให้การชี้แนะของตัวเองแก่พ่อ การชี้แนะของบราห์มานั้นโด่งดังอย่างมาก ท่านเป็นพ่อของชาวโลกและดังนั้นแม่ของชาวโลกก็จะเป็นเช่นเดียวกันด้วยอย่างแน่นอน ความปรารถนาของทุกคนสำหรับสวรรค์ได้รับการเติมเต็มด้วยการชี้แนะของจากัดอัมบา (แม่ของโลกร World Mother) ไม่ใช่แม่ของโลกนี้ ต้องทำตามกำหนดของมนุษย์ใด ไม่เลย ผู้คนไม่รู้ถึงการชี้แนะของแม่ของโลกและพ่อของโลก มีคำพูดว่า: ถึงแม้ว่าบราห์มาจะลงมา พวกท่านจะไม่สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเอง เหตุใดพวกเขาจึงไม่พูดเช่นนี้สำหรับแม่ของโลกเล่า? ผู้คนไม่รู้เลยว่าเหตุใดพวกเขาจึงกราบไหว้บูชาเทพเหล่านั้นหรือเขาเป็นใคร ลูกรูสิ่งนี้ในเวลานี้ มองดูมาไปทุกหนแห่ง เพื่อให้การชี้แนะ วันหนึ่งแม้กระทั่งรัฐบาลก็จะมาเพื่อที่จะรู้จักกับแม่และพ่อนี้ อย่างไรก็ตามในเวลาสุดท้ายนั้นก็จะสาบสูญไป เวลานี้ไม่ได้เป็นอาณาจักรของราชาราชินี โลกไม่รู้ว่ทั้งละครนั้นกำลังซำรอย ก่อนหน้านั้นเราไม่รู้ว่าเราเคยเป็นนักแสดง พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณมาอย่างปราศจากร่างและแล้วก็นำเครื่องแต่งกายมาใช้และเล่นบทบาทของพวกเขาร้อยไรก็ตามไม่มีใครรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง หรือตอนจบของละคร ในแง่ที่ว่าใครเป็นใครที่กลายเป็นดวงวิญญาณที่ควรแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งและใครกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พวกเขาไม่รู้ถึงสิ่งใดเลย เวลานี้ลูกรูว่ นักเดินทางนี้มาจากอาณาเขตสูงสุดนั้นพิเศษสุด ค่ายกย่องของท่านไม่มีขีดจำกัด นี่คืโลกที่ไม่บริสุทธิ ผู้ที่กลับมาบริสุทธิจากไม่บริสุทธิจะกลายเป็นนายของโลกรใหม่ ไม่ใช่ว่ทั้งโลกจะไปสวรรค์ ไม่ใช่ว่ทั้งโลกจะศึกษาราชายะคะ ทั้งโลกจะกลับมาบริสุทธิและเหตุนี้เองการทำความสะอาดจึงเป็นสิ่งที่ต้องการ และแล้วลูกต้องไปและปกครองโลกที่บริสุทธิ ดังนั้นทั้งโลกได้รับการทำความสะอาด มีความสะอาดอย่างมากในยุคทอง เคยมีพระราชวังทองคำและเงิน มีทองคำมากมายที่นั่น มีเรื่องราวของผู้ที่ได้เห็นทองคำมากมายในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และดังนั้นพวกเขาก็พูดว่าเขานำบางส่วนของสิ่งนั้นกลับมาเก็บเขา อย่างไรก็ตามเขาไม่สามารถนำสิ่งนั้นกลับมาเก็บเขาได้ เวลานี้ลูกเห็นดินแดนสีขาวดีในเทพนิมิตซึ่งกำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ ผู้สร้างดินแดนสีขาวดีนั้นคือพ่อ ท่านคือนาย เจ้าของนั้นก็ลูกเรียกว่านาย เมื่อใครบางคนกำพร้าก็มีคำกล่าวว่เขาไม่มีพระผู้เป็นเจ้าหรือผู้เป็นนาย พวกเขาเฝ้าแต่ทะเลาะเบาะแว้งโดยปราศจากผู้เป็นนาย เวลานี้ลูกๆ รูว่ ลูกได้มาจากอาณาเขตสูงสุด ลูกคือผู้อาศัยของดินแดนต่างแดน ลูกเพียงแต่มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก พ่อต้องมาอย่างแน่นอน เวลานี้เรากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิจากไม่บริสุทธิและเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง พ่อกำลังสอนเรา เราเป็นนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ที่กำลังรับฟังด้วยเช่นกัน เช่นที่ผู้ที่กำลังทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาบริสุทธิและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ ดังนั้นลูกกำลังทำเช่นเดียวกันด้วยเช่นกัน ทุกคนกำลังเรียกหา โอ ผู้อาศัยของดินแดนไกลโพ้นได้โปรดมาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์ และพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุขเกิด ยุคทองนั้นเป็นโลกที่บริสุทธิ นั้นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส และโลกเดียวกันนั้นในเวลานี้กลายเป็นโลกที่มีกิเลส ผู้ที่ปราศจากกิเลสอยู่ในโลกที่ปราศจากกิเลส ทุกคนที่ขึ้นช่องแวงในกิเลส ที่แท้จริงคือดินแดนของความทุกข์ นรกรพ่อมาและทำให้โลกเก่านั้นใหม่ เป็นงานของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูกๆ ท่านถูกเรียกว่านักเดินทางจากดินแดนไกลโพ้น ดวงวิญญาณจดจำท่าน “โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด” ลูกรูว่ลูกเองเคยอาศัยอยู่ที่นั่นในอาณาเขตสูงสุดกับพ่อสูงสุด พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด และเวลานี้ได้กลับมาไม่บริสุทธิ ผู้คนเฝ้าแต่เรียกหา “โอ นักเดินทางจากดินแดนไกลโพ้นได้โปรดมา เราได้กลับมาตาโมประธานและไม่บริสุทธิ ได้โปรดมาและทำให้เราสะโตประธานเกิด” ผู้คนได้กลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน และแล้วพวกเขากลับมาตาโมประธานจากสะโตประธาน นักเดินทางนั้นมาจากดินแดนไกลโพ้นมาและสอนลูกผ่านผู้นี้เพื่อที่จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์เป็นเทพ ดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายาม พ่อมาและสร้างหนทางครอบครัวยและพูดว่ กลับมาบริสุทธิสำหรับชาติเกิดสุดท้ายเดี๋ยวนี้และลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ การบรรพทั้งหมดเป็นไปเนื่องจากความบริสุทธินี้ ผู้ที่ไร้เดียงสานั้นก็ถูกทำร้าย เวลานี้ลูกๆ ต้องทำตามศรัทธา เวลานี้เวลาของการทำลายล้าง ทุกคนนั้นมีสติปัญญาที่ไม่มีความรัก พวกเขาไม่รู้จักพ่อเลย พวกเขาไม่มีความรักต่อท่าน พวกเขาพูดว่พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ด้วยการพูดว่ท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันก็ไม่มีความรักหลงเหลือให้กับท่าน เวลานี้ลูกๆ พูดว่ ลูกได้นำความรักของลูกออกไปจากทุกคนอื่นและมีความรักต่อผู้เดียวเท่านั้น และดังนั้นลูกจะได้รับมรดกจากท่านอย่างแน่นอน พ่อพูดว่ ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกแต่หากลูกต้องการจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าในดินแดนของเทวดานางฟ้า กลับมาปราศจากกิเลส ไม่เช่น

นั่นแล้วลูกจะถือกำเนิดที่นั่นได้อย่างไร? นี่คือโลกที่มีกิเลสตรรก โลกที่ปราศจากกิเลสลูกเรียกว่าสวรรค์ โลกนั้นเป็นเช่นเดียวกัน เป็นเพียงว่าโลกนั้นกลับมาเก่าจากใหม่และใหม่จากเก่า เวลานี้พ่อมาและชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์และตั้งมั่นอย่างแน่นอนที่ลูกต้องทำตามการชี้แนะของท่าน ศรีมัทเป็นที่จดจำ พระเจ้าพูด โอ ลูกๆ พ่อทำให้ลูกกลายเป็นเทวาเทวีเช่นนั้น ในความเป็นจริง ลูกผู้เป็นเทพไม่สามารถลูกเรียกว่าเป็นเทวาและเทวี (gods and goddesses) แม้กระทั่งบราห์มา วิษณุและชางก้าผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนก็ลูกเรียกว่าเป็นเทพ พวกเขาไม่สามารถลูกเรียกว่าเทวา (gods) สูงสุดนั้นคือโลกที่ไม่มีตัวตน และแล้วอันดับสองคืออาณาเขตที่ละเอียดอ่อน โลกที่มีตัวตนนี้คืออันดับสาม ลูกจะสามารถเรียกผู้อาศัยของที่นี่ว่าเป็นพระเจ้าได้อย่างไร? มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้โลกที่มีกิเลสปราศจากกิเลส ผู้คนจะได้รับสถานภาพที่สูงตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ลูกๆ รู้ว่าแม่และพ่อ จากด้อมบา และจากด้อมปิตาจะไปและกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีอันดับหนึ่ง แม้แต่พวกเขาที่กำลังศึกษาเล่าเรียนในเวลานี้ เป็นชีพบาบาที่กำลังสอนพวกเขาเป็นท่านที่พวกเขาจดจำ เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน พ่อพูดว่า: หากลูกอยู่อย่างปราศจากกิเลสตามการชี้แนะของพ่อในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ลูกจะกลับมาปราศจากกิเลสถึง 21 ชาติเกิด นี่คือนิยามบรรจบพบกันที่ซึ่งลูกต้องทำความเพียรพยายาม พ่อพูดว่า: พ่อได้มาและตั้งมั่นลูกต้องทำตามกำหนดของพ่อและกลับมาปราศจากกิเลสในชาติเกิดนี้ ลูกแต่ละคนต้องใส่ใจเกี่ยวกับตนเอง บอกทุกคนอื่นที่มาว่า “หากท่านต้องการประกาศสิทธิในมรดกของท่านจากพ่อที่ไม่มียึดจำกัด ผู้รักก็เพื่อความบริสุทธิ์ เวลานี้อย่าได้เพิ่มประชากรในดินแดนของความตาย ที่นี้มีความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มจนถึงตอนกลางและตอนจบ เป็นชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจ เหล่าเทพเคยปกครองในยุคทอง เวลานี้ชาวกราบไหว้บูชาพวกเขา พวกเขาไม่รู้ว่พวกเขาเองนั้นเคยบริสุทธิ์และมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และจากการเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา เวลานี้พวกเขากลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกต้องการที่จะสร้างลูกๆ ผู้ที่ต่อมาจะกลายเป็นชาวกราบด้วยเช่นกันหรือ? ลูกต้องไม่สร้างลูกๆ ในนรก แทนที่จะเป็นเช่นนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ไปสวรรค์และให้กำเนิดแก่เจ้าชายที่นั่น? ด้วยการเป็นของพ่อ, ลูกจะกลับมามีค่า” ทุกวันนี้แม้กระทั่งเด็กๆ ก็ได้รับความทุกข์ เมื่อเด็กถือกำเนิดพวกเขาก็มีความสุขขณะที่เมื่อเด็กตายพวกเขาก็มีความสุข ในยุคทองครุฑเป็นเหมือนกับพระราชวังและเมื่อเด็กออกมาจากครุฑเขาก็อยู่ในพระราชวัง เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์จากชาวกราบ เราคือนักเรียนของพระเจ้า เราเป็นลูกๆ ของพ่อ และในความสัมพันธ์กับครูเราเป็นนักเรียนของท่าน ในความสัมพันธ์กับครูเราเป็นสาวกที่สมบูรณ์ของท่าน เราดวงวิญญาณคือสาวกของพ่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ ลูกได้กลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึง ไม่เช่นนั้นแล้วต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษ อย่างไรก็ตามลูกต้องทำธุรกิจของลูก ฯลฯ ไม่เช่นนั้นลูกจะดูแลลูกๆ ของลูกได้อย่างไร? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขจัดความรักของสติปัญญาของลูกออกจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงกับพ่อ กลับมาบริสุทธิ์ และเหตุนี้เองกลายเป็นเทวดานางฟ้าของดินแดนเทวดานางฟ้า
2. ลูกต้องทำตามการชี้แนะที่สูงส่งของแม่และพ่อ ภายใต้อิทธิพลของสำนักที่เป็นร่าง เราต้องไม่ให้การชี้แนะของเราแก่พวกเขา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ผู้ให้รัศมีของทุกพลังแก่ชาวโลกทั้งมวล เป็นเช่นพระอาทิตย์แห่งความรู้ เช่นเดียวกับพระอาทิตย์ทำให้โลกสว่างไสวด้วยแสงของมัน ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ ทุกคนเป็นนายพระอาทิตย์แห่งความรู้ และดังนั้นลูกจึงต้องให้รัศมีของพลังทั้งหมดของลูกไปยังโลกต่อไป ลูกได้รับชาติเกิดบราห์มินที่ให้คุณประโยชน์แก่โลกนี้ และดังนั้นอยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำงานนี้อย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่ไม่วางเว้นอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรคและเป็นผู้ทำลายอุปสรรคสำหรับทุกคนอื่นด้วยเช่นกัน ไม่มีอุปสรรคใดๆ ที่จะสามารถมาหาพวกเขา

คติพจน์: ในขณะที่ดูแลความรับผิดชอบของลูก มอบทุกสิ่งกับพ่อและอยู่อย่างดั่งเบิ้ลโลทเช่นเดียวกับเทวดานางฟ้า

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าเกียจคร้านในงานรับใช้ จงไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และทำตามทีบบาบอกลูก

คำถาม: ลูกคนใดที่พอรู้สึกพอใจอยู่เสมอ

คำตอบ: พอรู้สึกพอใจกับลูกที่ทำงานรับใช้ของตนเองและทำตามพ่อ ผู้ที่มีค่าและทำตามหนทางที่พ่อได้แสดงแก่พวกเขา บาบาพูดว่า ลูกๆ อย่าทำร้ายตนเอง เพื่อที่จะเตือนตนเอง จงเก็บภาพที่เป็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้ในกระเป๋าสลัดจ์ จงมองดูภาพนั้นบ่อยๆ แล้วลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากมาย แล้วลูกก็จะคงความความซาบซึ้งในการรับสิทธิ์แห่งอาณาจักรไว้ได้

เพลง: ขอคารวะต่อชีวา

โอมชานติ ผู้เดียวที่ลูกได้ยินคำสรรเสริญของท่านกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวในเวลานี้ และกำลังสอนราชาโยคะให้แก่ลูก ผู้ที่ทำบางสิ่งสำเร็จในอดีตนั้นต่อมาจะได้รับการยกย่อง ยกตัวอย่างเช่น สังฆราชจารย์ก่อตั้งศาสนาแห่งการสละละทิ้ง ดังนั้นแน่นอนว่าเขาจึงได้รับการสรรเสริญที่นี้ในเวลานี้ ไม่อาจพูดได้ว่า ราชนิกษย์ชั้นยาสซี ในศาสนาอื่นจำนวนมาก มีราชวงศ์กษัตริย์ ไม่มีราชวงศ์กษัตริย์ในเหล่าชั้นยาสซีเช่นที่มีในอาณาจักรคริสเตียน เช่นที่พวกเขามีศาสนาและอาณาจักร ในทำนองเดียวกันเหล่าเทพก็มีทั้งศาสนาและอาณาจักรด้วย แม้แต่ภาพลักษณ์ของสิ่งนั้นที่ถูกสร้างขึ้นมาก็ยังมีอยู่ ลูกๆ ถูกแสดงให้เห็นว่ากำลังทำทาปาเซียของราชาโยคะอยู่เบื้องหลังเหล่าเทพและเหนือพวกเขาขึ้นไปนั้นเป็นภาพอาณาจักร ใบหน้าของลูกในเวลานี้ถูกแสดงไว้ในอาณาจักรนั้น ลูกไม่อาจพบรูปแบบและนามของตนเองในอนาคตได้เวลานี้ ลูกเข้าใจว่า เวลานี้ลูกกำลังศึกษาราชโยคะ และต่อมากลุ่มจะมีมงกุฎและปกครองอาณาจักร รูปแบบ นามและทุกสิ่งของลูกจะเปลี่ยนไป ลูกๆ ที่เข้าใจว่า เวลานี้พวกเขา กำลังรับสิทธิ์ในสถานภาพเพื่ออาณาจักรแห่งอนาคตควรเก็บภาพเหล่านี้ไว้กับตนเองด้วย โดยเฉพาะอย่างมากผู้ที่เป็เครื่องประดับของสกุลบราห์มินและผู้ที่มีศรัทธา ลูกทุกคนมีศรัทธา ลูกพูดว่า เราจะแต่งงานกับศรีนารายณ์ ดังนั้นขอให้ภาพลักษณ์ของลูกๆ ที่กำลังทำราชาโยคะและเหนือขึ้นไปเป็นภาพอาณาจักรของลูก และเหนืออาณาจักรขึ้นไปเป็นภาพชีพาบา ภาพนี้ควรแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างสังฆราชจารย์และผู้เดียวนั้นผู้ที่เป็นพระเจ้าชีวาจารย์ มหาสมุทรแห่งความรู้ สังฆราชจารย์คือ ดวงวิญญาณที่มีความรู้ผู้ที่ถ่ายทอดความรู้ เขาถ่ายทอดความรู้เพื่อวัตถุประสงค์ใดเล่า เพื่อให้ลูกเป็นหุริโยคีและเป็นผู้ที่ทำการกระทำ ภาพของเขาแตกต่างอย่างสิ้นเชิง วิธีการนั้นก็ยิ่งแตกต่าง สิ่งนั้นจึงควรถูกแสดงไว้ในภาพนั้นเช่นกัน ควรแสดงรูปภาพที่เขาเป็นหุริโยคีในชุดสีส้มและโกนหัวเพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่าง พวกเขากลับมาใช้ชาติเกิดที่นี้ หากลูกไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้แล้ว ลูกจะได้รับความสำเร็จมากและทำงานรับใช้ได้มากมาย อย่างไรก็ตามมีลูกจำนวนเพียงเล็กน้อยที่ทำความเพียรพยายามประเภทนี้ มายาหลอกลวงลูกอย่างมากและทำให้ลูกเกียจคร้านมากๆ ในงานรับใช้ ดังนั้นลูกจึงควรทำรูปภาพของผู้คนในศาสนาชั้นยาสและเขียนลงบนภาพเหล่านั้นว่า ศาสนาแห่งหุริโยคะและการละทิ้งการกระทำถูกก่อตั้งขึ้นโดยสังฆราชจารย์ได้เริ่มต้นและสิ้นสุดเมื่อไหร่ ลูกอาจคำนวณระยะเวลาและวันที่ของศาสนาใดก็ได้ ลัทธิในกายต่างๆ และศาสนาทั้งหมดนี้จะถึงจุดจบในเวลาเดียวกัน ลูกควรไตร่ตรองประเด็นเหล่านี้และปฏิบัติตามนั้น จงแสดงให้เห็นความแตกต่างที่ว่า นั่นเป็นสิ่งที่สังฆราชจารย์ก่อตั้งขึ้นมาและนี่คือการก่อตั้งของพระเจ้าชีวาจารย์ ผลลัพธ์ของราชาโยคะนี้ดำเนินต่อไปถึงครั้งวงจร ชีพบาบาเมื่อหุริโยคะต้องถึงจุดจบและราชาโยคะต้องถูกก่อตั้งขึ้นมา ดังนั้นลูกจึงควรทำรูปภาพด้วยวิธีที่ฉลาดเช่นนั้น หุริโยคะดำเนินมาตั้งแต่ยุคทองแดงจนถึงตอนปลายของยุคเหล็ก อาณาจักรของราชาโยคะดำเนินมาถึง 21 ชาติเกิด จากนั้นให้เขียนว่า นั่นคือหุริโยคะที่พวกเขาต้องทิ้งบ้านและครอบครัวของตนเอง ในขณะที่นี้คุณต้องทิ้งโลกเก่าทั้งหมด เราเขียนลงบนทุกรูปภาพของเรา ภาพอื่นๆ ไม่มีการเขียนเช่นนั้น ลูกยังเข้าใจเรื่องวันที่และเวลาของทุกภาพอีกด้วย เมื่อลูกมองดูภาพอาณาจักรราชาโยคะเหล่านี้ที่ติดอยู่ในบ้านของตนเอง ลูกก็จะมีประสบการณ์ในความซาบซึ้ง ลูกไม่จำเป็นต้องให้อยู่เบื้องหน้าภาพเทพเหล่านั้น เพราะลูกกำลังจะมาเป็นเหมือนกับพวกเขา เมื่อลูกเห็นรูปภาพเหล่านี้อยู่เบื้องหน้า ปรัชญาความสุขของลูกจะพุ่งขึ้นสูง แล้วลูกก็จะมองเห็นใบหน้าของตนเองในกระจกหัวใจได้ และถามตนเองว่า ลูกมีค่าพอที่จะแต่งงานกับศรีนารายณ์หรือศรีลักษมีหรือไม่ หากลูกไม่มีค่า ลูกจะรู้สึกละอาย ผู้ที่อยู่ในโยคะและบาปลูกปลดปล่อยเท่านั้นที่จะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเช่นนั้นได้ การศึกษานี้สำหรับอนาคต ในขณะที่การศึกษาอื่นๆ ทั้งหลายนั้นสำหรับชาติเกิดนี้ในโลกนี้ จงเก็บไว้ในสติปัญญาของลูกว่า การศึกษา

ของลูกนี้เพื่ออนาคต มนุษย์จะเก็บภาพของผู้ที่ตนกราบไหว้บูชาไว้ในกระเป๋าสีเสื้อ เช่นเดียวกับที่บาบาก็ยังเคยเก็บภาพของศรีนารายณ์ไว้ด้วย อย่างไรก็ตาม ท่านไม่เคยรู้เลยว่า ตนเองกำลังจะกลายเป็นสิ่งนั้น เวลานี้ท่านรู้แล้วว่า ตนเองจะมาเป็นสิ่งนั้น บาบาพูดว่า ลูกเปลี่ยนจากคนธรรมดามาเป็นนารายณ์ได้ ดังนั้น ลูกจึงควรเก็บภาพนี้และภาพของชั้นยาสซีไว้ในกระเป๋าสีเสื้อ เมื่อลูกอธิบายรูปภาพเหล่านี้ให้กับเพื่อนและญาติมิตรฟัง พวกเขาจะมีความสุขมาก ลูกต้องมีความเมตตาต่อพวกเขาด้วย และไม่ว่าพวกเขาจะเข้าใจหรือไม่ก็ตาม นั่นก็เป็นหน้าที่ของลูกที่จะอธิบายให้แกทุกคนว่า พระเจ้ากำลังสอนราชาโยคะแก่เรา ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าที่จะสอนราชาโยคะแก่เราได้ และทำให้เรากลายเป็นลัทธิและนารายณ์ ดังนั้นด้วยการมองรูปภาพเหล่านี้ ปรัชญาความสุขของลูกจะพุ่งขึ้นสูง เมื่อผู้คนผ่านวัดระหว่างเดินทางไปทำงาน พวกเขาจะหยุดและสวดมนต์ นั่นคือ ความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่เวลานี้ลูกมีความรู้แล้ว ลูกเคยเป็นเทพเหล่านั้น ลูกคือ ลูกของจกัลดัมบา จกัลดัมบาทำงานที่จะเปลี่ยนมนุษยธรรมให้เป็นนารายณ์ ลูกกำลังทำสิ่งนี้เช่นกัน ลูกยังเป็นจกัลดัมบาที่ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน ยังมีวัดที่ลูกสร้างไว้เป็นอนุสรณ์ให้กับลูกอีกด้วย เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ในรูปแบบที่มีชีวิต ลูกควรให้คำอธิบายที่ชัดเจนมากเพื่อให้ผู้คนจะเข้าใจได้ อนุสรณ์ของวัดดิลาลานั้นดีมาก สวรรค์ลูกแสดงไว้บนเพดาน และเบื้องล่างคือภาพลักษณ์ของทาปาเซีย วัดลูกสร้างไว้ดีมาก ดังนั้น จงทำภาพนี้และเก็บไว้ในที่ทำงานของลูกเพื่อที่ภาพนั้นจะเตือนลูกได้ ลูกยังจะเตือนถึง “มานมานะบาฟ” และจงจำการแห่งการสำนึกในตนเองด้วยเช่นกัน ชีพบาบากำลังสอนสิ่งนี้แก่เรา และเราจะกลายเป็นราชาและราชินี จงทำรูปภาพให้ตนเองและเตือนตนเองอยู่เรื่อยๆ เรากำลังจะเปลี่ยนจากผู้กราบไหว้บูชาและกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาถึง 21 ชาติเกิด ดังนั้น ลูกจึงรับใช้ตนเองด้วยรูปภาพเหล่านี้ได้ และยังรับใช้ผู้อื่นได้ด้วยการอธิบายให้แกพวกเขาฟัง พ่อพอใจกับลูกๆเช่นนั้น หากลูกไม่ทำตามพ่อและเป็นผู้ที่มีค่า ท่านก็จะไม่พอใจกับพวกเขา ท่านจะพูดว่า ลูกๆ ลูกกำลังทำร้ายตนเอง เพราะการไม่ทำตามหนทางที่พ่อแสดงให้เห็น สถานภาพของลูกจึงถูกทำลาย ลูกจะได้รับความช่วยเหลือมากมายผ่านรูปภาพเหล่านี้ ลูกยังจะอธิบายให้แกผู้อื่นได้อย่างดีมากอีกด้วยว่า นั่นคือครูโยคะและนี่คือราชาโยคะ ครูเหล่านั้นไม่อาจสอนราชาโยคะนี้ได้ เราคือผู้สละละทิ้งที่ไร้ขีดจำกัด ความหมายของการสละละทิ้งคือ การสละละทิ้งกิเลสทั้งห้า พวกเขาเข้าป่าเพื่อที่จะกลับมามีบริสุทธิ์ ในขณะที่เราอาศัยอยู่ที่บ้านและอยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นดอกบัว เหตุนี้เองวิษณุจึงถูกแสดงให้เห็นพร้อมกับเครื่องประดับ เรากำลังจะเป็นเหมือนวิษณุ ลูกยังต้องฉลาดมากยิ่งขึ้นในการอธิบายสิ่งเหล่านี้ พ่อฉันฉลาดเฉลียว ลูกยังต้องซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งอีกด้วย ลูกควรมีอารมณ์ที่แสนอ่อนหวาน ขอคูชีว่าที่อารมณ์ของพ่อ น่ารักมากจ้ะ แม้ว่าท่านจะถูกเรียกว่าความตายแห่งความตายทั้งหลาย แต่ท่านก็ไม่ได้เกรี้ยวกราดรุนแรงนัก ท่านอธิบายว่า พ่อมาและพาทุกคนกลับบ้าน ไม่ควรมีความหวาดกลัวในเรื่องนี้ ลูกต้องสวยามด้วยการทำตามศรัทธา ลูกๆทุกดวงวิญญูญาณจะถูกทำให้ทั้งร่างเก่าและกลับบ้านกับพ่อ ตามละครแล้ว ลูกต้องกลับบ้าน พ่อกำลังสอนการกระทำที่ลูกไม่ต้องรู้สึกเสียใจกับพวกมันในภายหลัง และพ่อจะพาลูกกลับไป พ่อยังจะแสดงให้เห็นว่า จะไปอย่างไรและใครยังคงอยู่ที่นี้ ต่อมาเมื่อลูกใกล้ชิดแล้ว พ่อก็จะบอกทุกสิ่ง พ่อจะอธิบายวิธีการใหม่ๆ ให้แกลูกอยู่เรื่อยๆจนกว่าชีวิตของลูกจะหาไม่ เมื่อคำสั่งของพ่อถูกนำไปปฏิบัติ ท่านก็จะพอใจ ลูกทุกคนจะได้รับความช่วยเหลือในงานรับใช้และปรัชญาความสุขของลูกจะพุ่งขึ้นสูง บาบาจะแสดงวิธีการมากมายให้แกลูกๆ จงทำรูปภาพใหญ่ๆตั้งไว้ที่ศูนย์เพื่อให้ทุกคนเห็นความแตกต่าง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

ขึ้นเรียนกลางคืน 28/03/1968

พ่ออธิบายแล้วว่า ฝึกฝนวิธีที่จะทำให้สติปัญญาของลูกติดต่อกับพ่อ ขณะที่เห็นทุกสิ่งและกำลังเล่นบทบาทของลูก ลูกรู้ว่า โลกเก่านี้กำลังจะถึงจุดจบ เราต้องไปจากโลกนี้และกลับบ้าน คนอื่นไม่มีความคิดนี้อยู่ในสติปัญญา ไม่มีใครอีกแล้วที่จะเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาเชื่อว่า โลกนี้จะดำเนินต่อเนื่องไปอีกยาวนาน เดียวนี้ลูกรู้ว่า ลูกกำลังจะไปสู่โลกใหม่ของลูก ลูกกำลังศึกษาราชโยคะ ในเวลาอันแสนสั้นนี้ เราจะไปสู่โลกใหม่ ยุคทอง นั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนแปลง ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ที่เลวร้ายไปเป็นมนุษย์ที่สูงส่ง พ่อกำลังเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ไปเป็นเทพเทพมีคุณธรรมที่สูงส่ง พวกเขาเป็นมนุษย์เช่นกัน แต่พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้คนที่นี่มีคุณสมบัติเช่นปีศาจ ลูกรู้ว่าอาณาจักรปีศาจของราวันนี้จะหายไป เวลานี้เรากำลังซึมซับคุณธรรมที่สูงส่ง เรากำลังเผาบาปจากหลายชาติเกิดด้วยพลังโยคะ ลูกแต่ละคนรู้ถึงสภาพของตนเองไม่ว่าลูกกำลังทำสิ่งนี้อยู่หรือไม่ก็ตาม ลูกแต่ละคนต้องนำตนเองออกจากความตกต่ำไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต นั่นคือ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะไปสู่อุคทอง ในยุคทองลูกมีอำนาจในการปกครองโลก มีเพียงอาณาจักรเดียว ลัทธิและนารายณ์เป็นจักรพรรดินีและจักรพรรดิของโลก ผู้คนในโลกไม่ได้อยู่เรื่อง

เหล่านี้ อาณาจักรของพวกเขา (เหล่าเทพ) เริ่มต้นในวันที่ 1 เดือน 1 ลูกรู้ว่า ลูกกำลังจะกลายเป็นสิ่งนี้ พ่อทำให้ลูกฯ สูงส่งยิ่งกว่าตัวท่านเอง เหตุนี้เองบาบาจึงกล่าว “นมัสเต” ให้แก่ลูกฯ พระอาทิตย์แห่งความรู้ พระจันทร์แห่งความรู้ และเหล่าดวงดาวแห่งความรู้ที่โชคดี นั่นคือ ลูกฯ โชคดี ลูกรู้ว่า บาบา กำลังพูด “นมัสเต” ให้กับลูกได้อย่างถูกต้องแม่นยำมาก พ่อมาและให้ความสุขแก่ลูกอย่างมาก ความรู้ที่แสนมหัศจรรย์เหลือเกิน! อำนาจการปกครองของลูกก็ยังมีศรัทธาเช่นกัน ลูกฯ ดวงวิญญาณก็ยังมีศรัทธาเช่นกัน ลูกมีความรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับผู้สร้างและตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างอยู่ในสติปัญญา ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับลูก โชคของแต่ละคนนั้นเป็นเช่นวงจรที่แล้ว อย่างไรก็ตาม พ่อเฝ้าแต่ปลื้มใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ท่านไม่อาจบอกลูกได้ว่า ใครจะมาเป็นอัญมณีทั้งแปด นั่นไม่ได้อยู่ในบทบาทของท่านที่จะบอกลูก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกแต่ละคนจะรับบทบาทของตนเอง ความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกแต่ละคนทำ ลูกกำลังสร้างโชคของตนเองตามนั้น พ่อคือ ผู้เดียวที่กำลังแสดงหนทางให้แก่ลูก และทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับว่าลูกทำตามได้มากเพียงใด ลูกเห็นผู้หนึ่งในอาณาเขตละเอียดอ่อน ประชาบิดาบรรทมกำลังนั่งอยู่ที่นี่กับท่าน การกลับมาเป็นวิชญะจากที่เป็นบรรทมานั้นเป็นเรื่องของหนึ่งวินาที ใช้เวลาถึง 5,000 ปีในการกลายเป็นบรรทมจากที่เป็นวิชญะ สติปัญญาสัมผัสได้ว่า สิ่งนี้ลูกต้อง แม้ว่าท่านสร้างตรีมูรติที่เป็นบรรทม วิชญะและซางก้า แต่ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งนี้ ลูกฯ มีโชคหลายล้านเท่า พวกเขาแสดงให้เห็นดอกบัวที่เท้าของเหล่าเทพ ชื่อ ‘เศรฐรี’ (ปาดัมปาตี – ผู้ที่มีหลายล้านในทุกย่างก้าว) เป็นที่รู้จักอย่างมากเช่นกัน คนจนและคนธรรมดาๆ คือ ผู้ที่จะกลายเป็นเศรฐรี เศรฐรีจะไม่มาที่นี่ ผู้ที่มี 5 ถึง 7 แสนจะถูกพิจารณาว่าเป็นคนธรรมดา เวลานั้น 2 หมื่นถึง 4 หมื่นไม่มีค่าอะไรเลย แม้ว่าบางคนเป็นเศรฐรีแต่นั้นก็เป็นเพียงชาติเกิดเดียวเท่านั้น พวกเขาอาจจะรับความรู้เพียงเล็กน้อย พวกเขาไม่ได้ส่งเวทย์ทุกสิ่งจากการเข้าใจความรู้ ผู้ที่อุทิศทุกสิ่งนั้นคือผู้ที่มาในตอนแรกเริ่ม สมบัติของทุกคนถูกใช้อย่างคุ้มค่าในทันที ทรัพย์ของคนจนถูกใช้สำหรับสิ่งนี้อย่างแน่นอน ผู้ที่มั่งคั่งถูกบอกให้ทำงานรับใช้ ถ้าลูกต้องการทำงานรับใช้ของพระเจ้า ให้เปิดศูนยและทำความเพียรพยายาม ให้ซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งด้วย พ่อถูกเรียกว่า เจ้าของคนจน เวลานั้นบาร์ตยาคนที่สุด บาร์ตมีประชากรมากที่สุด เพราะได้อยูมาตั้งแต่เริ่มต้น ผู้ที่เคยอยู่ในยุคทอง คือ ผู้ที่ได้เข้ามาสู่ยุคเหล็ก พวกเขากลายเป็นผู้ที่ยากจนอย่างสิ้นเชิง พวกเขาใช้ทุกสิ่งจนหมด พ่ออธิบายว่า เวลานั้นลูกจะกลายเป็นเทพอีกครั้ง พระเจ้าที่ไร้ตัวตนคือ ผู้เดียวนั้นเท่านั้น ความยิ่งใหญ่เป็นของผู้เดียวนั้น ลูกทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ให้แก่ผู้อื่น ลูกทำรูปภาพมากมาย เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเข้าใจสิ่งนี้ทั้งหมดได้ดีมากๆ ละครดำเนินไปเรื่อยๆ ลูกรู้จักการดำเนินไปเรื่อยๆ ของละครนี้ การกระทำของทั้งโลกจะซ้ารอยอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกันนี้ในทุกวงจร มันดำเนินไปในแต่ละวินาที พ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด แล้วจึงพูดว่า มานมานะบาฟ จงจดจำพ่อ การที่บางคนเดินบนไฟหรือบนน้ำได้นั้นมีประโยชน์ใดเล่า อายุขัยของพวกเขาไม่ได้เพิ่มขึ้นเลยจากการทำสิ่งนั้น อัจชะ

รัก ระลึกถึงและราตรีสวัสดิ์จากบัพดาตาให้กับลูกฯ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนาน และพบพานกันอีกครั้ง

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงทำให้อารมณ์ของลูกอ่อนหวานมากๆ ทำให้ตนเองเป็นดอกไม้ที่สวยงามด้วยการทำตามศรัทธาและน่ารักเหมือนกับพ่อ
2. จงเมตตาตนเอง เพื่อที่จะเตือนตนเอง จงเก็บเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้เบื้องหน้า จงมีเมตตาต่อเพื่อนฝูงและญาติของลูกด้วย

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างเป็นอิสระจากบาปทั้งหมดโดยการอยู่อย่างตระหนักรู้ในสถานที่จาริกแสวงบุญนี้และกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ
มธุบานคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเชื่อว่าโดยการไปยังสถานที่จาริกแสวงบุญ บาปของพวกเขาทั้งหมดจะจบสิ้น อย่างไรก็ตาม ลูกฯ มีประสบการณ์ในทางปฏิบัติจริงของสิ่งนี้ในเวลานี้ โดยการมาที่สถานที่แสวงบุญที่ยิ่งใหญ่นี้ ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ การตระหนักรู้ของสถานที่จาริกแสวงบุญนี้ ทำให้ลูกเอาชนะปัญหาต่างๆมากมาย การตระหนักรู้ที่ทำงานเหมือนเป็นเครื่องรางนำโชค (a lucky charm) ไม่ว่าสถานการณ์เป็นอะไรก็ตามบรรยากาศของสถานที่นี้ ลูกเริ่มที่จะกว้างไกลซึ่งซ้ำของความสุขและความสงบ ดังนั้นการมายังแผ่นดินนี้ก็เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่สำหรับลูกด้วยเช่นกัน

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็น รั่มตา(สัจฺจ)โยคี จงกลายเป็นผู้ที่มีอำนาจสองเท่าของความรู้และประสบการณ์

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบาก็ได้เข้ามาในชุมชนที่มีความสุขของลูกๆ เวลาที่ลูกกำลังเฉลิมฉลองอยู่ในชุมชนที่มีความสุขด้วยน้ำทิพย์แห่งความรู้ เวลานี้การเดินทางของลูกได้มาถึงจุดจบและลูกต้องกลับบ้าน
- คำถาม:** อะไรคือวิธีการที่จะทำให้การจذرระลึกถึงนั้นง่ายดายในขณะที่เผชิญหน้ากับพายุประเภทต่างๆ มากมาย?
- คำตอบ:** ขณะที่กำลังหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพร่างกายของลูก จงพยายามที่จะจذرสติปัญญาของลูกกับชีพบาบาเป็นเวลาแม้กระทั่ง 5-10 นาที เฝ้าแต่ลิ้มรสของลูก “ฉันคือดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและฉันได้เข้ามาในร่างนี้เพื่อเล่นบทบาท เวลานี้ฉันต้องอยู่อย่างปราศจากร่างและกลับบ้าน” พุดกับตัวลูกเองในวิธีนี้ ขอให้สติปัญญาของลูกคงความเป็นมิตรของพ่อที่แท้จริงผู้เดียว ปกป้องตนเองจากความเป็นมิตรของผู้อื่นและแล้วการจذرระลึกถึงจะกลับมายาวนาน
- เพลง:** ท่านได้เข้ามาในหัวใจของฉัน...

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้วและหัวใจของลูกได้เข้าใจความหมายของเพลงแล้วด้วยเช่นกัน กระนั้นก็ตามพ่ออธิบายแก่ลูกเพราะเวลานี้ท่านได้เข้ามาสู่ชุมชนที่มีความสุขนี้ ชุมชนเป็นของลูกๆ และเป็นของทั้งโลกด้วย พระเจ้าพุด: พ่อเข้าไปในชุมชนของผู้เลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ในบรรดาพวกเขาด้วย พ่อมาเป็นพิเศษในชุมชนของผู้เลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้น ผู้ที่ได้มาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด พ่อคงอยู่ในชุมชนของดวงวิญญาณที่สติปัญญาของพวกเขามีการจذرระลึกถึงพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ในชุมชน(งานเลี้ยง) ลูกได้รับอาหารและเครื่องดื่ม พ่อพุดว่า: พ่อกำลังให้งานเลี้ยงของน้ำทิพย์แห่งความรู้แก่ลูกๆ ผู้ที่มาเพื่อเป็นของพ่อเข้าใจว่าท่านได้เข้ามาในชุมชนนี้ของเรา และท่านก็จะพาเราทุกคนกลับบ้าน ตามลำดับกันไป นี่คือชุมชนพิเศษสำหรับลูกๆ และคนอื่นๆ โดยทั่วไป ลูกๆ จะอยู่ในที่ที่พ่ออยู่ พ่อพุดว่า: พ่อปราศจากร่างและเมื่อตอนที่ลูกเคยปราศจากร่างลูกก็อยู่กับพ่อ ท่านเตือนลูกว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว มีคำกล่าวว่า: นาน นานมาแล้ว *Long long ago* ไม่สามารถมีการเดินทางใดที่จะยาวนานกว่า 5000 ปี ลูกๆ ที่เป็นชาวบาร์ตได้ลืมไปแล้วว่าเมื่อไรที่พระเจ้าข้าได้มาแต่กระนั้นพวกเขายังคงเฝ้าแต่ฉลองวันเกิดของท่าน พวกเขาพุดว่า: ท่านได้มาเมื่อนานมาแล้วอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าท่านได้มาเมื่อไร บ้างพุดว่าเป็นหลายแสนปีมาแล้วและผู้อื่นพุดบางสิ่งอื่น ไม่มีใครรู้สิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถบอกลูกได้ พ่อพุดว่า: ลูกๆ พ่อมาหาลูกในชุมชนนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน มีการฉลองชีพ แจนทีไนโลก ในวันนั้นจงไปหาผู้คนและถามพวกเขาว่า: สิ่งนั้นผ่านมากี่ปีแล้ว? เมื่อพวกเขาฉลองวันเกิดของคานธี พวกเขาจะบอกลูกได้ในทันทีว่าสิ่งนั้นผ่านมากี่ปีแล้ว ไม่มีใครสามารถบอกสิ่งใดเกี่ยวกับชีวาแก่ลูกได้ แต่ลูกๆ รู้ว่าเป็นเวลานานมาแล้วตั้งแต่ที่ท่านได้มา ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้สิ่งใด พวกเขาพุดว่า: ท่านอยู่เหนือการเกิดและการตายและรูปและนาม โอ! หากท่านอยู่เหนือรูปและนาม พวกท่านกำลังฉลองวันเกิดของใคร? ดังนั้นท่านไม่สามารถที่จะอยู่เหนือรูปและนามได้ อย่างแน่นอนที่ท่านได้มาในบาร์ตเพราะเหตุนี้เองพวกท่านจึงฉลองวันเกิดของท่าน ดังนั้นพวกท่านจะสามารถพุดได้อย่างไรกันว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม? พวกท่านจดจำท่านแต่เมื่อไรที่ท่านได้มา? อย่างแน่นอนที่พระเจ้าต้องมาเมื่อเวลาของความเลื่อมใสศรัทธาต้องจบสิ้นลงในขณะที่พวกท่านกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้ามาในรูปใด ลูกควรจะถามพวกเขาอย่างฉลาดและอธิบายแก่พวกเขา พระเจ้าไม่มีตัวตน ลูกกราบไหว้บูชาท่านและพุดว่า: โอ ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า! ไม่มีใครเรียกท่านว่าเทพ เทพคือบราห์มา วิษณุและชางก้าและดังนั้นลูกต้องอธิบายรูปภาพเหล่านั้นด้วยเช่นกัน เมื่อลูกไปที่วัดของชีวา ลูกควรจะถามพวกเขาว่า: เมื่อไรที่ท่านมาและท่านได้มาอย่างไร? ทุกคนมาจากโลกที่ไม่มีตัวตน พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเรียกได้ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และดังนั้นท่านได้ทำอะไร? ท่านทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ได้อย่างไร? อย่างแน่นอนที่ท่านต้องได้มาในรูปที่มีตัวตนและอธิบายผ่านปาก ท่านต้องให้การสอนบางประการ ไม่มีใครสามารถพุดสิ่งใดก็ตามเช่นนั้นได้ อย่างแน่นอนที่ท่านจะต้องเข้ามาในร่างมนุษย์ พระเจ้ามาเพื่อสร้างสิ่งสร้างใหม่ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะเข้ามาในร่างของใครบางคน ได้มีการจดจำกันว่ามนุษย์โลกถูกสร้างขึ้นผ่านปากของบราห์มา ไม่ได้มีการเขียนเอาไว้ว่า: โลกบราห์มิน หากมนุษย์ถูกสร้างผ่านปากดอกบัวของบราห์มา และแล้วอย่างแน่นอนที่ลูกๆ ของบราห์มาคือบราห์มิน ประชาบิดา บราห์มาจะสร้างบราห์มินอย่างแน่นอน หากท่านจะสร้างแต่ผู้ชายเท่านั้น จะมีการขยายตัวได้อย่างไร? หากจะมีแต่เพียงผู้หญิงเท่านั้น จะมีการขยายตัวได้อย่างไร? เหตุนี้เองจึงมีทั้งบราห์มา กุมาร และกุมารี ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีชุมชนบราห์มินได้อย่างไร? พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเป็นผู้สร้างอย่างแน่นอนและโลกมนุษย์ถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา ดังนั้นอย่าง

แน่นอนที่ท่านต้องเข้าไปในร่างของบราห์มา เพียงผู้ที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้อย่างชัดเจนมากและเข้าถึงสิ่งเหล่านี้เท่านั้นที่จะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ บาบาสพูดกับผู้ที่เป็ราชาโยคีที่เพียบพร้อมและผู้ที่จดจำพ่อและอาณาจักรว่า: ลูกๆจงกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ไม่ใช่ทุกคนที่จะจดจำท่านอย่างสมบูรณ์ พวกเขามหาบาบาและพูดว่าความรู้ที่ง่ายตาย พวกเขาเข้าใจจนกระทั่งด้วยเช่นกัน พวกเขาเข้าใจนัยสำคัญของ 84 ชาติเกิดแล้วด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนที่ลูกต้องใช้ 84 ชาติเกิด ดังนั้นผู้ที่เป็ดวงวิญญาณอันดับ 1 จะใช้ 84 ชาติเกิด ทั้งหมดนั้นดี อย่างไรก็ตามนี่เป็นเรื่องยากมากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง พายุหลายประเภทเข้ามาในโยคะ ลูกจะสามารถเอาชนะสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร? อะไรคือวิธีการสำหรับสิ่งนั้น? เวลาใดที่ลูกจะสามารถจดจำท่านได้อย่างดีมาก? บาบาสได้อธิบายแล้วว่า: จดจำพ่อขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา เวลานั้นลูกกำลังนั่งที่นั่นและพ่อกำลังถามลูก: ลูกกำลังจดจำภรรยาของลูกอยู่ไหม? ทันทีที่มีการกล่าวถึงภรรยาของลูก สติปัญญาของลูกก็ไปที่นั่นทันที นั่นเป็นงานของสติปัญญา ในท่านองเดียวกันลูกจะสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการเพื่อหาเลี้ยงชีพร่างกายของลูก แต่จงพยายามที่จะเชื่อมสติปัญญาของลูกกับชีพบาบา จดจำท่านเป็นเวลา 5 หรือ 10 นาที ใช่ อย่างแน่นอนที่มายาจะสร้างอุปสรรค พายุจะมาอย่างเต็มไปด้วยพลังอย่างมากที่จะทำให้ลูกไม่มั่นคง(ขึ้นๆลงๆ)ด้วยเช่นกัน แต่ลูกยังคงต้องเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม การลืมร่างกายของลูกและการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อคือสิ่งเดียวกัน ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็ดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ฉันโดยดั้งเดิมปราศจากร่าง ฉันนำร่างนี้มาใช้เพื่อเล่นบทบาทและเวลานี้ฉันได้อยู่อย่างปราศจากร่างและจะกลับบ้าน เพียงแต่มีพ่อและบ้านของท่านไว้ในสติปัญญาของลูก บ้านของพ่อคือสถานที่ที่ลูกต้องไปในเวลา นี้ เมื่อนั้นลูกต้องมีสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่าทรัพย์สินสมบัติของพ่อคือยุคทอง ดังนั้นพร้อมกันกับการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ลูกจะจดจำสิ่งนั้นด้วย สติปัญญาของลูกไปทุกหนแห่งอื่นในหนทางของความรู้และในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อคุณมีกรรมอันหมาย พวกเขาทั้งสองก็จะจดจำกันและกัน หากคนหนึ่งนั่งเพื่อกราบไหว้บูชาใครบางคน มายาก็สร้างอุปสรรค สติปัญญาของพวกเขาก็ตรงไปยังธุรกิจของพวกเขาละ มายาเป็ศัตรูของลูก เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธาหนึ่งลงเพื่อจดจำเทพและแล้วสติปัญญาของพวกเขาก็ไปในทิศทางอื่นเช่นกัน มายาไม่ปล่อยให้สติปัญญาของพวกเขาคจดจ่อ เมื่อลูกไปที่สำนักงาน สติปัญญาของลูกก็ข้องแวะอยู่กับงานนั้น เมื่อลูกได้ผ่านการสอบของลูกและแล้วลูกก็ต้องทำงานนั้น สติปัญญาของลูกข้องแวะในสิ่งนั้น มายาสร้างปัญหาให้ลูกในการจดจ่อ สติปัญญาของลูกกับสิ่งที่ละเอียดอ่อน ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาเองก็ได้นิมิตด้วยความยากลำบากอย่างมาก เมื่อพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาที่แรงกล้าอย่างมาก พ่อก็พอใจ เวลานั้นไม่มีเรื่องของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นลูกมีความรู้ ในความเป็นจริงลูกควรทำความเลื่อมใสศรัทธาให้เพียงผู้เดียว หากความเลื่อมใสศรัทธาของลูกไม่มีสิ่งเจือปน นั่นก็เป็นไปได้สำหรับลูกที่จะได้นิมิต ทุกวันนี้ความเลื่อมใสศรัทธามีสิ่งเจือปน พวกเขาเฝ้าแต่จดจำทุกคน ดังนั้นบาบาไม่ได้ประทานนิมิตแก่พวกเขา หากพวกเขามีศรัทธาที่สมบูรณ์ในผู้เดียว บาบาสจะประทานนิมิต ดังนั้นพ่ออธิบาย: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! ลูกไม่ต้องพูดสิ่งใดด้วยปากของลูก เมื่อลูกจดจำภรรยาของลูก ลูกต้องพูดสิ่งใดด้วยปากของลูกไหม? ลูกเพียงมีความคิดนั้นและสติปัญญาของลูกก็วิ่งไปที่นั่น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้คือผู้เดียวที่ให้ความสุขที่สม่ำเสมอแก่ลูก ดังนั้นเวลานี้ลูกได้หมั่นหมายกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดแล้ว ดังนั้นจงทำความเพียรพยายามที่จะจดจำท่าน มายาจะนำพายุมา ทั้งโลกจะกลายเป็นศัตรูของลูก แต่ทั้งที่เป็นเช่นนั้นลูกต้องไม่ลืมพ่อ มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกเผาไปตามนั้น มีมนุษย์มากมายที่แม้กระทั่งไม่จดจำพระเจ้าตลอดเวลาหรือตลอดทั้งวัน พวกเขาคบเพื่อนที่ไม่ดีอย่างมาก เหตุนี้เองจึงเป็นที่จดจำว่า: มิตรที่ดีพาลูกข้ามพากและมิตรที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ เพียงมิตรแห่งสัจจะ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นจะทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นทั้งโลกไม่บริสุทธิ์และพวกเขาต้องการความเป็นมิตรของผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องมาที่นี้ในรูปที่มีตัวตน เพียงผู้เดียวเท่านั้นคือสัจจะ ลูกกำลังนั่งในชุมชนของสัจจะ ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณและเวลานี้ลูกมีความเป็นมิตรของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า: เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป หากลูกมีมิตรที่ดี ลูกจะรับฟังมุรลี โยคะของสติปัญญาของลูกต้องเชื่อมโยงกับพ่อ เมื่อโยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับพ่อ ท่านจะพาลูกข้ามพาก นั่นคือท่านจะทำให้ลูกบริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถไปหาท่านได้โดยที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ พ่อเองสอนลูกถึงวิธีการที่จะมีโยคะกับท่าน เพื่อที่จะสอนลูก ท่านเองมาที่นี้เป็นการส่วนตัว โยคะของสติปัญญาต้องตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงกับผู้เดียว เพียงเมื่อนั้นเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป ไม่มีวิธีการอื่นใด โลกที่บริสุทธิ์คือสวรรค์และมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น ไม่ใช่ว่ามีความสุขทุกข์หรือปีศาจที่นั่น ที่นั่นไม่มีนามหรือร่องรอยของความทุกข์และนั่นเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด พ่อมาที่นี้เพื่อสอนลูก พระเจ้าพูด: พ่อกำลังสอนราชาโยคะที่ง่ายตายแก่ลูกเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ผู้คนมีสัญลักษณ์ของกฤษณะในสติปัญญาของพวกเขา ลูกมีสิ่งนั้นในสติปัญญาของลูกว่าเป็นชีพบาบา มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่กำลังสอนลูกอยู่ มนุษย์ทั้งหมดพูดว่า: พระเจ้ากฤษณะพูด เราพูดว่ากฤษณะไม่มีความรู้เลย มีความแตกต่างเหมือนกลางวันและกลางคืน เวลานั้นพ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูกๆ สิ่งนี้หมายความว่าลูกกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองและเป็นผู้สร้างรูปกาลเวลาทั้ง 3 ตรีกาลดารชี

หมายถึงการล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้ง 3 นั้นหมายความว่า การล่วงรู้ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกและ 3 โลก ลูก รู้จักโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน ลูกเองรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นตามลำดับกันไปตามความเพียร พยายามที่ลูกทำ อย่างไรก็ตามไม่มีความยากลำบากใดในสิ่งนี้ ลูกต้องหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพของลูก ไม่ได้มีการกล่าวไว้ว่า กุมาริจะต้องเพียรพยายามอย่างหนักเพื่อที่จะหาเลี้ยงชีพ กุมาริต้องไปและอยู่กับสามีของเธอ สามีต้องหารายได้เพื่อเลี้ยง ชีพของพวกเขา กุมาริต้องพึ่งพาตนเองด้วยเช่นกัน มีเรื่องราวของกุมาริ ผู้ที่บอกพ่อของเธอว่าเธอกำลังมีชีวิตอยู่ด้วยโชค ของเธอเอง ดังนั้นลูกๆ กุมาริกำลังทำความเพียรพยายามของลูกเองด้วยเช่นกัน มากเท่าที่ลูกศึกษาและทำตามศรัทธา ดังนั้นลูกจะปกครองอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิด งานของพวกเธอคือการศึกษาและไปยังบ้านของสามี ลูกเองก็ถูกส่งไป สวรรค์, ดินแดนของวิษณุด้วยเช่นกัน ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งมากเท่าที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียน ผู้คนเหล่านี้นั้นเพียงแต่บอกเรื่องราว อย่างแท้จริงที่อ้างอิงถึงเวลาปัจจุบัน พ่อเองนี่แหละและบอกความหมายนั้นแก่ลูก ลูกทั้งหมดคือ กุมาริ กิ่งกุมาริกำลังทำให้ชีวิตของพวกเขามีคุณค่าด้วยเช่นกัน พ่อสอนการกระทำเช่นนั้นแก่ลูกที่ลูกจะไม่มีวันอยู่อย่างไม่มี ความสุขหรือเป็นหม้าย อย่างไรก็ตามมีเพียงน้อยนิดเท่านั้นที่จะทำให้โชคของพวกเขาสูงส่ง บ้างกำลังสร้างโชคและแล้ว จากการอยู่อย่างประหลาดใจ พวกเขาก็อ้างอิงและจากพ่อไป พวกเขาแม้กระทั่งหย่าขาดจากท่าน เพราะพร้อมกันกับพ่อ ชีพบาบา ก็เป็นสามีเหนือสามีด้วยเช่นกัน ลูกๆ จากพ่อเช่นนั้นไป! พวกเขาซื้อผ้าโชคของตนเอง เจ้าสาวจะมีค่าเช่นเปลือก หอยด้วยการหย่าขาดจากท่าน เป็นที่จดจำว่าผู้ที่เคยประหลาดใจแล้วหย่าร้างจากท่าน พวกเขาวิ่งหนีไปจากท่าน, ผู้เป็น พ่อ จากผู้ที่พวกเขาเคยได้รับโชคของอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิด บ้างก็มาและเป็นของพ่อ และบ้างก็กลายเป็นคนโง่เขลา อย่างมากที่จากท่านไปและหย่าขาดจากท่านด้วย ทั้งหมดนี้รู้ได้จากพฤติกรรมของพวกเขา พวกเขาเฝ้าแต่ช่องแหวะในกิเลส และแล้วก็มาและนั่งที่นั่นอย่างลับๆ แล้วก็เขียนถึงบาบา: บาบาฉันได้ทำความผิด ได้โปรดยกโทษให้ฉันเกิด! อย่างไรก็ตาม ลูกได้สะสมการลงโทษ 100 เท่าและดังนั้นสิ่งนั้นจะถูกยกเลิกได้อย่างไร? ด้วยการบอกสัจจะ ครั้งหนึ่งอาจได้รับการยก โทษและดังนั้นบาบาพูดว่า: อย่าได้มีวันช่องแหวะในกิเลสอย่างลับๆ อย่าได้เข้าไปสู่การสนทนาคู่คนเคยด้วยเช่นกัน ความ โกรธเป็นวิญญูณปีศาจร้ายที่ใหญ่โต: สิ่งนี้สร้างความทุกข์ให้กับผู้คนมากมาย หลังจากให้ท่านกิเลสทั้ง 5 แก่พ่อแล้ว หากลูกนำสิ่งนั้นกลับคืนไป สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรโลง:

1. ในการที่จะทำให้โชคของลูกสูงส่ง จงทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะปลดปล่อยบาปของลูก ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ ในการศึกษาเล่าเรียน

2. ปกป้องตนเองจากเพื่อนที่ไม่ดี ทำให้ตนเองบริสุทธิ์ด้วยการคงความเป็นมิตรกับพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะมารยาและเป็นตัวของความสำเร็จโดยการคงหมั่นงจกรของการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ทุกการกระทำของลูกเป็นกิจกรรมที่สูงส่ง เช่นที่ทุกการกระทำของพ่อได้รับการจดจำว่าเป็นกิจกรรมที่สูงส่งและทำนองเดียวกันให้ทุกการกระทำของลูกอยู่ในรูปของกิจกรรมที่สูงส่ง ผู้ที่มีผู้ที่ได้กลายเป็นผู้คงงจกรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเช่นเดียวกับพ่อไม่สามารถทำการกระทำที่ธรรมดาได้เลย สิ่งซึ่งบอกของผู้คงงจกรของการตระหนักรู้ในตนเองคือเป็นตัวของความสำเร็จ การกระทำอะไรก็ตามที่ดวงวิญญูณเช่นนี้กระทำจะมีความสำเร็จหลอมรวมอยู่ในนั้น เพราะผู้คงงจกรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองคือผู้มีชัยชนะเหนือมารยา เขาจะเป็นตัวของความสำเร็จและผู้ที่เป็นตัวของความสำเร็จจะกลับมาเป็นอภิมหาเศรษฐีในทุกย่างก้าว

คติพจน์: จงสร้างความคิดของความสุขที่มีพลังและลูกจะเป็นสุขอย่างสม่าเสมอในร่างกายและจิตใจของลูก

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงมีความเมตตาเหมือนกับพ่อ และให้ทานชีวิตแก่ทุกคน จงเตรียมการที่จะสร้างโชคให้กับผู้คนจำนวนมาก
- คำถาม:** เวลาที่ทุกคนในโลกยากจน ดังนั้น สิ่งอำนวยความสะดวกที่ลูกต้องให้แก่พวกเขา
- คำตอบ:** จงเติมอารมณ์ของผู้ที่มารับแค่เพียงขนมปังชิ้นเล็กๆ ของอัญมณีแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายจากลูกด้วยความรักอย่างมาก จงให้ความสุขแก่ทุกคน จงมีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรัก ไม่ควรมีผู้ที่บึ้งตึงกับลูก ผู้คนมากมายจะมาหาลูกเพื่อรับทานแห่งชีวิต ดังนั้น ลูกจึงต้องเปิดคลังสมบัติของลูกอยู่เรื่อยๆ ประตูของลูกควรเปิดอยู่เสมอเพื่อทำให้พวกเขามีโชค แทนที่จะให้ทานชีวิตแก่พวกเขา แต่ถ้าลูกกลับเตะพวกเขาออกไป นั่นก็จะเป็นบาปที่ยิ่งใหญ่มาก
- เพลง:** อยาลืมวันแห่งวัยเด็กของลูก

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว พ่อที่ไร้ขีดจำกัด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา นั่งอยู่ที่นี้ และอธิบายผ่านร่างของบราห์มาว่า ลูกๆ อยาลืมวัยเด็กที่ลูกได้มาเป็นของแม่และพ่อ ลูกไม่เคยลืมวัยเด็กทางโลกของตนเอง เด็กๆ อาศัยอยู่ที่บ้านกับพ่อแม่ พวกเขารู้จักพ่อแม่ของตนเอง เมื่อพวกเขาเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ จึงค่อยๆ รู้จักอาชีพของพ่อแม่ เวลาที่ลูกมาเป็นลูกๆ ของพ่อที่ไร้ตัวตนแล้ว พ่อคือ ชุนคลัง (Treasurer) ท่านให้อัญมณีแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูก ลูกเติมอารมณ์ของตนด้วยอัญมณีแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายเพื่ออนาคต 21 ชาตเกิด หากลูกลืมแม่และพ่อ อารมณ์ของลูกก็จะว่างเปล่า ลูกๆ มาที่นี่เพื่อทำให้ชีวิตสูงส่ง ลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกที่สำคัญมาก ลูกมาหาพ่อที่นี่ เพื่อที่จะมาเป็นผู้ที่เจริญรุ่งเรืองมากๆ ลูกมาที่นี่เพื่อมาเป็นผู้ที่มั่งคั่งร่ำรวยจากที่เคยยากจน ทุกคนยากจน ผู้ที่ยากจนมาเพื่อหาเลี้ยงชีพ นั่นคือ เพื่อรับสิทธิ์ในมรดกถึง 21 ชาตเกิด ดังนั้น ลูกจึงต้องหยิบยื่นสิ่งอำนวยความสะดวกทุกประเภทให้แก่พวกเขา เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้รับสิทธิ์ในสมบัติแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย เพราะสมบัติเหล่านี้ไม่อาจถูกพบได้ในสถานที่อื่น ลูกต้องให้ความสุขแก่ทุกคน จงปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรักเพื่อที่จะไม่มีใครบึ้งตึงกับลูก ลูกต้องเติมเต็มอารมณ์ของพวกเขาเมื่อพวกเขามารับขนมปังแห่งอัญมณีของความรู้ที่ไม่สูญสลาย ลูกต้องไม่เตะพวกเขาออกไป ลูกๆ มาหาพ่อเพื่อเติมเต็มคลังสมบัติของตนเอง เมื่อคนจนได้รับทาน พวกเขาจะมีความสุขมาก ผู้ที่ตระหนี่จะเตะคนจนออกไป ดวงวิญญาณที่มีศีลธรรมและเต็มไปด้วยความเมตตาจะเชื้อเชิญคนยากจนเข้ามาและให้บางสิ่งแก่พวกเขา ลูกๆ รู้ว่า เวลาที่ผู้คนในโลกยากจน แม้ว่าพวกเขามีทรัพย์สินเงินทองแต่ทุกคนกำลังจะกลายเป็นผู้ที่ยากจนขึ้นแค้น เงินของทุกคนกำลังจะกลายเป็นฝุ่น เพราะมีความขาสซึ่งในสมบัตินั้นจึงเป็นเรื่องยากอย่างมากสำหรับพวกเขาที่จะมารับสมบัติที่เป็นอัญมณีแห่งความรู้ พ่อคือ เจ้าของคนจน ลูกๆ ที่มาเป็นของท่านไม่ว่าจะเป็นลูกจริงหรือลูกเลี้ยงก็ตาม พวกเขาจะมาหาพ่อเพื่อทำให้ชีวิตสูงส่งและมาเป็นผู้ที่มั่งคั่งจากที่เคยยากจนถึง 21 ชาตเกิด พวกเขาอยู่อย่างมั่งคั่งมากๆ ในยุคทอง แม้ว่าพวกเขายากจนต่างลำดับกันไปแต่ก็ไม่ได้ยากจนเสียจนต้องอาศัยอยู่ในกระท่อม ที่นี่ พวกเขาอาศัยอยู่ในสถานที่ที่สกปรกเช่นนั้น ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้น ดังนั้น ผู้คนจึงไปยังที่ที่ลูกมีศูนย์และที่ที่มีบราห์มากุมารและบราห์มากุมารีเพื่อรับทานชีวิต ลูกๆ ต้องเปิดคลังสมบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทานชีวิต นี่คือนิบุญที่ยิ่งใหญ่ หากลูกเปิดคลังสมบัติแล้วก็ปิด สภาพของพวกเขาทั้งหลายจะเป็นเช่นไรเล่า พวกเขาคงจะมีความสุข ลูกๆ รู้ว่า เวลาที่ผู้ที่ยากจนเหล่านั้นไม่มีความสุขและยากจนขึ้นแค้นเหลือเกิน พวกเขาทำที่นี้และกลายเป็นผู้ที่มีโชค ประตูของลูกควรเปิดรับพวกเขาอยู่เสมอ พวกเขาจะได้รับมรดก 21 ชาตเกิดในอนาคต เพราะพวกเขากำลังจะเป็นผู้ที่มีความสุขอยู่เสมอ ลูกจึงควรให้ทานมากมายแก่พวกเขา จงให้อัญมณีแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ลูกได้รับจากชีพบาบาแก่ผู้อื่น อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เวลานั้นมันหายไปแล้วแต่ประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยอีกครั้ง พ่อกำลังสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ จากนั้นลูกต้องสอนผู้อื่นด้วย จงเตรียมการเช่นนั้นที่ทำให้ผู้คนจำนวนมากได้มารับสิทธิ์ในโชคของพวกเขา จงให้ทานชีวิตแก่ทุกคน แทนที่จะให้ทานชีวิตแก่พวกเขาแต่ลูกกลับเตะพวกเขาออกไป ลูกจะสะสมบาปไว้อย่างมากมาย ลูกต้องอธิบายด้วยความรักอย่างมาก มายาเป็นเช่นนั้นว่า เธอจะทำให้ลูกไร้สติอย่างสิ้นเชิงเมื่อบางคนกลายเป็นผู้ที่ทรยศ เขาจะแย่งชิงกว่าที่เคยเป็นมาก่อน มีคนทรยศในทุกกองทัพ พวกเขาจะคอยสอดแนมอย่างมากมาย เราทำสงครามกับมายา ผู้ที่ได้มาเป็นลูกๆ แล้วก็ไปพยายามจะกลายเป็นคนทรยศ พวกเขาทำให้หลายคนไม่มีความสุข มีแม่ที่ไร้เดียงสาและกุมารจำนวนมากที่ติดกับดักในเวลาต่อมา ความรู้ของเราทรงพลังอย่างมาก มรดกของการดื่มยาพิษและการให้ยาพิษแก่ผู้อื่นที่ได้รับมาจากพ่อแม่ทางโลกนั้นกำลังจะถึงจุดจบ นั่นเป็นธุรกิจที่แย่มาก ดังนั้นไม่ว่าสิ่ง

ใดก็ตามที่เป็นอดีตไปแล้วก็คือ อดีต ทุกคนอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ต่อเนื่องไปจนถึงครึ่งวงจร เวลานี้พอพูดว่า ลูกๆ สิ่งนั้นทำให้สภาพของลูกแย่เหลือเกิน เวลานี้จึงจบสิ้นธุรกิจนั้น นี่คือ โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครเรียกโลกนี้ว่า16องศาสมบูรณ์ ไร้กิเลสอย่างเต็มที่ สूरียวงศ์ไร้กิเลสอย่างสิ้นเชิง รามและสิดาเป็นนักเรียนแห่งจันทราวาศ ผู้คนคิดว่า พวกเขาเป็นพระเจ้าเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่า มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสूरียวงศ์และจันทราวาศ ผู้คนเหล่านั้น16องศาเต็มเป็นนายของโลกใหม่ ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้น14องศา น้อยกว่าถึง 2องศา โลกเก่าเพียงเล็กน้อยในเวลานั้น ชื่อของสूरียวงศ์ได้รับการยกย่อง ลูกๆ พูดว่า บาบา เราจะมาเป็นสूरียวงศ์ แล้วทำไมองศาของเราจึงควรจะลดลงไปถึง2องศาด้วยเล่า ในโรงเรียนหากนักเรียนสอบตก พวกเขาจะประณามชื่อเสียงของพ่อแม่ ถ้าพวกเขาสอบผ่าน พวกเขา ก็มีความสุข หากสอบตก พวกเขา ก็รู้สึกเหี่ยวเฉา แม้แต่บางคนยังรู้สึกหงอยเหงาเศร้าซึม ผู้ที่สอบผ่านอย่างเต็มที่จะไปสู่สกุลของลักษมี นารายณ์แห่งสूरียวงศ์ สิ่งเดียวกันนี้ได้เกิดขึ้นในวงจรที่แล้ว จริงๆ แล้ว พ่อมาเป็นคนแรกในเวลานี้ ก่อตั้งสกุลบราห์มิน แล้วก็ได้อยู่ที่นั่นและสอนพวกเขา จากนั้นพวกเขาก็จะกลายเป็นสूरียวงศ์และจันทราวาศ ที่นี้ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น ไม่เช่นนั้นแล้ว ลูกต้องโศกเศร้าอยู่เบื้องหน้าผู้ที่มีการศึกษา ที่นี้ ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่เบื้องหน้า ที่นี้ไม่มีความมั่งคั่ง มีการอธิบายว่า ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียนเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพ ลูกยังเคยได้รับนิมิตอีกด้วย เหตุนี้เองลูกจึงพูดว่า ลูกจะมาเป็นลักษมีและนารายณ์ ลูกจะไม่กลายเป็นเช่นนั้นได้เพียงแค่พูด นอกจากพ่อแล้วก็ไม่มีใครทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นได้ ผู้ที่ถ่ายทอดกิตติเกจะไม่พูดว่า พวกเขาทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา “มานมานะบาฟ จงมาเป็นลูกๆ ของฉัน” ประชาบิดาบราห์มาและจากัดอัมมาเท่านั้นที่พูดเช่นนั้นได้ คนอื่นไม่อาจเรียกตนเองว่าประชาบิดาบราห์มา ไม่ว่าพวกเขาจะแต่งกายเช่นไรก็ไม่อาจจะอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ ชีพบาบาเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ พวกเขาจะไม่พูดว่า “มานมานะบาฟ” พวกเขาจะไม่อธิบายความลับของวงจรหรือระยะเวลาของวงจรว่ามีกี่ปีหรือวงจรหมุนอย่างไร ไม่มีใครรูสิ่งนี้ ลูกได้รับความรู้มากมาย ผู้ที่มีสติปัญญาหาบฏไม่อาจศึกษาได้มากนัก การสอบนี้ยากมาก มีเพียงไม่กี่คนที่มีความกล้าหาญในการสอบเป็นข้าราชการอินเดีย รัฐบาลรู้สึกว่ ถ้าข้อสอบยากจะมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สอบผ่าน ที่นี้ก็ยังมีความจำกัดด้วยเช่นกัน แปลจะได้รับอันดับหนึ่งแล้วก็มี108 เวลานี้ (ปี 2018) ประชากรของบารัตออาจจะมากกว่าหนึ่งพันล้านคน ในจำนวนนั้นด้วยเช่นกันที่ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะปรากฏขึ้นมา “เทพ 330 ล้านองค์” ได้รับการจดจำ เทพแปดองค์จากจำนวนนั้นจะมาเป็นสूरียวงศ์อันดับหนึ่ง ยังมีเจ้าชายและเจ้าหญิงอีกเป็นจำนวนมากด้วยเช่นกัน การสอบนี้ยากมาก แปลจะมาเป็นลูกปัดของสूरียวงศ์แห่งชัยชนะ มามาเป็นหนึ่งในนั้น เธอเป็นกุมารีและยังมีชายชราผู้นี้ด้วย มามานั้นเยาว์วัย เธอศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและรับสิทธิ์ในสถานภาพ ผู้นี้ก็ยังศึกษาเล่าเรียนในวัยชราด้วยแล้วก็สอบผ่าน นี่เป็นเรื่องราวของการทำความเพียรพยายามเพื่อรับสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ พระเจ้ากำลังสอนลูกๆ เป็นเรื่องของโชคที่ยิ่งใหญ่ที่ลูกมาเป็นของพระเจ้าแล้วไม่วางเว้นอยู่กับงานรับใช้ของท่าน ทุกคนมาที่ซินด์แต่หลายคนก็จากบาบาไป ผู้ที่ทรงพลังนั้นก็ยังเป็นผู้ที่มหัสจรรย์อีกด้วย พวกเขาทำให้อื่นจำนวนมากมาติดเทียมกับตนเอง ดังนั้นต้องขอบคุณพวกเขา จากบัดนี้มี 300 คนปรากฏขึ้นมาต่างลำดับกันไป เวลานี้มีจำนวนเป็นพันๆ คน ศูนย์ใหม่ถูกเปิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ผู้คนจำนวนมากมาและทำให้ชีวิตของตนเองกลายเป็นเช่นเพชร ลูกควรจะกลายเป็นเช่นนั้นแล้วทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ลูกต้องทำให้ผู้ที่เหี่ยวเฉากลับมามีชีวิตชีวา ลูกต้องจับแต่ละคนไว้ให้แน่นด้วยความรักมากมาย เพื่อที่ว่าเท้าของผู้ที่นำสงสารจะไม่ลื่นไถลไปสู่ที่ไหน มีศูนย์จำนวนมากเพียงไร ผู้ที่จะมาและรับทานชีวิต แล้วทำให้ชีวิตของตนเองกลายเป็นเช่นเพชรที่บริสุทธิ์ก็จะมีจำนวนมากตามนั้น เวลานี้พวกเขาเป็นเหมือนเปลือกหอยที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นพอจึงพูดว่า จงทำความเพียรพยายามแล้วมาเป็นส่วนหนึ่งของสूरียวงศ์ จงจดจำพ่อ ท่านไม่ได้พูดว่า จงจดจำบราห์มา วิษณุและชางก้า หลายคนถามว่า บทบาทของชางก้าคืออะไร เขาตั้งใจให้เกิดการทำลายล้างอย่างไร จงบอกพวกเขาว่า สิ่งนี้ได้รับการจดจำและยังมีภาพลักษณ์ของสิ่งนี้ด้วย สิ่งนี้ลูกอธิบายให้แก่ลูก แต่จริงๆ แล้ว ลูกไม่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านั้น ก่อนอื่น จงเข้าใจว่า ลูกต้องรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ จงเป็นผู้ที่ “มานมานะบาฟ”! มีความจำเป็นอะไรสำหรับลูกที่จะคิดว่าชางก้าทำอะไรหรือคนอื่นทำอะไร ขอแค่ยึดอยู่กับเพียงไม่กี่คำ คือ จงจดจำพ่อและมรดก แล้วลูกจะได้รับอาณาจักร อย่างไรก็ตาม ลูกไม่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ว่า เหตุใดชางก้าจึงมีงูพันรอบคอหรือทำไมเขาจึงนั่งโยคะแบบนั้น สิ่งหลัก คือ การจดจำพ่อ ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็มีคำถามมากมายเช่นนั้น แล้วลูกได้ประโยชน์อะไรจากสิ่งนั้นเล่า ลูกก็จะลืมทุกสิ่ง พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อ แล้วบาปของลูกจะถูกปลดปล่อย เรากำลังให้สาสน์ของพ่อแก่คุณ หากคุณไม่จดจำพ่อ คุณก็จะไม่ได้เป็นผู้ชนะการกระทำที่เป็นบาป ในกรณีเช่นนั้น คุณจะซึมซับความรู้ได้อย่างไร หากบางคนตั้งคำถามที่ผิดๆ จงบอกพวกเขาว่า ก่อนอื่น จงเข้าใจความรู้ จงพิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อและสิ่งอื่นๆ ทั้งหลาย เมื่อคุณก้าวหน้าต่อไปก็จะเข้าใจอยู่เรื่อยๆ จงแสดงความกล้าหาญที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของคุณ เรากำลังให้สาสน์ของพ่อแก่คุณ จากนั้นก็ขึ้นอยู่กับคุณว่าจะทำสิ่งนั้นหรือไม่ หากคุณกลับมาบริสุทธิ์ผ่านพ่อแล้ว ท่านจะทำให้คุณได้รับสถานภาพที่สูงในโลกลใหม่ที่บริสุทธิ์ จงคงงจกรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง และจดจำวงจร 84 ชาติเกิด เท่านั้น

เอง! ลูกจดจำพอมากเพียงไร ลูกจะถูกร้อยเข้าไปในสร้อยประจำแห่งชัยชนะมากตามนั้น ไม่มีความจำเป็นต้องพราวดหรือทำปาเซียนั้น ฯลฯ ลูกได้รับการปลดปล่อยออกจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดแล้ว ลูกรับสิทธิ์ในมรดกที่มีชีวิตจำกัดเรื่อยมาตั้งแต่ยุคทองแดง เวลานี้จึงรับสิทธิ์ในมรดกที่ไร้ชีวิตจำกัดของลูกจากพ่อที่ไร้ชีวิตจำกัด มรดกใดก็ตามที่ลูกรับสิทธิ์ในเวลานี้จะไม่เคยสูญสลายไปถึง 21 ชาตเกิด ที่นั่นลูกจะไม่รู้ว่า ลูกได้รับสิทธิ์ในมรดกนั้นอย่างไรหรือไม่รู้ว่านั้นคือมรดกที่ไม่สูญสลาย เวลานี้ที่ลูกได้รู้ว่า ลูกจะมีโชคแห่งอาณาจักรถึง 21 ชาตเกิด ที่นั่นลูกมีความรื่นรมย์แห่งความสุข ผู้คนคิดว่า ทุกคนต้องรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อของเขา อย่างไรก็ตาม ที่นั่นลูกได้รับรางวัลจากความเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ และสิ่งนี้ดำเนินไปถึง 21 ชาตเกิด ไม่ใช่ว่าใครๆก็ต้องแสดงการกระทำที่ดีในเวลานั้น ที่นั่นลูกเรียนรู้เรื่องการกระทำที่ดีเช่นนั้นแล้วลูกก็จะไปสู่อาณาจักรชาติแล้วชาติเล่า พ่อส่งลูกๆว่า ก่อนอื่น จงกลับมาบริสุทธิ์และจดจำพ่อด้วยอย่างไรก็ตาม มายาทำให้ลูกลืมหืม ด้วยการจดจำว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร เราจะกลายเป็นราชาและราชินีของโลก สิ่งนี้แสนง่ายดาย! สำหรับกุมารแล้วสิ่งนี้ง่ายดายที่สุด ผู้ที่เป็นครั้งกุมารต้องทำความเพียรพยายามที่จะไต่บันไดนั้นลงมาทุกหนแห่งกุมารกำลังปรากฏตัวขึ้นมาจำนวนมากขึ้น การแต่งงานในเวลานี้คือ การทำลายตัวเองอย่างสิ้นเชิง ด้วยการแต่งงานกับข้าผู้เป็นเจ้าปาวในเวลานี้ ลูกจะกลายเป็นผู้ที่เจริญรุ่งเรืองมากในสรวงสวรรค์ เวลานี้ลูกอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ แล้วลูกจะได้รับการตอบแทนอะไรในเรื่องนี้ ลูกจะกลายเป็นนายของโลก นี่คือการได้ที่แท้จริง ลูกๆบรรพบุรุษจะไปด้วยมือที่เต็มไปด้วยน้ำมนต์ นี่คือการได้ที่แท้จริงของลูก อย่างไรก็ตาม สิ่งอื่นๆทั้งหลายนั้นเป็นรายได้ที่จอมปลอม ดังนั้นพวกเขาจะไปมือเปล่า อัจชะ

ถึง ลูกๆที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง ดูความหมายของ “จากหายไปนานและเวลานี้พบพานอีกครั้ง” นั้นดีเพียงไร ไม่มีใครอีกแล้วจะพูดเช่นนั้นได้ ลูกได้พบพ่อหลังจากความปรารถนาที่จะได้พบกันอันยาวนาน ดวงวิญญาณอยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน ลูกมาที่นี่และพบกับพ่ออีกครั้งหลังจาก 5,000 ปี นี่คือการที่ลูกเรียกว่า ลูกๆที่ไร้ชีวิตจำกัดที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง จริงๆแล้ว ลูกได้มาและพบกับพ่อในการบรรจบกันของวงจร จากนั้นลูกจะพบกันในเรื่องและรูปแบบที่แตกต่างกันไป บาบาสอนผู้ที่ศึกษาสิ่งนี้ในวงจรที่แล้ว และพวกเขาจะศึกษาในทุกวงจรอย่างต่อเนื่อง อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ผู้ที่เป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงทำให้ผู้ที่เหี่ยวเฉากลับมามีชีวิตชีวา จงดูแลแต่ละคนด้วยความรัก จงใจใส่ที่จะไม่ให้เท้าของใครลื่นไถลไม่ว่าด้วยเหตุผลใดๆ
2. เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในโลกที่บริสุทธิ์ จงวางทุกคำถามและจดจำพ่อและมรดก จงดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง จงรับใช้ด้วยการให้ทานชีวิตแก่ผู้อื่นจำนวนมาก

พร: พร: ขอให้ลูกล่วงรู้ความสำคัญของจุดหยุดและใส่จุดหยุดต่อดีและกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย
เครื่องหมายที่ง่ายดายที่สุดคือจุดหยุดและบัพดาตาเพียงให้คำอธิบายของจุดหยุดแก่ลูก ลูกเองเป็นจุด
จดจำจุดนั้นและโดยการรู้ว่าทุกฉากอยู่ในละคร ลูกสามารถใส่จุดๆได้ รู้ความสำคัญของจุดหยุดและใส่จุดๆ
ต่อดีดี กลายเป็นจุดและแล้วลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย ในกรณีนั้นเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นจุดและ
กลับบ้าน ในบ้านลูกทั้งหมดอยู่อย่างเป็นจุดที่ที่ความคิด การกระทำและสัมผัสกลมรวมเข้าด้วยกัน
ทั้งหมด

คติพจน์: การเป็นคาร์มา โยคี และอยู่เหนือทุกสิ่งขณะมีการกระทำหมายถึงการเป็นนกที่โบยบิน

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สร้างวิธีการที่จะให้คำแนะนำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดอย่างถูกต้องแม่นยำ ให้คำแนะนำอัลฟาด้วยคำพูดที่ถูกต้องเพื่อที่ความคิดเห็นของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันจะได้จบสิ้น
- คำถาม:** อะไรคือหน้าที่ของลูกๆ ผู้ที่เก็บเกี่ยวเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย?
- คำตอบ:** การไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับทุกสิ่งอย่างดีมากและให้คำแนะนำที่แท้จริงของพ่อแก่ทุกคน ให้ความเข้าใจแก่พวกเขาว่าใครทำให้พวกเขาเป็นดวงวิญญาณบาป พร้อมกันกับความเข้าใจว่าใครทำให้พวกเขากลายเป็นดวงวิญญาณบุญ เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะปกป้องทุกคนจากการเก็บผลไม้เล็กๆ (berries) ของราวันและทำให้พวกเขาสามารถที่จะเก็บเพชรพลอยแห่งความรู้ สร้างวิธีการที่แตกต่างกันเพื่อมารับใช้ ด้วยการอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ ลูกจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด
- เพลง:** เพลง: ได้โปรดมาและพบปะกับฉันเกิด โอ ผู้เป็นที่รัก

โอมซานติ พ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดนั้น เรียกได้ว่าเป็นผู้สร้างเสมอ ผู้คนพูดว่าท่านสร้างสิ่งสร้างที่เป็นสัตว์และนกทั้งหมด แต่ลูกควรจะอธิบายให้พวกเขาเข้าใจก่อนเกี่ยวกับมนุษย์ พ่อสูงสุด ผู้สร้าง สร้างโลกมนุษย์อย่างไร? เป็นมนุษย์ที่เรียกหาท่านในฐานะพ่อ เพราะพวกเขาไม่มีความสุข ทุกคนจดจำผู้สร้างผู้เดียวนั้น ดังนั้น ก่อนอื่นใด อธิบายว่าใครเป็นผู้สร้างโลกมนุษย์ ผู้สร้างนั้นคือพ่อของทั้งหมด ก่อนอื่นใด ให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา ดวงวิญญาณไม่ได้รับคำแนะนำของตนเองและของพ่อ หากพวกเขาได้รับคำแนะนำของตนเอง ดวงวิญญาณ พวกเขาก็ควรจะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพวกเขาเป็นลูกๆ ของใคร เราเป็นลูกๆ ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อเป็นผู้สร้าง ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ท่านจะสร้างโลกมนุษย์ก่อน นั่นก็จะเป็นโลกใหม่ สวรรค์ พ่อจะสร้างสวรรค์อย่างแน่นอน เป็นไปไม่ได้ที่พ่อจะสร้างสิ่งสร้างของความทุกข์ ในเมื่อเราเป็นลูกๆ ของพ่อผู้สร้างสวรรค์ เราควรจะอยู่ที่นั่นหรือในอาณาเขตสูงสุด อย่างไรก็ตาม เราต้องมาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของเรา เหล่านี้คือวิธีการที่จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่ว่าเวลาใดก็ตามที่ลูกมี ไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ไม่มีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำของพ่อ อย่างแน่นอนที่ผู้สร้างจะสร้างสวรรค์ และแล้วดวงวิญญาณทั้งหมดก็ควรจะอยู่ในดินแดนนิพพาน ดินแดนนิพพานนั้นที่ซึ่งพ่ออาศัยอยู่เป็นบ้านของเราดวงวิญญาณทั้งหมดด้วยเช่นกัน ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามเพื่อเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นเพราะไม่มีโยคะ มนุษย์จึงได้ทำบาปและพวกเขาจึงไม่สามารถเข้าถึงสิ่งใดได้ พวกเขาไม่ได้จดจำพ่อ พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ท่านเป็นผู้สร้างสวรรค์ ผู้ที่เป็นที่รักที่สุด มีความสุขมากมายที่นั่น ที่นี้ผู้คนจดจำพระเจ้าเพราะมีความสุข พ่อให้กำเนิดแก่ลูกๆ ของเขา เพื่อที่จะให้มีความสุขแก่พวกเขา ยุคทองและยุคเงินนั้นเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข เวลานั้นคือยุคเหล็ก หลังจากนั้นยุคทองต้องมา ดังนั้น พ่อเองก็ต้องมาอย่างแน่นอน ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในวิธีนี้และอธิบายแก่ผู้อื่น ที่นี้ ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อโดยพ่อ ผู้คนไม่รู้จักพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดนั้น พวกเขาไม่รู้จักพ่อและดังนั้นพวกเขาไม่แม้กระทั่งคิดว่าตนเองเป็นลูกๆของท่าน เวลานั้น เรารู้จักพ่อ และดังนั้นเราจดจำท่าน ท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณทั้งหมด ผู้ที่ไม่มีตัวตนสร้างสิ่งสร้างด้วยพระบาปิตาที่มีตัวตนนี้ มีพระบาปิตาบรรพมาและบรรพมาอย่างแน่นอนที่พ่อของพระบาปิตาบรรพมาจะเป็นพ่อสูงสุดผู้ที่เรียกว่าผู้สร้าง เมื่อใครก็ตามมา ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำพ่อแก่พวกเขา มีเพียงเมื่อพวกเขาจดจำอัลฟาเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจสิ่งอื่นๆ ต่อไปได้ จะไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งอื่นใดโดยที่ไม่เข้าใจอัลฟา ก่อนต้องมีการอธิบายในวิธีการเช่นนั้นที่ผู้คนจะสามารถตระหนักรู้ว่าคำอธิบายที่ลูกให้ดูราวกับว่าจะถูกต้องแม่นยำอย่างมาก ไม่มีใครอื่นจะอธิบายว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นคือผู้สร้างสวรรค์ อย่างแน่นอนต้องเป็นใครบางคนซึ่งเป็นผู้สร้างนรก ในเมื่อพ่อผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ก็จะต้องมีใครบางคนที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ต้องมีการอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก ใครเป็นพ่อที่เราจดจำ? ลูกจะไม่จดจำราวัน ผู้คนนั้นไม่รู้อย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่รู้จักราม ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ และไม่รู้จักราวันผู้ที่ทำให้ทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์ ก่อนที่ลูกจะขอให้ผู้คนกรอกแบบฟอร์ม ลูกต้องให้คำแนะนำพ่อแก่พวกเขา ไม่สามารถมีใครอื่นสามารถถามคำถามว่า: ใครเป็นพ่อของท่าน ดวงวิญญาณ? ดวงวิญญาณคงอยู่ในมนุษย์ทุกคน มีคำกล่าววว่า: ดวงวิญญาณมนุษย์ที่มีชีวิต ดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณบุญ เพียงพ่อเท่านั้นทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญ ดังนั้น ใครทำให้พวกเขากลายเป็นดวงวิญญาณบาป? อย่างแน่นอนที่ ต้องมีการอธิบายสิ่งนี้ ลูกรู้จักพ่อ ผู้สร้างสวรรค์ ผู้ที่เราทั้งหมดเป็นลูกๆ ของท่านไหม? อย่างแน่นอน ที่ท่านจะสร้างโลกที่บริสุทธิ์เท่านั้น เวลานั้นโลกไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเพลง โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ใครจะชำระมนุษย์ที่ไม่

บริสุทธิ์ทั้งหมดเหล่านี้? หากท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และแล้วก็เป็นการไม่ถูกต้องที่จะพูดว่า: พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้โปรดมา! หากท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ก็ไม่มีความจำเป็นใดเลยที่จะจดจำท่าน เวลาที่เรากำลังให้คำแนะนำที่ดียิ่งแก่พวกท่าน คำแนะนำของบราห์มานั้นโด่งดังอย่างมาก เราบราห์มินคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ผู้ที่ให้คำแนะนำแก่บราห์มาต้องเป็นใครบางคนที่สูงกว่าอย่างแน่นอน บราห์มาเป็นบุตรของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ผู้ที่เป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ผู้นี้คือประชาบิดา พ่อของปวงประชา หากลูกๆ ไตร่ตรอง มหาสมุทรแห่งความรู้ในวิธีนี้เพื่อจะทำงานรับใช้ลูกจะมีความสุขมากมาย เมื่อใครบางคนมาหาลูก จงให้เพชรพลอยของความรู้แก่เขา พ่อมาและทำให้ลูกสามารถเก็บเกี่ยวเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก และแล้วรวันก็มาและทำให้ลูกเก็บลูกเบอร์ผลไม้เล็กๆ(ไม่มีค่าใดเลย) สัญลักษณ์ของชีวาและสัญลักษณ์ของเหล่าเทพทั้งหมดทำขึ้นมาจากหิน ด้วยการกราบไหว้บูชาก้อนหิน สติปัญญาของผู้คนกลายเป็นหิน สัญลักษณ์ของชีวาก็ได้ทำขึ้นมาจากหินด้วย อย่างแน่นอน ที่ซึ่งบาบาต้องมาในบางเวลาและสอนเราในรูปที่มีชีวิต ต้องได้เคยมีประชาบิดาบราห์มาด้วยเช่นกัน ต้องได้เคยมีบราห์มาภุมาริ สรัสวดีด้วย พวกเขามีชีวิตอยู่ในเวลานี้ในรูปในทางปฏิบัติ ค่ายก้องของเธอก็คือเธอคือผู้ที่ทำให้ความปรารถนาของทุกคนสมหวัง เธอคือเทวีแห่งความรู้ ผู้ที่ให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ทุกคน และแล้วพวกเขาก็ได้แสดงสรัสวดีพร้อมกับสัตะ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดควรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก หากลูกต้องให้คำบรรยายในที่ไหน ลูกควรจะต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ก่อนอื่นใด เขียนคำบรรยายและแล้วทำให้สิ่งนั้นสละสลวย นักพูดที่ดีที่ยิ่งใหญ่ก็จะพูดด้วยความระมัดระวังอย่างมาก พวกเขาพูดทุกสิ่งอย่างถูกต้องแม่นยำอย่างที่สุด หากพวกเขาลังเลแม้กระทั่งน้อยนิด พวกเขาก็สูญเสียเกียรติของพวกเขา เหตุนี้เอง พวกเขาจึงฝึกฝนล่วงหน้า ที่นี้ด้วย อย่างน้อยที่สุด ลูกควรจะมีความรู้เพียงพอที่จะสามารถให้คำแนะนำพ่อแก่ใครบางคน ลูกต้องทำงานรับใช้ หลายคนก็ติดกับในโซ่ตรวนของกูรูที่มีกิเลส พวกเขาไม่สามารถประทานครุฑพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ใครได้ เพียงพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ผ่านความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านเรียกว่ารูตราด้วยเช่นกัน ไฟบุชาญูของรูตรานั้นก็โด่งดัง ไม่สามารถมีใครอื่นสร้างไฟบุชาญูที่ใหญ่โตเช่นนั้น ไฟบุชาญูของความรู้ของรูตราดำเนินไปเป็นเวลากี่ปี? ท่านเฝ้าแต่พูดความรู้ เมื่อผู้คนสร้างไฟบุชาญู พวกเขาก็มีคัมภีร์ที่นั่นด้วย พวกเขาถ่ายทอดเรื่องราวจากรามายณะ ภควัด ฯลฯ พวกเขาเรียกเหล่านั้นว่าไฟบุชาญูของรูตรา ในความเป็นจริง นี่คือนไฟบุชาญูของรูตรา ไฟบุชาญูนี้ดำเนินมาเป็นเวลายาวนาน ไฟบุชาญูของพวกเขาในบางครั้งอาจจะดำเนินไปเป็นเวลา 1 เดือน มองดูว่าไฟบุชาญูนี้ได้ดำเนินมาเป็นเวลานานเพียงไร! สิ่งนี้สิ่งเก่าๆ ทั้งหมดกำลังจะถูกทำลายในสิ่งนี้ ทั้งโลกเก่านี้ต้องถูกเผาไปในไฟบุชาญูที่นี้ เพียงแต่จินตนาการว่าไฟบุชาญูนี้ใหญ่โตเพียงไร! คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้! เมื่อร่างกายของใครบางคนถูกส่งเวลงไปไปในไฟนั้น ดวงวิญญาณทั้งหมดก็สามารถกลับไปสู่อาณาเขตสูงสุด ลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไรจนกว่าพ่อจะมา? ใครสามารถปลดปล่อยลูกจากโซ่ตรวนของมายา? ต้องเป็นใครบางคน เหตุนี้เอง ผู้เป็นนายตัวท่านเองจึงมา ไม่ใช่ว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและให้ความรู้ ท่านเองนั้นมา เราเป็นลูกๆ และหลานๆ ของท่าน ในความเป็นจริง ลูกเป็นเช่นนั้นด้วย เวลานี้พ่อนั้นได้มาแล้วและกำลังให้คำแนะนำของท่านแก่เรา สวรรค์กำลังมีการก่อตั้งขึ้น เราคือราชาโยคะฤๅษี ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นเป็นหฐโยคะฤๅษี พวกเขาบอกเรื่องราวของสิ่งนี้เกี่ยวกับว่ากูรูนั้นนี้มีน้ำหนักมากกว่าราชาฤๅษี พวกเขาทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แต่ลูกเป็นของหนทางของความรู้ มีเรื่องราวเกี่ยวกับตาชั่งของความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ ในด้านหนึ่งก็เป็นคัมภีร์ทั้งหมดของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและอีกด้านหนึ่งเป็นความรู้ของกิตะเดียว อย่างไรก็ตาม กิตะเดียวนั้นก็หนักกว่า กิตะเดียวนั้นเป็นของราชาฤๅษี ในขณะที่หฐโยคีมีคัมภีร์มากมาย วางคัมภีร์ทั้งหมดเหล่านี้ไว้ด้านหนึ่งและกิตะเดียวไว้อีกด้านหนึ่ง ในความเป็นจริง กิตะนั้นไม่ใช่ของเราเช่นกัน ของเรานั้นเป็นความรู้ พระเจ้าแห่งกิตะมาเพื่อประทานครุฑพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น ทั้งหมดนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ และแล้ว ไม่ว่าใครบางคนเข้าใจหรือไม่ก็ตาม เป็นหน้าที่ของเราที่จะอธิบายแก่ทุกคน ดวงตาของทุกคนจะเปิดขึ้นในเวลาของความตาย เปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏขึ้นมาจากไฟบุชาญูของความรู้นี้ พระผู้เป็นเจ้าของลูกๆ พันดาฟคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เป็นพ่อสูงสุดเท่านั้น ไม่ใช่กฤษณะผู้ชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ กฤษณะคือเจ้าชาย จะไม่มีใครเรียกเขาว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ เขาจะเรียกได้ว่าเป็นพ่อเมื่อเขามีลูก กฤษณะเองนั้นเป็นเด็ก เขาจะเรียกได้ว่าเป็นพ่อได้อย่างไร? กฎไม่ได้ยินยอมในสิ่งนี้ กฤษณะต้องมีคู่ครองอยู่กับเขา เขาจะต้องมีลูกๆ เพื่อที่เขาจะเรียกได้ว่าเป็นพ่อ และแล้วนั้นก็ทำให้เขาเป็นผู้ครองเรือน เป็นพ่อผู้ที่ไม่มีความกังวลที่หนึ่งทีนี้ และให้ความรู้ ท่านไม่มีวันกลายเป็นส่วนหนึ่งของการครองเรือน ท่านบริสุทธิ์เสมอ กฤษณะถือกำเนิดจากครรภ์ของแม่ของเขา ดังนั้นเขาจะเรียกได้ว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดต้องเข้ามาในร่างของประชาบิดาบราห์มา อย่างแน่นอนที่ประชาบิดาต้องมีชีวิตอยู่ที่นี้ ดังนั้น ท่านจึงให้ชื่อเขาว่าบราห์มาและพูด

ว่า: พ่อเข้ามาในร่างธรรมดานี้ ผู้นี้ได้ใช้ 84 ชาติเกิดแล้วและเวลานี้อยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของเขา เขาอยู่ในสภาพการปลดเกษียณของเขาและเป็นพาหนะที่มีประสบการณ์อย่างมาก มีคำกล่าวถึงอรชุนด้วยเช่นกันว่าเขามีครูมากมาย เขาศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ มากมายด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกต้องอธิบายในวิธีนี้ ท่านเคยได้ยินชื่อประชาธิปไตยหรือไม่? เมื่อประชาธิปไตยมีชีวิตอยู่ อย่างแน่นอนที่ต้องมีประชาธิปไตย มีสกุลหลักมากมาย พวกเขาแสดงวงศ์สกุลมากมายในวงจร สกุลบราห์มินั้นเล็กที่สุด พวกเขามีเวลาสั้นๆ ที่จะรับความรู้ มีบราห์มินน้อยนิดอย่างมาก และแล้ว มีเหล่าเทพมากกว่าพวกเขา และแล้ว มีนักรบมากกว่าพวกเขา และแล้ว มีพ่อค้าและศูทรมากกว่าพวกเขา มีลูกๆ บราห์มินน้อยนิดอย่างมาก ในบรรดาน้อยนิด ของลูกก็มีน้อยนิดยิ่งกว่าที่ปรารถนาของความสุขของพวกเขาสูงอยู่เสมอ พ่ออธิบายแล้วว่าปรารถนาของความสุขจะสูงขึ้นในเวลาอมฤต ในระหว่างวันและเวลากลางคืนบรรยากาศนั้นเลวร้ายอย่างมาก ในเวลานั้น เป็นเรื่องยากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ช่วงเวลาเช้าตรู่ของน้ำทิพย์เป็นที่จดจำ ในเวลานั้น ดวงวิญญาณทั้งหมดเห็นดีเห็นงามและดังนั้นพวกเขาจึงอยู่อย่างละวางจากร่างกายของพวกเขาและเข้านอน นั่นเป็นช่วงเวลาที่เป็นสิริมงคล ในความเป็นจริง ลูกควรมีการจดจำระลึกถึงพ่อในหัวใจของลูกขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา หากลูกบีบบังคับตนเองให้นั่งในสถานที่เดียวเพื่อจดจำท่าน การจดจำระลึกถึงนั้นจะไม่คงอยู่ตลอดเวลา ฤๅษี มุนี และผู้เลื่อมใสศรัทธาเองก็ตื่นแต่เช้าตรู่และร้องเพลงแสดงความเลื่อมใสศรัทธา เพราะบรรยากาศในเวลานั้นบริสุทธิ์อย่างมาก ดังนั้น อธิบายแก่ใครก็ตามที่มาว่า เวลานั้นลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มุ่งมายในสิ่งนี้ พ่อที่ไม่มีตัวตนในรูปของครู กำลังสอนราชาโยคะที่ง่ายตายแก่เรา ดังนั้นผู้คนจะประหลาดใจและอัศจรรย์ใจว่าครูผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนสอนเราอย่างไร มีคำพูดของพระเจ้าอย่างแท้จริง และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องได้เข้ามาในร่างกายและสอนราชาโยคะ ท่านต้องยืมร่างกายมาใช้ ดังนั้น ก่อนอื่นใด ต้องให้คำแนะนำของพ่อในวิธีการที่ชาญฉลาด ลูกจะได้รับมรดกอะไรด้วยการพูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? จนกว่าคำพูดของพระเจ้าจะไปถึงหูของผู้คน ไม่เช่นนั้น พวกเขาก็จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ พระเจ้านั้นไม่มีตัวตน บราห์มาเป็นพ่อที่มีตัวตนของปวงประชา และลูกคือบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนกำลังสอนผ่านร่างบราห์มา เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเราคือการเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ หากลูกให้คำแนะนำของพ่อ ลูกจะสามารถจดจำพ่อได้ บ้างก็เขียนว่าพระเจ้านั้นไม่มีตัวตนและดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่พวกเขา บ้างก็เขียนว่าพวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย! โอ! ท่านไม่รู้จักพ่อของท่านหรือ? ในเมื่อมีการกล่าวว่า “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด” อย่างแน่นอนที่ต้องเป็นใครบางคน ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังหารายได้ในอนาคตของลูกเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่สร้างอุปสรรคในสิ่งนี้ต้องสะสมบาปมากมาย พวกเขาสร้างอุปสรรคโดยเจตนา ผู้ที่ทำโดยไม่รู้จะไม่ลูกตำหนิ ในความเป็นจริง ทั้งโลกนั้นปราศจากความเข้าใจ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง รักและระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา ลูกๆ เข้าใจ ความหมายของแต่ละคำ ก่อนอื่นใด มีแม่และพ่อ และแล้วก็บัณฑิตา แม่และพ่อคือผู้เดียวที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ และแล้วทั้งสองนี้คือบัปและดาดา และแล้วก็มีการกล่าวถึง “จกัต์อัมบา” ประเด็นเหล่านี้ลึกซึ้งอย่างมาก นี่คือปริศนาที่ลึกซึ้งที่สุดและด้วยการเข้าใจสิ่งนั้นผู้คนสามารถได้ประโยชน์อย่างมาก และแล้ว ท่านก็เรียกลูกว่าได้จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง นี่ก็เป็นอีกปริศนาหนึ่ง และแล้ว พ่อพูดว่า: ลูกๆ ผู้เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน ผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง นี่ก็เป็นปริศนาใหม่ด้วย ทุกสิ่งมีปริศนาอยู่ภายในนั้น อัจชะ

ถึงผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง ผู้เป็นแสงแห่งดวงตา รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า พ่อทางจิตพูดนมัสตักกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมากในเวลาที่เป็นสิริมงคลของเวลาเช้าตรู่ของน้ำทิพย์ และทำให้ปรารถนาของความสุขของลูกขึ้นสูง เฝ้าแต่ฝึกฝนที่จะมีการจดจำระลึกถึงขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา

2. ในการที่จะได้รับการปกป้องจากการทำกรรมที่เป็นบาปและซึมซับความรู้อย่างดีมาก ทำความเพียรพยายามที่จะเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกมีพลังอย่างสม่ำเสมอและมีประสบการณ์ของรูปที่เต็มไปด้วยสาระ โยคยูกต์ และ ยุคตียูกต์ โดยการทำให้ตนเองมั่นคงในรูปจุด
แทนการไปในหนทางคงอของเครื่องหมายคำถาม ใส่จุดหยุดต่อทุกสถานการณ์ ทำให้ตนเองมั่นคงในรูป

จุดและลูกจะมีประสบการณ์ของรูปที่เต็มไปด้วยสาระ โยคยุกต์ และยุกตียุกต์ การตระหนักรู้ คำพูด และการกระทำของลูกทั้งหมดจะกลับมามีพลัง ถ้าลูกเข้าไปสู่การขยายตัว โดยปราศจากการเป็นจุด ลูกจะสูญเสียเวลาและพลังงานของลูกในคำพูดและการกระทำที่ไร้สาระ และคำว่า 'ทำไม' และ'อะไร' เพราะลูกจะต้องออกมาจากป่านั้น ดังนั้นทำให้ตนเองมั่นคงในรูปจุดของลูก และทำให้อวัยวะทางร่างกายของลูกทำงานภายใต้คำสั่งของลูก

คติพจน์:

รักษา "กุญแจเพชร" ของคำว่า "บาบา" อยู่กับลูกเสมอและลูกจะเฝ้าแต่มีประสบการณ์ทรัพย์สินที่มีค่าทั้งหมด

***** โอม ชานติ *****

ธรรมชาติของบราห์มามีธรรมชาติของคุณสมบัติพิเศษ

ทำให้สำนึกขึ้นเป็นรูปที่ธรรมชาติของคุณ

วันนี้ บัฟดาตามองเห็นดวงวิญญาณพิเศษทั้งหมดของท่านในทั่วทั้งโลก ตามละคร ลูกทุกคนมีบทบาทพิเศษที่ถูกำหนดไว้แล้วในตัวลูก วันนี้บัฟดาตามีความสุขที่ได้เห็นคุณสมบัติพิเศษของคุณแต่ละคน เมื่อเห็นลูกแต่ละคน เพลง“ว่าลูก!”ก็เล่นอยู่ในหัวใจของท่าน พร้อมกันนี้บาบาได้เห็นว่าคุณ ว่า! ว่า! นี่ก็ปรากฏขึ้นในหัวใจลูกอยู่เสมอเช่นกัน ลูกมีประสบการณ์ที่สูงส่งในทุกการกระทำ ทุกความคิด และทุกอย่างก้าวหรือไม่? หรือลูกมีเป็นบางครั้งเท่านั้น? จากที่เคยมีชีวิตธรรมดาเวลานี้ลูกมีชีวิตที่พิเศษและเป็นธรรมชาติอยู่เสมอหรือไม่? หรือลูกรู้สึกว่ามันเป็นเช่นนี้เมื่อลูกจำได้อย่างแท้จริงเท่านั้น? เนื่องจากเป็นชีวิต ชีวิตจึงคงอยู่อย่างสม่ำเสมอและเป็นธรรมชาติ เมื่อลูกจดจำได้ ลูกก็จะมีประสบการณ์นี้ แต่เมื่อลูกไม่จดจำ ลูกจะพบว่ามันเป็นเรื่องธรรมดาแทนที่จะพิเศษ นี่ไม่ใช่คุณสมบัติพิเศษของคุณดวงวิญญาณพิเศษ ชาติเกิดบราห์มามีเป็นชาติเกิดพิเศษ ดังนั้นชีวิตของคนที่มีชาติเกิดพิเศษจะเป็นอย่างไร? จะพิเศษหรือธรรมดา? ชาติเกิดบราห์มามีของคุณสูงส่ง ศาสนาบราห์มามีของคุณสูงส่ง และการกระทำของบราห์มามีของคุณก็สูงส่ง เพราะผู้ประทานชาติเกิดบราห์มามีและผู้ก่อตั้งศาสนาบราห์มามีคือดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่สูงส่งที่สุดและอดิอาตมา (ดวงวิญญาณแรก) พ่อบราห์มา เช่นที่ผู้สร้างนั้นสูงส่งที่สุด ดังนั้นสิ่งสร้างก็สูงส่งที่สุดเช่นกัน นั่นคือพิเศษที่สุด เพราะเหตุใดการกระทำของบราห์มามีจึงพิเศษ? เพราะเมื่อถึงคราวต้องทำตามการกระทำแล้ว ลูกทุกคนมีตัวอย่างของอดิอาตมาพ่อบราห์มาอยู่เบื้องหน้าลูก ในการกระทำ, ลูกทำตามสคริปต์พ่อบราห์มา เหตุนี้เองบราห์มาจึงได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ประทานโชค นั่นคือผู้ที่ทำให้เส้นโชคของลูกสูงส่งด้วยการกระทำของลูก ปากกาสำหรับเส้นโชคคือการกระทำ ดังนั้นพ่อบราห์มาจึงเป็นสัญลักษณ์แห่งการกระทำที่สูงส่ง ด้วยเหตุนี้วิธีที่ลูกพูดถึงความพยายามคือลูกต้องกลายเป็นเช่นเดียวกับพ่อ

เป้าหมายของทุกคนในป๊อแวนนี่คืออะไร? ในสภาพที่ไม่มีตัวตนลูกเคยมีประสบการณ์กับสภาพที่ปราศจากร่างเหมือนกับสภาพของพ่อที่ไม่มีตัวตนหรือไม่? ลูกมีประสบการณ์ที่จะกลายเป็นเหมือนพ่อบราห์มาในทางปฏิบัติตามลำดับกันไปหรือไม่? ดังนั้นพื้นฐานของชีวิตพิเศษคือชาติเกิดพิเศษ ศาสนา และการกระทำที่สูงส่ง ในชีวิตทางโลกถ้าดวงวิญญาณถือกำเนิดในราชวงศ์พิเศษในฐานะเจ้าชายหรือเจ้าหญิงแล้ว เพราะนั่นคือคุณสมบัติพิเศษตั้งแต่แรกเกิด เธอจึงจำสิ่งนี้ได้อย่างเป็นธรรมชาติและตลอดเวลาใช่หรือไม่? หรือเธอต้องจดจำซ้ำแล้วซ้ำเล่าด้วยจิตสำนึกกว่าเธอเป็นเจ้าหญิง? เธอพยายามที่จะจำว่าเธอเป็นเจ้าหญิงหรือไม่? ไม่เลย เธอจำได้อย่างง่ายดาย การกระทำที่เธอทำอาจธรรมดาเพราะความใส่ใจของเธอเอง แต่เธอลืมความพิเศษของการเกิดของเธอหรือไม่? สิ่งนี้กลายเป็นธรรมชาติและเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของเธอ แล้วธรรมชาติของลูกดวงวิญญาณบราห์มามีเป็นเช่นไร? มันพิเศษหรือธรรมดา? แม้กระทั่งตอนนี้ เมื่อลูกบางคนทำการกระทำที่ธรรมดา พวกเขาจะพูดว่าอะไรเพื่อพิสูจน์ว่าตัวเองไม่มีที่ติเบื้องหน้าบัฟดาตา? "ฉันไม่ต้องการที่จะกระทำเช่นนั้น แต่ธรรมชาติของฉันเป็นอย่างนั้นดังนั้นมันจึงเกิดขึ้น" อันที่จริงการพูดเช่นนั้นหรือคิดเช่นนั้นลูกหรือไม่? "ฉันเป็นใคร ฉันคือผู้ที่มีชีวิตบราห์มามี" แล้วดวงวิญญาณที่มีชีวิตบราห์มามีจะคิดว่านั้นคือธรรมชาติของเขาได้หรือไม่? พูดเช่นนั้นลูกหรือไม่? ในกรณีนั้นทำไมลูกถึงพูดเช่นนั้นในตอนนั้น? เวลานั้นไม่ใช่บราห์มามีที่พูดแต่เป็นมายาที่พูด ธรรมชาติที่ธรรมดาหรือธรรมชาติของมายานี้ทำงานในลักษณะนั้นอย่างเป็นธรรมชาติและดังนั้นลูกจึงพูดว่าลูกไม่ต้องการที่จะทำสิ่งนั้นแต่มันก็ได้เกิดขึ้นแล้ว ดังนั้นธรรมชาติบราห์มามีจึงหมายถึงเป็นผู้ที่มีธรรมชาติของคุณสมบัติพิเศษโดยธรรมชาติ สิ่งใดที่เป็นธรรมชาติจะคงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นการตระหนักถึงชีวิตพิเศษควรเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของลูกหรือลูกควรจดจำมันในบางครั้งและลืมมันในเวลาอื่น? ดังนั้นจงรักษารูปแบบของสำนึกนี้ไว้อยู่เสมอ ไม่ใช่ผู้ที่ต้องใช้ความพยายามในการจดจำ แต่เป็นผู้ที่มีความตระหนักรู้ในรูปแบบนี้ ดังนั้นบัฟดาตาจึงเห็นว่าตามเวลาแล้ว แม้ว่าป๊อแวนจะสิ้นสุดลงแล้ว ไม่ว่าลูกจะทำให้ตนเองสมบูรณ์เหมือนบัฟดาตาหรือไม่ ในป๊อแวนนี้ลูกมีเป้าหมายพิเศษในการกลายเป็นอะแนคซึ่งหมายถึงการเป็นเทวดานางฟ้าและทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกัน ลูกทุกคนมีเป้าหมายนี้ใช่หรือไม่? แล้วผลลัพธ์คืออะไร? ลูกตรวจสอบตนเองหรือไม่? ลูกได้รับพร "ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้า"จากผู้ประทานพร ดังนั้นเมื่อตระหนักถึงทั้งพรและเป้าหมายแล้ว ลูกประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด? ลูกตรวจสอบตนเองอย่างละเอียดด้วยวิธีนี้หรือไม่หรือลูกคิดว่าขณะนี้ป๊อแวนได้สิ้นสุดลงแล้วและสิ่งใดก็ตามที่ลูกมีประสบการณ์ตามความสามารถของลูกนั้น

ถูกต้องตามละครหรือไม่? พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของปี การเปลี่ยนแปลงตนเองนั้นเร็วแค่ไหน? ลูกตรวจสอบตนเองด้วยวิธีนี้หรือไม่? เมื่อปีจบสิ้นลง ลูกสำเร็จตามเป้าหมายและตามคุณสมบัติของลูกแล้วหรือยัง? หรือลูกคิดว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ในระดับที่สูงขึ้นในปีนี้? ความเร็วของตนเองและเวลายังคงเท่ากันหรือไม่? ในความเป็นจริง ความเร็วของตนเองควรจะเร็วกว่าความเร็วของเวลา เพราะลูกดวงวิญญาณพิเศษคือเครื่องมือที่จะนำมาซึ่งเวลาสำหรับความสมบูรณ์ ปีจบสิ้นลงด้วยความเร็วมาก ลูกตระหนักหรือไม่ว่าปีสิ้นสุดลงอย่างไร? ดังนั้นตรวจสอบดูว่า: ความเร็วในการเปลี่ยนแปลงของ "ตัวฉัน ดวงวิญญาณพิเศษ" รวดเร็วหรือไม่? หรือบางครั้งก็เร็วและบางครั้งก็อยู่ในระดับปานกลางหรือไม่?

การเป็นเทวดานางฟ้าหมายถึงการเป็นผู้ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับชั้นสสารเก่าและโลกเก่า ดังนั้นตรวจสอบดูว่ามีแรงดึงดูดต่อสิ่งใดในโลกเก่าก็เปอร์เซ็นต์ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของความสัมพันธ์ แรงดึงดูดต่อร่างกายของลูกเอง ต่อผู้ที่มีร่างกายใดๆ หรือต่อวัตถุสิ่งของใดๆ ในทำนองเดียวกัน แรงดึงดูดที่มีต่อชั้นสสารเก่าของลูกมีกี่เปอร์เซ็นต์ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของความคิด ในรูปของทัศนคติ ในรูปของคำพูด ต่อความสัมพันธ์และสายใยของลูก นั่นคือในรูปของการกระทำ? เทวดานางฟ้าหมายถึงเป็นแสงและเบาสบาย ดังนั้นลูกตระหนักถึงรูปที่เป็นแสงดั้งเดิมของลูกมากน้อยเพียงใด? พร้อมกันนี้ ในการอยู่อย่างเบาสบาย นั่นคือมีความเบาสบาย ลูกอยู่อย่างเบาสบายมากเพียงใด นั่นคือ ลูกสัมผัสกับความเบาสบายในความพยายามของการเปลี่ยนแปลงตนเอง ของการเปลี่ยนแปลงจิตใจ นั่นคือ ในการเปลี่ยนแปลงพลังความคิดของลูก จากไร้ประโยชน์มาเป็นทรงพลัง นั่นคือลูกอยู่อย่างประสบความสำเร็จในการลดภาระของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ได้มากเพียงใด? ในทำนองเดียวกัน ลูกอยู่อย่างเบาสบายในการเปลี่ยนแปลงเวลาที่เสียไป มิตรที่ไร้สาระ และบรรยากาศที่เสียไปมากน้อยเพียงใด? ลูกอยู่อย่างเบาสบายในความสัมพันธ์ของลูกกับครอบครัวบราห์มินและในการทำงานรับใช้มากเพียงใด? สิ่งนี้เรียกว่าสภาพเทวดานางฟ้าของความเร็วที่รวดเร็ว ตรวจสอบด้วยวิธีนี้และเปลี่ยนแปลงตนเองเพื่ออนาคต ทำให้คุณสมบัติพิเศษของชาติกำเนิดบราห์มินของลูกเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของลูกอย่างเป็นธรรมชาติ: สิ่งนี้เรียกว่าการเพียรพยายามอย่างง่ายดาย เพียงแค่ทำให้ตนเองมั่นคงในสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณพิเศษ และลูกจะสัมผัสได้ว่าการเป็นเหมือนพ่อนั้นง่ายดายมาก เพราะผู้ที่เป็นตัวของการจذرจะลึกลงถึงจะกลายเป็นตัวของพลัง ขณะนี้ปีนี้ได้สิ้นสุดลงแล้ว บัณฑิตาจะเห็นผลลัพธ์ ดังนั้น ส่วนใหญ่จึงเป็นไปตามความสามารถของพวกเขาในผลลัพธ์ และภายในส่วนใหญ่ที่เป็นไปตามความสามารถของพวกเขา มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอ

ลูกเฉลิมฉลองวันแห่งความทรงจำระลึกถึงด้วยความรักมากมาย ดังนั้น เช่นที่ลูกเฉลิมฉลองด้วยความรักเป็นพิเศษ เวลาเพื่อเป็นการพิชิตความรักของลูก ลูกต้องกลายเป็นตัวของการจذرระลึกถึงเช่นเดียวกับพ่อ ลูกได้ยินผลลัพธ์หรือไม่? ตอนนี้ลูกต้องทำอะไรในอนาคต? เป็นตัวของพลังตามความสามารถของลูกหรือเป็นตลอดเวลา? เราจะมาดูกันว่าในปีนี้ ลูกส่วนใหญ่ให้ข้อพิสูจน์ของการมีพลังอย่างสม่ำเสมอมากน้อยเพียงใด? ผู้เป็นครูคิดอย่างไร? ลูกจะมาในแถวไหน? แถวของผู้มีพลังอย่างสม่ำเสมอ ภาพของทุกคนกำลังถูกถ่ายอยู่บนทีวี ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ไม่ว่าจะสถานการณ์ใดจะเกิดขึ้น ลูกต้องเข้มแข็งอยู่เสมอ ชื่อของลูกกำลังถูกจดบันทึกอยู่ใช่ไหม? ใครที่มาบ้าง? พวกเขาในกลุ่มไหน? ชื่อเหล่านั้นทั้งหมดถูกจดบันทึกไว้หรือไม่? ดังนั้นตอนนี้ลูกรู้หรือไม่ว่าจะมีการประชุมของครู? แล้วผลลัพธ์จะเป็นอย่างไรจนกว่าจะถึงเวลานั้น? ผู้ที่ต้องการทำอะไรบางอย่างได้คิดว่าพวกเขาจะทำเมื่อไหร่ ความคิดที่มุ่งมั่นหมายถึงเวลานี้ ความคิดที่ธรรมดาหมายถึง: มันจะเกิดขึ้น; มันจะเกิดขึ้นบางครั้ง แล้วลูกจะเป็นผู้ที่คิดว่า "บางครั้ง" หรือผู้ที่คิดว่า "ตอนนี้"? กองทัพซัคคีเป็นกองทัพที่ใหญ่มาก ลูกคือผู้ที่คิดว่า "บางครั้ง" หรือผู้ที่คิดว่า "ตอนนี้"? อัจชะ พันดาวาสคิดอย่างไร? ดูลิ ชื่อของลูกทุกคนกำลังถูกบันทึกไว้ ชื่อของลูกไม่ได้ถูกกล่าวถึงในตอนนั้น แต่เวลานั้นจะมาถึงเช่นกันเมื่อชื่อของลูกจะถูกกล่าวถึง ลูกเข้าใจไหม?

โชนไหนมีจำนวนมากที่สุดที่นี่? มีมากมายจากปัญญาและอินดอร์ ดังนั้นเราจะได้เห็นว่ามีผู้มาจากปัญญาและอินดอร์แสดงความมหัสจรรย์อะไร มีครูมากมายที่มาเช่นกัน มีนักเรียนมากมายและครูมากมายเช่นกัน ผู้ที่มาจากปัญญาจะประกาศสิทธิในอันดับหนึ่งหรืออันดับสอง? ผู้ที่มาจากอินดอร์จะประกาศสิทธิในอันดับหนึ่งด้วยหรือไม่? ผู้ที่มาจากกรรมาจะทำอะไร? ลูกจะแสดงละคร(นาฏกรรม)อะไร? กรรมาจะ หมายถึง ผู้แสดงละคร และดังนั้นลูกต้องแสดงละครอย่างเป็นนักแสดงเอกที่กล้าหาญ ไม่ใช่นักแสดงธรรมดา ผู้ที่มาจากมหาษฏระ: แนนอนว่าลูกจะกลับมายิ่งใหญ่ไหม? ลูกพูดอะไรเกี่ยวกับ U.P. มีแม่น้ำหลายสายใน U.P. นั่นคือแม่น้ำจาก U.P. เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกจึงเป็นอันดับหนึ่งในการกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ ผู้ที่มาจาก U.P. จะกลายเป็นอันดับหนึ่งด้วย ในเวลานี้ไม่มีลูกคนไหนที่จะพูดว่าลูกจะประกาศสิทธิในอันดับสอง ถึงอย่างไรราชสถานก็โชคดีอยู่ดี เป็นโชคดีของราชสถานที่มีดินแดนแห่งกิจกรรมที่สูงส่งอยู่ในราชสถาน สำนักงานใหญ่อยู่ในราชสถาน แล้วสำนักงานใหญ่ของลูกอยู่ที่ไหน ผู้คนจากที่

นั่นจะกลายเป็นอะไร? พวกเขาจะกลายเป็นหัวหน้าที่ใหม่? ลูกทุกคนกำลังพูดถึงอันดับหนึ่งในความสุข อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกกลับไป อย่าพูดว่า: "ฉันจะทำอะไรได้? ฉันไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้ ฉันไม่ได้ปรารถนาสิ่งนี้ แต่มันเกิดขึ้นแล้ว" อย่าได้แม้แต่จะคิดภาษาเช่นนี้ อ้อชะ ลูกดับเบิลฟอเรเนอร์กำลังแข่งขันกันเป็นอย่างดีในการทำงานรับใช้ และลูกต้องประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่งในการแข่งขัน นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกต่างชาติกลายเป็นเครื่องมือที่ดีในการให้ความกล้าหาญกับผู้ที่มาจากแผ่นดินนี้ ดังนั้น เนื่องจากการมอบความกล้าหาญนี้ให้กับพวกเขา ลูกจึงได้รับความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ลูกเข้าใจไหม? เก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนึกของลูกและก้าวไปข้างหน้าอย่างง่ายดายและทำให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้า อ้อชะ

ถึงดวงวิญญาณพิเศษทุกแห่งหน ถึงดวงวิญญาณคาร์มาโยคีที่ทำตามการกระทำที่สูงส่งของสการ์ฟอברהมาอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณจำนวนก้ามือเดียวจากหลายล้านดวงวิญญาณที่ทำให้คุณสมบัติพิเศษเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของพวกเขาอย่างเป็นธรรมชาติ ถึงดวงวิญญาณที่เป็นตัวของการตระหนักรู้ในชาติเกิดพิเศษ, ศาสนาและการกระทำของตน ด้วยความรักพร้อมกับความคิดที่มุ่งมั่น ความระลึกถึง และนมัสการที่เต็มไปด้วยความพิเศษจากบรรพดา

อะแนลบัพดาตาพบดาดีเป็นการส่วนตัว:

ยิ่งลูกบราห์มินีมีความสมบูรณ์มากเท่าไร วัตถุประสงค์ก็จะยิ่งก้าวหน้าไปในอนาคตมากเท่านั้น เพราะวัตถุประสงค์ก็ส่งสัญญาณเป็นครั้งคราวเช่นกัน ยิ่งมีความปั่นป่วนของวัตถุประสงค์มากเท่าไร สภาพที่ไม่มั่นคงของลูกก็จะยิ่งเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์มากขึ้นเท่านั้น ดวงวิญญาณมากมายสัมผัสกับคลื่นแห่งความทุกข์เป็นครั้งคราว มีเพียงลูกดวงวิญญาณและพ่อเท่านั้นที่คำนึงถึงดวงวิญญาณเหล่านั้นที่กำลังประสบกับความทุกข์ แล้วลูกรู้สึกเมตตาไหม? อะไรปรากฏขึ้นในหัวใจของลูกเมื่อลูกได้ยินข่าว? ไม่มีอะไรใหม่ เป็นการดีสำหรับสภาพที่ไม่มั่นคงของลูก แต่เมื่อดวงวิญญาณร้องให้ออกมาด้วยความทุกข์เนื่องจากความปั่นป่วนของธรรมชาติ พวกเขาร้องหาใคร? เมื่อพวกเขาร้องขอความเมตตา เสียงร้องของพวกเขาไปถึงลูกใช่ไหม? ภัยพิบัติเล็กๆน้อยๆเหล่านั้นทำให้เกิดความทุกข์มากยิ่งขึ้น เมื่อบราห์มินีกลับมาสมบูรณ์แล้ว โลกแห่งความทุกข์จะจบสิ้นลง ลูกรู้สึกเมตตาหรือไม่? ลูกจะอย่างไรเมื่อลูกรู้สึกเมตตา? อย่างไรก็ตามพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของพระเจ้า ลูกมีความคิดที่จะเปลี่ยนความทุกข์ประเภทใดก็ตามของครอบครัวให้เป็นความสุขใช่ไหม? เมื่อใครบางคนในครอบครัวป่วย คนอื่นๆ มีความคิดอย่างไร? ว่าเขาควรจะหายดีในเร็ววัน มีความแตกต่างอย่างมากในการตายในขณะที่ร้องให้ออกมาด้วยความเจ็บปวดกับการเปลี่ยนแปลงตนเองในคราวเดียว มีความแตกต่างระหว่างการทำลายล้างครั้งใหญ่กับการชักซ้อม การทำลายล้างครั้งใหญ่หมายถึงการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ลูกเป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนั้น เมื่อลูกกลับมาสมบูรณ์ ความสมบูรณ์จะเกิดขึ้น ผู้ที่ทุกข์ระทมคิดว่ามันแห่งการเปิดเผยควรเปิดออกแล้วในเวลานี้ อย่างไรก็ตามนักแสดงเอกจะต้องพร้อมอย่างเต็มที่ที่จะขึ้นมาบนเวที แล้วเมื่อนั้นมันถึงจะเปิดขึ้น หรือจะเปิดในขณะที่ยังเตรียมการไม่เสร็จ? การมีความปรารถนาได้อย่างแรงกล้าต่อการเปลี่ยนแปลงหมายถึงการทำให้ตนเองสมบูรณ์อย่างรวดเร็ว บางครั้งลูกก็เป็นอย่างนี้และบางครั้งก็เป็นอย่างนั้น และบางครั้งแม้กระทั่งวัตถุประสงค์ต่างๆ ก็ทำงานด้วยความเร็วที่รวดเร็วและบางครั้งก็หยาบคาย ดังนั้นเวลาที่ลูกต้องทำอะไร? ไม่ว่าจะทำเพื่อตัวลูกเองหรือเพื่อดวงวิญญาณอื่นๆ จงให้ความรู้สึกเมตตาปรากฏออกมา ลูกมีความรู้สึกเหล่านั้นใช่ไหม? กระจายคลื่นนี้ออกไป อุปสรรคจะจบลงอย่างรวดเร็วด้วยความรู้สึกเมตตาของลูก ที่ใดมีความเมตตา ที่นั่นจะไม่มีความปั่นป่วนของจิตสำนึก "ของท่าน" และ "ของฉัน"ใดๆ นำรูปที่เปี่ยมด้วยความเมตตาของภาพลักษณ์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชามาใช้ มันโอเคไหม? กระจายคลื่นนี้ในเวลานี้ จงมีเมตตาในทุกความคิด เมื่อลูกมีสิ่งนี้ในความคิดของลูก มันจะปรากฏออกมาในการกระทำและคำพูดของลูกโดยอัตโนมัติ ทุกคนที่มีความทุกข์ร้องออกมาว่าอย่างไร? "เมตตา! เมตตา!" อ้อชะ

การพบปะส่วนตัวกับอะแนลบัพดาตา:

วิธีที่จะรอดปลอดภัยจากเงาของมายาคือการอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของบรรพดา

ลูกพิจารณาว่าตนเองอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของบรรพดาและมีประสบการณ์ว่าตนเองปลอดภัยอยู่เสมอหรือไม่? ลูกมีร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองอยู่เสมอหรือบางครั้งลูกก็ออกมาจากภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองนั้น? ลูกมีทั้งร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพ่อหรือร่มเงาของมายา ดังนั้นวิธีป้องกันตนเองจากเงาของมายาคือต้องอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครอง ผู้ที่อยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองจะมีความสุขมาก เพราะลูกได้กลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลใช่ไหม? เมื่อลูกมีความกังวลใดๆ ความสุขของลูกก็จะหายไป เมื่อใดก็ตามที่ลูก

เห็นว่าลูกสูญเสียความสุขของลูกไป อะไรเป็นสาเหตุของสิ่งนั้น? ความเป็นห่วง ความกังวล หรือภาระอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้ลูกสูญเสียความสุข และเมื่อลูกสูญเสียความสุขและกลับมาอ่อนแอลงก็จะมีอิทธิพลของเงาของมายา ความอ่อนแอ ปลุกเรียกมายา เช่นเดียวกับที่ความอ่อนแอทางร่างกายบางอย่างก่อให้เกิดความเจ็บป่วยหรือไม่สบาย ดังนั้นความอ่อนแอ ในดวงวิญญาณจึงปลุกเรียกมายา จากนั้นลูกต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการลอยตัวออกมาจากเงานั้น หากเงาของ มายาใดมาทาบทับลูกในความฝัน ความฝันนั้นจะรบกวนลูก แล้วลูกก็จะกลายเป็นนักรบจากบราห์มินและต้องต่อสู้รบรา ชีvitนักรบคืองานหนัก ขณะที่ชีvitบราห์มินคือความสุข แล้วลูกจะชอบอะไร? บางครั้งลูกต้องต่อสู้รบราไหม? ลูกชอบการ ต่อสู้รบราหรือไม่? เงาของความจิตที่ไร้สาระเล็กน้อยทำให้ลูกต้องใช้ความพยายามอย่างมาก ดังนั้นจงอยู่ภายใต้ร่มฉัตร แห่งการปกป้องคุ้มครองแห่งการจดจำระลึกถึงพ่ออยู่เสมอ การจดจำระลึกถึงเป็นร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครอง ดังนั้น ลูกรู้วิธีที่จะอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองอยู่เสมอหรือไม่? ไม่ใช่แค่บางครั้ง แต่ตลอดเวลา? พ่อไม่สูญเสียสาย ใจหรือไม่? ดังนั้นนั่นลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกตลอดไปและเป็นผู้ที่มีความสุขอยู่เสมอ ร่มฉัตรแห่งการปกป้อง คุ้มครองหมายถึงการมีความสุขอยู่เสมอ ลูกจะไร้กังวลใช่ไหม? ลูกได้มอบความกังวลทั้งหมดของลูกให้กับพ่อแล้วหรือยัง หรือลูกเก็บความกังวลนั้นไว้หนึ่งหรือสองอย่างอย่างระมัดระวัง? "ฉันจะอย่างไร ฉันจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร" นี่คือการพูด ของความกังวล คำพูดของคนที่ไม่กังวลจะมีชัยชนะอยู่เสมอ ไม่ใช่คำพูดของ "อะไร?" หรือ "อย่างไร?" ดังนั้นจงจำไว้ เสมอว่า พวกเราทุกคนคือผู้ที่อยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพ่ออยู่เสมอ เราไม่ใช่ผู้ที่แค่ท่องเที่ยวไปทั่ว หากลูกติดอยู่ในการควงหมุนในความจิตของลูก ลูกจะถูกบดขยี้โดยสิ้นเชิง ลูกเป็นอมตะใช่ไหม? ลูกได้กลายเป็นอมตะ สำนึกนี้จะทำให้ลูกไร้กังวลอยู่เสมอและทำให้ผู้อื่นไร้กังวลด้วย ลูกจะเฝ้าแต่ร้องเพลง: ฉันได้บรรลุในสิ่งที่ฉันต้องการ บรรลุแล้ว การเป็นลูกหมายถึงการได้บรรลุ การเป็นลูกหมายความว่าลูกได้มาซึ่งการบรรลุผล อังชะ

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทางจิตทั้งหมดและคงความพอใจอยู่เสมอในฐานะผู้รับใช้รอบด้าน ผู้รับใช้รอบด้านหมายถึงการเป็นนายผู้ประทานความสุข นายผู้ประทานความสงบ และนายผู้ประทานความ รู้ ผู้ประทานคือภาพลักษณ์ที่เต็มเปี่ยมอยู่เสมอ ไม่ว่าตัวเขาเองจะเป็นเช่นไร เขาจะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้น ผู้รับใช้ทางจิตหมายถึงการมีความสุขพร้อมอยู่เสมอและเป็นผู้รับใช้ที่รอบด้าน เพียงผู้ที่มีความสมบูรณ์เท่านั้น ที่จะกลายเป็นผู้ที่รอบด้าน เพียงผู้ที่สมบูรณ์เท่านั้นที่จะพอใจและทำให้ทุกคนพอใจ การขาดการบรรลุผล ใด ๆ ทำให้ลูกไม่พอใจ วิธีที่จะพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจคือการกลับมาสมบูรณ์และเป็นผู้ประทาน

คติพจน์: เมื่อลูกมีของขวัญทองคำแห่งความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์อยู่กับลูก ลูกก็สามารถเปลี่ยนดวง วิญญาณใดๆได้

*** โอม ขานต์ ***

ประกาศ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน และพี่น้องหญิงชายราชโยคีทาปาสวี่ทุกคนจะมีโยคะพิเศษตั้งแต่เวลา 18.30 น. ถึง 19.30น. ในช่วงโยคะนี้ สัมผัสกับแสงของดวงวิญญาณสูงสุดผู้ทรงพลังอำนาจสูงสุด พระอาทิตย์แห่งความรู้ ทอด ลงมาบนตัวลูกและผ่านตัวลูก และแผ่กระจายไปทั่วโลกและขจัดความมืดมนของความโง่เขลาออกไป

โอมซานติ เพลงนี้เป็นไปสำหรับลูกๆ ด้วยเช่นกันเพราะเพียงลูกๆ เท่านั้นที่กำลังทำตามหนทางแห่งสัจจะและกำลังทำตามกำหนดของบาบาที่แท้จริง บ้างก็ก้าวไปอย่างดีมากในขณะที่ผู้อื่นไม่ได้ทำเช่นนั้น ผู้ที่ทำตามหนทางนี้อย่างดีมากจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ผู้ที่ไม่ทำตามหนทางนี้ไม่สามารถประสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ลูกต้องอยู่อย่างซื่อสัตย์กับพ่อและเจ้าบ่าว เพราะลูกกำลังได้รับการชี้แนะที่แท้จริงของท่าน ผู้อื่นทั้งหมดให้การชี้แนะที่ผิดๆ มนุษย์ให้การชี้แนะที่ผิดๆ เท่านั้นแก่มนุษย์ เป็นที่จดจำกันว่า “มายานั้นหลอกลวงร่างกายนั้นหลอกลวง” ที่นี้มีความหลอกลวงและไม่มีสิ่งใดอื่นนอกจากความหลอกลวง ไม่มีความหลอกลวงใดๆ ในดินแดนแห่งสัจจะ เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อดินแดนแห่งสัจจะนั้น ลูกๆ ต้องอยู่อย่างซื่อสัตย์อย่างมากกับพ่อ ในที่สุดแล้วท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ด้วยการอยู่อย่างซื่อสัตย์กับท่านลูกจะเฝ้าแต่กลายเป็นอภิมหาเศรษฐีในทุกย่างก้าว ผู้ที่หลอกลวงไม่สามารถกลายเป็นมหาเศรษฐีได้ การพูดเท็จกับพ่อนั้นเลวร้ายอย่างมาก คงอยู่อย่างซื่อสัตย์เสมอ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในดินแดนแห่งสัจจะ อัศจรรย์ คือการตกเตือนสำหรับลูกๆ ดังนั้นเวลานี้ลูกๆ ต้องเรียนรู้วิธีการที่ชาญฉลาดที่จะอธิบายแก่ผู้ที่ไม่รู้จัก เหตุใดพวกเขาถึงเรียกว่าไม่รู้จัก? เพราะพวกเขาไม่มีความเข้าใจใดๆ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าคือผู้เดียวที่สร้างโลกมนุษย์และดังนั้นท่านเป็นผู้สร้าง อย่างไรก็ตามสิ่งสร้างไม่รู้ว่าผู้สร้างของเขาคือใคร พวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาที่จะได้รับความสงบและความสุข เราเองก็เคยทำเช่นนั้นมาก่อนที่เราจะได้พบกับพ่อ ผู้คนร้องเพลงแสดงความเลื่อมใสศรัทธาแก่กฤษณะและจดจำเขา พวกเขาทำการเพ่งเพียรทางจิตเพื่อจะเอาใจกฤษณะแต่พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาควรจะทำอะไรจากกฤษณะ พวกเขาไม่รู้ว่าใครได้สร้างพวกเขา ลูกๆ รู้ว่าจนกว่าลูกได้พบกับพ่อลูกก็ได้ทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธารูปแบบต่างๆ มากมายและทำการเพ่งเพียรทางจิตในประเภทต่างๆ มากมาย อะไรคือผลลัพธ์ของการทำทั้งหมดนั้น ไม่มีสิ่งใดเลย โลกต้องกลับมาสะอาดประจักษ์ พวกเขาไม่แม้กระทั่งคิดถึงว่าพวกเขาจะได้รับสิ่งใดหรือไม่ด้วยการเพ่งเพียรทางจิตทั้งหมดนั้น เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกไม่ได้รับสิ่งใดเลย สิ่งที่พวกเขาต้องการไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร ชันยาสซีพูดว่าพวกเขากำลังทำการเพ่งเพียรทางจิตเพื่อไปสู่ดินแดนนิพพาน อย่างไรก็ตามบางคนก็รู้หนทางไปที่นั่นและเคยอยู่ที่นั่นและกลับมาเท่านั้นที่จะแสดงหนทางแก่ผู้อื่น ไม่สามารถมีใครอื่นแสดงหนทางได้ ผู้ที่ลงมากีจะต้องกลับมาใช้ชาติเกิด พวกเขาจำเป็นต้องเฝ้าแต่กลับมามีชาติเกิดจนถึงเวลาสุดท้าย ทุกคนต้องคงอยู่ที่นั่นจนกระทั่งต้นไม้โลกมนุษย์ไปถึงสภาพของการเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์และโลกนั้นถูกทำลาย พวกเขาเชื่อว่าผู้คนมากมายได้หลอมรวมไปในแสงหรือกลายเป็นผู้อาศัยของดินแดนสุขาวดีหรือได้ไปสวรรค์ ในความเป็นจริงไม่มีใครได้ไปสวรรค์ พวกเขาไม่รู้ว้าวสวรรค์อยู่ที่ไหน ดินแดนนิพพานอยู่ที่ไหน หรือเมื่อไรดวงวิญญาณต้องกลับไปจากที่นั่น ลูกๆ รู้ทั้งหมดนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ถามใครก็ตามที่มว่าท่านต้องการอะไร? พวกท่านมีกูรูดังนั้นพวกท่านมีความปรารถนาใดในหัวใจของพวกท่าน ในความเป็นจริงลูกๆ บรรพามีรู้ถึงความปรารถนาของพวกเข พวกเขาไม่รู้ถึงสิ่งที่พวกเขาต้องการหรือพวกเขาควจะมีความปรารถนาใด? หากพวกเขาไม่ชอบบางสิ่งที่นี่ พวกเขาต้องทำการเพ่งเพียรทางจิตที่ได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนั้น “มีเพียง 2 ดินแดนสำหรับลูกๆ ที่จะต้องไป ดินแดนนิพพานคือดินแดนแห่งความสงบที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ลูกต้องการไปสู่ดินแดนนั้นไหม” ลูกๆ ควรมีความเมตตาต่อพวกเขา ผู้คนที่นำเสนอกำลังล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว ไม่มีใครรู้หนทางไปที่นั่น มีเพียงผู้นำทางเดียวเท่านั้น ผู้เดียวที่ปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์และพาพวกเขาไปสู่ดินแดนแห่งความสุขคือผู้เดียวกันกับผู้ที่ทำให้ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิต จนกว่าท่านมาไม่เช่นนั้นแล้วไม่สามารถมีใครได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต พ่อผู้เดียวมีทรัพย์สินสมบัติทั้งสองนี้ จนกว่าพระเจ้ามาหาผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่เช่นนั้นเขาไม่สามารถได้รับสิ่งนั้น ในสวรรค์มีทั้งความสุขและความสงบ เหตุใดลูกจึงพูดถึงความสงบ เพราะไม่มีการบรรพหรือต่อสู้

ลาที่นั่น อย่างไรก็ตามดินแดนของความสงบที่แท้จริงคือดินแดนนิพพานที่ลูกๆดวงวิญญาณทั้งหมดคงอยู่ในความเงิบสงบ เมื่อดวงวิญญาณได้รับอวัยวะเขาก็พูด ดังนั้นมีทั้งความสุขและความสงบที่นั่น มีความสุขจากความมั่งคั่ง มีทรัพย์สมบัติมากมายที่นั่น ที่นั่นไม่มีทรัพย์สมบัติใดๆ และผู้คนก็แทบจะไม่สามารถรับประทานขนมปัง 1 แผ่นได้ หรือผู้ที่สมบัติก็มีเครื่องอำนวยความสะดวกทั้งหมดของเครื่องบินและพระราชวังใหญ่โต ฯลฯ ดังนั้นลูกจำเป็นต้องมีทรัพย์สมบัติและความสงบด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมีร่างกายที่ปราศจากโรคภัยด้วย เป็นพ่อที่ให้ทั้งหมดนั้นแก่ลูก มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่ายุคเหล็กนี้เป็นดินแดนของความทุกข์ โลกใหม่คือดินแดนแห่งความสุข ไม่มีความทุกข์ใดที่นั่น ที่นั่นมีทุกสิ่ง: ความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุข อีกสิ่งหนึ่งนั่นคือดินแดนแห่งการหลุดพ้น ไม่สามารถมีใครอยู่ที่นั่นเป็นนิรันดร์อย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณต้องกลับมาใช้ชาติเกิดและเล่นบทบาทของพวกเขา ดวงวิญญาณอยู่ในอาณาเขตที่สูงสุดจนกว่าบทบาทของพวกเขาเริ่มต้น ลูกจดจำบ้านที่แสนหวานที่แท้จริงของลูก มีจำนวนนักแสดงที่จำกัดในการแสดงละคร: มีนักแสดงจำนวนมากเท่านี้ในการแสดงละครนี้นั้น ละครนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วเป็นนิรันดร์ มีจำนวนที่จำกัด มีขีดจำกัดของเทพ 330 ล้านในบาร์ต เวลานี้หลายคนก็ถูกแปรเปลี่ยนไป ดังนั้นเมื่อใครบางคนมาก่อนอื่นใดถามพวกเขาว่าพวกเขาเห็นปรารถนาสิ่งใด? พวกท่านต้องการอะไร? ไม่มีประโยชน์ใดในการเพียงแต่ได้รับการเหลือบมอง ผู้คนโดยทั่วไปแล้วก็ไปหาครูด้วยความปรารถนาบางอย่าง ความปรารถนาหนึ่งคือการได้มาซึ่งบางสิ่งและได้รับพรเพื่อที่จะกลับมา มีชัยชนะในบางสิ่ง บางคนพูดว่าแสดงหนทางเช่นนั้นแก่เราที่เราจะสามารถอยู่อย่างสงบได้ตลอดเวลา จิตใจนั้นร้ายกาจอย่างมาก บอกพวกเขาว่า: พวกท่านจะพบความสงบในอาณาเขตสูงสุด หนึ่งในนั้นคือดินแดนแห่งความสงบ อีกหนึ่งนั่นคือดินแดนแห่งความสุข และสิ่งที่สามคือดินแดนของความทุกข์ บอกเราว่าท่านต้องการอะไร และแล้วเราก็จะสามารถบอกท่านได้ว่าท่านควรจะทำอะไรเพื่อยุติทางจิตหรือความเพียรพยายามใด การเพียรทางจิตและความเพียรพยายามนั้นเป็นสิ่งเดียวกัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาทำการเพียรทางจิตเพื่อที่จะไปที่ไหนที่หนึ่งหรือเพื่อกลับไปสู่อณาเขตสูงสุด ไม่สามารถมีใครบรรลุถึงการหลุดพ้น ละครนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วเป็นนิรันดร์ และแล้วชั้นยาสซีก็ต้องกลับไปสู่ศาสนาของการสละละทิ้งของพวกเขา ศาสนาคริสต์ก็จะก่อตั้งขึ้นโดยพระคริสต์อย่างแน่นอน ในยุคทอง โลกใหม่ มีทุกสิ่ง ความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุข นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข ชีวาลายา นี่คือโรงคำประเวณี พวกท่านต้องการอะไร พวกท่านต้องการความสงบหรือ พวกท่านจะพบสิ่งนั้นในดินแดนแห่งความสงบ สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อบทบาทของผู้คนของดินแดนแห่งความสุข นั่นคือ บทบาทของเหล่าเทพได้เริ่มต้นขึ้น และแล้วทุกคนก็จะต้องมาเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาตามลำดับกันไป หากลูกทำความเพียรพยายาม ลูกเองนั้นก็ต้องไปสู่ดินแดนสุขาวดี ลูกควรจะล่อใจพวกเขาด้วยบาร์ตซึ่งเคยเป็นดินแดนสุขาวดี เพียงจากพ่อเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกนี้ ท่านมาและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกๆ หากพ่อจะไม่อยู่ที่นั่นลูกๆจะตระหนักหรือจึกท่านได้อย่างไร? ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะเชื่อว่าพวกเขาเป็นลูกๆของพระเจ้า หากพวกเขาจะพูดเช่นนั้นเราก็จะถามพวกเขา: OK บอกฉันว่าพระเจ้าสร้างอะไร? ท่านสร้างสวรรค์ ดังนั้นเหตุใดพวกท่านจึงล้มลุกคลุกคลานไปทั่วในนรกเล่า และแล้วลูกก็ต้องบอกพวกเขาเกี่ยวกับ 84 ชาติเกิด พระเจ้าส่งพวกท่านไปสวรรค์และหลังจากที่ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้พวกท่านจบสิ้นลงในนรก เวลานี้ 84 ชาติเกิดได้มาถึงจุดจบ แล้วพวกท่านไม่รู้สิ่งนี้แต่เรากำลังบอกท่าน เริ่มแรกพวกท่านอยู่ในสวรรค์และแล้วท่านก็ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้ท่านต้องจดจำพ่อและสวรรค์ พวกท่านต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว อธิบายแก่ชั้นยาสซีด้วยว่า: ของท่านคือหุริโยคะ ในขณะที่นี่คือราชาโยคะ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกท่านพวกท่านต้องอยู่อย่างดอกบัว นี่คือนหนทางครอบครัว นหนทางสันโดษของพวกท่านแยกห่างไปอย่างสมบูรณ์ นี่คือนหนทางครอบครัวที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิต บาบาเองก็บอกเราด้วยว่า: เวลานี้จดจำพ่อและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ภาระของบาปจะถูกเผาไปเมื่อลูกจดจำพ่อ มีเพียงสองสถานที่ที่ซึ่งพวกท่านจะสามารถได้รับความสงบและความสุข พวกท่านต้องการอะไร พวกท่านต้องการไปสวรรค์ไหม ได้มีการจดจำกันว่า: ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ หากพวกท่านต้องการความสุขที่ไม่สิ้นสุดและแล้วศึกษาราชโยคะ ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้าน พวกท่านต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ไม่มีการบีบบังคับใด คนใดคนหนึ่งสามารถคงอยู่ที่นั่น หากหนึ่งในพวกเขาไม่ได้จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ อีกบุคคลหนึ่งต้องไม่ยึดเหนี่ยวอยู่กับผู้หนึ่ง จดจำพ่อและมรดกและอยู่อย่างบริสุทธิ์ ชั้นยาสซีได้เขียนไว้ว่า: ฉันคือผู้เคร่งศาสนาแต่ฉันไม่รู้หนทางที่แท้จริง ฉันเคยได้ยินมาว่าฉันจะสามารถพบหนทางจากพวกท่านได้ ดังนั้นเวลานี้ฉันควรจะทำอะไร หากฉันเป็นของพวกท่าน สาวกทั้งหมดของฉันก็จะมาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีใครเป็นของบาบาในวิธีนั้น เขาคิดว่าสาวกของเขาจะยอมรับสิ่งใดก็ตามที่เขาบอก อย่างไรก็ตามสาวกเหล่านั้นจะไม่ทำเช่นนั้น จากการได้ยินชื่อบรมหามา กุมาริ พวกเขาจะพูดว่ามีการร้ายเวทมนต์แก่กูรูนั้น ใช่ บางคนอาจปรากฏตัวขึ้น แต่เราไม่ได้กำลังจะครอบครองอาศรมของชั้นยาสซี ยกตัวอย่าง บางคนอาจเข้าใจว่าหนทางนี้ดี แต่นั่นจะหมายความว่าเราจะดูแลอาศรมของเขาหรือ? ใช่ลูกสาวสามารถที่จะไปและให้คำบรรยายที่นั่นและหากพวกเขาชอบสิ่งนั้นที่นั่นพวกเขาก็จะอยู่ที่นั่น แต่เราจะทำอะไรกับอาศรมของเขาเล่า? เขาได้เขียนว่า: ฉันสามารถที่จะมาและรับคำสอน

บ้างได้ไหม? ลูกต้องเขียนถึงพวกเขา: พวกท่านกำลังทำการเพ่งเพียรทางจิตเพื่อจะไปที่ไหน? พวกท่านกำลังทำสิ่งนั้นด้วยเป้าหมายและวัตถุประสงค์ใด? พวกท่านต้องการพบปะกับใคร? ท่านต้องการไปไหน? ท่านคือพระโยคีชั้นยาสีในขณะที่ยุทธคือราชาโยคะ เป็นพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่กำลังสอนสิ่งนี้ ยุคเหล็กนี้คือดินแดนแห่งความทุกข์ ในยุคทองคือดินแดนแห่งความสุข มองดู ! มีศาสนามากมายและมีการบราและทะเลาะเบาะแว้งมากมายในยุคเหล็กในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียว นั่นคือโลกที่สะอาดประจักษ์ ราชาราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาเป็นเช่นนั้น ทั้งหมดนั้นสะอาดประจักษ์ ที่นี้ราชาราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาเป็นเช่นนั้น: ทั้งหมดตาโมประจักษ์ นี่คือป่าของหนามและนั่นคือสวนดอกไม้ ดังนั้นมีเพียง 2 หนทางหรือโยคะและราชาโยคะ ราชาโยคะนี้เป็นไปเพื่อสวรรค์ ลูกจะกลายเป็นราชาเหนือราชาในสวรรค์ เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ก่อตั้งสวรรค์ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูก หากชั้นยาสีพูดว่าพวกท่านชอบที่จะคงอยู่ในหนทางสันโดษเท่านั้น พวกเขาจะไม่สามารถรับความรู้ได้ พวกเขาจะต้องอยู่ในครอบครัว เป็นกฎที่ลูกจะต้องจัดหาทุกสิ่งให้แก่ผู้ที่ลูกทิ้งไว้เบื้องหลัง ทำความเข้าใจในสิ่งนี้อย่างชัดเจนอย่างมากและแล้ว “การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน” พวกท่านทั้งภรรยาของพวกท่าน หากใครบางคนถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิด เขาก็ทั้งพ่อแม่ของเขา ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาด้วย ก่อนอื่นลูกต้องอธิบายกฎและระเบียบ เป็นงานของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้โลกเก่านี้ใหม่ พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุด ท่านคือผู้ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ผู้เดียวที่เปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ เพียงเหล่าเทพเท่านั้นอาศัยอยู่ในสวรรค์ ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในดินแดนนิพพาน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความสงบและความสุขแก่ทุกคน พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเดียวและทำลายทุกสิ่งอื่น ผู้อื่นทั้งหมดนั้นจะไปและอยู่ในอาณาเขตสูงสุด นี่คือเวลาของการสะสาง ทุกคนจะสะสางบัญญัติกรรมของพวกเขทั้งหมดและกลับบ้าน ดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับบทบาทของเขาเองแล้ว บ้างก็เล่นบทบาทของพวกเขเป็นเวลาหลายชาติเกิดและผู้อื่นก็เล่นบทบาทของพวกเขเป็นเวลาหลายชาติเกิด ทุกคนต้องกลับมาตาโมประจักษ์ ไม่มีใครสามารถกลับบ้านและไม่มีการหลุดพ้นตลอดไป และแล้วมีการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เรากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตและการหลุดพ้นก็รวมอยู่ในสิ่งนั้นด้วย หากลูกต้องการการหลุดพ้นและแล้วจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะถูกเผาไปและลูกจะไปหาพ่อ พ่อเองนั้นได้แสดงหนทางเดียวนี้แก่ลูก ลูกเองต้องเฝ้าแต่ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองด้วยเช่นกัน หากลูกเฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียนนี้ลูกจะไปสวรรค์ ดังนั้นชั้นยาสีต้องกลับไปสู่ครอบครัวของพวกเรา ความกล้าหาญเป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับสิ่งนี้ มีญาณเขวาร์ก็ตะที่ได้มีการเขียนไว้ว่า: มีบุตรหนึ่งคนและแล้วให้มีการสละทิ้งเพื่อที่อย่างน้อยที่สุดดวงศ์สกุลของท่านจะสามารถดำเนินไปได้ ในกรณีนั้นจะไม่สามารถมีใครอยู่อย่างถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิด ปีชัมปีตามะผู้ที่ถือพรหมจรรย์มาตั้งแต่เกิดได้รับความเคารพอย่างมาก แต่ผู้คนไม่ได้มีศรัทธาในผู้อื่น: พวกเขาคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะอยู่ในการครองเรือนและไม่ข้องแวะในกิเลส อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้รับการช่วยเหลือของพระเจ้าผู้ทรงอำนาจและพวกเขาไม่มีพลังที่จะสอนราชาโยคะและก่อตั้งสวรรค์ ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าจะสามารถปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์และพาทุกคนไปสู่ความสุข พ่อมีบุญแจ่มสุประดุจทั้งสอง เมื่อประตูสู่สวรรค์เปิดขึ้นประตูสู่การหลุดพ้นก็เปิดขึ้นด้วย ลูกจะสามารถไปสวรรค์โดยที่ไม่ได้ไปสู่การหลุดพ้นก่อนได้อย่างไร? ประตูทั้งสองเปิดขึ้นในเวลาเดียวกัน อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้น จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไปและเพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิต กลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองและศึกษาเล่าเรียน
2. กลายเป็นผู้ที่มีความเมตตาและชี้หนทางกลับบ้านให้แก่ผู้ที่กำลังลุ่มลุ่มคลุกคลานไปทั่ว ช่วยเหลือทุกคนให้ได้รับมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตของพวกเขจากพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของความสุขและการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดโดยการรักษาวินัยของลูกและนั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองของลูก
ลูกแต่ละคนมีคุณธรรมพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งหมดพิเศษ เป็นผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่ และมีคุณธรรมรักษาความซำซางทางจิตวิญญาณนี้ไว้ในสำนึกของลูกอย่างต่อเนื่อง สำหรับสิ่งนี้ลูกเรียกว่าความเคารพตนเอง และจะไม่มีความหยิ่งยโสใดๆ ในการเคารพตนเองนี้ ที่นั่งของความหยิ่งยโสเป็นที่นั่งแห่งหนาม

และดังนั้นลูกต้องไม่พยายามนั่งบนที่นั่งนั้น รักษาจิตวิญญาณของลูกและนั่งบนที่นั่งแห่งความเคารพตนเอง และลูกจะยังคงมีประสบการณ์ว่าตัวเองมีความสุขอย่างต่อเนื่อง สูงส่ง และเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด

คติพจน์: เพียงผู้ที่ให้พรและให้อภัยทุกดวงวิญญาณด้วยความปรารถนาดีเท่านั้นคือผู้ให้คุณประโยชน์

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พระเจ้าได้มาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา เพื่อแสดงให้เห็นพวกเขาเห็นจุดหมายปลายทางของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกผู้เลื่อมใสศรัทธาได้กลายมาเป็นทายาท(ลูกๆ)แล้วในเวลานี้
- คำถาม:** ลูกๆ ควรอยู่ในสำนักรู้ใดเพื่อที่กลองแห่งความสุขจะถูกตีอยู่ในหัวใจของลูกอย่างต่อเนื่อง
- คำตอบ:** จงมีสำนักรู้อยู่เสมอว่า บาบาคือคนที่รักที่สุดได้มาเพื่อให้ลูกไปเป็นนายของโลกและเป็นจักรพรรดิเหนือจักรพรรดิ เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นราชาและราชินีแห่งสุริยวงศ์ บาบากำลังทำให้ลูกสุขภาพแข็งแรงและมั่งคั่งตลอดกาลถึง 21 ชาติเกิด ในอาณาจักรยุคทองของลูกทุกสิ่งจะเป็นชั้นหนึ่ง แม้กระทั่งวัตถุธาตุก็จะสะอาดประจักษ์ ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายจะสวยงามเหมือนดอกไม้ ด้วยการมีสำนักนี้ กลองแห่งความสุขจะถูกตีในหัวใจของลูกอย่างต่อเนื่อง

โอมซานติ ลูกๆ รู้ว่า พ่อคือผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด พ่อพูดกับลูกๆ ด้วยตัวท่านเองว่า ลูกไม่ใช่ผู้เลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไปแล้ว เวลานี้ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า ผู้เลื่อมใสศรัทธาเฝ้าแต่มองหาพระเจ้า ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า มีผู้เลื่อมใสศรัทธาจำนวนนับไม่ถ้วนและมีพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ผู้เลื่อมใสศรัทธาคือมนุษย์ และดังนั้น พระเจ้าต้องมาในรูปแบบที่เป็นมนุษย์ด้วยอย่างแน่นอน มีคำกล่าวว่าพระเจ้ามาหาลูกขณะที่ลูกนั่งอยู่ในบ้าน บ้านของใครเล่า บ้านของมนุษย์ พระเจ้าต้องนำรูปแบบที่เป็นมนุษย์มาใช้อย่างแน่นอน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไร้ตัวตน คือ หนึ่งเดียว ในขณะที่มีผู้เลื่อมใสศรัทธาจำนวนมากมาย เวลานี้มนุษย์ทั้งหลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาและพวกเขาจดจำพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าต้องมาในบางกรณีอย่างแน่นอน ท่านเป็นผู้สร้างสวรรค์ และดังนั้นต้องมีเพียงท่านผู้เดียวอย่างแน่นอน ไม่สามารถมีเป็นจำนวนมากได้ พระเจ้ามาในรูปแบบที่เป็นมนุษย์และอธิบายให้แก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกได้จดจำพ่อ ตามละคร พวกเขาต้องจดจำท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแน่นอน และแล้วพ่อ ผู้เป็นพระเจาก็ได้นำรูปแบบที่เป็นมนุษย์มาใช้และมาหาผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาคือมนุษย์ และดังนั้นพ่อจึงต้องพบกับมนุษย์ แน่แน่นอนว่าพ่อจึงต้องนำรูปแบบที่เป็นมนุษย์มาใช้ ไม่ใช่รูปแบบของปลาหรือจระเข้ พ่อพูดว่า พ่อมาและให้คำแนะนำตนเองแก่ลูกๆ ไม่มีใครไปถึงจุดสิ้นสุดของพ่อได้ เหตุนี้เองพ่อจึงมาและให้คำแนะนำตนเองแก่ลูกๆ และบอกลูกว่าพ่อมาแล้ว ลูกรู้ว่าพ่อมาและนำร่างที่เป็นมนุษย์มาใช้ ท่านอธิบายด้วยเช่นกันว่าท่านเข้ามาในร่างของผู้เลื่อมใสศรัทธาคนใด บรรพชาผู้หนึ่งคือผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่ใช่ว่ามีผู้เลื่อมใสศรัทธาเพียงคนเดียว ท่านบอกลูกเกี่ยวกับบัญญัติของผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่ทั้งหลาย เหล่าเทพสมัยโบราณผู้ที่อยู่ในยุคทองต่อมาเข้าไปสู่หนทางความเลื่อมใสศรัทธาและเริ่มทำความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่ที่สุด พวกเขา คือผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่สมบูรณ์ พวกเขา คือผู้ที่มาเพื่อพบกับพระเจ้า และได้รับสถานภาพเทพ พวกเขา มาและพบกับท่านเป็นการส่วนตัว ลูกรู้ว่า ลูกเคยเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา ทั้งโลกนี้คือโลกของผู้เลื่อมใสศรัทธา พระเจ้าได้มาเพื่อปกป้องผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา เพราะพวกเขาไม่มีความสุขมากนัก ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่รู้ว่าที่ไหนมีความสุขหรือความสงบ พระเจ้ามาและอธิบายว่า เมื่อพ่อมา พ่อมาพร้อมกับของขวัญสำหรับลูกๆ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดจะมาพร้อมกับของขวัญที่ไร้ขีดจำกัดอย่างแน่นอน ลูกเข้าใจว่า ลูกไม่ใช่ผู้เลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไป พระเจ้ามาและทำให้ลูกกลายเป็นทายาทของท่าน ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่ใช่ทายาท พวกเขาไม่เชื่อว่าพวกเขาเป็นลูกๆ หรือว่าพวกเขาต้องประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อ พวกเขาพูดว่า ท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และดังนั้นพระเจ้าจะมาจากที่ไหนได้เล่า เวลานี้ลูกต้องการมรดกอย่างแน่นอน และเหตุนี้เองลูกจึงจดจำพ่อ ลูกต้องการมรดกที่เป็นชั้นหนึ่ง ไม่ใช่ชั้นสองหรือชั้นสาม ผู้เลื่อมใสศรัทธาทุกคนจดจำพระเจ้า เพื่อที่จะไปและพบกับท่าน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาจะไปหาท่านได้อย่างไร ดังนั้นพระเจ้าจึงต้องมาที่นี่ ท่านยังสอนลูกๆ ด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่า พระเจ้าได้มาเพื่อให้ผลของการทำความเลื่อมใสศรัทธาแก่ทุกคน นั่นคือทำให้ทุกคนมีความสุข เวลานี้เท่านั้นที่พระเจ้าต้องมา ท่านเป็นผู้นำทางทางจิต จริงๆ แล้ว สถานที่จาริกแสวงบุญที่แท้จริงของมนุษย์ คือ ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ภาพลักษณ์ที่ไร้ชีวิตของเหล่าเทพที่เคยอาศัยอยู่ในสวรรค์นั้นยังคงมีอยู่ที่นี่ ผู้คนเดินทางจาริกแสวงบุญไปยังภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตเหล่านั้น เหล่านั้นคือการจาริกแสวงบุญทางร่าง พวกเขาไปจาริกแสวงบุญที่วัดดิลาลาหรือวัดจากัดอัมบา แต่นั่นคือการทำความเลื่อมใสศรัทธา พระเจ้ามาและปลดปล่อยลูกออกจากการลุ่มหลงคลุกคลีของการจาริกแสวงบุญเหล่านั้น ลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้พบกับพระเจ้า และ

ดังนั้นพระเจ้าจึงปลดปล่อยลูกออกจากความทุกข์ของการทำความเลื่อมใสศรัทธา และแสดงให้เห็นจุดหมายปลายทางที่ถูกต้อง

พ่อพูดว่า เวลานี้พ่อมาเพื่อแสดงจุดหมายปลายทางที่ถูกต้องให้กับมนุษย์ทั้งหลายของทุกศาสนา จุดหมายปลายทางที่แท้จริงคือดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต ท่านพาทุกคนกลับไปสู่ดินแดนเหนือขึ้นไปและดินแดนแห่งสวรรค์ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าบาบามาจากดินแดนสูงสุด ดวงวิญญาณมีความปรารถนาที่จะไปหาพระเจ้า ใครที่จดจำท่านเล่า ดวงวิญญาณจดจำท่านด้วยอวัยวะของเขา พ่อพูดว่า เวลานี้ลูกต้องกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ความรู้ไหลซึมเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกอย่างต่อเนื่อง จริงๆแล้ว บาบาไปตามละคร ท่านจะปลดปล่อยลูกออกจากความทุกข์ของราวันและพาลูกกลับไปกับท่าน ท่านมาเป็นผู้นำทางของเรา ลูกไม่จำเป็นต้องกลับบ้านจากการจาริกแสวงบุญทางจิตที่ลูกไป ที่นั่นพวกเขามีการจาริกแสวงบุญทางกายเพียงแค่ชั่วคราว การจาริกแสวงบุญที่ไร้ชีวิตเหล่านั้นมาถึงจุดจบแล้ว และแล้วลูกทุกคนก็เข้าไปสู่การจาริกแสวงบุญนี้ การจาริกแสวงบุญที่แท้จริง ประการแรกคือการไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น และประการที่สอง คือ การไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต เพื่อที่จะไปสู่การจาริกแสวงบุญเหล่านี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาเข้าไปสู่การจาริกแสวงบุญทางกายอย่างต่อเนื่อง หลังจากไปสู่การจาริกแสวงบุญทางกายมาชาติแล้วชาติเล่า ลูกกลับมาเป็นอิสระจากสิ่งเหล่านั้นและไปสู่การจาริกแสวงบุญทางจิต และแล้วลูกไม่ต้องกลับมาที่นั่นดินแดนแห่งความตาย ลูกจะไปและนั่งอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น และการมาและไปของลูกจะหยุดลง การมาและไปของลูกจะเริ่มต้นเมื่อลูกไปสู่ยุคทอง ลูกจะกลายเป็นชาวสวรรค์ ลูกรู้ว่าบาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ เรากำลังเตรียมการเพื่อไปสวรรค์ ไม่มีใครในโลกรู้สิ่งใด พวกเขาเป็นผู้ที่โง่เขลา(บುದดู)อย่างสิ้นเชิง ไม่มีประโยชน์ในการศึกษาคัมภีร์ฯลฯ นี่คือนั่นที่ลูกจะพูดในการเปรียบเทียบกับเวลาปัจจุบัน ความสุขชั่วคราวเป็นเพียงความสุขเล็กน้อยเท่านั้น มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างความหวานมากและความหวานเพียงเล็กน้อย เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นราชาและราชินีแห่งสุริยะวงศ์ ผู้คนเหล่านั้นหวังที่จะกลับมาร่ำรวยมากๆ ความมั่งคั่งนั้นจำเป็นอย่างแน่นอน เพราะเพียงเท่านั้นที่ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุข พร้อมกับความมั่งคั่งลูกยังต้องการสุขภาพที่ดีด้วยเช่นกัน เมื่อลูกมีพละนาถมีดี และมีความมั่งคั่งลูกก็มีความสุขมาก ในโลกนี้ลูกไม่สามารถมีทั้งสุขภาพดีและมีทรัพย์สินสมบัติ ไม่สามารถมีมนุษย์คนใดมีสิ่งนี้ได้แม้เพียงแค่ชาติเกิดเดียว ที่นั่นลูกทุกคนอยู่อย่างมีความสุขและมีมั่งคั่งถึง 21 ชาติเกิด ที่นั่นทุกสิ่งราคาถูก เป็นของแท้ และเป็นนิรันดร์ ที่นั่นเงินไม่มีความจำเป็นเลย แทนที่จะเป็นเงิน พวกเขาจะใช้เหรียญทองคำและสิ่งต่างๆ ก็ขึ้นหนึ่งแม้กระทั่งวัตถุธาตุจะกลับมาสะโตประธาน ดังนั้นทุกสิ่งที่เติบโตขึ้นจากสิ่งเหล่านั้นก็จะดีมากด้วยเช่นกัน อาหารทุกอย่างที่นั่นจะมีความอร่อยมากๆ กลองแห่งความสุขควรลูกที่อยู่ในหัวใจของลูกในเวลานี้ พ่อผู้เป็นที่รักที่สุดได้มาแล้ว พ่อพูดว่า พ่อคือพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดของลูก ลูกได้จดจำพ่อเป็นเวลาถึง 63 ชาติเกิด แน่หนอนว่าท่านคือผู้เป็นที่รัก เหตุนี้เองลูกจึงจดจำท่าน ผู้คนไม่รู้อะไรเลย บาบากำลังทำให้เราไปเป็นจักรพรรดิเหนือจักรพรรดิ เป็นนายแห่งสวรรค์และเป็นนายของโลก เหล่าเทพคือนายของโลก แต่พวกเขาถูกกล่าวหาอย่างผิดๆ ตั้งแต่วัยเด็ก ผู้คนได้กล่าวหาเทพเหล่านั้นอย่างผิดๆ มาทำให้สติปัญญาของลูกไร้เหตุผลเต็ม 100% นี่ก็ยังเป็นเกมในละครด้วยเช่นกัน ดังนั้นเวลานี้พ่อผู้เป็นที่รักที่สุดจึงพูดว่า จงจดจำพ่ออย่างเต็มที่ เพื่อที่บาปของลูกจะถูกทำลายอย่างเต็มที่ จงกลายเป็นดอกไม้ เมื่อดวงวิญญาณกลายเป็นเช่นดอกไม้ เขาจะได้รับร่างกายที่ดีด้วย “ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ” นี่เป็นคำสรรเสริญของใคร เมื่อผู้คนพูดว่า พระเจ้าอยู่ในแอมและสุนัซ แล้วลูกจะพูดว่าพวกมันเป็นแม่และพ่ออย่างนั้นหรือ ดูซิว่า สติปัญญาของผู้คนกลายเป็นอะไรไปแล้ว! พวกเขาแสดงให้เห็นความโง่เขลาตระการตาอย่างมาก นั่นคือ ลูกเรียกว่าความโง่เขลาของมายา ดูซิว่า ผู้คนมีความซาบซึ้งกันมากเพียงไรในอาณาจักรของราวัน! พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ในหมู่ลูกๆก็เช่นกัน ผู้ที่เข้าถึงความรู้ที่ดีก็จะอยู่อย่างซาบซึ้ง หากพวกเขาไม่ซึมซับความรู้ และแล้วถึงแม้ว่าใบหน้าของพวกเขาเป็นใบหน้าของมนุษย์ แต่บุคลิกภาพของพวกเขากลับเป็นเหมือนลิง ลูกๆเข้าใจว่า เวลานี้ลูกกำลังทำตามศรัทธาและทำให้มนุษย์ของบาร์ตไปเป็นผู้ที่ส่งส่งด้วยคุณธรรมที่สูงส่ง นั่นคือ เรากำลังทำให้บาร์ตไปเป็นดินแดนของราชาที่สูงส่งและศักดิ์สิทธิ์ ผู้ที่มีความซาบซึ้งนี้เท่านั้นจะพูดเช่นนั้น เมื่อไรก็ตามที่ลูกให้การบรรยาย จงบอกพวกเขาว่าลูกกำลังทำตามศรัทธา นั่นคือลูกกำลังทำตามคำสั่งที่สูงส่ง พระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความปิติ และเรากำลังทำตามคำสั่งของท่าน ทั้งยาดาवासและมราवासกำลังทำตามคำสั่งของราวัน ในขณะที่เราพันดาवासกำลังทำตามศรัทธาของพระเจ้า ชัยชนะเป็นของเรา ศรีกฤษณะไม่ได้ก่อตั้งสวรรค์ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อที่ก่อตั้งสิ่งนั้น เราทำให้บาร์ตสูงส่ง ไม่สามารถมีใครอื่นพูดว่า พวกเขาทำตามคำสั่งของพระเจ้า ใช่ พวกเขาจะพูดว่า พวกเขาทำตามคำสั่งผ่านแรงบันดาลใจจากพระเจ้า พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างนี้และให้คำสั่งแก่ลูกๆ ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องของการให้แรงบันดาลใจ ดังนั้นก่อนอื่น จงสรรเสริญผู้เดียวที่ไร้ตัวตนว่า ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุข เรากำลังทำตามคำสั่งของท่าน ท่านเป็นพ่อของเรา ผู้อาศัยในดินแดนสูงสุด ท่านเป็นผู้สร้างสวรรค์ ผู้ที่รู้สิ่งนี้จะร้องเพลงสรรเสริญนี้ จะต้องเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ จะไม่มีหลายคน ดังนั้น ยกเว้นเราแล้ว ทุกคนกำลังทำตามคำสั่งของราวัน เรากำลังทำให้บาร์ตไป

เป็นราชสถานที่สูงส่ง(ดินแดนของราชา)อีกครั้ง ด้วยการทำตามศรัทธา ศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนเหล่านั้นทั้งหมดกำลังจะถูกทำลาย เรามีเคหะทุกคนมีประสบการณ์กับสิ่งนี้แล้วในทางปฏิบัติ เราเป็นลูกๆของประชาธิปไตย บราห์มา คุณก็เป็นสิ่งนี้ด้วย แต่เวลานี้เราเป็นสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ ต่อมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ได้รับการจดจำว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างโลกมนุษย์ผ่านบราห์มา ผู้คนเหล่านั้นคิดว่า บางทีลูกอาจจะกลายเป็นเทพในที่ที่ทันใด แต่เปล่าเลย ก่อนอื่น จงอธิบายว่า ท่านสร้างบราห์มินผ่านบราห์มาอย่างไร และแล้วอธิบายเกี่ยวกับสกุลต่างๆ ไม่มีประโยชน์ในการเล่าเรื่องหรือแสดงละคร ลูกควรบอกคำสอนของพ่อให้แก่พวกเขาโดยตรง สิ่งที่พ่อบอกกับเรา คือ โอ ลูกๆ ที่แสนหวาน! โอ ดวงวิญญาณ! ลูกควรบอกทั้งชุมชนว่า ลูกกำลังทำตามศรัทธาเพื่อที่จะกลายเป็นเทพ ท่านกำลังสอนราชาโยคะให้แก่เรา พระเจ้าแห่งกิตะคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ท่านเข้ามารูปที่มีตัวตน บราห์มินปรากฏออกมาจากปากของประชาธิปไตยบราห์มา เราคือบีเค พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างเราขึ้นมาผ่านปากของบราห์มา เราคือ หลานของชีพบาบา ลูกควรให้คำแนะนำเรื่องบีเค พวกคุณ ดวงวิญญาณ ก็เช่นกันเป็นหลานของชีพบาบาและยังเป็นลูกๆของประชาธิปไตยบราห์มา เวลาลูกควรอธิบายว่า สิ่งสร้างใหม่นี้กำลังถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง ดังนั้นคุณจึงเข้าใจได้ว่า แท้จริงแล้วคุณเป็นหลานของชีวาและเป็นลูกๆของบราห์มา “เราเป็นของท่าน เหตุนี้เองชื่อของเราจึงเป็นบราห์มากุมารและกุมารี” ในวงจรที่แล้วก็เช่นกัน ลูกเปลี่ยนจากบราห์มินเป็นเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร เวลาลูกกำลังจะกลายเป็นบราห์มินอีกครั้ง ลูกควรเก็บความลับของวงจรนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก ก่อนอื่นใด ลูกควรให้คำแนะนำที่สมบูรณ์เกี่ยวกับพ่อ พ่อบอกความรู้นี้ให้แก่เรา แล้วเวลานี้เรากำลังถ่ายทอดให้กับพวกคุณ วงจรละครโลกหมุนไปอย่างไรและเรากลายเป็นผู้ปกครองโลกนั้นคือความรู้ อย่างไรก็ตาม ไม่มีเรื่องของอาวุธในสิ่งนี้ เป็นมนุษย์ผู้ที่รู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกอย่างแน่นอน มีความจำเป็นที่จะรู้ว้าววงจรโลกมนุษย์หมุนไปอย่างไรอย่างแน่นอน เราฟังพ่อ และเหตุนี้เองเราจึงกลายเป็นผู้ปกครองโลก หากตนเองต้องการได้รับความสุขจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และแล้วให้ทำความเพียรพยายาม พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้สร้างสวรรค์ คุณจะได้รับความสุขที่ไร้ขีดจำกัดจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ดังนั้นทำไมคุณจึงไม่จดจำท่านเล่า คุณไม่มีความสุขกับมรดกที่คุณได้รับจากพ่อทางร่าง เราได้รับความสุขถึง 21 ชาติเกิดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องประกอบในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกพูดว่า คัมภีร์เป็นสิ่งดั้งเดิมและเป็นนิรันดร์ อย่างไรก็ตามแม้ว่าสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดได้มีอยู่แต่เวลานี้เราได้เข้ามาสู่ยุคเหล็กแล้ว โลกกลับมาไม่บริสุทธิ์มากขึ้นและไม่มีประโยชน์อย่างต่อเนื่อง เวลาลูกเองได้มาแล้วเราเป็นหลานของท่านและเป็นลูกของบราห์มา คือบราห์มิน จริงๆแล้ว ท่านยังเป็นพ่อของคุณด้วยเช่นกัน จงอธิบายอย่างดีมากด้วยวิธีนี้เพื่อที่พวกเขาจะหลอมละลาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างไม่วางเว้นในการจาริกแสวงบุญทางจิต ทำให้ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของลูกกลับมาสวยงามเหมือนดอกไม้ ให้บาปของลูกถูกทำลาย
2. รักษาสำนึกนี้ที่ว่า “เรากำลังทำตามคำสั่งของพระเจ้าโดยตรงและเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่จะทำให้บาร์ตสูงส่งและทำให้มนุษย์ไปเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง”

พร: ขอให้ลูกเป็นเหมือนดอกทานตะวัน และอยู่ต่อหน้าและใกล้ชิดพ่อตลอดเวลา โดยฉายแสงของพระอาทิตย์แห่งความรู้เสมอ
ดอกทานตะวันอยู่ภายใต้แสงของพระอาทิตย์ตลอดเวลา ดอกหันเข้าหาดวงอาทิตย์เสมอและกลีบดอกเป็นวงกลมเหมือนดวงอาทิตย์ ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดและอยู่เบื้องหน้าพระอาทิตย์แห่งความรู้ไม่เคยห่างเหินจากพ่อ พวกเขาเป็นเหมือนดอกทานตะวันที่ส่องแสงของพระอาทิตย์แห่งความรู้และทำให้ผู้อื่นส่องแสงด้วยเช่นกัน

คติพจน์: จงกล้าหาญและให้กำลังใจทุกคนอย่างสม่ำเสมอ และลูกจะได้รับความช่วยเหลือของพระเจ้าต่อไป

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การคงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณคือจุดหมายปลายทางที่สูง เพียงผู้ที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่กล่าวได้ว่าเป็นขุมหมุมของพระเจ้า พวกเขาไม่ได้คิดถึงสิ่งใด นอกจากพ่อและอาณาเขตสูงสุด

คำถาม: ด้วยการเข้าถึงหนึ่งสิ่งใดที่ลูกสามารถสะสมในคลังสมบัติของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด?

คำตอบ: การให้ประโยชน์ตนเองและผู้อื่นด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์และสติปัญญาของเขามีสติปัญญาที่สามารถให้ประโยชน์ผู้อื่น เมื่อลูกมีสำนักเป็นร่าง ความเสียหายก็เกิดขึ้นและสมบัติที่สะสมไว้ก็หมดไป แล้วก็มี ความสูญเสีย แม้กระทั่งวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธก็ทำให้ลูกสร้างความเสียหาย ดังนั้น ทำให้ธรรมชาติของลูกอ่อนหวานอย่างมาก

เพลง: ใครได้มาในเวลาของตอนเช้าตรู่?

โอมชานตี เมื่อพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ มาและ, พบปะผู้ที่มีชีวิต ดวงวิญญาณเหล่านั้นลืมนึกว่าพวกเขาเป็นมนุษย์ พวกเขามีศรัทธาว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณและพวกเขาคือลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตาม สิ่งอื่นใดที่เรามองเห็น รวมทั้งร่างกาย และความสัมพันธ์ทางร่างกาย ไม่มีสิ่งใดนั้นได้รับการจดจำ พ่อมาเพื่อพาลูกกลับไป แล้วลูกก็ประหลาดใจกับสิ่งใดที่กำลังเกิดขึ้น กลางคืนที่มีดมิดของบราห์มากำลังมาถึงจุดจบและรุ่งอรุณกำลังมาถึง การเชื่อมโยงกับร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายตอนลง ดังนั้นลูกประหลาดใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น ลูกไม่ได้มองเห็นโลกเก่านี้อีกต่อไป ลูกคิดถึงพ่อและอาณาเขตสูงสุดเท่านั้น นี่คือนั่นที่น่ายิ่งจริงๆ! อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการไม่ตระหนักถึงพ่ออย่างสมบูรณ์ หรือเพราะโยคะของสติปัญญาของลูกไม่เชื่อมโยงกับท่าน สำนักที่เป็นร่างไม่ได้จบสิ้นอย่างสมบูรณ์ เราเรียกพวกเขาว่าขุมหมุมของลิง เมื่อพวกเขามีสำนักดวงวิญญาณ พวกเขาเรียกว่า ขุมหมุมของพระเจ้า มีตัวอย่างขุมหมุมของลิงในรูปของนาราด เขาเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เคยถือเครื่องดนตรีไปทั่ว พ่อแสดงให้เห็นว่า: ดูซิ ลูกเป็นของขุมหมุมลิง เป็นสิ่งที่ยากลำบากอย่างมากที่จะคงสำนักเป็นดวงวิญญาณ แม้ว่าลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ ก็เป็นจุดหมายปลายทางที่สูง มีมนุษย์ที่ดีและไม่ดี ชันยาสที่ทั้งครอบครัวของเขาและกลับมาบริสุทธิ์ ผู้ครองเรือนที่ไม่ทั้งครอบครัวของเขาทำให้ชันยาสที่เหล่านั้นเป็นกुरुของเขา มนุษย์ทั้งหมดของโลกยุคเหล็กคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าและเป็นลูกกำพร้า พวกเขาเรียกหา: โอ้ พระเจ้า! โอ้พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นใคร ขณะที่เรียกหา พวกเขาทั้งหมดอยู่อย่างเหน็ดเหนื่อย พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาสวดอ้อนวอนท่าน แต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน นี่คือนั่นที่ต้องเข้าใจ พระเจ้าพูด: คำว่า “พระเจ้าพูด” ลูกกล่าวถึงในกิตะด้วยเช่นกัน นี่คือนั่นที่เป็นเช่นปีศาจ เหตุใดพระเจ้าจึงพูดว่า: ลูกเป็นเช่นลิง มองดูใบหน้าของลูกในกระจก พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า ดังนั้น พวกเขาเฝ้าแต่แสวงหาท่าน ดังนั้นมนุษย์ต้องพบพระเจ้า พวกเขาเฝ้าหาท่าน แต่พวกเขาไม่สามารถพบท่าน ดังนั้น เพียงเมื่อพระเจ้ามาเท่านั้น ที่ท่านสามารถให้คำแนะนำของท่านเอง คำแนะนำที่สมบูรณ์ของท่านลูกกล่าวไว้ในกิตะ ท่านพูดว่า: พ่อคือรูตรา พ่อ รูตรา ได้สร้างไฟบุษยาณูของความรู้นี้ หากลูกพูด ว่ากฤษณะสร้างไฟบุษยาณูนี้แล้ว กฤษณะจะพูดว่า: นั่น กฤษณะ กำลังสอนราชาโยคะแก่เธอ อย่างไรก็ตาม ไม่มีไฟบุษยาณูของ ความรู้ของกฤษณะ เพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ มนุษย์อื่นทั้งหมดนั้นเป็นยุคเหล็ก พวกเขาเฝ้าแต่ทำให้หนีออกจากปากของเขาเท่านั้น มีการกล่าวถึงผู้ที่กล่าวเท็จว่า: ใบหน้าของผู้นั้นน่าเกลียด ในเวลาที่มีการก่อตั้งศาสนาชันยาส โลกนั้นอยู่ในสภาพราโจ ดังนั้นจึงมี การก่อตั้งศาสนาที่บริสุทธิ์ขึ้นเพื่อรักษาความบริสุทธิ์ในบารัต พวกเขาเรียกว่าราโจกูนิชันยาสซี อย่างแน่นอนที่พวกเขามีการ สละละทิ้ง แต่นั่นราโจกูนิ พวกเขาไม่สละโทษประณาม เมื่อพวกเขาเริ่มที่จะถูกเผาในบารัตด้วยการนั่งบนไฟของตัณหาและ การสละละทิ้งนั้นเป็นบทบาทของละคร นั้นไม่สามารถเรียกว่าราชาโยคะที่ง่ายดาย พระเจ้าไม่ได้สอนสิ่งนั้น พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขาทำความผิดที่ใหญ่หลวงในการนำกฤษณะไปไว้ในยุคทองแดง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่นมนุษย์ผู้ซึ่งทำสิ่งผิดนี้ อย่างไรก็ตาม ต้องมีความละเอียดอ่อนอย่างมากในการอธิบายนี้ ชันยาสซีพูดว่าลูกกำลังประณามศาสนาของสละละทิ้ง บอกพวกเขาว่า: มาและทำความเข้าใจ ก่อนอื่นใด บอกเราว่าท่านหมายความว่าอย่างไรกับการประณาม พระเจ้า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นพ่อของทั้งหมดและพระเจ้าแห่งกิตะ ไม่ใช่กฤษณะได้อธิบายสิ่งนี้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้มาและบอกเราว่านี่คือตอนจบของยุคเหล็ก สติปัญญาของผู้คนได้เลื่อมใสและเป็นเช่นปีศาจอย่างแท้จริง นี่คือนั่นที่อาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์และเป็นเช่นปีศาจ ในยุคทองมีอาณาจักรเทพที่บริสุทธิ์ ผู้คนเหล่านั้น (ชันยาสซี) เชื่อว่าพวกเขาคือพระเจ้า แต่พวกเขาไม่ได้เป็น พระเจ้าของทุกคน คือ

เพียงผู้เดียวที่ทุกคนจดจำ นี่คือบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ หากพวกท่านต้องการที่จะเข้าใจ และแล้วให้ทำความเข้าใจ! อย่างไรก็ตาม ผู้ที่อธิบายต้องละเอียดอ่อนอย่างมาก ผู้ที่มีวิญญานปีศาจร้ายในตนเองจะสามารถอธิบายได้หรือไม่? มีวิญญานปีศาจร้ายของความโกรธความละโมภ และความผูกพันยึดมั่น มีวิญญานปีศาจร้ายเล็กๆ และใหญ่โต ผู้คนมีนิสัยที่สกปรก มายาแม้กระทั่งทำให้ลูกๆ ที่ดีทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งหมดนั้นคือพฤติกรรมที่เป็นเช่นปีศาจของสำนักที่เป็นร่าง เมื่อสำนักที่เป็นร่างเกิดขึ้น ลูกก็เป็นเช่นลิง และแล้วลูกไม่สามารถกลับมามีค่าควรแก่การอยู่ในวัด ลูกรู้ว่าเพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่มีค่าควรแก่การอยู่ในวัด วัดสร้างขึ้นเพื่อพวกเขาเท่านั้น ทั้งโลกยุคทองเรียกว่าชีวาลายา (วัดของชีวา) พวกเขาทั้งหมดอยู่ในวัด ทั้งโลกกลายเป็นวัดที่บริสุทธิ์ โลกกลายเป็นชีวาลายาที่ ราชา ราชนีและปวงประชาทั้งหมดอยู่อย่างบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างมีศิลป์วิธี หนูกัดและเป่าด้วย มันรู้คิดมากถึงขนาดนั้น เมื่อชั้นยาสชีลา มา ก่อนอื่นโศสรเสริญเขาอย่างมีกลยุทธ์ โปรตมา ชันยาสชีลี ท่านดีมากที่ท่านละทิ้งทุกสิ่ง ท่านได้จากบ้านของท่าน ท่านรู้หรือไม่ว่ามีการสละละทิ้ง 2 ประเภท? หนึ่งคือการสละละทิ้งบ้านและครอบครัวของท่าน และอีกหนึ่งคือการไม่ทิ้งบ้านและครอบครัวของท่าน ท่านต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของท่าน ศิษษาราชโยคะและกลายเป็นนายของสวรรค์ ท่านเคยได้ยินสิ่งนี้หรือไม่? เขาจะพูดว่า: สิ่งนี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใด พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะในกิตะและนากฤษณะไปสู่ยุคทองแดง ดังนั้น พวกเขาจะเข้าใจได้อย่างไร? แล้วลูกต้องอธิบายด้วยการใช้รูปภาพว่า: การสละละทิ้งของท่านคือการทิ้งบ้านและครอบครัวของท่าน ไม่ใช่ทุกคนจะทิ้งบ้านและครอบครัว นี่คือหนทางของครอบครัว ท่านไม่ได้ละทิ้งกิเลสทั้งห้าขณะที่ยังอยู่ที่บ้านกับครอบครัว เรากำลังทำสิ่งนั้นและเรากำลังได้รับความช่วยเหลือ จากพ่อสูงสุดดวงวิญญานสูงสุด ขณะที่อยู่ที่บ้านและทิ้งกิเลสทั้งห้าในวิธีนี้เราจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ในยุคทอง เหล่าเทพนั้นเคยบริสุทธิ์ในยุคทอง พวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ หลังจากยุคเหล็ก ยุคทองต้องมา เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและก่อตั้งยุคทอง ขณะที่เราอยู่ที่บ้าน ท่านทำให้เราบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว พวกท่านพูดว่า: สำลีและไฟไม่สามารถอยู่ด้วยกัน อย่างไรก็ตามเราคงอยู่เช่นนั้นที่นี่ พวกท่านไม่ได้มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ใดต่อการได้มาซึ่งการบรรลุผลใดๆ เมื่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมา โลกใหม่ก็ได้รับการก่อตั้งและโลกเก่าก็ถูกทำลาย เราได้รับความรู้สำหรับโลกใหม่ พ่อพูดว่า: ความสัมพันธ์ใดก็ตามที่ลูกมีรวมทั้งความสัมพันธ์กับร่างกายของลูก ลืมความสัมพันธ์เหล่านั้นทั้งหมด คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญานและจดจำพ่อ ราชาโยคะนี้ของเรานั้นสะโตประธาน เวลานี้ทุกสิ่งนั้น ตาโมประธาน และแล้วจากการอยู่อย่างตาโมประธาน อย่างแน่นอนที่โลกต้องกลับมาสะโตประธาน เป็นพ่อผู้สร้างเท่านั้นที่ทำให้โลกสะโตประธาน เรากำลังเรียนรู้สิ่งนี้จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ใช่จากกฤษณะ พระเจ้าคือผู้เดียวเท่านั้น แม้กระทั่งบราห์มา วิษณุและชางกาก็เรียกว่าเทพ ผู้ที่อยู่บนพื้นเบื้องล่างพวกเขาเรียกว่ามนุษย์ พระเจ้าอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด เราดวงวิญญาน อาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน อธิบายด้วยความละเอียดอ่อนเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม หากไม่มีโยคะอย่างสมบูรณ์ ลูกไม่สามารถเข้าถึง ไม่มีใครสามารถจดจำสิ่งที่พ่ออธิบายแก่ลูก แม้ว่าลูกบางคนพูดว่า: พวกเขาจดจำบาบา บาบาก็ไม่เชื่อพวกเขา หากลูกกำลังจดจำพ่อ สติปัญญาของลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และลูกจะสามารถเข้าถึงสิ่งนี้อย่างดีมาก หากลูกเข้าถึงสิ่งนี้ลูกต้องพอใจผู้อื่นให้เท่าเทียมกันด้วยเช่นกัน ลูกต้องให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่น ลูกรู้ว่าพ่อมาและให้ประโยชน์ทุกคน มายาราวุ่นทำอันตรายทุกคน พ่อมา และให้ประโยชน์แก่ลูกเพียงครั้งเดียว มากจนกระทั่งลูกได้รับประโยชน์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกสามารถเรียกสิ่งนั้นว่าคุณประโยชน์ หรือความเมตตาของท่าน ลูกสามารถแม้กระทั่งเรียกสิ่งนั้นว่าพรของท่าน และแล้วตั้งแต่ยุคทองแดง ก็ไม่มีพรของท่านอีกต่อไป ราวุ่นเป็นเหตุของความเสียหาย ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกสามารถให้ประโยชน์ทุกคน อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกมีสำนักเป็นร่าง ลูกเริ่มสร้างความเสียหาย ด้วยการให้ประโยชน์ผู้อื่น ลูกสะสมในคลังสมบัติของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูกด้วยการสร้างความเสียหาย สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้สะสมทั้งหมดไป เมื่อลูกรู้วิธีที่จะให้ประโยชน์ผู้อื่น ลูกต้องทำสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน หากลูกไม่รู้ วิธีที่จะให้ประโยชน์บางคน อย่างแน่นอนที่ลูกจะทำร้ายพวกเขาเท่านั้นด้วยการทำตามการชี้แนะที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้คนทำร้ายกันและกันเท่านั้น พวกเขาให้ดาบของต้นหาคะ พวกเขาลืมพ่อ พวกเขาลืมให้ประโยชน์ผู้อื่นและดังนั้นอย่างแน่นอนที่พวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่สร้างความเสียหาย ใน 1 วินาทีพวกเขาให้ประโยชน์ผู้อื่นแล้วใน 1 วินาทีพวกเขาก็สร้างความเสียหาย ลูกบางคนเคยให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นอย่างมาก! พวกเขามีความรู้ที่จะให้ประโยชน์ผู้อื่น พวกเขารู้วิธีที่จะให้ประโยชน์ตนเองและผู้อื่นด้วยเช่นกัน แล้วพวกเขาก็ติดกับอยู่ในการควงหมุนของมายาและวิ่งหนีไป พวกเขากลายเป็นผู้ที่สร้างความเสียหาย พวกเขาสร้างความเสียหายอย่างมากมาย ผู้คนคิดว่า: ต้องได้มีบางสิ่งเกิดขึ้นซึ่งพวกเขาก็วิ่งหนีไป ดังนั้นเราจะไปที่นั่นได้อย่างไร? พวกเขาเล่าเรื่องราวทุกประเภท แล้วสิ่งใดก็ตามที่ลูกสะสมมาในบัญชีของลูกด้วยการให้ประโยชน์ผู้อื่นแล้วลูกเปลี่ยนบัญชีนั้นให้กลายเป็นฝัน โดยการสร้างความเสียหาย ได้มีการสร้างกรรมมากมายเช่นนี้ และจะเฝ้าแต่มีมากขึ้น ผู้ที่ได้เคยให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นและแล้วมีสำนักที่เป็นร่างและเริ่มสร้างความเสียหาย มนุษย์สร้างความเสียหายแก่มนุษย์ ไม่มีใครสามารถให้ประโยชน์ใครจนกระทั่งพวกเขาทำตามศรัทธา เป็นการชี้แนะของราวุ่นที่ทำให้ลูกสร้างความเสียหาย นาที่หนึ่งลูกกำลังทำตามศรัทธาและนาที่ถัดไปลูกเริ่มทำตาม

การชี้แนะของราวัน วิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธและความกลัวสร้างความเสียหาย แล้วลูกก็เป็นเหตุให้พ่อลูกกล่าวโทษในการสร้างความเสียหาย ลูกนำมาซึ่งการประณามท่าน พ่อจะพูดอะไร? ลูกของพระเจ้าจะเป็นเช่นนี้ได้อย่างไร? แล้วพวกเขาก็ลงมาจากหัวใจของท่าน เมื่อวิญญาณปีศาจร้ายถูกจัดออกไปจากบางคน ผู้นั้นก็ได้รับการสรรเสริญ ความโกรธนั้นเลวร้ายอย่างมาก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดเสมอว่า: มีอารมณ์ที่อ่อนหวาน การมีอารมณ์โกรธคือความโง่เขลา พ่ออธิบายว่า: ลูกต้องปล่อยวางความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดอย่างสิ้นเชิง เมื่อความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดตัดขาดลงทีละน้อย ลูกจะกลับมาเพียบพร้อมสมบูรณ์ในท้ายที่สุด นี่คือการวิ่งแข่ง ลูกรู้ว่ามีมาและบาปไปถึงเป้าหมายของพวกเขา ก่อน ดังนั้นลูกควรทำตามการชี้แนะของพวกเขาและทำตามพวกเขา ลูกควรเข้าถึงสิ่งนี้ หากลูกได้หัวใจของแม่และพ่อ ลูกจะประกาศสิทธิในบัลลังก์ด้วยเช่นกัน ถามตนเองว่า: ฉันกลับมามีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมี นั่นคือฉันมีค่าควรแก่การประกาศสิทธิในบัลลังก์ของแม่และพ่อหรือไม่? หากลูกรู้สึกว่าคุณมีความโกรธในหัวใจของคุณ ลูกไม่มีวันได้หัวใจของพวกเขาและลูกจะไม่กลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีในอนาคต ลูกต้องทำตามศรัทธาทุกอย่างก้าว หากลูกกลายเป็นคนทรยศแล้ว ลูกจะกลายเป็นสัปเหร่อ ทุกวันบาปบอกลูกถึงทุกสิ่งที่เป็นเหมือนกันทุกประการกับสิ่งที่ท่านเคยบอกลูกในวงจรที่แล้ว ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่เพียงเล็กน้อยที่สุดในสิ่งนั้น ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมากในความรู้อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ซ่องแหวะในงานรับใช้จะมีความซาบซึ้งนี้ งานรับใช้ประเภทใดก็ตามที่ลูกทำอย่างแน่อนที่ลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้น งานรับใช้อันดับหนึ่งคือการให้ความรู้ ลูกต้องให้ความสุขแก่ผู้อื่นมากมายและ ทำให้พวกเขาเป็นผู้ปกครองโลก ลูกจะทำให้ผู้อื่นมากมายเป็นสิ่งนี้ ได้มีการแสดงวิธีการที่ดีของงานรับใช้มากมายแก่ลูก งานรับใช้สามารถถูกทำขึ้นในที่ไหนๆ แล้วบางทีหนึ่งในร้อยก็จะตื่นขึ้นมา นี่คือบางสิ่งที่อาศัยความเพียรพยายาม บาบาได้ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในวิธีนี้ทั้งวันทั้งคืน ท่านมีความคิดประเภทต่างๆ มากมาย มีอุปสรรคมากมาย โลกต้องถูกทำให้เป็นสวรรค์ที่บริสุทธิ์ ท่านมีความคิดมากมายเกี่ยวกับสิ่งนี้และขณะที่คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ กลางคืนก็เปลี่ยนเป็นกลางวัน เหตุนี้เอง ผู้เอาชนะการหลับนอน จึงได้รับการจดจำ บางครั้งบาบาแม้กระทั่งไม่สามารถนอนได้ ท่านต้องทำให้ลูกเป็นนายของโลก ดังนั้น ท่านจึงใส่ใจอย่างมาก ลูกควรใส่ใจด้วยเช่นกัน และต้องตรวจสอบว่ามากเท่าใดที่ลูกกำลังทำตามศรัทธา ลูกต้องให้ปาของลูกกับบัพและดาตา ทั้งโลกต้องถูกส่งกลับบ้าน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีวันทำตามการชี้แนะของราวัน และด้วยเหตุนี้จึงมีการสำนึกที่เป็นร่างและเป็นเหตุของความเสียหายแก่พ่อ ลูกต้อง ไม่นำมาซึ่งการประณามท่าน ให้ประโยชน์ตนเองและคนอื่นๆ ด้วยการทำตามศรัทธา
2. อย่าปล่อยให้อารมณ์ปีศาจร้ายของความโกรธเข้าสิงลูก ทำให้ธรรมชาติของคุณอ่อนหวานอย่างมาก รับใช้อย่างมีศิลปะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ประทานความสุขที่ยิ่งใหญ่และให้ประสบการณ์ของความสุขอย่างสม่ำเสมอแก่ทุกคน
วิญญาณผู้ที่เข้ามาติดต่อกับลูก
ลูกคือผู้ประทานความสุขที่ยิ่งใหญ่ ลูกของผู้ประทานความสุข และดังนั้นจงเฝ้าแต่สะสมไว้ในบัญชีของความสุขของคุณ อย่าได้เพียงตรวจสอบว่าลูกไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ผู้ใดตลอดทั้งวัน แต่ตรวจสอบว่ามากแค่ไหนที่ลูกได้ให้ความสุขแก่พวกเขา ใครก็ตามที่เข้ามาสัมผัสกับลูกให้พวกเขามีประสบการณ์ของความสุขในทุกย่างก้าวโดยการที่ลูกเป็นผู้ประทานพรที่ยิ่งใหญ่แห่งความสุข นี่เรียกว่าความสูงส่งและความส่องสว่างทางจิตวิญญาณ อยู่อย่างตระหนักรู้ในทุกขณะว่าในชาติเดี๋ยวนี้นี้ ลูกต้องสะสมไว้ในบัญชีของความสุขของคุณสำหรับ 21 ชาติเกิด

คติพจน์: ทำให้พ่อผู้เดียวเป็นโลกของคุณและลูกจะเฝ้าแต่ได้รับการบรรลุมลที่ไม่สูญสลาย

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ แล้วลูกจะพัฒนาคุณสมบัติพิเศษที่จะตัดความสัมพันธ์จากโลกเก่าได้อย่างง่ายดายและกระชับความสัมพันธ์กับโลกใหม่ ความรักที่ลูกมีพ่อผู้เดียวนั้นจะถูกกระชับให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น
- คำถาม:** โยคะสติปัญญาของลูกคนใดที่ยังคงติดต่อกับแม่และพ่อเหนือโลกได้อย่างสม่ำเสมอ
- คำตอบ:** ผู้ที่ตายขณะมีชีวิตและไม่ว่างเว้นอยู่กับงานรับใช้ของพระเจ้าเสมอ ผู้ที่ขณะอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ทำงานรับใช้ด้วยการทำให้โยคะสติปัญญาของทุกคนติดต่อกับพ่อ ผู้ที่นำการรู้แจ้งที่ได้รับมาจากพ่อนั้นมาให้แก่ผู้อื่น และผู้ที่ชี้หนทางที่จะกลับมารับรู้สัจธรรมให้แก่ผู้อื่นเพื่อทำให้พวกเขามาเป็นนายแห่งสวรรค์ โยคะสติปัญญาของลูกเหล่านั้นจะเชื่อมโยงอยู่กับพ่อโดยอัตโนมัติ
- เพลง:** ใครคือพ่อ และใครคือแม่

โอมชานติ อะไรคือความหมายของเพลงนี้ มีคำกล่าวว่า จงลิ้มแม่และพ่อทางกายของลูก รวมทั้งเพื่อนฝูงและญาติมิตร ฯลฯ ด้วย แล้วเชื่อมโยงโยคะสติปัญญาของลูกอยู่กับแม่และพ่อที่แท้จริง ผู้ที่เป็นผู้สร้างโลก เวลาลูกต้องตัดความสัมพันธ์กับพ่อแม่เหล่านั้น รวมทั้งเพื่อนฝูงและญาติมิตร ฯลฯ และมีความสัมพันธ์อยู่กับผู้เดียว ผู้เดียวนั้นยังเป็นที่แม่และพ่อด้วยเช่นกัน “ท่านคือแม่และพ่อ และเราคือลูกๆ ของท่าน” ทุกคนพูดถึงนี้กับผู้เดียว พ่อแม่ทางกายของทุกคนแตกต่างกันไป ผู้เดียวนั้นคือแม่และพ่อของทั้งบารัตของทั้งโลก ดังนั้น ลูกจึงต้องมาเป็นของแม่และพ่อเหนือโลกและละทิ้งเพื่อนฝูงญาติมิตรทางโลกของลูก สำหรับสิ่งนี้แล้ว ลูกจำเป็นต้องมีความรู้ที่จะกลับมามีสำนึกดวงวิญญาณ หากลูกไม่มีสำนึกดวงวิญญาณก็เป็นเรื่องยากมากที่จะเป็นอิสระ ลูกต้องตัดความสัมพันธ์ที่มีกับโลกเก่านี้และมีความสัมพันธ์อยู่กับโลกใหม่ นี่คือการคุณสมบัติพิเศษ การตัดความสัมพันธ์กับบ้านที่มีชีวิตจำกัดหลังหนึ่งและกระชับความสัมพันธ์กับบ้านที่มีชีวิตจำกัดอีกหลังหนึ่งนั้นง่ายดายมาก ลูกได้ตัดและเชื่อมโยงในทุกชาติเกิด ลูกทั้งพ่อแม่และเพื่อนชุดหนึ่งและไปรับอีกชุดหนึ่ง เมื่อลูกทิ้งร่างกายไป ลูกก็จะมีพ่อแม่ใหม่ เพื่อน ญาติพี่น้องและบุตรคนใหม่ ฯลฯ ที่นี้ เป็นเรื่องของความตายขณะมีชีวิต ลูกได้รับการนำมาเลี้ยงดูจากแม่และพ่อเหนือโลกขณะที่มีชีวิต ลูกต้องลิ้มแม่และพ่อยุคหลังทั้งหลาย ฯลฯ ผู้เดียวนั้นคือพ่อแต่ท่านก็ยังเป็นแม่อีกด้วยได้อย่างไรนั้นเป็นเรื่องที่ลึกซึ้งยิ่ง พ่อนำร่างนี้มาใช้และทำให้ลูกๆ กลายเป็นลูกของท่านผ่านผู้อื่น อย่างไรก็ตาม ลูกบางคนลิ้มสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ในหนทางของความไม่รู้ พวกเขาไม่เคยลิ้มพ่อแม่ของตนเอง พวกเขาลิ้มแม่และพ่อผู้อื่นเพราะนี่คือเรื่องใหม่ ลูกต้องเชื่อมโยงโยคะสติปัญญาอยู่กับแม่และพ่อผู้หนึ่งและอยู่อยู่กับงานรับใช้ เช่นเดียวกับที่พ่อใส่ใจในงานรับใช้ ดังนั้นลูกจึงควรใส่ใจเหมือนพ่อด้วย มีคำกล่าวว่า พระเจ้าใส่ใจกับการทำให้โลกกลับมาใหม่หรือสร้างโลกใหม่ ดังนั้น นี่คือการใส่ใจที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น พ่อที่ไร้ชีวิตจำกัดมีความใส่ใจที่ไร้ชีวิตจำกัดที่จะชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ ท่านต้องสอนราชาโยคะสำหรับโลกที่บริสุทธิ์แห่งสวรรค์นั้น ท่านต้องสอนสิ่งนี้ให้แก่ผู้คนมากมาย โยคะสติปัญญาของทุกคนต้องติดต่อกับพ่อ นี่คือการรู้จักของลูกๆ อย่างเรา พ่อพูดว่า ขณะอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ลูกต้องทำงานรับใช้ ชื่นยาสซีใส่ใจว่า พวกเขาควรปลดปล่อยผู้อื่นจากความทุกข์ที่เป็นเช่นมูลกและทำให้พวกเขากลับมาบริสุทธิ์ พวกเขายังมีความรับผิดชอบด้วยเช่นกันที่จะทำให้ผู้อื่นวางเฉยและทำให้พวกเขากลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาเชื่อว่า ตนต้องทั้งบ้านและครอบครัว พวกเขาไม่เข้าใจว่า พวกเขาต้องทั้งโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อพ่อมาท่านั้นและประทานนิมิตของโลกที่บริสุทธิ์เพื่อที่เราจะตัดการติดต่อกับโลกที่ไม่บริสุทธิ์ได้ กระนั้นก็ตาม พวกเขายังคงคิดว่า ตนเองต้องรับผิดชอบ ดังนั้นพวกเขาจึงทั้งบ้านและครอบครัวไปและ دلใจผู้อื่นมากมายให้มีการวางเฉยและทำให้พวกเขากลับมาบริสุทธิ์ ยังมีการร้องเพลงสรรเสริญพวกเขาด้วยเช่นกัน หากไม่มีศาสนาของการสละละทิ้งนั้น บารัตจะถูกเผาไหม้อย่างสิ้นเชิงในกองไฟของตัณหาหาคะ พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายว่า ใครได้ก่อตั้งการสละละทิ้งที่ราโจนนั้นและใครที่ก่อตั้งการสละละทิ้งที่สะโตประธานนี้ ผู้นำของพวกเขาคือ สังคราจารย์ และเขายังมีสาวกจำนวนมากอีกด้วย เป็นไปได้ว่าอาจจะมีเป็นจำนวนหลายแสนหรือหลายล้านคน หากพวกเขาไม่กลับมาบริสุทธิ์ จำนวนของผู้คนที่ทำตามก็จะไม่เพิ่มขึ้น ดังนั้นชื่นยาสซีได้ทำสิ่งที่ดีๆ เหล่าเทพถูกพิจารณาว่า เป็นอันดับหนึ่ง ชื่นยาสซีเป็นอันดับสอง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ โลกต้องกลายเป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์จากที่เคยบริสุทธิ์และกลายเป็นโลกที่บริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นตั้งแต่ยุคทองเป็นต้นมานั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร นิมิตใดที่ลูกมีในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาวิภาที่ในทุกขณะนั้น ลูกก็จะมีนิมิตเดียวกันเหล่านั้นอีกครั้งในวงจรหน้า ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร ลูกต้องเข้าใจละครและวงจร อย่าเพียงแต่นั่งลงแล้ว

คิดว่าสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในละครนั้นดี ทุกคนคือ นักแสดงในละคร แต่ละคนยังคงเพียรพยายามเพื่อหาเลี้ยงชีพของตนเอง ไม่มีใครอยู่ได้โดยไร้ความเพียรพยายาม ผู้คนมากมายเข้าใจว่า นี่คือการละเล่นและเรามาจากดินแดนสูงสุดเพื่อเล่นบทบาทของตนเอง แต่พวกเขาก็ไม่อาจที่จะอธิบายสิ่งนี้ได้ในรายละเอียด พวกเขาไม่รู้วาทศาสตร์ใดมาก่อนหรือโลกถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร เพราะไม่รู้วาทศาสตร์โลกใหม่ถูกสร้างขึ้นมาหรือว่าพอมาทาให้โลกเก่ากลายเป็นโลกใหม่หรือไม่นั้น พวกเขาจึงแสดงให้เห็นการทำลายล้างอย่างสิ้นซากแล้วก็แสดงให้เห็นโลกใหม่ พอมามาและให้การรู้แจ้งแก่ลูกเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ จากนั้นลูกจึงมีความรับผิดชอบที่จะทำให้ผู้อื่นรู้แจ้งด้วยเช่นกัน มึงมารับใช้มากมายที่จะต้องทำ พ่อได้ชี้ให้ลูกเห็นหนทางไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตที่ลูกเคยร่อนเร่หาไปทั่วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร พ่อที่ไร้ขีดจำกัดใส่ใจเกี่ยวกับวิธีที่จะทำให้กองทัพกู้ภัยของท่านนั้นขยายตัวและวิธีที่จะชี้หนทางให้แก่ทุกคน ลูกควรบอกทุกคนว่า พอมามาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูกเช่นเดียวกับที่ท่านเคยทำในวงจรที่แล้ว ผู้คนกล่าวกับท่านว่า ขอคารวะต่อชีวา ท่านคือ ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดและท่านอาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุด เรา ทุกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นเช่นกัน ดวงวิญญาณเป็นอมตะตลอดกาล ดวงวิญญาณไม่อาจถูกเผาหรือตายได้ แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทที่ถูกบันทึกไว้ภายใน จงดูที่ดวงวิญญาณของตนเองหรือดูที่ดวงวิญญาณของผู้ที่เป็นคนหลัก เมื่อลูกมองต้นไม้ ลูกจะนึกถึงรากฐานหลักและกิ่งก้านต่างๆ มีใบไม้จำนวนนับไม่ถ้วน เป็นไปได้ที่จะนับกิ่งก้านต่างๆ ดังนั้นรากฐานของต้นไม้ที่แท้จริงนี้เป็นรากฐานของเราเหล่าเทพ รากฐานนั้นได้เสื่อมโทรมลงไป在这段时间เช่นเดียวกับรากฐานของต้นไม้บนยาน กระนั้นก็ตาม กิ่งก้านจำนวนมากได้โผล่ขึ้นมา ใบไม้โผล่ออกมาจากกิ่งอยู่เรื่อยๆ ดังนั้นนี่ก็ยังเป็นต้นไม้ที่ใหญ่โตอันไร้ขีดจำกัดเช่นนั้นด้วย ลูกรู้อะไรต่างลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ได้ทำ ไม่ใช่ว่าสติปัญญาของใครจะคิดถึงสิ่งนี้ตลอดทั้งวัน เป็นเรื่องยากที่จะไตร่ตรองทุกประเด็นได้ในเวลาเดียวกันด้วยสติปัญญา กระนั้นก็ตาม แต่ละประเด็นเหล่านี้ก็จะเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่ไตร่ตรอง มหาสมุทรแห่งความรู้นี้ เมื่อลูกมีต้นไม้อยู่ในสติปัญญา ลูกยังจดจำพ่อ ผู้เป็นเมล็ดด้วยเช่นกัน เราคือ ผู้อาศัยในสถานที่นั้นเช่นกันและเราก็คือ ผู้ที่ไปรอบต้นไม้ นั่นคือ ผู้ที่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นและอยู่จนถึงเวลาสุดท้าย เมื่อลูกไปถึงสภาพที่ไม่บริสุทธิ์แห่งความเสื่อมอย่างสิ้นเชิงของลูก ทั้งต้นไม้ก็จะเข้าสู่สภาพนั้นด้วยเช่นกัน ผู้ที่ปรากฏตัวตั้งแต่ตอนต้นก็ยังเป็นผู้ที่ซราแล้วในเวลานี้ด้วยเช่นกัน กิ่งก้านที่มาจากหลังนั้นก็ยังคงไปตามไปด้วย ผู้ที่มีค่าแก่การรับใช้จะใส่ใจกับการเป็นผู้ช่วยของบาบาเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพอีกครั้ง สิ่งนี้ต้องถูกอธิบาย ลูกเคยเป็นเทพแล้วก็กลายเป็นนักรบ ลูกเท่านั้นที่จะพูดถึงชะตา 84 ชชาติเกิดของตนเองได้ เมื่อสิ่งเหล่านี้หลั่งไหลเข้าไปสู่สติปัญญาอย่างต่อเนื่องเท่านั้นที่ลูกจะอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้ ลูกควรคิดว่า ลูกจะมาเป็นผู้ช่วยของบาบาได้อย่างไร สิ่งนั้นจึงควรเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่า ลูกจะอธิบายความลับของละครให้แก่ใครได้อย่างไร วิธีใดที่จะทำให้โยคะสติปัญญาของพวกเขาติดต่อกับพ่อและดลใจพวกเขาให้เพียรพยายามเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพ นั่นคือ เพื่อชี้หนทางที่จะรับสิทธิ์ในมรดกอันไร้ขีดจำกัดของตนเองจากพ่อได้อย่างไร ผู้ที่พ่อชี้หนทางให้เท่านั้นที่จะแสดงหนทางนั้นให้แก่ผู้อื่นได้ พอมามาตามลำพังและสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ นั่นคือ ท่านเปิดประตูไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต จงเฝ้าแต่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เช่นนี้ตลอดทั้งวัน ลูกต้องซึมซับธรรมชาติที่อ่อนหวานอย่างมาก ลูกต้องไม่ถูกเผาหรือตายไปเพราะธรรมชาติของคนอื่น นั่นคือ ลูกต้องอดทนกับสิ่งนั้น จงรับใช้ตนเอง จงใช้เวลากับงานรับใช้มากที่สุด ถามตนเองว่า ฉันพูดว่า“บาบา บาบา” อยู่ตลอดเวลาไหม บาบาใส่ใจกับงานรับใช้ที่ไร้ขีดจำกัด นั่น ผู้ที่เป็นลูกของบาบากำลังทำอะไร ฉันควรทำงานรับใช้ให้มาก! ลูกมีเวลา มาก ลูกควรรู้สึกเมตตาต่อผู้ที่นำสงสารทั้งหลายที่ยังคงอยู่ห่างไกลจากพ่อ พวกเขาล้มลุกคลุกคลานไปทั่วและกระทำบาปอยู่เรื่อยๆ ผู้คนทำให้ลูกไขว่เขวไปจากพ่อและทำให้ทุกคนสับสน เป็นหน้าที่ของลูกบราห์มินที่จะให้ความรู้แก่ทุกคนและนำพวกเขามาอยู่เบื้องหน้าบาบา ลูกบราห์มินคือ ลูกๆ ที่แท้จริงของพระเจ้าแห่งกิตะ ลูกได้รับอำนาจแล้ว ลูกมีเพียงความรู้ของกิตะเท่านั้นอยู่ในสติปัญญา ผู้ที่ไม่สามารถอธิบายได้นั้นไม่ใช่บราห์มิน พวกเขาเป็นบราห์มินครึ่งๆกลางๆ ชื่อของพวกเขาคือ บราห์มินแต่กลับทำธุรกิจของศูทร สติปัญญาของพวกเขาคือเหมือนสติปัญญาของศูทร ในอัสเมียร์มีพุชคาร์นี บราห์มิน พวกเขา คือ ผู้ที่ถ้ายทอดคัมภีร์กิตะ นั่นคือ ธุรกิจของพวกเขาคือ ไม่ใช่หน้าที่ของพวกเขาที่จะไปและรับประทานที่บ้านของผู้คน งานของพวกเขาเป็นเพียงการอ่านคัมภีร์และบิณฑบาต ลูกคือ บราห์มินที่แท้จริง ลูกๆ ของพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ประชาบิดา บราห์มาคือ พ่อของผู้คนที่ไร้ขีดจำกัด และชีพบาบา คือ พ่อของทุกดวงวิญญาณ ที่พำนักของท่านคือ ดินแดนสูงสุด ท่านคือ ผู้ที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมาบริสุทธิ์ เหตุนี้เองทั้งโลกจึงจดจำท่าน เมื่อพวกเขาพูดว่า “โอ พระเจ้า!” ผู้ที่ไม่มีตัวตนจะปรากฏอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาคือ อย่างไรก็ตาม โชติรวันของกูรูทำให้พวกเขาติดกับ พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งอาชีพของเหล่าเทพที่ตนกราบไหว้บูชา พวกเขากราบไหว้บูชาเหล่าเทพด้วยการคิดว่าเหล่าเทพเป็นตุ๊กตา ฯลฯ พวกเขาไม่รู้จักอาชีพของเหล่าเทพ เหตุนี้เองสิ่งนี้จึงถูกเรียกว่าการกราบไหว้ตุ๊กตา ดังนั้น จึงมีความแตกต่างมากมาย! ผู้คนจำนวนมากสับสนในเรื่องนี้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ระหว่างอุปนิสัยและลักษณะของเหล่าเทพกับของมนุษย์ ผู้คนร้องเพลงว่า ท่านเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรมและเราคือคนบาปที่ตกต่ำ พวกเขาพูดสิ่งนี้ แล้วใครทำให้พวกเขา

เขาเป็นเช่นนั้นแล้ว เวลานี้เป็นนรกอย่างแท้จริง แล้วเราจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์อีกครั้งได้หรือไม่เล่า ผู้คนไม่เคยมีความคิดเช่นนี้ ลูกเองก็ไม่เคยคิดเหมือนกันว่าจะมาเป็นเหมือนพวกเขาได้หรือไม่ ลูกเพียงแต่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอยู่เรื่อย ๆ ลูกรู้ว่า เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นเช่นเทพเหล่านั้น ลูกต้องรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในอาณาจักรของตนเอง เหตุนี้เองลูกจึงกำลังทำความเพียรพยายาม ลูกควรใส่ใจอยู่ภายในว่า ลูกจะได้รับสถานภาพใดหากลูกออกจากร่างนี้ไปในเวลานี้ แม้กระนั้นลูกยังอาจถามได้ว่า หากลูกออกจากร่างนี้ไปในเวลานี้ ลูกจะได้รับสถานภาพใด บาบจะบอกลูกทันทีว่า ลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ลูกจะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่มีค่าเพียง 8 แอนนา 12 แอนนา หรือมีค่าแม้เพียงเปลือกหอย สถานภาพของประชากรนั้นมีค่าเพียงเปลือกหอย จงดูที่ใบหน้าของลูกในกระจกหัวใจว่า มีพฤติกรรมที่เป็นเหมือนลิงอยู่หรือไม่ ความหยิ่งยโสที่ไม่บริสุทธิ์นั้นเป็นอันดับหนึ่ง ลูกอาจเอาชนะตัณหาและกิเลสได้ แต่ความหยิ่งยโสของร่างกายนั้นคือ ศัตรูอันดับหนึ่ง ด้วยการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่กิเลสทั้งหมดจะเยือกเย็นลง เมื่อความรักของลูกติดต่อกับพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณได้ ความรักของผู้ที่มีสำนึกเป็นร่างจะไม่อาจติดต่อกับพ่อได้ ลูกจำเป็นต้องมีความเพียรพยายามอย่างมากที่จะทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสมาก ใบหน้าของผู้ที่มีสำนึกเป็นร่างนั้นจะเหมือนกับใบหน้าของชาวศพ ดังนั้น สิ่งสำคัญที่สุดคือ การกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และแล้วเมื่อนั้นที่พ่อจะช่วยเหลือได้ ผู้คนมากมายอยู่อย่างไร้กิเลส แต่พวกเขากลับล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า ตนเองคือดวงวิญญาณและต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ พวกเขาจึงสับสนในเรื่องนี้ ลูกจะกลับบ้านได้อย่างไร หากลูกไม่อยู่อย่างปราศจากร่าง ลูกควรใส่ใจให้มากกับงานรับใช้เพื่อที่จะทำให้ผู้คนจำนวนมากได้รับประโยชน์ ผู้คนที่มีสำนึกที่เป็นร่างไปยังที่ไหนก็ตาม พวกเขาจะสับสน ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณนั้นจะกลับมาพร้อมกับการที่ได้ยืนธูปไปที่บางคนแล้ว คนอื่นจะรู้สึกว้าวุ่นที่ผู้หนึ่งผู้หนึ่งพูดนั้นลูกต้อง หากโยคะของลูกติดต่อกับพ่อ ลูกก็จะมีสมาธิใจต้องการรับใช้ด้วยเช่นกัน ในเรื่องนั้น ก่อนอื่นลูกต้องอธิบายเกี่ยวกับอัลฟา เมื่อลูกพูดมากเกินไป พวกเขาจะเบื่อหน่าย ก่อนอื่นลูกต้องอธิบายเกี่ยวกับ “ขอคารวะต่อชีวิต” และชั้น(floors)ทั้งสามด้วยเช่นกัน ชั้นหนึ่งคือ โลกที่ไร้ตัวตนที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและทุกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ชั้นอื่นๆคือ โลกที่มีตัวตนและดินแดนละเอียดอ่อน เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์อยู่ในสวรรค์ อาณาจักรนั้นไม่ได้มีอยู่ในเวลานี้ จากนั้นประวัติศาสตร์จะซ้ำรอย ก่อนหน้านั้นเคยมียุคเหล็กแล้วก็มียุคทอง เวลานี้ประวัติศาสตร์ของยุคเหล็กกำลังซ้ำรอย ดังนั้นประวัติศาสตร์ของยุคทองก็จะซ้ำรอยเช่นกัน มีความรื่นรมย์ในสิ่งนี้เท่านั้น ประเด็นเหล่านี้ดีมาก อัจชะ

ถึงลูกๆทั้งหลาย ผู้ที่เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิต พุดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไม่ถูกเผาหรือตายเพราะสันสกฤตหรือธรรมชาติของคนอื่น จงทำให้ธรรมชาติของลูกอ่อนหวานอย่างมาก จงมีความอดทน

2. เพื่อที่จะมาเป็นผู้ช่วยของพ่อ จงไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ให้สติปัญญาของลูกได้ตรองความรู้เท่านั้น จงทำความเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกมีความสัมพันธ์ของลูกกับพ่อผู้เดียวและร่ำลาต่อมายาอย่างเป็นโยคีที่ง่ายตาย เมื่อลูกมีความสัมพันธ์กับใครบางคน การจดจำระลึกถึงของลูกกับผู้นั้นก็เป็นธรรมชาติ การมีความสัมพันธ์ของลูกกับพ่อผู้เดียวคือการเป็นโยคีที่ง่ายตาย ด้วยการกลายเป็นโยคีที่ง่ายตาย ลูกร่ำลาต่อมายา เมื่อมายาจากลูกไป พรจากพ่อ ก็จะทำให้ลูกเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างมากมาย ผู้ที่ได้รับพรจากพระเจ้าและครอบครัวยบราห์มินในทุกอย่างก้าวจะเฝ้าแต่โยยบินอย่างง่ายตาย

คติพจน์: จงกลายเป็นนักธุรกิจ (businessman) ผู้ที่ไม่ว่าง (busy) เสมอและลูกจะมีรายได้ของหลายล้านในทุกอย่างก้าว

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือนักสังคัมสเคราะห์ทางจิต ลูกต้องใช้ร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกอย่างมีคุณค่า เพื่อให้ลูกกลับมาเต็มเปี่ยมไปด้วยความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์
- คำถาม:** ลูกๆ ต้องเอาชนะมาด้วยอาวุธใด และอะไรคือวิธีการใช้อาวุธนั้น?
- คำตอบ:** ในการที่จะเอาชนะมา ลูกมีกองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่ได้เป็นอาวุธที่เป็นวัตถุ เพียงแต่ทำให้จิตใจของลูกมั่นคงในสภาพของมานมานะบาฟ จดจำมันตรา ฮัมโซ โซฮัม (ฉันเป็นสิ่งที่ฉันเคยเป็น) และด้วยวิธีการนี้ คอของมายาจะถูกตัด ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา และเป็นผู้ปกครองโลก
- เพลง:** พาเราออกไปจากโลกของบาปนี้ สู่อณูที่ของการพักผ่อนและความสบายเถิด!

โอมชานติ ลูกๆ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกผู้เป็นบราห์มินรู้ว่ายุคเหล็กนี้คือโลกของบาป และยุคทองนั้นเป็นโลกที่เป็นบุญ และบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าดวงวิญญาณมนุษย์ที่เป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ใช้ชาติเกิดที่ดี ในขณะที่ดวงวิญญาณมนุษย์ที่เป็นบาปได้ถือกำเนิดที่ไม่ดี เวลานี้โลกนี้คือโลกของดวงวิญญาณบาป ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ดินแดนแห่งความสงบเรียกว่าอาณาเขตสูงสุด นี่คือนิเวศน์ของความทุกข์ บารัตในยุคทองเคยเป็นดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ เราต้องกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ และแล้วเราก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข มีความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุขทั้งสาม ในดินแดนแห่งความสุข มีความทุกข์ ความไม่บริสุทธิ์ และความไม่สงบในดินแดนของความทุกข์นี้ ลูกต้องเข้าใจทั้งสามสิ่งเหล่านี้ เมื่อทั้งสามสิ่งเหล่านี้คงอยู่ในบารัต นั่นก็เรียกว่าดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ลูกสั่งเวทย์ทุกสิ่งรวมทั้งร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกแก่พ่อ ลูกรับใช้บารัตด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูก งานรับใช้ที่ทำลงไปนั้นก็เป็นเพียงด้วยร่างกายด้วยเช่นกัน นักสังคัมสเคราะห์รับใช้ด้วยร่างกายของพวกเขา บ้างก็รับใช้ด้วยเงินทองด้วย แต่ไม่มีใครในโลกนี้รู้วิธีการรับใช้ด้วยจิตใจ พ่อมาและอธิบายความหมายของมานมานะบาฟ: จดจำมัน ฟอสสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกแห่งความสุขของลูกจากท่าน “มานมานะบาฟ” หมายถึง สติปัญญาของทุกคนควรจะเชื่อมโยงกับพ่อ ไม่มีมนุษย์อื่นใดสามารถพูดเช่นนั้น ผู้คนอาจจะสามารถรับใช้ในวิธีอื่นๆ ทุกวิธี แต่ไม่สามารถมีใครรับใช้ด้วยจิตใจ ผู้คนถามว่าพวกเขาจะมีความสุขของจิตใจได้อย่างไร จิตใจ และสติปัญญา คืออวัยวะของดวงวิญญาณ และอวัยวะทางร่างกายคืออวัยวะของร่างกาย ดังนั้นพ่อนึงที่นี้และอธิบาย จดจำกองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง จดจำพ่อของลูก และดินแดนแห่งความสุข และลิ้มดินแดนของความทุกข์นี้ นี่คือการอธิบายของการรับใช้ด้วยจิตใจ เพียงผู้ที่ทำสิ่งนี้เท่านั้นจะตัดหัวมายา และได้รับชัยชนะเหนือมายา ไม่ใช่จะมีการตัดหัวมนุษย์ด้วยสวาดาร์ชันจักระ (กองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง) เหล่าเทพไม่ได้มีเครื่องประดับเช่นนั้นที่ด้วยเครื่องประดับนั้นพวกเขาจะทำบาป มนุษย์คิดว่ากฤษณะตัดคอด้วยสวาดาร์ชันจักระ นั่นก็จะเป็นการกระทำที่เป็นบาป และเป็นไปไม่ได้ที่เหล่าเทพจะทำได้เช่นนั้น กองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองไม่ได้เป็นไปเพื่อการตัดหัวของผู้คน นั่นเป็นวิธีการเอาชนะมายา ด้วยการดวงกองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเราเอาชนะมายา และกลายเป็นเทพ เป็นไปด้วยการดวงกองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองที่ลูกเอาชนะมายา นี่คือนิเวศน์ของลูก หอยสังข์เป็นไปเพื่อการกระจายเสียงของความรู้ที่ลูกได้รับมาแล้ว บาบาสอนลูกถึงวิธีที่ลูกจะดวงกองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เพื่อที่ลูกจะสามารถกลายเป็นผู้ปกครองโลก เวลานี้ เรากำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ และแล้วเราก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข พ่อได้สอนทั้งหมดนี้แก่เราแล้ว ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถทำให้เรากลายเป็นผู้ดวงกองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เวลานี้ ลูกเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ของพระเจ้า และแล้วลูกจะกลายเป็นราชวงศ์ของวิษณุ ได้มีการให้สัญญาลักษณะของกองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองแก่วิษณุแล้วด้วยเช่นกัน ลูกคือผู้ทำความเพียรพยายาม ลูกรู้ว่าด้วยการดวงกองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกก็กลายเป็นเทพ ด้วยการดวงกองจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เราจะไปสู่สกลวิษณุ เป็นสิ่งที่ย่ายายอย่างมากที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่ใครบางคน จดจำดินแดนแห่งความสงบ ซึ่งเป็นบ้านของพ่อ ที่ซึ่งดวงวิญญาณทั้งหลายได้เข้ามา เวลานี้คือนรก และเวลานี้เราต้องไปสวรรค์ ด้วยการจดจำพ่อ บาปทั้งหมดของลูกจะถูกเผาไปอย่างไรก็ตาม หากไม่มีโยคะที่สมบูรณ์กับพ่อ ลูกก็ไม่สามารถซึมซับความรู้ และลูกก็ไม่สามารถอธิบายแก่ใครได้ ลูกๆ บราห์มา कुमार และบราห์มา กุมารี คือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา เพียงผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์เท่านั้นคือบีเค ผู้ที่ไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา หรือเป็นหลานของชีพบบา ความโกรธและความละโมภเป็นประเด็นที่แยกจากกัน อย่างไรก็ตาม เป็นสิ่งผิดที่จะเรียกผู้ที่ไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์ว่าเป็นบราห์มิน ผู้ที่มี

กิเลสเช่นนั้น หรือผู้ที่ข้องแวะในกิเลสไม่ได้เป็นของสกุลบราห์มิน ลูกสามารถอธิบายว่า เราอยู่อย่างบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ข้องแวะในกิเลส และกลายเป็นผู้ที่ไม่ดีไม่มีสิทธิ์ที่จะเรียกตนเองว่าเป็นบราห์มิน เป็นบาปที่จะข้องแวะในกิเลส ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เช่นนั้นไม่สามารถมาที่นี่ อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้รับการอนุญาตให้มาด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่ง คุณงานก่อสร้างทั้งหลายที่กำลังทำงานสร้างอาคารนั้น อย่างแน่นอนเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม บราห์มินไม่สามารถทำงานนั้น และดังนั้น บราห์มินจึงต้องรับการช่วยเหลือจากคนงานเหล่านั้น หากใครบางคนกลายเป็นผู้ช่วย เขาจะได้รับอนุญาตให้อยู่ได้ ในความเป็นจริงไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ใดสามารถอยู่ที่นี้ได้อย่างแท้จริง นี่คือสถานที่ของการกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะมาอย่างแน่นอน บารัตเคยบริสุทธิ์เมื่อทั้งสามและภรรยาอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลักษณะและนารายณ์สามและภรรยาทั้งสองนั้น เคยปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เราเองนั้นยกย่องพวกเขา เวลานี้ ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ข้องแวะในกิเลสก็เรียกได้ว่าไม่บริสุทธิ์ ชันยาสชีละทิ้งยาพิษ และดังนั้น ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จึงกัมสิทธิ์ชะของพวกเขากับบุคคลเหล่านั้น คำว่า “กิเลส” นั้นเลวร้ายอย่างมาก การเป็นอิสระจากกิเลสหมายถึงการปราศจากกิเลส ผู้ที่ข้องแวะในกิเลสก็เรียกได้ว่ามีกิเลส นี่คือโรงคำประเวณี พ่อพูดว่า: พ่อมาในการบรรจบกันของทุกวงจรเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ และทำให้พวกเขามีค่า และเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ผู้สร้างสวรรค์จะทำให้ดวงวิญญาณกลายเป็นนายของสวรรค์ พ่อต้องอธิบายว่า เหล่าเทพ เป็นของพระผู้เป็นเจ้า และผู้เป็นนาย เวลานี้ พวกเขากลายเป็นเด็กกำพร้า นี่คือโลกแห่งความทุกข์ ที่ซึ่งทุกคนเฝ้าแต่สร้างความทุกข์ให้กับกันและกัน ความทุกข์อันดับหนึ่งคือการใช้ดาบของตัณหาหาคะ ด้วยสิ่งนี้ลูกได้รับความทุกข์จากตอนเริ่มต้น ตอนกลาง ถึงตอนจบ เป็นไปไม่ได้ สำหรับใครที่จะมีความสงบในโลกของความทุกข์นี้ เพราะเป็นเรื่องของทั้งโลก ถึงแม้ว่าชันยาสชีมากมายกลับมาบริสุทธิ์ บารัตก็ยังคงกลับมาตาโมประธาน เป็นเพียงเพราะพวกเขายู่อย่างบริสุทธิ์ ที่ผู้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์รับใช้พวกเขาและให้อาหารแก่พวกเขา พวกเขาแม้กระทั่งสร้างพระราชวังให้แก่บุคคลเหล่านั้น ดังนั้น ผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์ก็กลายเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงอย่างมาก พ่อทำให้ลูกสามารถที่จะได้รับชัยชนะเหนือกิเลสเหล่านี้ ทุกคนได้ล้มไปแล้วว่าพวกเขาเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา มีราชวงศ์ของเทพที่ปราศจากกิเลส พวกเขาถามว่าสิ่งสร้างจะเกิดขึ้นที่นั่นได้อย่างไร อย่างแน่นอนที่สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นตามระบบที่นั่น อันดับแรกศึกษาราชายะคะจากพ่อ และประกาศสิทธิ์ในมรดกของโชคแห่งอาณาจักร ลูกไม่ควรถ้องถามว่าเด็กจะถือกำเนิดที่นั่นได้อย่างไร ราชวงศ์ดำเนินไป การสละละทิ้งของพวกเขาราชโยประธาน ในขณะที่การสละละทิ้งของเหล่าเทพสโตประธาน ชันยาสชีถือกำเนิดด้วยบาป และแล้ว พวกเขาก็ทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมาปราศจากกิเลส นั่นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส และนี่คือโลกที่มีกิเลส มนุษย์ที่มีกิเลสอัสหรรยใจว่า โลกจะสามารถดำเนินไปได้อย่างไรหากไม่มีกิเลส สายตาของพวกเขาเป็นเช่นไร โลกที่ปรากฏแก่พวกเขาก็เป็นไปตามนั้น พ่อทำให้ลูกนั้นดีมาก เป้าหมายก็คงอยู่ในสติปัญญาของลูก พระเจ้าทำให้เรากลายเป็นเช่นเดียวกันกับตัวท่านเอง เป็นเทวา-เทวี (gods and goddesses) ดังนั้น เวลานี้เราเป็นเทวา (master gods) และแล้ว เราก็ต้องกลายเป็นเทพ หลังจากที่ถูกกลายเป็นเทวา (master gods) เราต้องกลับไปบ้านของพ่อ เช่นที่ท่านนั้นบริสุทธิ์ ลูกเองก็ได้กลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำท่าน และแล้ว ลูกก็ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีร่องรอยใดของความทุกข์ที่นั่น มนุษย์กลายเป็นเช่นที่ว่าพวกเขาต้องมีกูรูเพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ ทุกวันนี้พวกเขาแม้กระทั่งทำให้มนุษย์ที่มีกิเลสที่ไม่บริสุทธิ์เป็นกูรูของพวกเขา กูรูของการครองเรือนที่ไม่บริสุทธิ์จะสามารถทำให้ใครบริสุทธิ์ได้อย่างไร พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้จักพ่อ นี่คือโลกของเด็กกำพร้า ยุคทองคือโลกของผู้ที่เป็นของพระผู้เป็นเจ้า และผู้เป็นนาย เป็นเพราะพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายก่อตั้งศาสนาเทพ ดวงวิญญาณเหล่านั้นเป็นของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย เวลานี้ลูกคือนักเรียนของพระเจ้า คำพูดของพระเจ้าจะไม่ได้พูดกับอรชุนเท่านั้น สำญะ ก็อยู่ที่นั่นด้วย ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อพูดว่า: กลับมาสูงส่ง! ลูกเองต้องเข้าใจละครนี้ด้วยเช่นกัน พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดชีวิตคือผู้สร้างและผู้กำกับ ท่านสร้างบราห์มาวิษณุและชางก้าด้วยเช่นกัน และให้การชี้นำแก่พวกเขา และแล้วลูกประจำของบราห์มาจะเปลี่ยนไปและกลายเป็นลูกประจำของรูดร้า และแล้วก็เป็นลูกประจำของวิษณุ พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อ และสวรรค์ และลูกจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ นี่คือรายได้ที่แท้จริง มนุษย์ถือกำเนิดตามกรรมของพวกเขา เวลานี้พ่อสอนการกระทำที่สูงส่งอย่างมากแก่ลูกที่นี้ มีรายได้ในการกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา ทุกสิ่งอื่นจะกลายเป็นฝุ่น ลูกต้องละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง เวลานี้เราเป็นของพ่อ และกำลังจะกลับไปหาท่าน ดวงวิญญาณพูดว่า บาบ่า ฉันจะตัดบาปทั้งหมดของฉันทั้งด้วยการจดจำท่าน และแล้ว ท่านจะส่งฉันไปสวรรค์ มีการก่อตั้งสวรรค์ และการทำลายล้างนรก สงครามมหาภารตะเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ประตู่ของการหลุดพ้น และการหลุดพ้นในชีวิตจะเปิดขึ้น เพียงแต่มองดูว่าโรคภัยมากมายเพียงไรประตู่ขึ้นมาขณะที่นั่งอยู่ที่นี่ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสบายที่สม่าเสมอ นี่คือนิรันดร์ของความทุกข์ และเหตุนี้เองจึงมีการทำความเพียรพยายามเพื่อดินแดนแห่งความสุข มาหาไม่ได้มีชีวิตอยู่ที่นั่นและไม่มีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ ร่างกายของพวกเขาได้กลับมาเก่า และ พวกเขาต้องรับอีกร่างหนึ่ง ที่นั่น ลูกไม่มีความรู้ ลูกกำลังจะกลับไปหาบาบา เป็นเวลานี้เท่านั้น ที่ลูกมีความรู้

ว่าเราต้องกลับไปหาบิดา และแล้วบิดาก็ส่งเราไปสวรรค์ เฝ้าแต่ทำการกระทำเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกาย มากเท่าที่ลูกนั้นเชื่อฟัง และสวามีภักดี ลูกก็จะก้าวหน้าไปตามนั้น กลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา หน้าตาของลูกๆ ที่มีค่า คือการได้รับสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของพวกเขาจากพ่อ หากลูกประกาศสิทธินั้นในเวลาใด ลูกจะเฝ้าแต่ประกาศสิทธินั้นทุกวงจร หากลูกไม่ประกาศสิทธินั้นในเวลาใด ลูกจะไม่ประกาศสิทธินั้นในทุกๆ วงจร เปรียบเทียบกับลูกๆ แล้ว ทั้งโลกนั้นยากจนขึ้นแค่นั้น ทุกคนจะล้มละลาย และทุกสิ่งจะกลายเป็นฝุ่น เวลานั้นลูกกำลังหารายได้ที่แท้จริง เพื่อดินแดนแห่งสวรรค์ พ่อพูดว่า: ลูกต้องกลับมายังบ้านของพ่อ ดังนั้นจงจำบ้านนั้น ผู้เป็นนายของบ้านพูดว่า ลูกเคยเป็นนายของบ้านของพ่อ ดังนั้นเวลานี้จงจำบ้านนั้นอีกครั้งหนึ่ง ละครกำลังจะจบลง เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ ด้วยการเป็นผู้ที่เชื่อฟัง สวามีภักดี และมีค่า หารายได้ที่แท้จริงเพื่อตัวลูกเอง ด้วยการทำตามศรัทธา และด้วยการกระทำที่สูงส่ง
2. กลายเป็นบราห์มินที่แท้จริงด้วยการกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ กลับมาบริสุทธิ์ และทำให้ตนเองมีค่าควรแก่โลกที่บริสุทธิ์

พร: พร: ขอให้หัวใจของลูกเป็นสุขและหัวเราะ ร้องเพลงและโอบอ้อมอารีโดยการทำให้พ่อผู้เดียวเป็นโลกของลูก
มีคำกล่าวว่า: โลกเปลี่ยนด้วยสายตาของลูก ดังนั้นโลกของลูกได้เปลี่ยนไปแล้วด้วยสายตาทางจิตวิญญาณของลูก เวลานั้นพ่อเป็นโลกสำหรับลูก มีความแตกต่างระหว่างโลกของลูกก่อนหน้านี้และโลกของลูกขณะนี้ ก่อนหน้านี้สติปัญญาของลูกเคยเร่ร่อนไปในโลกและเวลานี้พ่อได้กลายเป็นโลกของลูก และดังนั้นสติปัญญาของลูกได้หยุดเร่ร่อนแล้ว ลูกได้พบกับพ่อผู้ที่ได้ให้การบรรลุผลที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกแล้ว ดังนั้นลูกต้องการอะไรที่มากไปกว่านี้เล่า ดังนั้นเพียงเฝ้าแต่อยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอขณะที่หัวเราะ ร้องเพลง และโอบอ้อมอารี ถึงแม้ว่ามายาพยายามจะทำให้ลูกร้องไห้ จงอย่าร้องไห้

คติพจน์: เมื่อหัวใจของลูกสะอาดความปรารถนาของลูกก็เฝ้าแต่ได้รับการเติมเต็ม การบรรลุผลทั้งหมดจะมาอยู่เบื้องหน้าลูกโดยอัตโนมัติ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือการเรียนที่น่าอัศจรรย์ที่ซึ่งพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ ให้นำทิพย์แห่งความรู้แก่ลูกและชำระลูกให้บริสุทธิ์ ไม่มีโรงเรียนอื่นใดเป็นเหมือนกับโรงเรียนนี้
- คำถาม:** ลูกควรที่จะรับคำแนะนำหนึ่งประการใดเพื่อที่พ่อจะกลายเป็นผู้ช่วยของลูกในทุกขณะ?
- คำตอบ:** บาบานะนำลูก: ลูกๆ เฝ้าแต่จดจำพ่อเหมือนกับเงินนี้ ขณะที่รับประทาน นั่งและเคลื่อนไหวไปทั่วเอาสติปัญญาของลูกออกจากทุกหนแห่งอื่นและเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อ ทำงานรับใช้ของการจดจำพ่อและสวรรค์ นี่คือการช่วยเหลือที่ลูกให้ การจดจำระลึกถึงนี้จะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ นี่เป็นการตอรองที่ราคาไม่แพง เมื่อลูกมีความกล้าหาญ บาบาก็กลายเป็นผู้ช่วยของลูกในทุกขณะ ลูกๆ ผู้ที่อยู่อย่างกล้าหาญจะได้รับการช่วยเหลือจากพระเจ้า
- เพลง:** หัวใจพูดขอบคุณแก่ผู้เดียวที่ทำให้การคำนึงแก่หัวใจ

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว เป็นใครที่กำลังพูดว่า “ลูก ลูก”? อย่างแน่นอนที่เป็นพ่อผู้ที่พูดว่า “ลูก” ในความเป็นจริง โลกรู้ว่าเป็นพ่อสูงสุดที่พูดว่า “ลูก” ท่านเรียกได้ว่าดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือ พระเจ้า ลูกทั้งหมด คือลูกๆ ลูกๆ กำลังศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนนี้เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกอยู่ ท่านเป็นพ่อและเป็นครูด้วยเช่นกัน แม่และพ่อมีลูกๆ มากมาย จำนวนลูกๆ จะเฝ้าแต่ขยายตัวอย่างมาก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั่นที่นี้และสอนลูก นี่คือการอัศจรรย์ ไม่มีโรงเรียนอื่นใดที่อัศจรรย์และพิเศษสุดเช่นโรงเรียนนี้ ลูกๆ รู้ว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์กำลังให้นำทิพย์แห่งความรู้แก่ลูกและกำลังชำระลูกให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ผู้คนร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดังนั้น โลกนี้ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอนและมีโลกที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน โลกใหม่ บ้านใหม่ กล่าวได้ว่าบริสุทธิ์ และแล้วบ้านนั้นต้องกลับมาเก่า ดังนั้น ลูกๆ รู้ว่านี่คือโลกเก่า เคยมีโลกใหม่ เคยมีความสุขมากมายที่นั่น ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่ร้องเพลงนั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่เวลานี้ลูกอยู่ในรูปในทางปฏิบัติ เราใช้เพลงของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อความรู้ ลูกๆ รู้ว่าพ่อนั้นได้มาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และดังนั้น ท่านจะชำระทุกคนและพาพวกเขากลับบ้าน พูดกับตัวลูกเองในวิธีนี้ อย่างแน่นอนที่โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ก้มลงให้กับรูปบูชาของเทพที่บริสุทธิ์และชั้นยาสีที่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม มีเพียงพ่อที่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์เดียวเท่านั้น ทุกคนจดจำผู้เดียวนั้นผู้ชำระทุกคนเพราะเป็นงานของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ปลดปล่อยทั้งโลกจากความทุกข์ อะไรที่ทำให้ลูกเป็นทุกข์? กิเลส อะไรคือชื่อของกิเลส? สิ่งเหล่านั้น คือ วิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาและความโกรธและความหึงหึงยโสที่ไม่บริสุทธิ์ ร่างกายนั้นกล่าวได้ว่าเป็นวัตถุธาตุ (bhoot) ร่างกายนั้นกล่าวได้ว่าทำขึ้นด้วยวัตถุธาตุทั้งห้า นั่นคือจากวัตถุ ดวงวิญญาณแยกห่างจากร่างกายนั้น ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง เวลานั้นลูกๆ เห็นโลกใหม่และกำลังศึกษาเพื่อสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ผู้คนเชื่อว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นและสงครามที่ยิ่งใหญ่นั้นต้องเกิดขึ้น แต่พวกเขาไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นหลังจากนั้น เพราะพวกเขาได้แสดงพระเจ้าแห่งกิตะไว้ในยุคทองแดง พระเจ้าแห่งกิตะได้สอนราชาโยคะแก่ลูก กฤษณะไม่สามารถสอนราชาโยคะ พวกเขาได้พูดถึงชื่อของกฤษณะในกิตะและได้แสดงกฤษณะไว้ในยุคทองแดง นั่นเป็นความสับสน เราเองก็เคยมีความสับสนนั้น แต่เวลานี้ความสับสนของเราได้ถูกขจัดออกไปแล้ว ผู้คนได้ไปถึงความตกต่ำ แต่เวลานี้เรากำลังจะไปถึงการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ กลางวัน ด้วยความรู้ พ่อพูดว่า: พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้แก่ลูก เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้และแล้วคงคาแห่งความรู้ก็ออกมาจากท่าน “ชีพขัณฑ์คงคาแห่งความรู้” ได้เป็นที่จดจำ นั่นเป็นคงคาที่เป็นน้ำที่เฝ้าแต่ไหลไป ไม่ใช่ว่าคงคาซึ่งเป็นน้ำสามารถไปที่ไหนก็ตามที่ต้องการจะไป ไม่เลย ลูกๆ คงคาแห่งความรู้สามารถไปที่ไหนก็ตามที่ลูกต้องการและให้ความรู้ ลูกๆ คงคาแห่งความรู้ปรากฏขึ้นที่นั่น ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าคงคาได้ออกมาจากสถานที่นั้นนี้และดังนั้นพวกเขาจึงได้สร้างแกมุด (ปากว้) ไว้ที่นั่น ในความเป็นจริง ลูกสาวทั้งหลายคือแกมุด ความรู้นี้ออกมาจากปากของลูกๆ ผู้เป็นแกมุด ลูกคือคงคาแห่งความรู้ที่แท้จริงผู้ที่ได้ออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ความรู้ของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของโลกได้มีการอธิบายให้แก่ลูกแล้ว เพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ เพียงท่านเท่านั้นคือผู้ทรงอำนาจโลก ผู้เดียวที่มีทุกพลัง ท่านรู้จักพระเวทย์และกรันท์ ท่านอธิบายแก่ลูกถึงสาระของทั้งหมดเหล่านั้น ควรที่จะมีคัมภีร์ศาสนาเดียวเท่านั้นสำหรับแต่ละศาสนา ยกตัวอย่าง มีศรัทธาภคัตติดาเดียวและมีคัมภีร์ไบเบิลเดียวเท่านั้น อับบราฮัมได้มาและก่อตั้งศาสนาอิสลาม และแล้วผู้คนก็เฝ้าแต่มาหลังจากเขา ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เขาพูดต่อมาได้

ทำเป็นคัมภีร์ศาสนา พวกเขาไม่ได้ทำสิ่งนั้นในทันทีทันใด ในเวลานั้น เขาต้องก่อตั้งศาสนา คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดสร้างขึ้นภายหลัง พ่อพูดว่า: พระเวทย์ คัมภีร์ การพราเสวด ทาปาเซีย ฯลฯ ทั้งหมดเป็นลัทธิของความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือนิยามของความรู้ เวลานี้ช่วงเวลาของความเลื่อมใสศรัทธาจบสิ้น หลังจากถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และแล้วพ่อก็มาและให้ความรู้เพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่า เวลานี้ ลูกคือบราห์มินและแล้วลูกจะกลายเป็นเทพ ลูกมีปัญหิตที่สมบูรณ์ของ 84 ชาติเกิดในสติปัญญาของลูก เวลานี้เราคือบราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ก่อนหน้านั้น เราเคยเป็นของสกุสศุทธ และเวลานี้เราเป็นของสกุสศุทธบราห์มิน เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ไม่มีใครผู้ที่เป็นของศาสนาเทพที่มีชีวิตอยู่ในเวลานี้ ชาวฮินดูไม่รู้ว่อย่างแท้จริงที่พวกเขาเคยเป็นของสกุสศุทธและเวลานี้พวกเขาเป็นของสกุสศุทธ พวกเขาได้ลืมนิยามของเขามาแล้ว อยู่อย่างคดโกงในศาสนาของพวกเขาและการกระทำของพวกเขาและได้อยู่อย่างยากจนข้นแค้น เวลานี้ลูกๆ มาเพื่อที่จะเข้าใจความหมายของ “ฮัมโซ โซฮัม” จากพ่อ เราดวงวิญญาณ คือผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด เรามาที่นี่และเล่นบทบาทของเรา ก่อนอื่นเราได้มาสู่ยุคทอง เข้ามาสู่สกุสศุทธ และแล้วเราก็ได้เข้าไปสู่สกุสศุทธพ่อค้าและศุทธ และเราจะไปสู่สกุสศุทธอีกครั้งหนึ่ง ลูกรู้ว่าลูกจะคงอยู่ในแต่ละสกุสศุทธที่ชาติเกิด อย่างไรก็ตาม บาบ่าจะไม่นั่งที่นี้และบอกทุกสิ่งเกี่ยวกับแต่ละชาติเกิดแก่ลูก ท่านบอกทุกสิ่งแก่ลูกในสาระ เพียงแต่รู้จักเมล็ดและต้นไม้ก็เท่านั้นเอง! พ่อคือเมล็ด เราคือสมาชิกของต้นกัลปะ เราได้มาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อเล่นบทบาทของเรา จากยุคทอง เราได้ไปรอบวงจร ผู้คนของศาสนาอื่นๆ มาในเวลาของพวกเขาเอง และแล้วเมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น ทุกดวงวิญญาณก็จะกลับบ้าน และแล้วพวกเขาก็จะลงมาตามลำดับกันไปในเวลาของพวกเขาเองเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขา ลูกมีความลับเหล่านี้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ลูกๆ พูดว่า: บาบ่า เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ด้วยสิ่งที่ท่านสอนเรา ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความสุขแก่เราเช่นที่ท่านให้ได้ มนุษย์ทั้งหมดให้ความสุขชั่วคราวเท่านั้น แม้กระทั่งสัตว์ก็ให้ความสุขชั่วคราว ชีวิตมนุษย์กล่าวได้ว่า มีคุณค่ามากที่สุดเป็นมนุษย์เท่านั้นที่สามารถกลายเป็นเทพ มนุษย์สามารถกลายเป็นนายของโลก บาบ่า ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความสุขที่ท่านให้แก่เราได้ บาบ่า ท่านทำให้เรากลายเป็นนายของโลก ท่านคือผู้สร้างโลก เพียงแต่จดจำพ่อ ก็เท่านั้นเอง! ไม่มีเรื่องของหริโยคะ ฯลฯ ในสิ่งนี้ ลูกเป็นของพ่อและรู้ว่าบาบ่าคือผู้สร้างโลกใหม่ บาบ่าได้มาจากอาณาเขตสูงสุด ท่านคือพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ทุกคนจดจำท่าน ไม่ว่าใครบางคนเป็นของศาสนาใดก็ตาม อย่างแน่นอนที่เขาหรือเธอจะพูดว่า “โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! อัลล้าห์!” หรือ “โอ พระเจ้า!” พ่อพูดว่า: พ่อจากไปหลังจากที่ให้ความสุขแก่ทุกคนแล้วและเหตุนี้เองทุกคนจึงจดจำพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ พ่อมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ความสุขแก่ลูก และแล้วจะไม่มีใครจดจำพ่อถึงครึ่งหนึ่งของวงจร มายาไม่ได้อยู่ที่นั่นที่เธอจะเป็นเหตุความทุกข์แก่ลูก ลูกกลายเป็นเทพ เป็นนายของโลก และดังนั้นสิ่งนี้ควรคงอยู่ในหัวใจของลูกๆ ทั้งวันทั้งคืน บาบ่า ท่านกำลังทำให้เรากลายเป็นนายของโลก เรามีสิทธิ์ต่อสิ่งนั้น พ่อกำลังสร้างสวรรค์ โลกใหม่ และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของสิ่งนั้น พระเจ้า ผู้เป็นพ่อสร้างสวรรค์ ดังนั้น เหตุใดเราทั้งหมดจึงไม่อยู่ในสวรรค์? หากทุกคนจะอยู่ในสวรรค์ ก็จะไม่มีการเล่นของชัยชนะและการพ่ายแพ้ ความสุขและความทุกข์ และแล้วโลกใหม่ก็กลับมาเก่า ใครทำให้โลกใหม่? ใครทำให้โลกเก่า? วงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร? ลูกมีทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ในยุคทองและยุคเงิน มีสุริยวงศ์และจันทรราชวงศ์ และแล้วศาสนาอื่นๆ ก็ปรากฏขึ้นในยุคทองแดง ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วจะซ้ำรอยในเวลานี้ในวิธีการเดียวกัน ลูกๆ รู้ว่ายุคทองจะเริ่มต้นอีกครั้งหนึ่ง โลกเก่าจะจบลงและโลกใหม่จะมาถึง ผู้คนคิดว่าโลกนั้นจะเฝ้าแต่กลับมาเก่าและยังคงมีเวลาอีกมากมาย พ่อพูดว่า: ลูกอยู่ในความมืดที่สุด การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า พ่อได้มาเพื่อชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ก่อนหน้านั้น ไม่มีใครอยู่ที่นี้ เวลานี้ ลูกๆ เฝ้าแต่ถูกสร้างขึ้นผ่านปากของบราห์มา อย่างแน่นอนที่ต้องมีลูกๆ นับไม่ถ้วนของประชาบิดาบราห์มาผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนและผู้ที่ต้องกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง ผู้ที่สัญญากับพ่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ และผู้ที่กลายเป็นผู้คงคังการแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง คือผู้ที่จะได้ประกาศสิทธิ์ของโชคของอาณาจักรของพวกเขา ไม่ใช่ทุกคนจะประกาศสิทธิ์นั้น ที่เหลือทั้งหมดจะสะสมบงกชกรรมของเขาและกลับบ้าน บาบ่ากำลังก่อตั้งศาสนาเทพอีกครั้ง ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดกำลังจะถูกทำลาย สงครามที่ยิ่งใหญ่เพียงแต่อยู่เบื้องหน้า พระเจ้าแห่งกิตะนังที่นี้และอธิบายความลับของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์นี้ ค่ายกย่องพระเจ้าแยกห่างจากค่ายกย่องของกฤษณะ กฤษณะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเมล็ดแห่งต้นไม้อิโลกมนุษย์หรือผู้ทรงอำนาจโลก มีผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ทรงอำนาจโลก ค่ายกย่องสุริยวงศ์นั้นแยกจากจันทรราชวงศ์ ค่ายกย่องราชวงศ์พ่อค้าและศุทธก็แตกต่างกันไปด้วยเช่นกัน ค่ายกย่องของแต่ละคนเป็นของเขาหรือเธอเอง: รัฐมนตรีว่าการคือรัฐมนตรีว่าการและผู้ว่าราชการคือผู้ว่าราชการ ไม่ใช่ทุกคนสามารถเป็นเช่นเดียวกัน ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ ผู้คนไม่รู้ว่ลูกกำลังทำให้บารัตเป็นสวรรค์ ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรเพื่อตัวลูกเองในวิธีการที่แฝงตัวด้วยความไม่ก้าวร้าวรุนแรง ไม่ได้มีความก้าวร้าวรุนแรงของดาบของต้นหาคะ และการใช้มือและเท้าของลูกหรือการยิงใครบางคน ลูกไม่ต้องหิบบอาวุธ ฯลฯ ลูกๆ บราห์มินรู้ว่า ด้วยการช่วยเหลือของบาบ่า ลูกกำลังทำให้บารัตกลายเป็นเช่นเพชร อีกครั้งหนึ่งอย่างแท้จริงอย่างเช่นที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว นี่คือนานรับใช้ทางจิตในขณะที่ผู้คนอื่นทำงาน

รับใช้ร่างกาย เรา กำลังจะกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธาของบาบา ที่เหลือทั้งหมดเฝ้าแต่อยู่อย่างคดโกงด้วยการทำตามการชี้แนะของมนุษย์ อย่างแน่นอนที่ทุกคนต้องลงมา ความเลื่อมใสศรัทธาเองเริ่มแรกก็ไม่มีสิ่งเจอปน มีความเลื่อมใสศรัทธาที่ดีมากด้วย พวกเขากราบไหว้บูชาเพียงผู้เดียวและแล้ว ในเกรตสอง พวกเขา ก็กราบไหว้บูชาเทพ และแล้วพวกเขาก็แม้กระทั่งเริ่มกราบไหว้บูชาแมว สุนัข ก้อนหิน ฝุ่นผง และแม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งห้า นั่นเรียกได้ว่าเป็นความเลื่อมใสศรัทธาที่มีสิ่งเจอปน พวกเขา กลายสภาพจากไม่มีสิ่งใดเจอปนเป็นมีสิ่งใดเจอปน เวลานี้พ่อกำลังสอนโยคะที่ไม่มีสิ่งใดเจอปนแก่ลูก ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ขณะที่กำลังรับประทานและดื่ม ลูกเพียงต้องจดจำพ่อและมรดกของลูก ทั้งหมดนี้อาศัยความเพียรพยายาม ถึงแม้ว่าลูกอาจจะมาและไปจากบ้านของลูก เพียงแต่จดจำบาบาด้วยสติปัญญาของลูกในวิธีการที่แฝงตัว ไม่มีความจำเป็นใดๆ แม้กระทั่งจะพูดว่า “ราม ราม” หรือ “ขอคารวะต่อชีวา” ด้วยปากของลูก เพียงแต่จดจำพ่อ บาบา นั้นเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ที่แฝงตัว ท่านรู้จักทั้งวงจักรโลก ท่านเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ผู้นี้คือดวงวิญญาณ ผู้ที่กำลังรับความรู้จากพ่อ นั้น เข้าถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและแล้วดลใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน ผู้คนที่นำเสนอ ก็เฝ้าแต่เสาะแสวงหาหนทาง พวกเขาไม่รู้สิ่งใด ลูกรู้ว่าดินแดนแห่งความสงบคือดินแดนนิพพานที่ซึ่งทุกดวงวิญญาณได้มาจากมา สวรรค์คือดินแดนแห่งความสุข และนรกคือดินแดนของความทุกข์ ดินแดนของมายา สวรรค์นั้นคือดินแดนของวิชนและนรกนี้คือดินแดนของราวัน พ่อพูดว่า: ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อและมรดกของลูก ก็เท่านั้นเอง! หากสติปัญญาของลูกไปที่ไหนอื่น นำสติปัญญาออกมาจากที่นั่น ขณะที่รับประทาน ดื่มและเดินเหิน เพียงแต่จดจำพ่อ พ่อของลูก เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมาก ยกตัวอย่าง เมื่อใครบางคนอยู่ต่างแดนแต่ภรรยาของเขาอยู่ในอินเดีย และแล้วถึงแม้ว่าพวกเขา นั้นอยู่ไกลจากกัน สติปัญญาของเขาก็คงจดจำเธอ เราเองก็อยู่ห่างไกลอย่างมากด้วยเช่นกัน แต่กระนั้น สติปัญญาของเราต้องจดจำพ่อผู้ที่เรารับความสุขอย่างมากมาจากท่าน เราได้รับความทุกข์จากทุกคนอื่น มนุษย์ไม่สามารถให้ความสุขที่สม่ำเสมอแก่มนุษย์ พ่อพูดว่า: เฝ้าแต่จดจำพ่อเหมือนกับจินนี่ เพียงแต่จดจำพ่อและสวรรค์ ทำงานรับใช้นี้เพื่อพ่อ พ่อกำลังรับใช้ลูกเพื่อดลใจลูกให้จดจำพ่อ และแล้วลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาเพื่อที่จะรับใช้รับคำแนะนำนี้ นี่คือการช่วยเหลือที่ลูกให้ ลูกๆ ผู้ที่อยู่อย่างกล้าหาญได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า การจดจำระลึกถึงนี้จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกร นี่เป็นการต่อรองที่ราคาไม่แพงอย่างมาก กูรูเหล่านั้นทำให้ลูกล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมาก เมื่อสัตกูรูหนึ่งมา ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะมีกูรูอื่นใดอีกต่อไป ระบบของการมีกูรูต่อมาได้หายไป ทั้งหมดจะได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดในเวลานั้น เมื่อสัตกูรูเดียวนี้มา ขนบธรรมเนียมและระบบทั้งหมดของการมีกูรูจำนวนนับไม่ถ้วนก็ถูกขจัดทิ้งเป็นเวลาครั้งวงจร และแล้วระบบเหล่านั้นก็ดำเนินไปอีกครึ่งหนึ่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในยุคทองไม่มีกูรูใดเลย ไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรเลยที่นั่น ลูกได้รับพละนาถมัยดี ทรัพย์สมบัติและความสุขถึง 21 ชาติเกิด ไม่มีใครอื่นสามารถให้สิ่งนี้แก่ลูกได้ ลูกกำลังได้รับพละนาถมัยดี ทรัพย์สมบัติและความสุขจากพ่อและที่เหลือทั้งหมดก็ไปสู่ดินแดนนิพพาน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ผู้เป็นดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำงานรับใช้ทางจิตที่จะทำให้บาร์ตเป็นเช่นเพชรด้วยการทำตามศรัทธา จดจำพ่อในวิธีการที่แฝงตัวและกลับมาสูงส่ง
2. พูดกับตนเอง มีการสนทนาจากใจถึงใจ บาบา: ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความสุขที่ท่านให้แก่ฉันได้ บาบา ฉันกำลังจะกลายเป็นนายของโลกรด้วยการศึกษาที่ท่านสอนเรา ฉันมีสิทธิ์ต่อโลกใหม่ที่ท่านกำลังสร้างอยู่อย่างมีระเบียบวินัย

พร: ขอให้ลูกนั่งในกระท่อมของหน้าผากของลูกและมีประสบการณ์ของความหวานชื่นของการสำรวจตนเช่นเป็นตัวของท่านาเซียที่แท้จริง

ลูกๆ ผู้ที่ควบคุมคำพูดของพวกเขาและเก็บออมเวลาและพลังงานของพวกเขาจะมีประสบการณ์ของความหวานชื่นของการสำรวจตนโดยอัตโนมัติ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างความหวานชื่นของการสำรวจตนและความหวานชื่นของคำพูดและปฏิสัมพันธ์ ดวงวิญญาณที่สำรวจตนนั้นอยู่ในกระท่อมของกลางหน้าผากของเขาและมีประสบการณ์ของการเป็นตัวของท่านาเซียอย่างสม่ำเสมอ เขารักษาความเจียบสงบของจิตใจที่ไม่มีความคิดที่ไร้สาระใดเลย และความเจียบสงบของปากที่ไม่มีความพูดใดเลย ในลักษณะนี้เขามีประสบการณ์ของความหวานชื่นทางจิตวิญญาณของการสำรวจตน

คติพจน์: ผู้ที่รู้ความลับของทุกสิ่งและอยู่อย่างมีความสุขในทุกสถานการณ์คือดวงวิญญาณญาณนี้ (ที่มีความรู้)

***** โอม ชานติ *****

โดยการมีที่นั้งที่สูงส่งของสภาพไตรกาลดาร์ชิ

จะได้รับชัยชนะอยู่เสมอและให้พลังของความร่วมมือแก่ผู้อื่น

วันนี้ ตรีกาลดาร์ชิบัพดาตา ได้เห็นลูกๆผู้เป็นนายตรีกาลดาร์ชิทุกคน บัพดาตาได้ให้วิธีการในการเป็นตรีกาลดาร์ชิแก่ลูกแต่ละคน นั่นคือพรของสติปัญญาที่สูงส่งและของขวัญพิเศษของชาติเกิดบราห์มิน ด้วยการมีสติปัญญาที่สูงส่งเท่านั้นที่ลูกจะรู้จักพอ, รู้จักตนเองและรู้จักรูปกาลเวลาทั้งสามได้อย่างชัดเจน มีเพียงสติปัญญาที่สูงส่งและการจดจำระลึกถึงจำเท่านั้นที่จะสามารถดูดซับพลังทั้งหมดได้ ด้วยเหตุนี้พรแรกของลูกคือสติปัญญาที่สูงส่ง บัพดาตาได้ให้พรนี้แก่ลูกทุกคน แต่ลูกใช้พรนี้ตามลำดับกันไปในชีวิตในทางปฏิบัติของลูก สติปัญญาที่สูงส่งทำให้ลูกได้สัมผัสกับสภาพของตรีกาลดาร์ชิ พื้นฐานของการดูดซับทั้งสี่วิชาคือสติปัญญาที่สูงส่ง ลูกๆทุกคนรู้ในสี่วิชาเป็นอย่างดี ลูกแม้กระทั่งพูดถึงสี่วิชาเหล่านั้น แต่ไม่ว่าจะเป็นลูกใหม่หรือลูกเก่า ลูกทุกคนฉลาดในการรู้และพูดถึงสี่วิชานั้น แต่ลูกกลับมามาตามลำดับกันไปในการซึมซับ คุณสมบัติพิเศษของสติปัญญาที่สูงส่งคือ ในเวลาของการนำความคิดใดๆออกมาเป็นคำพูดหรือนำไปปฏิบัติ ดวงวิญญาณที่มีสติปัญญาที่สูงส่งจะรู้รูปกาลเวลาทั้งสามของทุกคำพูดและทุกการกระทำก่อนที่จะนำไปปฏิบัติ โดยทั่วไปแล้วดวงวิญญาณที่มีสติปัญญาธรรมดารู้เกี่ยวกับปัจจุบันอย่างชัดเจนมาก แต่พวกเขาไม่รู้อดีตหรืออนาคตของพวกเขาอย่างชัดเจนนัก ดวงวิญญาณที่มีสติปัญญาที่สูงส่งรู้อดีตและอนาคตอย่างชัดเจนพอๆกับปัจจุบัน พวกเขามีประสบการณ์กับรูปกาลเวลาทั้งสามด้านได้อย่างชัดเจนในเวลาเดียวกัน ในความเป็นจริงทุกคนพูดว่า: "ไม่ว่าจะคิดอะไร ไม่ว่าจะทำอะไร ไม่ว่าจะทำอะไร ให้คิดและพิจารณาให้รอบคอบก่อนแล้วจึงลงมือทำ" นำผลลัพธ์ของการกระทำนั้นมาไว้ข้างหน้าลูกก่อนที่ลูกจะลงมือทำผลลัพธ์ที่ตามมาคืออนาคต สติปัญญาของตรีกาลดาร์ชิเป็นอันดับหนึ่ง ผู้ที่มีสติปัญญาตรีกาลดาร์ชิจะไม่มีความประสพกับความล้มเหลวในสิ่งใดๆ อย่างไรก็ดีตามในบรรดาลูกๆนั้นมีผู้ที่มีสติปัญญาสามประเภทด้วยกัน ประเภทแรกที่บาบาบอกลูกคือผู้ที่มีสติปัญญาตรีกาลดาร์ชิอยู่ตลอดเวลา ประเภทที่สองคือผู้ที่บางครั้งมีสติปัญญาตรีกาลดาร์ชิและบางครั้งก็มีสติปัญญาที่มองเห็นเพียงด้านเดียวของเวลา สติปัญญาประเภทที่สามคือผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่ระมัดระวังและเห็นเพียงแค่ปัจจุบัน และคิดอยู่เสมอว่าสิ่งใดที่กำลังเกิดขึ้นในขณะนี้ สิ่งใดที่กำลังได้รับในขณะนี้ สิ่งใดที่กำลังเคลื่อนไปในขณะนี้ ก็จะได้ ไม่เป็นอะไรหรอก เพียงแค่ทำอย่างนั้นไป "ทำไมเราต้องกังวลกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในอนาคต" อย่างไรก็ดีเพราะสติปัญญาที่ประมาทไม่ระมัดระวังจะไม่คิดถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลาง หรือตอนจบ มันจึงถูกโกงความสำเร็จอยู่เสมอ ดังนั้นลูกต้องเป็นผู้ที่มีสติปัญญาตรีกาลดาร์ชิ

สภาพตรีกาลดาร์ชิคือที่นั้งที่สูงส่งเช่นนั้น ซึ่งด้วยการมีที่นั้งนี้ นั่นคือมีสภาพนี้ ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ และลูกจะเป็นผู้ที่ให้พลังและความร่วมมือแก่ผู้อื่นเพื่อให้ได้รับชัยชนะ สติปัญญาที่สูงส่งคือสติปัญญาที่กว้างไกล สติปัญญาที่สูงส่งคือสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นตรวจสอบว่าสติปัญญาประเภทใดที่ลูกสร้างสติปัญญาของลูกเอง บัพดาตาเห็นผลลัพธ์ของลูกๆ ที่ลูกทุกคนได้สะสมสมบัติที่มีค่าของความรู้ คุณธรรม และพลัง แต่ถึงแม้ว่าลูกจะสะสมสิ่งนั้นไว้ แล้วทำไมลูกถึงตามลำดับกันไป? ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่ไม่ได้สะสมสมบัติใดๆปรากฏให้เห็น ลูกสะสมสิ่งเหล่านั้นไว้ทั้งหมดแล้วใช่ไหม? แล้วทำไมถึงตามลำดับกันไป? ถ้าถามใครๆ: ลูกมีความรู้ในตนเองหรือไม่? มีความรู้เกี่ยวกับพ่อหรือไม่? มีความรู้เกี่ยวกับบงจอร์หรือไม่? มีความรู้เรื่องปรัชญาแห่งกรรมหรือไม่? ทุกคนมีพลังทั้งหมดหรือไม่? หรือว่ามีเพียงบางพลังเท่านั้นและไม่มีพลังอื่นๆ? ลูกทุกคนตอบว่า "มี" สำหรับความรู้ ทำไมลูกถึงไม่พูดว่า "มี" สำหรับพลังล่ะ? อ้อชะ ลูกมีคุณธรรมทั้งหมดไหม? ลูกมีคุณธรรมทั้งหมดในสติปัญญาของลูกหรือไม่? ลูกมีความรู้ มีคุณธรรม และมีพลังในสติปัญญาของลูก แล้วทำไมลูกถึงตามลำดับกันไป? อะไรคือความแตกต่าง? ลูกไม่รู้จักวิธีใช้สมบัติที่มีค่าในทางที่ลูกต้องหลังจากที่เวลาผ่านไป ลูกก็คิดว่า: "ถ้าฉันทำอย่างนี้ ถ้าฉันดำเนินไปด้วยวิธีนั้น ฉันก็จะประสบความสำเร็จ" ดังนั้นเพื่อที่จะรู้เกี่ยวกับเวลา และใช้พลัง, คุณธรรมและความรู้ที่เหมาะสมกับเวลา คุณสมบัติพิเศษของสติปัญญาที่สูงส่งจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น ลูกคิดถึงประเด็นของความรู้มากมาย ลูกแม้กระทั่งถ่ายทอดความรู้เหล่านั้นกับผู้อื่นและจดไว้ในสมุดบันทึกของลูกด้วย ลูกทุกคนสะสมไดอารี่ไว้กี่เล่ม? จะต้องมียอดของไดอารี่จำนวนมากในตอนนี้เป็นภาระจดจำระลึกถึงพ่อที่มีเพียงไม่กี่คนจากหลายล้านคนที่รู้จักพ่ออย่างที่ว่าและเป็นและในสิ่งที่พ่อเป็น ลูกทุกคนรู้จักพ่อ แต่การรู้จักพ่ออย่างที่ว่าและเป็นและสิ่งที่พ่อเป็นนี่คือสิ่งที่ต้องขีดเส้นใต้เน้นย้ำ - ความแตกต่างถูกสร้างขึ้นในสิ่งนี้ ในทำนองเดียวกันมีความแตกต่างที่

ถูกสร้างขึ้นในการใช้ประเด็นใดประเด็นหนึ่งของความรู้,คุณธรรมหรือพลังที่เหมาะสมกับเวลาที่จำเป็น เป็นเพราะความแตกต่างนี้เองที่ทำให้อันดับถูกสร้างขึ้น ลูกเข้าใจเหตุผลหรือไม่? ประการแรก ความแตกต่างถูกสร้างขึ้นโดยการใช้วิธีการที่ถูกต้องที่เหมาะสมกับเวลา และประการที่สอง ลูกไม่ได้สร้างความคิดหรือดำเนินการกระทำในขณะที่เป็นตรีกาลดาร์ชิ ดังนั้นอันดับจึงถูกสร้างขึ้นมา ดังนั้นความคิดใดๆที่เข้ามาในสติปัญญาจึงเป็นเมล็ด คำพูดและการกระทำคือการขยายตัวของเมล็ด หากลูกตรวจสอบความคิดนั้นก็คือเมล็ดในขณะที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพตรีกาลดาร์ชิและทำให้ความคิดนั้นมีพลัง ก็จะประสบความสำเร็จอย่างง่ายดายในคำพูดและการกระทำของลูกโดยอัตโนมัติ หากลูกไม่ตรวจสอบความคิดของลูกนั้นคือหากเมล็ดไม่มีพลังแล้วก็จะไม่มีพลังของความสำเร็จในคำพูดหรือการกระทำของลูก เป้าหมายของลูกทุกคนคือการกลายเป็นตัวของความสำเร็จใช่หรือไม่? ดังนั้นตรวจสอบวิธีการที่ลูกได้รับการบอกเพื่อเป็นตัวของความสำเร็จอยู่เสมอ สติปัญญาของลูกกลับมาไม่ระมัดระวังในระหว่างนั้น และดังนั้นบางครั้งลูกก็ประสบความสำเร็จและบางครั้งต้องทำงานหนัก

สิ่งที่บ่งบอกถึงความรักของบรรพบุรุษที่มีต่อลูกทุกคนคือความปรารถนาที่ลูกทุกคนจะกลายเป็นตัวของความสำเร็จอย่างง่ายดาย ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาได้รับความสำเร็จอยู่เรื่อยๆจากภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก เป็นเพราะลูกที่กลายเป็นตัวของความสำเร็จในรูปที่มีชีวิตของลูกที่ดวงวิญญาณอื่นได้รับความสำเร็จจากภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกต่อไป ลูกทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพของการเป็นตรีกาลดาร์ชิ สภาพตรีกาลดาร์ชิคือสภาพที่ทรงพลัง ผู้ที่มีสภาพที่ทรงพลังนี้จะจับสิ่งๆที่ไร้ประโยชน์อย่างง่ายดายที่สิ่งๆที่ไร้ประโยชน์นี้จะจบลงสิ้นลงแม้กระทั่งในความฝัน ถ้าลูกไม่ได้กระทำการใดๆด้วยสติปัญญาตรีกาลดาร์ชิแล้ว ภาระของสิ่งๆที่ไร้ประโยชน์จะไม่ปล่อยให้ลูกประกาศสิทธิ์ในอันดับสูงช้าแล้วช้าเล่า ดังนั้นในทุกขณะ จงใช้พรของสติปัญญาที่สูงส่งอยู่เสมอ

บรรพบุรุษได้ให้สัญญาแก่ลูกก่อนหน้านี้เช่นกัน: ลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณญาณ-โยคี เวลานี้จึงกลายเป็นดวงวิญญาณที่ทดลองด้วยพลังของญาณและโยคะ ลูกสามารถเห็นการทดลองของพลังทางวิทยาศาสตร์ แล้วอะไรคือพื้นฐานหลักของการทดลองของพลังทางวิทยาศาสตร์? อะไรคือพื้นฐานของเครื่องมือทั้งหมดที่วิทยาศาสตร์ให้โดยผ่านการทดลอง? อะไรคือพื้นฐานของการทดลองทางวิทยาศาสตร์? หากลูกตรวจสอบอย่างละเอียดถี่ถ้วน สำหรับการทดลองส่วนใหญ่จะเป็นแสงสว่าง ด้วยแสงสว่างที่พวกเขาทำการทดลอง เมื่อคอมพิวเตอร์ทำงาน มันทำงานบนพื้นฐานใด? คอมพิวเตอร์คือสิ่งที่มีอำนาจ แต่พื้นฐานของมันคือแสงสว่างใช่ไหม? ดังนั้นอะไรคือพื้นฐานของพลังของความเจ็บของลูก? มันคือแสงใช่ไหม? ดังนั้น ในเมื่อด้วยธาตุแห่งแสง ด้วยแสงเดียว พวกเขาสามารถทดลองด้วยวิธีการต่างๆมากมาย และนำสิ่งต่างๆไปใช้จริงในรูปปฏิบัติ แล้วลูกด้วยแสงของพระเจ้าที่ไม่สูญสลาย และแสงของดวงวิญญาณของลูก และสภาพที่เป็นแสงในทางปฏิบัติของลูกจะไม่สามารถทดลองกับอะไรได้หรือไม่? ลูกมีสภาพของการเป็นแสงและรูปดั้งเดิมของลูกก็เป็นแสงเช่นกัน ดังนั้นเมื่อลูกคนใดก็ตามปรารถนาที่จะทำการทดลองแล้วให้ตรวจสอบพื้นฐานหลักของลูก ใครก็ตามที่ใช้เครื่องมือของวิทยาศาสตร์จะต้องตรวจสอบก่อนว่ามันมีแสงสว่างหรือไม่ ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกทดลองกับโยคะ พลัง และคุณธรรม ก่อนอื่นให้ตรวจสอบว่าลูกมีพื้นฐานหลักหรือไม่ นั่นคือลูกมีพลังของดวงวิญญาณ พลังของพระเจ้า และสภาพของความเป็นแสงหรือไม่ เมื่อมีความเป็นแสงและเบาสบายในสภาพและรูป ลูกก็จะสามารถประสบความสำเร็จในการทดลองของลูกได้อย่างง่ายดายมาก เพื่อที่จะให้การฝึกฝนนี้มีพลัง ประการแรกให้ทดลองกับตนเองก่อนแล้วคอยดู ทุกเดือนหรือทุกสองสัปดาห์ให้ทดลองกับตนเองด้วยคุณธรรมพิเศษหนึ่งประการหรือพลังพิเศษหนึ่งพลัง ไม่ว่าจะเป็นขุมทรัพย์หรือในสายใยและความสัมพันธ์กับผู้อื่นข้อสอบจะมา อย่างไรก็ตามก่อนอื่นใดให้ตรวจสอบการทดลองกับตนเองในข้อสอบที่มา ว่าลูกได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่ลูกทำการทดลองด้วยคุณธรรมหรือพลังมากเพียงใดและลูกได้รับความสำเร็จในเวลาเท่าใด การทดลองทางวิทยาศาสตร์นั้นก้าวหน้าไปวันแล้ววันเล่าเพื่อทำให้ลูกได้สัมผัสกับรูปในทางปฏิบัติในช่วงเวลาอันสั้น พวกเขาใช้เวลาอันน้อยลงไปเรื่อยๆ พวกเขาประสบความสำเร็จอย่างมากในเวลาอันสั้น นี่คือนิยามของนักวิทยาศาสตร์ด้วย ด้วยวิธีนี้ไม่ว่าลูกจะตั้งเป้าหมายใดไว้ ให้ตรวจสอบว่าใช้เวลาอันเท่าใดและตรวจสอบความสำเร็จด้วย เมื่อลูกประสบความสำเร็จในการทดลองกับตนเอง การทดลองกับดวงวิญญาณอื่นก็จะกลายเป็นเรื่องง่ายดาย และแล้วเมื่อลูกประสบความสำเร็จในตนเอง,ความจริงจังและความกระตือรือร้นในหัวใจของลูกที่จะทำการทดลองกับผู้อื่นก็จะเพิ่มขึ้นโดยอัตโนมัติ เนื่องจากการทดลองกับตนเอง,เมื่อลูกอยู่ในสายใยและความสัมพันธ์กับผู้อื่นก็จะมีอิทธิพลต่อดวงวิญญาณเหล่านั้นจากการทดลองของลูกโดยอัตโนมัติ เช่น นำตัวอย่างมาไว้ข้างหน้าลูกที่ลูกต้องทดลองกับพลังของความอดทน ดังนั้นเมื่อลูกทดลองกับพลังของความอดทนด้วยตัวลูกเอง ดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือในการทำให้พลังความอดทนของลูกขึ้นๆลงๆก็จะได้รับความปลอดภัยเช่นกัน ดวงวิญญาณนั้นก็จะเคลื่อนออกไปจากสิ่งนี้

ด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? แล้วเมื่ออยู่รวมกันในกลุ่มเล็กๆ - และศูนย์ก็เป็นชุมชนเล็กๆ ก่อนอื่นใดให้ลองกับตนเอง แล้วจึงลองกับชุมชนเล็กๆ ของลูก สร้างโปรแกรมของการทดลองด้วยคุณธรรมหรือพลังใดในชุมชน แล้วจะเกิดอะไรขึ้นจากสิ่งนั้น? ด้วยพลังของชุมชน บรรยากาศของคุณธรรมหรือพลังนั้นจะถูกสร้างขึ้น กระแสจิตนั้นจะกระจายไปทุกหนแห่งและอิทธิพลของกระแสจิตและบรรยากาศจะตกกระทบดวงวิญญาณมากมายอย่างแน่นอน ดังนั้นจึงกลายเป็นดวงวิญญาณเช่นนั้นที่ทดลองด้วยวิธีนี้ ประการแรก จงสัมผัสความพอใจในตนเอง แล้วมันจะกลายเป็นเรื่องที่ย่ายดายสำหรับผู้อื่น เพราะลูกจะรู้วิธี เช่นเดียวกับที่เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ใดๆ ก็ตามที่มีการทดลองครั้งแรกในรูปของตัวอย่าง แล้วจึงสร้างในระดับที่ใหญ่ขึ้น ในทำนองเดียวกัน ก่อนอื่นใดให้ใช้ตนเองเป็นตัวอย่าง ความใส่ใจในการทดลองนี้จะเพิ่มขึ้นและจิตใจและสติปัญญาของลูกจะอยู่อย่างไม่ว่างเว้นกับสิ่งนั้น แล้วจะเป็นการประหยัดเวลาและพลังที่ลูกใช้ไปกับเรื่องเล็กน้อยๆ สภาพของการสำรวจตรวจสอบตนเองจะดึงดูดลูกได้อย่างง่ายดาย เพราะการทดลองและความสำเร็จของการทดลองในสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะทำให้ลูกถอยห่างจากสิ่งอื่นโดยอัตโนมัติ ลูกทุกคนสามารถทำการทดลองนี้ได้ใช่ไหม? หรือว่ามันยาก? ดังนั้นในปีนี้จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่ทำการทดลอง ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? ถ้าลูกทุกคนซึ้งแะอยู่ในการทดลองกับตนเอง แล้วชุมชนของดวงวิญญาณที่ทำการทดลองนั้นจะทรงพลังเพียงใด? ดังนั้นรังสีนั้นคือกระแสจิตของชุมชนจะบรรลุผลเป็นอย่างมาก ลูกเพียงแค่นี้ต้องมีความมุ่งมั่นสำหรับสิ่งนี้ "ฉันต้องทำสิ่งนี้อย่างแน่นอน" ไม่ควรมีอิทธิพลของความไม่ระมัดระวังของผู้อื่นเกิดขึ้นกับลูก อิทธิพลของความมุ่งมั่นของลูกควรเกิดขึ้นกับผู้อื่น พลังของความมุ่งมั่นสูงส่งหรือพลังของความไม่ระมัดระวังสูงส่ง? พรของบัพตาดา คือ: ที่ใดก็ตามมีความมุ่งมั่น ที่นั่นจะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน แล้วลูกจะกลายเป็นอะไร? ลูกจะกลายเป็นผู้ที่ทดลองและผู้ที่นั่งบนที่นั่งตรีกาลดาร์ชิ ประการที่สาม ลูกจะกลายเป็นอะไร? ลูกจะกลายเป็นตัวของความสำเร็จตามเวลาและวิธีการ ดังนั้นนี่คือการบ้านสำหรับปี การบ้านนี้จะนำลูกใกล้ชิดพอโดยอัตโนมัติ ลูกได้เห็นฟอברהมาแล้ว ก่อนที่จะกระทำสิ่งใด ท่านจะคิดถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งนั้น และพิจารณาทุกสิ่งอย่างละเอียดรอบคอบแล้วจึงลงมือทำและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นด้วย ไม่มีควมประมาทหรือไม่ระมัดระวังใดๆ และคิดว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็จะไม่เป็นไร ที่สิ่งนั้นโอเค ที่จะต้องทำ ที่ต้องทำ ไม่เลย ดังนั้นทำตามฟอברהมา มันง่ายที่จะทำตามใช่หรือไม่? ลูกก็แค่ต้องเลียนแบบท่านใช่ไหม? ลูกมีปัญญาที่จะเลียนแบบใช่ไหม?

อ้อชะ นี่คือกลุ่มที่ได้รับโอกาส ลูกได้รับรางวัลลอตเตอรี่พิเศษ เมื่อใครบางคนถูกลอตเตอรี่ทันทีทันใด เขาก็มีความสุขมากยิ่งขึ้น ดังนั้นนี่เป็นกลุ่มที่โชคดีใช่ไหม? กลุ่มผู้โชคดีที่ได้รับโอกาส คนอื่นๆ ยังคงคิดต่อไปว่าพวกเขาจะมาที่นี่เมื่อใด ในขณะที่ลูกมาถึงที่นี่แล้ว เวลานี้รอบของดัมเบิลพอร์เรนเนอร์กำลังจะเริ่มขึ้น ชาวบาร์ดก็ได้รับลอตเตอรี่ของพวกเขา ไม่ว่าลูกดับเบิลพอร์เรนเนอร์ในทุกหนทุกแห่งจะสร้างโปรแกรมริทริทใดก็ตาม พวกเขาได้พยายามเป็นอย่างดีเพื่อสิ่งนั้น วิธีนำดวงวิญญาณเครื่องมือพิเศษเข้ามาใกล้ก็เป็นสิ่งที่ดี และยังลูกก้าวไปข้างหน้าในการรักษาความกล้าหาญมากเท่าใด ลูกก็จะได้รับความสำเร็จที่สูงส่งที่สุดของทุกปีมากเท่านั้น ลูกมีประสบการณ์นี้ใช่ไหม? มีอยู่ช่วงเวลาหนึ่งที่มันยากมากแม้กระทั่งจะติดต่อกับดวงวิญญาณเครื่องมือพิเศษ และดูเหมือนว่าตอนนี้มันเป็นเช่นไร? มีคนมากกว่าที่ลูกคิดใช่ไหม? ดังนั้นนี่คือผลในทันทีของความกล้าหาญ ผู้ติดต่อในบาร์ดก็เพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ก่อนหน้านี้ลูกเคยพยายามที่จะเชื่อเชิญพวกเขา ขณะที่เวลานี้พวกเขาเสนอตัวเองที่จะมาที่นี่ มันเปลี่ยนไปแล้วใช่ไหม? พวกเขาบอกว่าพวกเขาจะมาและลูกบอกว่าการไม่ได้มีการจัดสรรสำหรับพวกเขา นี่คือการปฏิบัติของลูกที่รักษาความกล้าหาญและได้รับความช่วยเหลือจากฟอ อ้อชะ

ถึงดวงวิญญาณผู้เป็นนายตรีกาลดาร์ชิในทุกหนทุกแห่ง ถึงดวงวิญญาณที่มีสติปัญญาที่สูงส่งที่รู้ถึงความสำคัญของเวลา และผู้ใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดตามเวลาอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ทำการทดลองในห้องทดลองของการสำรวจตรวจสอบตนเองอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่มีความกล้าหาญอยู่เสมอที่ได้รับความช่วยเหลือจากฟอในทางปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเต จากบัพตาดา

พบกับดาดี: ลูกที่เป็นดวงวิญญาณเครื่องมืออาศัยอยู่ในห้องแลับ(ห้องทดลอง)ใด? ห้องทดลองใดที่ดำเนินงานตลอดทั้งวัน? ลูกสร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ อยู่เรื่อยๆ ใช่ไหม? ลูกมีประสบการณ์ใหม่ๆ อยู่เรื่อยๆ และลูกได้สัมผัสกับวิธีการใหม่ๆ ด้วย เพราะผู้ที่เป็นเครื่องมือมีพรพิเศษที่จะได้สัมผัสกับสิ่งใหม่ๆ เป็นพิเศษ หลังจากนั้นไม่นาน ลูกก็จะเริ่มคิด และลูกจะได้สัมผัสเกี่ยวกับสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในเวลานี้และสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งดวงวิญญาณเครื่องมือจำเป็นที่จะต้องวางแผนเพื่อเพิ่มความจริงจังและความกระตือรือร้นและเพื่อนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง ลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่

ทำเช่นนั้น สติปัญญาของคุณทำงานในเรื่องนี้ใช่หรือไม่? คุณไม่ประหลาดใจที่เห็นสิ่งเหล่านี้ เพื่อที่จะก้าวไปข้างหน้าด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้น คุณต้องพัฒนาสติปัญญาในการวางแผน มายาวางแผนใหม่ๆเพื่อขยายมุมมอง คุณได้ยื่นสิ่งใหม่ๆใช่ไหม? อย่างไรก็ตาม คุณวางแผนที่จะให้ความกล้าหาญและความกระตือรือร้นกับทุกคน คุณเคยรู้สึกประหลาดใจเกี่ยวกับสิ่งนี้หรือไม่? คุณไม่รู้สึกประหลาดใจใช่ไหม? มายาจะไม่ทำให้คุณเป็นของเธอในแบบเก่าใช่ไหม? เธอก็จะนำมาซึ่งความใหม่เช่นกัน อ้อชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจที่เดินทางไปยังบ้านที่แสนหวานของคุณในหนึ่งวินาทีในเครื่องบินของจิตใจที่บริสุทธิ์และสติปัญญาที่สูงส่งของคุณ นักวิทยาศาสตร์พยายามคิดค้นบางสิ่งที่จะเดินทางด้วยความเร็วสูง และพวกเขาใช้จ่ายไปกับเรื่องนี้เป็นอย่างมาก และใช้เวลาและพลังงานเป็นอย่างมากด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามคุณมีเครื่องมือที่ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางด้วยความเร็วสูงเป็นอย่างมาก ทันทีที่คุณคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกก็ไปถึงที่นั่น ลูกได้รับเครื่องมือของจิตใจที่บริสุทธิ์และสติปัญญาที่สูงส่ง ในเครื่องบินของจิตใจที่บริสุทธิ์และสติปัญญาที่สูงส่งของคุณ,คุณสามารถเดินทางได้เมื่อใดก็ตามที่คุณต้องการและกลับมาเมื่อใดก็ตามที่คุณต้องการ ไม่มีใครสามารถหยุดผู้เป็นนายที่ทรงอำนาจได้

คติพจน์: เมื่อคุณมีหัวใจที่ซื่อสัตย์อยู่เสมอ คุณจะได้รับพรจากผู้พลอประโลมหัวใจอย่างต่อเนื่อง

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวานกลับมาปราศจากความกลัวเช่นเดียวกันกับพ่อ ขอให้สภาพของลูกเป็นสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอ เพียงด้วยการอยู่ในการจดจ่าระลึกถึงเท่านั้นที่ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก

คำถาม: วิธีการใดที่ลูกๆ ผู้มีโชคนำมาใช้เพื่อจะอยู่อย่างสดชื่นและแจ่มใสอยู่เสมอ?

คำตอบ: พวกเขอาบในความรู้วันละ 2 ครั้ง โดยทั่วไปแล้วผู้คนอาบน้ำวันละ 2 ครั้งเพื่อจะอยู่อย่างสดชื่น ลูกๆ เองก็อาบในความรู้ 2 ครั้งต่อวันด้วยเช่นกัน สิ่งนี้จะนำประโยชน์มาให้มากมาย 1.ลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ 2.ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขและมีโชค 3.ทุกรูปแบบของความสงสัยจะถูกขจัดทิ้งไป 4.ลูกอยู่อย่างปลอดภัยจากความเป็นมิตรของผู้ที่ได้รับอิทธิพลโดยมายา 5.พ่อและครูพึงพอใจ 6.ลูกกลับมาเป็นดอกไม้ที่สวยงามและอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด

เพลง: ดินเกิดเจ้าสาวดินเกิดยุคใหม่กำลังจะมาถึง

โอมชานติ ชีพบาบานั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ผ่านปากของบราห์มา นี่คือการมูก (ปากว้าว) นั่นคือการปากของว้าวตัวผู้ ลูกได้ยินเพลงแล้ว เจ้าบ่าวพูดเช่นนี้กับเจ้าสาว ไม่เพียงแต่ผู้หญิงเท่านั้นที่เป็นเจ้าสาวแม้กระทั่งผู้ชายก็เป็นเจ้าสาว ลูกๆ ทั้งหมดผู้ที่ทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาแล้วจดจำพระเจ้าคือเจ้าสาว เจ้าบ่าวเป็นเพียงหนึ่งเดียว ผู้รู้ทำการเพ่งเพียรทางจิตเพื่อบรรลุถึงพระเจ้า ดังนั้นพวกเขาเองก็เป็นเจ้าสาวด้วย ใครคือพระเจ้าเดี๋ยวนั้น ผู้เดี๋ยวนั้นลูกเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เช่นที่เจ้าบ่าวต้องมาเพื่อพาเจ้าสาวของเขาไปกับเขา ดังนั้นลูกทั้งหมดคือเจ้าสาว ลูกจดจำเจ้าบ่าวของลูกและดังนั้นท่านต้องมาอย่างแน่นอน ท่านไม่ได้มาสำหรับเพียงหนึ่งเดียวท่านต้องมาสำหรับทุกคน เจ้าสาวทั้งหมดไม่มีความสุข พวกเขามีโรคภัยหรือความเจ็บป่วยอย่างใดอย่างหนึ่งๆ อย่างแน่นอน ดังนั้นนี่เป็นนรก ในสวรรค์มีความสุขและในนรกมีความสุข ทุกๆ เวลาที่เราทั้งหมดคือเจ้าสาว ผู้เป็นชานรคนนั้นคือทั้งหมดอยู่ในกรงขังของมายา ราวกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อธิบายสิ่งที่ไม่มีความจำกัดเท่านั้น ทั้งโลกอยู่ในกรงขัง นี้ลูกเรียกว่าดินแดนของความทุกข์(dukkh) ดาม (dham) คือสถานที่ซึ่งเราอยู่อาศัย มีความทุกข์ในยุคเหล็กและมีสุขในยุคทอง คำพูดที่สูงส่งของชีวาพระเจ้าแห่งกิตะก็คือมีชุมนุมเทพและชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจ ท่านนั้นเองพูดว่า เจ้าสาวทั้งหลาย เวลานี้ยุคใหม่ได้มาถึงแล้ว นี่คือการโลกเก่า เจ้าบ่าวพูดว่าเวลานี้ดินขึ้นเกิดยุคใหม่ของยุคทองกำลังจะมาถึง ในขณะนี้สวรรค์ถูกก่อตั้งขึ้นด้วยกิตะ กิตะคือคัมภีร์ของศาสนาเทพของบารัตและศาสนาเทพนั้นหายไปแล้วในเวลานี้ นั่นหมายความว่ามีการร่ายมากเท่ากับหยิบหนึ่งของเกล็ดในถุงแข่งเท่านั้น มีสัญลักษณ์ของสิ่งนั้นแต่ไม่มีใครคิดว่าตนเองเป็นเทพ พวกเขาได้ลืมไปแล้วว่าเคยมีศาสนาเทพในยุคทองและลูกเรียกว่าสวรรค์ เมื่อเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์พวกเขาจะไม่พูดว่านี่เป็นสวรรค์ หากพวกเขาพูดพวกเขาจะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าจะเป็นนรกด้วยเช่นกัน เรารู้ความลับทั้งหมดเหล่านี้ในเวลานี้ เคยมีสวรรค์เมื่อ 5000 ปีที่แล้วและเวลานี้เป็นนรก ขาของศาสนาเทพได้หักไปแล้ว ไม่มีใครในผู้ที่ถ่ายทอดกิตะสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ กิตะคือเพชรพลอยของทุกคัมภีร์เพียงพระเจ้าแห่งกิตะเท่านั้นจะทำให้บารัตไปเป็นสวรรค์ด้วยกิตะ และแล้วถึงครึ่งหนึ่งของวงจที่ไม่มีเจตจำนงสำหรับกิตะที่นั่น ที่นั่นมีเพียงผลรางวัล บาบานั่งนั้นพูดว่าความรู้หายไปอีกครั้งหนึ่ง ความรู้คงอยู่ในเวลานี้ เราฟังสิ่งใหม่ๆ ทุกวัน ผู้คนเหล่านั้นเคยรับฟัง 18 บท ใครที่จะพูดว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ใหม่ พวกเขาได้เขียน 18 บทเต็ม ที่นี้เราศึกษาอย่างต่อเนื่องและมีโยคะ สิ่งนี้ใช้เวลาด้วย ญาณและโยคะเป็นพี่น้องหญิงชาย บาบานั่งพูดว่า ญาณนั้นสูงส่งยิ่งกว่าการเข้าฌาน (dhyana) เป็นเพราะด้วยความรู้ที่ลูกๆ สามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีใครที่ควรที่จะพูดว่า “เพียงเมื่อฉันได้นิมิตเท่านั้นที่ฉันจะทำความเพียรพยายาม” ลูกสามารถเห็นภาพของศรีลักษณอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงเช่นนั้น ดังนั้นขึ้นอยู่กับลูกที่จะกลายเป็นสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการ ลูกควรจะเชื่อว่าลูกกลายเป็นเจ้าหญิงและเจ้าชาย เวลานี้ยุคใหม่กำลังจะมาถึง ลูกจะถือกำเนิดอย่างเป็นเจ้าชายที่มีชัยชนะ จะเป็นขลุ่ยประดับด้วยเพชรพลอยด้วยเช่นกัน นี่คือการสัญลักษณ์ของพวกเขา พวกเขาได้แสดงศรีลักษณมีขลุ่ยเช่นนั้นเพราะท่านเป็นเจ้าชาย อย่างไรก็ตามไม่มีสิ่งใดของความรู้ที่นั่น ชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ บาบานั่งพูดว่าลูกๆ การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ในเวลาสุดท้ายก็จะมีใครเหลืออยู่ที่จะให้มนตราแก่ลูก ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก สิ่งนี้เป็นที่จดจำ หากลูกจดจำพ่อในเวลาสุดท้ายลูกจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกเคยพูดว่า “วันนี้นวันพรุ่งนี้” พ่อจะแสดงตัวอย่างแก่ลูก 2-4 ตัวอย่างว่าผู้คนตายทันทีทันใดอย่างไร ในเวลานั้น พวกเขาไม่สามารถจดจำมัน

ตราได้ ยกตัวอย่างหากหลังคาถล่มลงมาในทันทีลูกจะสามารถจดจำบาบาได้ไหม หากแผ่นดินไหว ลูกก็จะร้องในความทุกข์ระทมในเวลานั้น หากลูกมีการฝึกฝนนี้เป็นเวลาที่ยาวนานสภาพของลูกจะไม่ขึ้นลงในเวลานั้น ลูกจะเฝ้าแต่เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส เมื่อผู้คนได้ยินเสียงแม่เพียงเล็กน้อยพวกเขาก็วิ่งหนีไปด้วยความกลัว ลูกจะไม่มีวันวิ่งหนีไปที่ไหน ไม่มีเรื่องของการอยู่อย่างหวาดกลัว เช่นที่บาบาในปราศจากความกลัว ลูกๆ เองต้องปราศจากความกลัวด้วยเช่นกัน บาบาพูดว่า: ลูกๆ เวลาในยุคใหม่กำลังจะมาถึง เวลานี้ให้ประกันตนเอง ลูกประกันทั้งบาร์ต ลูกกำลังประกันบาร์ตด้วยการรับพลังจากพ่อ บาร์ตจะกลายเป็นเช่นเพชร และแล้วก็จะขึ้นอยู่กับว่าลูกประกันชีวิตของลูกมากเพียงไร ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนั้นประกันไว้แล้ว บาบาพูดว่า: ความรู้ก็คือบางสิ่งที่ให้ผลทันที มีตัวอย่างของสดามาผู้ที่ได้เห็นพระราชวังในทันที ดังนั้นนั่นก็เป็นผลในทันทีใช่ไหม ลูกได้ดื่มด่ำของเจ้าชายและเจ้าหญิงด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามมีเจ้าหญิงและเจ้าชายในยุคทองและในยุคเงินด้วยเช่นกัน ลูกไม่สามารถบอกว่าลูกจะเป็นเจ้าชายของที่ไหน ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถกลายเป็นสุริยวงศ์ ทั้งหมดเหล่านั้นคือนิมิต ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณจากร่างหนึ่งและไปบางแห่ง นิมิตเหล่านั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย เมื่อมีการปลุกเรียกดวงวิญญาณไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณจากร่างแล้วก็ตาม ในกรณีนั้นร่างอื่นนั้นก็ไม่สามารถคงอยู่ที่นั่นได้ ทั้งหมดนั้นคือนิมิต บาบาให้นิมิตแก่ลูกในวิธีการมากมาย เป็นเพราะลูกกำหนดไว้แล้วว่าดวงวิญญาณมา(เมื่อถูกปลุกเรียก) นัยสำคัญของละครต้องเป็นที่เข้าใจ สิ่งเหล่านี้ใหม่ ดังนั้นลูกต้องเข้าชั้นเรียนเป็นประจำ ลูกรู้ว่าผู้ที่ดีมากจะอาบน้ำ 2 ครั้งต่อวันเพื่ออยู่อย่างสดชื่น ที่นี้ด้วย ด้วยการอาบน้ำในความรู้ 2 ครั้งลูกจะอยู่อย่างสดชื่น ด้วยการอาบน้ำในความรู้ 2 ครั้งก็จะมีประโยชน์มากมาย ไม่เช่นนั้นลูกก็จะสูญเสียอำนาจในการปกครองของลูกโดยไม่ตั้งใจใด บาบาสามารถตรวจสอบทุกสิ่งจากทะเบียนประวัติ ใครคือผู้ที่มีความสุขและมีโชคสมบูรณ์ ลูกมาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อประกาศสิทธิในทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ หากไม่มีศรัทธามาก เช่นนั้นลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ด้วยการอาบน้ำ(ในความรู้) 2 ครั้งลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสมา บาบาพูดว่าพ่อกลายเป็นโคดของลูกและมาเพื่อพาลูกๆ กลับบ้าน พ่อพาลูกท่องเที่ยวไปทุกหนแห่งทุกอย่างมากมาย ผู้คนเหล่านั้นขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่งในเครื่องบินและพวกเขาได้รับการยกย่องอย่างมาก ในความเป็นจริงลูกควรจะได้รับ การยกย่องลูกท่องเที่ยวไปทั่วสวรรค์และกลับมาที่นี้ นี่คือบางสิ่งที่น่าอัศจรรย์ที่สุด บาบาพูดว่า พ่อผู้ที่อยู่ห่างไกลที่สุดได้มายังแผ่นดินต่างแดนดังนั้นไม่มีเรื่องของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันในสิ่งนี้ ลูกเป็นผู้นำศาสนผู้ที่ให้ศาสน พ่อส่งลูกมา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ตามละครแต่ละคนต้องมาเพื่อเล่นบทบาทของเขาเอง และแล้วพ่อเองก็ต้องมาด้วย พ่อมาและสอนลูก นี่คือการปะทะพาทซาลา ลูกเฝ้าแต่ไปยังชุมนุมทางจิตเหล่านั้นชาติแล้วชาติเล่า ลูกรับฟังด้วยหูข้างหนึ่งและปล่อยให้ออกไปจากหูอีกข้างหนึ่ง ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดๆ เวลานี้มีการปรบมือของความสุขอยู่ภายใน ผู้ที่ศึกษาอย่างดีในชีวิตนักเรียนของพวกเขาที่มีความสุขมากมาย มีความสุขของความสัมพันธ์ของการเป็นลูกด้วยเช่นกัน ครูก็มีความสุขด้วยเช่นกัน ที่นี้มีแม่ พ่อ และครูด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกจึงกลับมามีความสุข เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่จะศึกษาเล่าเรียน พ่อมาที่นี้เป็นการส่วนตัว ดังนั้นรับฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกเคยร่อนเร่ไปทั่วอย่างมากมายถึงครั้งวงจร เวลานี้หยุดการร่อนเร่ อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อลูกมีศรัทธาที่สมบูรณ์เท่านั้น ผู้คนพูดว่ายังคงมีเวลาของยุคเหล็กยังเหลืออยู่อีกหลายปี เมื่อลูกบอกความรู้นี้แก่พวกเขา พวกเขาทั้งหมดนั้นเป็นจินตนาการและเวทมนต์ของลูก ผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสาและยากจนก็เพียงแต่ตั้งอยู่ที่นั่นกับพวกเขา บาบาเป็นผู้เป็นแม่มาหาท่านและผู้คนเหล่านั้นที่ได้รับอิทธิพลโดยมายาถึงผู้เป็นแม่ไปหาพวกเขา ผู้เป็นแม่นั้นติดกับอยู่ในระหว่างกลาง บาบาอธิบายลูกๆ จนกว่าลูกได้อาบน้ำในความรู้ 2 ครั้ง ไม่เช่นนั้นจะไม่มีคุณประโยชน์ บางครั้งประเด็นเช่นนั้นในมุสลิมก็จะยิ่งถูกลูกเหมือนกับลูกธนู ที่ความสงสัยของลูกจบสิ้น พวกเขาไม่เคยห้ามไม่ให้ใครไปยังชุมนุมทางจิตอื่นใด พวกเขาห้ามไม่ให้ลูกมาที่นี้ เพราะที่นี้เป็นประเด็นของการอยู่อย่างบริสุทธิ์ ทั้งสามภรรยาต้องกลับมาบริสุทธิ์ที่นี้ ในโลกภรรยาสังเวตตนเองบนกองไฟเผาศพสามีของเธอด้วยการคิดว่าเธอจะไปสู่ดินแดนที่เธอได้จากไป หากสามีไปสู่นรกภรรยาก็ไปนรกด้วย เวลานี้ลูกทั้งสองต้องทำความเพียรพยายามที่จะไปสวรรค์ ผู้ที่ไร้เดียงสาที่ถูกทำร้ายอย่างมาก ลูกสาวพูดว่าพวกเขานั้นไม่ได้กำลังจะแต่งงานและดังนั้นครอบครัวของพวกเขาที่บีบบังคับพวกเขาให้แต่งงาน พ่อพูดว่า ลูกๆ ด้วยการแต่งงานในชาติเกิดสุดท้ายนี้ตาข่ายของความผูกพันยึดมั่นจะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น จะมีความผูกพันยึดมั่นกับสามีของลูกและแล้วก็ลูกๆ ของลูกและแล้วก็บ้านของพ่อแม่และบ้านของฝ่ายสามีของลูก วันนี้ลูกอาจจะมีการกและลูกมีงานฉลอง และแล้ววันพรุ่งนี้หากทารกตายก็จะเป็นการคร่ำครวญเสียใจอย่างมาก ในยุคทองลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก บาบาอธิบาย ลูกๆ ทำให้ทุกบ้านกลายเป็นสวรรค์ เก็บรูปภาพไว้ที่นั่น ถ้ามใครก็ตามที่มาว่า ท่านจะกลายเป็นนายของสวรรค์ไหม? มาและเราจะอธิบายแก่ท่าน บาบาบอกคติพจน์ที่ดีมากแก่ลูก ด้วยการอาบน้ำในความรู้ 2 ครั้ง ลูกๆ จะกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงามอย่างมากและมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด มีคำกล่าวว่าการยกย่องของพระเจ้าไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นการยกย่องของความสุขของลูกก็จะมีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน การยกย่องของกิตีนั้นไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ลูกจะพูดว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ด้วยกิตี ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าผู้

เดี๋ยวจะพูดว่า ตื่นเกิด โอ เจ้าสาวตื่นเกิด ยุคทองใหม่เวลานี้กำลังจะมาถึง พ่อผู้เป็นเปลวไฟได้มาเพื่อจุดไฟของลูก ดา
ด้านี้เป็นผู้ทำความเพียรพยายามในเวลานี้ด้วยเช่นกัน บาบากำลังบอกเรื่องราวใหม่ๆ สำหรับยุคใหม่แก่ลูก นี่เป็นเพลงที่ดี
อย่างมาก นี่คือนันทาใหม่ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าเพียงจากคัมภีร์เท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถพบหนทางไปสู่พระเจ้า และ
แล้วพวกเขาก็พูดว่าทั้งหมดคือพระเจ้า ทั้งหมดเป็นค่ายกึ่งของท่าน เราได้มาสู่โลกนี้เพื่อฉลองในความสุขและเราก็
สามารถรับประทานและทำสิ่งใดก็ตามที่เราต้องการเพราะดวงวิญญาณไม่ถูกระงับด้วยสิ่งใด เพื่อที่จะทำตามความ
ปรารถนาที่สกปรกของพวกเขา พวกเขา ก็พูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ อย่าได้กลับมาติดกับ
ในความเป็นเพื่อนของบุคคลเหล่านั้น ลูกเป็นหงส์ บาบพูดว่าลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ การชกแวงในกิเลส
คือการทำร้ายทางอาชญากรรม ลูกอาจจะไม่ได้รับฟังพ่อ ลูกอาจจะไม่ได้กลับมาสะอาดหรือกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ แต่และ
แล้วก็ต้องมีการลงโทษอย่างมากมาจากดรามราช เพียงแต่จดจำว่าพระเจ้าได้แสดงโลกใหม่แก่ลูกแล้ว ลูกมาที่นี่เพื่อ
กลายเป็นนายของโลกใหม่ ดังนั้นลูกแต่ละคนควรถามหัวใจของลูก: จินเป็นลูกจริงหรือลูกเลี้ยง? ชีพบาบาเป็นปู่ บ
ราห์มาเป็นพ่อ และเราเป็นหลาน นี่คือการครอบครัวยุคพระเจ้า หากลูกไม่จดจำปู่ ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกได้
อย่างไร เหตุนี้เองลูกต้องจดจำปู่อย่างแน่นอน ลูกจะสามารถมีปู่โดยไม่มีพ่อได้อย่างไร มีปู่และลูกๆ ผู้เป็นหลาน มีพ่ออยู่
ในระหว่างกลางด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน ลูกๆ ผู้เป็นหลานนั้นมีสิทธิ์เหนือปู่ เหตุนี้เองมีคำกล่าวว่า ลูกต้องประกาศสิทธิ์
ในทรัพย์สินสมบัติจากปู่อย่างแน่นอน นี่คือการประเพณีของความสุข เรากำลังทำให้โชคของบาร์ตกลายเป็นเช่นเพชรด้วยกิตะของ
พระเจ้าชีวา เป็นเพียงด้วยกิตะเดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชร ที่เหลือทั้งหมดทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเปลือก
หอย โชคของบาร์ตได้ถูกขีดฆ่าทิ้งไปอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พ่อกำลังปลุกโชคของบาร์ตอีกครั้งหนึ่ง ผู้คนทำลัทธิเกิดเล็ก
ๆ ของกิตะและสวมเอาไว้ แต่ไม่มีใครรู้ถึงความสำคัญหรือความสำคัญของสิ่งนั้น ที่นี้ประเพณีนั้นเข้มงวดอย่างมาก ลูกจะกลาย
เป็นบราห์มินที่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน อย่าได้คิดโกงและเพียงแต่พูดว่า “มามาบาบา” เพียงเมื่อลูกกลับมาจริงแท้เท่านั้นที่
ลูกจะมีความสุขซึ่งนั้น ผู้ที่กึ่งวรรณะจะไม่อยู่อย่างสบายซึ่ง พระเจ้าคลั่งคลั่งที่จะทำให้บาร์ตไปเป็นสววรรค์อีกครั้งหนึ่ง
ดังนั้นท่านตกล้อมรั้วอย่างคลั่งคลั่งกับบาร์ต ท่านทำให้บาร์ตสูงส่งอีกครั้งหนึ่ง คู่รักนั้นก็คลั่งคลั่งกับผู้ที่รัก ดังนั้น
ท่านกำลังคลั่งคลั่งอย่างมากกับชาวบาร์ต ที่ท่านวิ่งจากที่ไกลโพ้นมาที่นี่และท่านนั้นปราศจากความหลงทางตน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัติของความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อาบในความรู้ 2 ครั้งต่อวัน ให้
มีความสม่ำเสมอในการศึกษาเล่าเรียนของลูกอย่างแน่นอน
2. กลายเป็นบราห์มินที่จริงแท้และบริสุทธิ์ กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ อย่าได้กลับมาติดกับอยู่ในความเป็นมิตรกับผู้ที่มีความ
อยากปรารถนาที่สกปรก

พร: ขอให้ลูกเป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์ที่แท้จริงและทำให้พระเจ้าพอใจด้วยความสะอาดของร่างกาย จิตใจ และหัวใจ
ของลูก
ความสะอาดหมายถึงการมีความบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด การกระทำและความสัมพันธ์ของลูก สืขาวหมาย
ถึงความบริสุทธิ์ ลูกหงส์ศักดิ์สิทธิ์สวมชุดสีขาวและลูกมีหัวใจที่สะอาด นั่นคือลูกเป็นตัวของความสะอาด
การไม่มีมลทินทั้งร่างกาย จิตใจ และหัวใจ หมายถึงมีความสะอาด พระเจ้าพอใจกับจิตใจที่สะอาดและ
หัวใจที่สะอาด และความปรารถนาทั้งหมดของดวงวิญญาณเช่นนั้นได้รับการเติมเต็ม ความพิเศษของหงส์
คือความสะอาดและเหตุนี้เองดวงวิญญาณของบราห์มินลูกเรียกว่าหงส์ศักดิ์สิทธิ์

คติพจน์: ผู้ที่อดทนต่อทุกสิ่งในเวลานี้จะกลายเป็นจักรพรรดิ

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน โลกเก่านี้จะเปลี่ยนไปในเวลานี้ ดังนั้น อย่าได้มีความรักต่อโลกเก่านี้ จงจดจำบ้านใหม่ แห่งสวรรค์ของลูก
- คำถาม:** วิธีการใดที่พ่อสอนลูกทั้งหลายเพื่อให้ลูกๆ มีความสุขอยู่เสมอ
- คำตอบ:** หากลูกต้องการมีความสุขอยู่เสมอ จงยกหัวใจของลูกให้พ่อผู้เดียว จดจำพ่อเท่านั้น พ่อไม่เคยสร้างความทุกข์ให้แก่ลูกๆ ของท่าน ในสวรรค์ไม่มีสามีหรือลูกของใครตาย ภารกิจของความตายก่อนเวลานี้ไม่มีอยู่ที่นั่น ที่นี้มายาราวันทำให้ลูกไม่มีความสุขอยู่เรื่อยๆ บาบา คือ ผู้จัดทุกข์และประทานความสุข
- เพลง:** โอ แม่และพ่อของฉัน ได้โปรดเมตตาต่อผู้ที่ไม่มีความสุขด้วยเถิด!

โอมชานติ ผู้นั้นคือ แม่และพ่อคนเดิมและท่านกำลังสอนราชาโยคะอีกครั้งเพื่อให้ทุกคนมีความสุขอยู่เสมอ เช่นเดียวกับที่นักกฎหมายให้ความรู้ว่าจะกลายเป็นนักกฎหมายอย่างไร ดังนั้นเช่นเดียวกัน แม่และพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ผู้สร้างสวรรค์เวลานี้นั่งอยู่ที่นี้และสอนวิธีที่จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ให้แก่ลูกๆ ไม่มีความรู้อื่นใดที่พระเจ้านั่งลงและสอน ที่นี้พระเจ้า ตัวท่านเองนั่งและสอนลูกๆ เพื่อที่จะทำให้ลูกไปเป็นเทวาและเทวี ในยุคทอง ลักขมีและนารายณ์ ลูกเรียกว่าเทวาและเทวี ใครทำให้พวกเขากลายเป็นนายของโลกใหม่แล้ว พวกเขาเคยเป็นนายของยุคทอง อาณาจักรของเหล่าเทพเริ่มต้นในบาร์ตในช่วงของยุคทอง เวลานี้เป็นยุคเหล็กและไม่มีอาณาจักรของเหล่าเทพคงอยู่อีกต่อไป เทพทั้งหลายได้เปลี่ยนไปและกลายเป็นมนุษย์ที่ยากจนข้นแค้น เหล่าเทพเคยมีความสุขและมั่งคั่งอย่างมาก เพราะว่าเวลานี้เป็นตอนสุดท้ายของยุคเหล็ก มนุษย์ทั้งหลายไร้ความสุขอย่างที่สุด เมื่อสงครามเริ่มขึ้น มนุษย์จะร้องคร่ำครวญอยู่ในความทุกข์อันยิ่งใหญ่ พวกเขาจะกลายเป็นคนไร้บ้าน มนุษย์กลับมากำพรา เพราะพวกเขาไม่รู้รักแม่และพ่อที่ทำให้ความสุขแห่งสวรรค์ เวลานี้ลูกเป็นของแม่และพ่อ ลูกได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากแม่และพ่อ เมื่อผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาไม่สามารถจดจำพระเจ้าได้ เพราะพวกเขาได้ผลักไสให้ท่านเข้าไปอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน ในแอมและสนัซ หรือไม่ก็คิดว่าตนเองเป็นพระเจ้า พวกเขาพูดว่า พระเจ้าอยู่ในทุกคน การพูดว่า พระเจ้าอยู่ในมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นคือการประณาม มนุษย์ต้องทำความผิดพลาดนี้ในละคร และพ่อต้องมาเพื่อปลดปล่อยพวกเขาจากความผิดพลาดนี้ มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจว่าพระเจ้ามีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ไม่ใช่ว่ามีเป็นพัน มีพ่อทางร่างจำนวนมาก แม้กระทั่งสัตว์ก็มีพ่อทางร่าง แต่มีผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตและผู้ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์นั้นเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น พ่อมาและสอนลูกๆ สำหรับอนาคต ท่านทำให้ลูกเป็นเทวาและเทวี ใครจะทำให้ลูกไปเป็นเทวาและเทวีได้เล่านอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อท่านเป็นพ่อ ท่านจะสร้างโลกขึ้นมาโดยที่ไม่มีแม่ได้อย่างไรเล่า ชาวบาร์ตและลูกด้วย เคยร้องคร่ำครวญอยู่ในความทุกข์ระทมในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาว่า ท่านคือแม่และพ่อของเราและด้วยความเมตตาของท่านเราจึงได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองเราจึงทำความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขากราบไหว้บูชาบางคน พวกเขาคิดว่าพวกเขากำลังจดจำพระเจ้า แม้กระทั่งชั้นยาสก็ยังคงทำความพยายามทางจิต แต่พวกเขาไม่รู้ว่ากำลังทำการพากเพียรทางจิตนั้นเพื่อใคร ด้วยการทำตามคำสั่งของราวัน พวกเขาลืมทุกสิ่ง และแล้วพ่อจะทำอะไรได้เล่า การกลายเป็นผู้ที่ยากจนข้นแค้นและมีความสุขอย่างมากนั้นยังถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน พ่อมาอีกครั้งเพื่อให้ลูกๆ ไปเป็นนายแห่งสวรรค์ ผู้ที่ทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์คือแม่และพ่อจากเหนือโลก และผู้ที่ทำให้ลูกไปเป็นนายของนรกคือราวัน เวลานี้ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือราวัน เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่ชนะมายาและชนะโลก ลูกจะไม่ปกครองอาณาจักรในโลกเก่านี้ ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือมายาและแล้วปกครองอาณาจักรในสวรรค์ เพราะพ่ายแพ้มายา ลูกจึงเข้ามาสู่นรก ไม่มีมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์คนใดสามารถอธิบายประเด็นใดๆ เหล่านี้ได้ และไม่สามารถทำให้ใครบริสุทธิ์ ทั้งโลกไม่บริสุทธิ์ พวกเขาถือกำเนิดผ่านยาพิษ เหล่าเทพเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์เต็ม ที่นั่นไม่มีเรื่องของยาพิษ ไม่มีใครรู้ว่า พระเจ้าคือใคร และการเลี้ยงดูจะมีประโยชน์ใดเล่า พวกเขาเองยังไม่สามารถพบพระเจ้า ดังนั้นจะทำให้ผู้อื่นพบพระเจ้าได้อย่างไรเล่า ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้แยกห่างเป็นระยะเวลาที่ยาวนานมาก ดังนั้นเพื่อทำให้การพบปะกันนั้นเกิดขึ้น ลูกต้องการพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ตัวท่านเอง ผู้คนไม่แม้กระทั่งเข้าใจว่าละครนี้กำลังจะถึงจุดจบ ละครนี้ดำเนินเรื่อยมาตั้งแต่เริ่มต้นของยุคทองจนถึงตอนสุดท้ายของยุคเหล็กและแล้วต้องช้ารอย โดยการเข้าใจความรู้เกี่ยวกับละครนี้ ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลก ลูกเข้าใจว่า ลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ยุคที่เป็นสิริมงคลนี้ คือยุคของการก้าวกระโดดที่ลูกใช้ชาติเกิดสุดท้าย เวลานี้ลูกต้องมาเป็นของพ่อ พ่อพูดว่า โอ ลูกๆ จงมาเป็นของพ่อ! ลูกพูดแม้กระทั่งว่า โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกไม่

สามารถพูดสิ่งนี้ให้กับพ่อทางโลกได้ เวลานี้พ่อจากเหนือโลกพูดว่า พ่อมาแล้ว ลุง ป้า น้า อา ฯลฯ ทั้งหมดของลูกกำลังจะถึงจุดจบ โลกเก่านี้กำลังเปลี่ยนไปและสงครามมหาการณะที่ยิ่งใหญ่อยู่เบื้องหน้าลูก ศาสนาเหล่านั้นมากมายจะถูกทำลาย นี่คือโลกเก่าที่มีศาสนาจำนวนมาก ในยุคทอมีศาสนาเดียวเท่านั้น เวลานี้โลกนี้กำลังจะเปลี่ยนแปลง และดังนั้นอย่าได้มีความรักต่อโลกนี้ เมื่อพ่อทางโลกสร้างบ้านใหม่ ลูกของเขาจะมีบ้านใหม่อยู่ในหัวใจของพวกเขาเท่านั้น พวกเขาคิดว่าเมื่ออาคารใหม่เสร็จแล้ว เราจะไปและนั่งอยู่ในบ้านใหม่และจะทำลายบ้านเก่า เวลานี้ทั้งโลกจะถูกทำลาย ลูกๆได้รับนิมิตว่าทุกสิ่งจะถูกเป็นไฟอย่างไร มีฝนตกกระหน่ำมากมายอย่างไร และมหาสมุทรฯลฯ มีคลื่นขนาดใหญ่อย่างไร ลูกได้รับนิมิตของทุกสิ่งนั้น เมื่อบาบาไปที่บอมเบย์ ท่านอธิบายว่า ไม่เคยมีบอมเบย์มาก่อนหน้านี้ บอมเบย์เคยเป็นหมู่บ้านเล็กๆ ผืนดินนี้โผล่มาจากทะเล เมื่อประวัติศาสตร์ซ้ำรอย บอมเบย์นี้จะไม่ใหญ่โตเท่ากับที่เป็นในเวลานี้ จะไม่มีหมู่บ้านเหมือนบอมเบย์ในยุคทอง ประเทศเหล่านั้น เช่น อเมริกา ฯลฯ จะเป็นอย่างไรเล่า ทุกประเทศเหล่านั้นจะถูกทำลายด้วยระเบิดเพียงลูกเดียว อะไรเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาทิ้งระเบิดบนอิโรชิมา ทั้งเมืองถูกทำลาย นั่นแค่ระเบิดลูกเดียวเท่านั้น เวลานี้พวกเขาทำระเบิดจำนวนมากมาย พวกเขายังพูดด้วยว่า พ่อมาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ ราวันทำให้โลกเก่าและกลายเป็นนรก ชาวบาร์ตไม่รู้สิ่งนี้ มายาใส่ก๊อตเล็กตล๊อคที่สติปัญญาของทุกคนที่พวกเขาปลดล๊อคไม่ได้ มนุษย์ไร้ความสุขเหลือเกิน แม้ว่าผู้ที่มั่งคั่งมีความสุข แต่พวกเขาก็ยังเจ็บป่วยและกลับมามีโรคภัย ทุกวันนี้ทารกเกิดและพวกเขาก็มีความสุข วันพรุ่งนี้ทารกตายและพวกเขาก็ไม่มีความสุข เมื่อบางคนกลายเป็นม่าย เธอจะร่ำไห้ตลอดเวลา สิ่งนี้ลูกเรียกว่า ดินแดนแห่งความทุกข์ บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ บาร์ตเป็นโลกเก่าแห่งความทุกข์ พ่อกำลังทำให้บาร์ตกลายเป็นดินแดนแห่งความสุขอีกครั้ง พ่อพูดว่า เวลานี้จงรับสิทธิ์ในมรดกของลูก ดังนั้นสำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องจดจำท่านอย่างแน่นอนเพราะความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดนั้นสร้างความทุกข์ เวลานี้ลูกเข้าใจว่า ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้เดียวสามารถให้ความสุขได้ ลูกพูดว่า บาบา เราคือ ลูกๆ คนเดียวกันนั้นผู้ที่ท่านทำให้ไปเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานี้เราไม่มีความสุข ท่านมีเมตตา เป็นเพราะลูกไม่มีความสุขที่ลูกเรียกหาพ่อ ในยุคทองเมื่อลูกมีความสุข ไม่มีลูกใดเรียกหาพ่อ ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ แต่ไม่มีใครพบท่านได้ ตัวอย่างเช่น ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำหนุมาน โอเค หนุมานอยู่ที่ไหนเล่า เพื่อที่จะไปหาหนุมาน ลูกต้องไปที่ไหนเล่า มนุษย์ทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาจะไปที่ไหนเล่าด้วยการจดจำหนุมานหรือพระพิฆเนศวร ฯลฯ พวกเขาอยู่ที่ไหน ลูกจะได้รับอะไรจากพวกเขา พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย พ่ออธิบายว่า พ่อคือ ผู้เดียวเท่านั้นในโลกผู้ที่ให้ความสุขแก่ลูก ไม่ใช่ว่าพระเจ้าให้ความสุขและท่านยังสร้างความทุกข์ด้วยเช่นกัน หรือไม่ใช่ว่าท่านประทานลูกมาให้ แล้วนั่นคือท่านให้ความสุข และแล้วท่านก็พรากลูกคนนั้นไป ทำให้เกิดความทุกข์ พ่อพูดว่า พ่อเท่านั้นที่ให้ความสุขแก่ลูกเสมอ มายาคือผู้ที่ขโมยความสุขของลูกไปจากลูก สิ่งต่างๆ เช่นลูกของบางคนตายหรือสามีของใครตายนั้นไม่เคยเกิดขึ้นในยุคทอง ในขณะที่ที่นี้ในโลกยุคเหล็กของมายา จะมีสามีหรือลูกของใครตายอยู่เสมอ ธุรกิจนี้ไม่ได้เกิดขึ้นในสวรรค์ ที่นี้เป็นนรก เวลานี้พ่อพูดว่า หากลูกปรารถนาที่จะมีความสุขอยู่เสมอ จงมาเป็นของพ่อ เวลานี้ทั้งลูกๆ ดวงวิญญาณและร่างกายของลูกนั้นตาโมประธาน ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันจากผลของการกระทำ เป็นดวงวิญญาณที่มีสิ่งเจือปน นี่คือเหตุผลที่ทำให้เครื่องประดับของลูกจึงกลายเป็นยุคเหล็กด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกกำลังรับรู้อีกครั้ง เพื่อที่จะกลายเป็นยุคทอง พ่อมาและทำให้ลูกเป็นอมตะและพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ที่นี้เป็นดินแดนของความตาย คำพูดเหล่านี้ยังถูกกล่าวไว้ในกิตะด้วยเช่นกัน จะไม่มีความสุขใดๆ จากตอนเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบในดินแดนของความเป็นอมตะ มีความทุกข์ตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนกลางและวาระสุดท้ายในดินแดนแห่งความตาย ลูกต้องลิ้มดินแดนแห่งความทุกข์เช่นนั้นและจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขโดยผ่านดินแดนแห่งความสงบที่เราอาศัยอยู่ นี่ยังเป็นกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน จงจดจำพ่อและบ้านที่แสนหวานของลูก เมื่อเด็กสาวออกจากบ้านเพื่อไปยังบ้านฝ่ายสามี ผู้คนร้องเพลงว่า เธอจะออกไปจากบ้านของพ่อเพื่อไปยังบ้านฝ่ายสามีของเธอ ดังนั้น นี่คือ บ้านของพ่อบราห์มาของลูก และแล้วลูกจะไปสวรรค์ บ้านฝ่ายสามีของลูก ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข ในขณะที่นี้มีเพียงความทุกข์เท่านั้น เด็กสาวยังออกจากบ้านไปเพื่อความสุขด้วยเช่นกัน แต่ที่นั่นเธอกลับถูกทำให้ไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุข เวลานี้พ่ออธิบายว่า พ่อมาเพื่อให้ลูกนั่งอยู่ในดวงตาของพ่อและพาลูกๆ ไปสวรรค์ ง่ายๆ จดจำพ่อ! ที่นั่นลูกจะไม่มีประสบการณ์กับความทุกข์ใดๆ ลูกบางคนเห็นแล้วว่าลักษณะเกิดอย่างไร ลูกได้รับนิมิตล่วงหน้า เมื่อดวงวิญญาณจะออกจากร่าง ในเวลานั้นเขาจะมีนิมิตว่าจะออกจากร่างและกลายเป็นเจ้าชายอย่างไร ดวงวิญญาณออกจากร่างและไปนั่งอยู่ในประสาทของครรรค์ ที่นั่นไม่มีความยุ่งยากในเวลาที่เกิด ที่นั่นลูกมีแต่ความสุขเท่านั้นภายในประสาทของครรรค์ ที่นั่นครรรค์คือกรงขัง ผู้ที่ขโมยหรือก่ออาชญากรรมจะเข้าไปสู่คุกของรัฐบาล ไม่มีคุกเหล่านี้อยู่ที่นั่น ไม่มีใครทำบาปฯลฯ ที่นั่น นั่นคือโลกของดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ พ่อส่งลูกไปสวรรค์ เมื่อผู้คนเห็นผู้คนจำนวนมากทำความเพียรพยายาม พวกเขาจะคิดว่า ทำไมฉันจึงไม่ควรที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของฉันจากพ่อและเป็นผู้ที่มีความสุขอยู่เสมอแล้ว บางคนพยายามบำเพ็ญตบะเพื่อที่จะ

ปลดปล่อยตนเองออกจากบ่วงกรรม พวกเขาคิดว่า จะดีกว่านี้หากฉันไม่มีลูก เมื่อผู้ที่แต่งงานแล้วเข้ามาสู่ความรู้ พวกเขาจะคิดว่า หากเรารู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ก่อน เราก็จะไม่แต่งงาน ผู้คนมากมายเขียนสิ่งนี้ แต่พวกเขามาเมื่อโชคของเขาเปิดขึ้นมา และยังคงขึ้นอยู่กับว่าพวกเขาชอบสิ่งนั้นหรือไม่ด้วยเช่นกัน จึงบอกพวกเขาว่า จะมีประสบการณ์กับการกลายเป็นลูกของพ่อเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์และถ้าคุณชอบสิ่งนั้น และแล้วมาเป็นของท่าน มิฉะนั้นแล้วคุณสามารถไปและเป็นของแม่และพ่อทางร่างของคุณได้ สิ่งนั้นไม่มีค่าธรรมเนียม นี่คือการลบล้างสมบัติของชีพบาบา ลูกไม่ต้องซื้อหนังสือ ฯลฯ มูรลีถูกส่งไปหาลูกเท่านั้น เหล่านี้คือสมบัติของพ่อ แล้วทำไมท่านจึงเก็บค่าธรรมเนียมด้วยเล่า ใช่แล้ว ถ้าลูกชอบสิ่งนั้น และแล้วจึงพิมพ์หนังสือให้แก่ผู้ที่ยากจน ไม่มีประเทศใดชอบทำบุญเหมือนบาร์ต พ่อมาและให้ท่านในบาร์ต ลูกให้ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินของลูกให้แก่พ่อ ลูกกลายเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ บาบานี้กลายเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ใช้ใหม่ ก่อนหน้านี้ ลูกเคยให้ท่านทางอ้อม เวลานี้ท่านเองมาหาลูกโดยตรงเพื่อให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูกๆ เป็นการตอบแทน นี่เป็นการต่อรองที่ไม่แพงเกินไปใช่ไหม ท่านพูดว่า เวลานี้จะทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง จงชนะกิเลส กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาร้องเพลงว่า เรามาอย่างไรร่างและเราจะกลับไปอย่างไรร่าง ดวงวิญญาณเทพจะมาเป็นอันดับแรก และแล้วผู้ที่เป็อันดับสองก็จะตามมา ดวงวิญญาณที่เป็นผู้นำนั้น คือ ดวงวิญญาณของศาสนาเทพ ผู้ที่มาก่อนจะเป็นผู้ที่จากไปก่อนด้วยเช่นกัน พวกเขามีบทบาทรอบด้าน ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด ถ้าสิ่งนี้อยู่ในโชคของลูก ลูกจะสามารถเข้าใจประเด็นเหล่านี้ได้โดยทันที หากไม่ได้อยู่ในโชคของลูกแล้ว หัวใจของลูกจะไม่อยู่กับสิ่งนั้น พ่อพูดว่า เวลานี้จงจดจำพ่อ! พ่อคือ พ่อของลูกๆ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ปลายหรือจะเข้ไม่ใช่พระเจ้า ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอุทิศร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินของลูกให้แก่พ่อและกลายเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ จงทำงานรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง จงอยู่ในสำนึกดวงวิญญาณ
2. จงลิ้มโลกเก่านี้ ดินแดนแห่งความทุกข์ และจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข อย่าได้กลับมาติดกับอยู่ในบ่วงกรรมใดๆ

พร: ขอให้ลูกละวางและเป็นอิสระจากบ่วงพันธะด้วยการฝึกฝนการมาและการไป สาระสำคัญของการศึกษาความรู้ทั้งหมดนี้คือการมาและการไป ลูกมีความสุขในสติปัญญาของลูกที่จะกลับบ้านและแล้วไปสู่อาณาจักร อย่างไรก็ตาม เพียงผู้ที่ฝึกฝนการมาและการไปอย่างต่อเนื่องเท่านั้นที่จะสามารถกลับมาอย่างมีความสุขได้ กลับมามั่นคงในสภาพที่ปราศจากร่างเมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกต้องการและกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมเมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกต้องการ การฝึกฝนนี้ต้องมั่นคงอย่างมาก การจะบรรลุสิ่งนี้อย่าให้บ่วงพันธะใดดึงดูดลูกเข้าหาตัวของลูก บ่วงพันธะใดๆ ทำให้ดวงวิญญาณติดแน่นและลูกต้องดิ้นเพื่อถอดเสื้อผ้าที่คับ ดังนั้นจงละวางและทำให้บทเรียนของการอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะที่แน่นหลวมอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: รักษาบัญญัติแห่งความสุขของลูกให้เต็ม และทุกคนจะมีประสบการณ์ความสุขจากทุกย่างก้าวของลูกอย่างต่อเนื่อง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การจดจำระลึกถึงของลูกนั้นไม่ธรรมดา ลูกจดจำผู้เดียวที่ลูกไม่ได้เห็นด้วยดวงตา และด้วยการจดจำท่านบาปของลูกจะถูกเผาไป
- คำถาม:** ลูกควรจะทำสิ่งนี้เสียใจเพื่อที่คุณธรรมทั้งหมดจะได้มีการพัฒนาขึ้นโดยอัตโนมัติ?
- คำตอบ:** ลูกเคยมีสำนึกที่เป็นร่างมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและนิสัยนั้นได้กลับมาแรงกล้า เวลานี้จึงละทิ้งนิสัยนั้น จดจำชีพบาปผู้เป็นที่รักที่สุด เมื่อลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงผู้มีร่างกายใด คุณสมบัติทั้งหมดจะพัฒนาขึ้น และข้อบกพร่องทั้งหมดจะถูกขจัดทิ้ง และแล้วดวงวิญญาณจะกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์และปรารถนาของความสุขจะคงอยู่สูง คุณธรรมทั้งหมดจะมาโดยอัตโนมัติ
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินคำยกย่องของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแล้ว และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัว อย่างแน่นอนที่สิ่งนี้ควรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกๆ แต่ละคนว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าชีพบาปเป็นการส่วนตัว คำยกย่องนี้เป็นของท่าน และลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่สม่ำเสมอถึง 21 ชาติเกิด เมื่อลูกจดจำสิ่งนี้, ปรารถนาของ ความสุขของลูกควรจะคงอยู่สูง ไม่ควรจะเป็นว่าลูกจดจำสิ่งนี้เมื่อลูกอยู่เบื้องหน้าบาปและแล้วต่อมาลูกก็ลืม ไม่เลย ลูกไม่ควรจะลืม ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นสติปัญญาของลูกจึงไปหาพ่อที่ไม่มีตัวตน ลูกสามารถรู้จักท่านด้วยสติปัญญาของลูก ทั้งวันทั้งคืนลูกควรจะจดจำว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกสำหรับ 21 ชาติเกิดในอนาคตจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ถึงอย่างไรศรัทธาก็มั่นคงเสมอ เมื่อลูกมีศรัทธาในพ่อแม่ทางร่างของลูก ลูกก็ไม่สงสัยในพวกเขา ใช่ไหม? อย่างไรก็ตามเหล่านี้เป็นสิ่งที่ใหม่ ลูกสามารถรู้จักพ่อด้วยสติปัญญาของลูก ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นของชีพบาปและลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากท่าน เราได้รับมรดกของเราจากพ่อทุกๆ วงจร ลูกจดจำท่านด้วยสติปัญญาของลูก บาบา เรากำลังได้รับอาณาจักรจากท่านอีกครั้งหนึ่ง เรามีสิทธิ์ต่อสิ่งนั้น ในเมื่อเรามีสิทธิ์ต่อสิ่งนั้น อย่างแน่นอนที่เราต้องจดจำพ่อ ลูกประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อทางร่างของลูกและลูกจดจำสิ่งนั้นอย่างมาก สิ่งที่ไม่ธรรมดาที่นี้ก็คือบาปของลูกได้รับการเผาไปด้วยการจดจำพ่อ เหตุนี้เองลูกต้องจดจำพ่อ ลูกจดจำพ่อทางร่างของลูกโดยอัตโนมัติ ลูกสามารถเห็นเขาด้วยดวงตาของลูก ทันทีที่เด็กถือกำเนิด เขาร้องเรียกหา: มามา บาบา พ่อฉันมองไม่เห็นด้วยดวงตาคู่นี้ ลูกต้องจดจำท่านด้วยสติปัญญาของลูก ลูกกลายเป็นลูกๆ ของชีพบาปด้วยบรรพมาและลูกเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามตามศรัทธาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกถึง 21 ชาติเกิดของลูก สิ่งหลักในสิ่งนี้คือความบริสุทธิ์ มากเท่าที่ลูกจดจำท่าน สติปัญญาของลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ตามนั้น อย่าได้คิดว่าถึงอย่างไรลูกก็เป็นลูกๆ ของท่าน หากลูกไม่จดจำพ่อ บาปของลูกจะไม่จะถูกเผาไป ลูกๆ มากมายเชื่อว่าอย่างไรพวกเขาเป็นลูกๆ ของท่าน และดังนั้นพวกเขาก็ไม่จดจำพ่อ ผู้คนบอกลูกให้พูดว่า: “ราม ราม” ด้วยปากของลูก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่มีภาพของรามนี้ (ชีพบาป) เหตุนี้เองโยคะของสติปัญญาของพวกเขาจึงตรงไปหารามนั้น ทุกคนได้ลืมชีวา, ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ไปแล้ว เวลานี้ลูกรู้ว่า ชีพบาปได้มาแล้ว สิ่งแรกคือผู้สร้าง ชีพบาปต้องมาเพราะเพียงเมื่อนั้นเองที่ท่านจะสามารถสร้างสวรรค์ได้ หลังจากนั้นเป็นอาณาจักรของราม เวลานี้ลูกกำลังจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อเพื่อปกครองในยุคทองและยุคเงิน สิ่งนี้ควรจะเฝ้าแต่ทำงานในสติปัญญาของลูก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ราม สีดา ลักษมีและนารายณ์มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นด้วย ถึงแม้ว่าพวกเขากลับมาใช้ชาติเกิด รูป นาม เวลาและสถานที่ของพวกเขาทั้งหมดนั้นเปลี่ยนไป รามและสีดากลับมาใช้ชาติเกิดเพื่อมีประสบการณ์ในรางวัลของพวกเขาด้วยเช่นกัน ความรู้ทั้งหมดนี้ควรที่จะหยาดหยดลงไปในสติปัญญาของลูกและลูกก็อยู่อย่างมีความสุข นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะอธิบายแก่ใครก็ตาม ลูกสามารถได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ผู้สร้างสวรรค์ในเวลานี้ ทุกคนจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อสร้างโลกใหม่และดังนั้นทุกคนจะมีความสุข เวลานี้ทุกคนไม่มีความสุข ละครนี้ได้ถูกสร้างขึ้นด้วยความสุขและความทุกข์ ใครปกครองเมื่อมีความสุข? ลักษมีและนารายณ์ และแล้วเป็นรามและสีดาในยุคเงิน ลูกรู้ว่าอาณาจักรของสกุณนี้ดำเนินไปเป็นเวลาหลายปีนี้ ชาวคริสต์เชื่อกันว่าพระคริสต์ของพวกเขาสร้างอาณาจักรของพวกเขา และแล้วเอ็ดเวิร์ดที่หนึ่งและเอ็ดเวิร์ดที่สองก็เฝ้าแต่ปกครองอาณาจักรนั้นต่อไป สิ่งนี้กลายเป็นอดีต ชาวบาร์ตไม่ได้รู้สิ่งใดเลย ลูกๆ รู้ว่านั่นเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในยุคทองและนั่นเรียกว่าสวรรค์ เพียงพ่อเท่านั้นที่สร้างสิ่งนี้ขึ้น เพียงเมื่อท่านมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้นที่ท่านจะสามารถชำระลูกได้ ลูกควรจะจดจำว่าเรากำลังจะประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา

จากพ่อด้วยการทำตามศรัทธาและซึมซับความรู้ ลูกไม่ควรจะลืมสิ่งนี้ อย่างแท้จริงที่ชีพบบาได้มาในวงจรที่แล้วด้วยเพราะมีอนุสรณ์ของท่าน เวลานี้ท่านมาอีกครั้งหนึ่ง ก่อนอื่นชีพบบาที่ไม่มีตัวตนมาและแล้วท่านก็เปลี่ยนลูกให้กลายเป็นเทพลักษมีและนารายณ์จะปกครองในยุคทองในทางปฏิบัติจริง และแล้วพวกเขาจะกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและสร้างรูปปั้น ฯลฯ ไม่มีภาพลักษณ์ที่ถูกต้องแม่นยำของลักษมีและนารายณ์ และแล้วพวกเขาจะคงอยู่ในรูปที่เป็นจริง เวลานี้ชีพบบากำลังสอนลูกผ่านบราห์มาในทางปฏิบัติ ประเด็นเหล่านี้ตรงไปตรงมาอย่างมาก ไม่มีโรงเรียนอื่นใดที่พวกเขาจะพูดว่าลูกดวงวิญญาณกำลังศึกษาหรือดวงวิญญาณของครูกำลังสอนลูกอยู่ ที่นั่นมนุษย์สอนมนุษย์ ในความเป็นจริงเป็นดวงวิญญาณที่สอน เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาผ่านอวัยวะของเขา ดวงวิญญาณพูดว่า: เวลานี้ฉันกลายเป็นนักกฎหมาย เขากลายเป็นนักกฎหมายด้วยความรู้ นั่น สิ่งเหล่านี้ที่นั่นนามหัตถ์จรรย ชีพบบาผู้ไม่มีตัวตนกำลังพูดกับดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน สันสการคงอยู่ในดวงวิญญาณ ผู้คนลืมสิ่งนั้นไป พ่อที่ไม่มีตัวตนอธิบายผ่านผู้นี้ ท่านมีเพียงชื่อเดียว, ชีวา ลูกเองพูดว่า: ชีพบบาและสติปัญญาของลูกก็ตรงขึ้นไปเบื้องบน ด้วยการจดจำพ่อทางร่างของลูก ลูกก็จะจดจำร่างกายของเขา ชีพบบาไม่มีร่างกาย วัดของพระเจ้าเป็นวัดของผู้เดียวที่มีภาพลักษณ์ที่ไม่มีตัวตน เหล่าเทพ (บราห์มา วิษณุและชางกา) เป็นผู้ละเอียดอ่อนและมนุษย์เป็นผู้ที่มีตัวตน ท่านคือชีวาที่ไม่มีตัวตน เวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังจะกลับมาเติมไปด้วยความรู้ พ่อพูดว่า: พ่อไม่มีตัวตน พ่อมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก พ่อสอนลูกผ่านปากของผู้นี้ ลูกเองกลับมาเติมไปด้วยความรู้เช่นเดียวกับพ่อ ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อที่ไม่มีตัวตนที่สามารถให้ความรู้ให้แก่ลูก พระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนเรียกว่าเติมเปี่ยมไปด้วยความรู้ เติมเปี่ยมไปด้วยความปิติและเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบาพูดว่า: เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนโลกเก่าและทำให้โลกนั้นใหม่ เช่นที่พ่อ ผู้ไม่มีตัวตนมีความรู้ของทั้งต้นไม้ ดังนั้นพ่อทำให้ลูกดวงวิญญาณเป็นเช่นเดียวกัน ลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาเติมเปี่ยมไปด้วยความรู้ด้วยวิธีการเดียวกัน พ่อทำให้ลูกหัดเทียบกับตัวพ่อเอง ด้วยการรับฟังความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกนี้ ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลกราชา และราชินี มนุษย์ไม่สามารถทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพได้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ ท่านทำให้ลูกๆ หัดเทียบกับตัวท่านเอง และดังนั้นลูกควรจะมีทุกคุณธรรม และแล้วคุณสมบัติของลูกจะเปลี่ยนไปเมื่อลูกกลายเป็นเทพ คุณสมบัติของพ่อมันต่างไป ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และลูกเองต้องกลายเป็นเช่นนั้นด้วย พ่อคือมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์และเราอยู่อย่างบริสุทธิ์ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร พ่อพูดว่า: ตามละคร ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์และแล้วพ่อมาและทำให้ลูกบริสุทธิ์ถึง 21 ชาติเกิด ลูกเพียงแต่ต้องทำตามศรัทธาและจดจำพ่อและไม่จดจำใครอื่น พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ หากลูกลืมพ่อและจดจำใครอื่นลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีข้อบกพร่อง ชีพบบาเป็นผู้ที่รักที่สุด ท่านคือพ่อที่น่ายกที่สุด ชื่อของลูกๆ เป็นที่จดจำ: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกลับมาบริสุทธิ์และทำให้บารัตกลายเป็นสวรรค์และเหตุนี้เองชื่อของลูก กองทัพชีพชัคตีพันดาฟัจโจดั่งอย่างมาก ลูกเป็นพันดาฟัจด้วยเช่นกันเพราะขณะที่อยู่ในการจาริกแสวงบุญสู่อาณาเขตสูงสุด ลูกอยู่ในสนามรบเพื่อที่จะเอาชนะมายา ลูกๆ รู้ว่าลูกต้องกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้และเจ้าสมุทรแห่งความบริสุทธิ์เช่นพ่อ ความหยิ่งยโสของร่างกายต้องตัดออกไป ชาติแล้วชาติเล่าที่ลูกได้นำร่างกายมาใช้ และดังนั้นนิสัยนั้นจึงได้แรงกล้าอย่างมาก เวลานี้ลูกต้องละทิ้งนิสัยนั้น พ่อไม่มีตัวตน ดังนั้นท่านจะสามารถมีความหยิ่งยโสของร่างกายได้อย่างไร? ลูกเองต้องทิ้งร่างเก่าของลูกแล้วมาหาพ่อ เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น นั่นก็จะต้องมีเหตุผลที่สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น เพียงสิ่งต่างๆ ที่ไม่มีค่าแม้หนึ่งสตางค์ที่จะถูกทำลาย เวลานี้บาบากำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่การไปสวรรค์ ที่นั่นมีความสุขที่สม่ำเสมอ นั่นเป็นดินแดนแห่งความสุขและความสงบและนี่คือดินแดนของความทุกข์ เป็นราวันที่ทำให้ลูกไม่สงบ และแล้วมีพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ทำให้ลูกเติมไปด้วยความสงบ บ้างร้องขอความสงบของจิตใจ จงถามพวกเขาว่าความสงบประเภทใดที่พวกเขาต้องการ นี่คือดินแดนของความทุกข์ ลูกต้องการไปสู่ดินแดนแห่งความสุขไหม? จดจำพ่อแล้วลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เป็นราวัน, มายาที่ปรากฏอยู่ที่นั่นผู้ที่ทำให้ลูกไม่สงบ ราวันผู้ที่ทำให้ลูกไม่สงบไม่ได้คงอยู่ในเวลาของการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต เหตุนี้เองในเวลานี้ลูกต้องกลับไปบ้านของลูก หากลูกต้องการจะมาสู่ยุคทอง ดังนั้นจงมา! อย่างแน่นอนทุกดวงวิญญาณต้องการหลุดพ้นในชีวิต ไม่ใช่ว่าทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในยุคทอง เพียงลูกๆ เท่านั้นไปที่นั่น อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดผู้ที่ลงมาจากเบื้องบนก่อนจะอยู่ในการหลุดพ้นในชีวิตของพวกเขา พวกเขาไม่มีเงาของมายาเหนือพวกเขา ลูกกลับมาสะโตประธานและแล้วก็ผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม ถึงแม้ว่ามายาจะอยู่ ดวงวิญญาณ (คนใหม่) ต้องมีประสบการณ์ของความสุขอย่างแน่นอน นั่นไม่สามารถมีความทุกข์ใดๆ สำหรับดวงวิญญาณเหล่านั้นเพราะพวกเขาบริสุทธิ์ และแล้วเมื่อดวงวิญญาณอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ พวกเขาก็มีประสบการณ์ของความทุกข์ ไม่ใช่ว่าพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์ทันทีที่พวกเขาไปที่นั่น การแสดงนี้ได้ถูกสร้างขึ้นด้วยความสุขและความทุกข์ บาบาเฝ้าแต่คิดว่าควรจะมีการติดตั้งบอร์ดเพื่อที่จะล่อใจผู้คน เมื่อผู้คนเพียงแต่เห็นรูปภาพพวกเขาก็สับสน ยกตัวอย่างหากลูกแสดงภาพของชีพบบาและต่ำลงมาจากนั้นลูกเขียนว่า “อำนาจในการปกครองโลกของเหล่าเทพเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของ

พระเจ้าผู้เป็นพ่อของลูก” ผู้คนที่เห็นภาพนั้นจะพูดว่า: พระเจ้าไม่สามารถเป็นเช่นนั้น อะไรคือรูปของพระเจ้า? กระนั้นก็ตามมีการเขียนไว้ว่า: พี่น้องหญิงชาย จงมาและเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่สืบทอดของท่านถึง 21 ชาติเกิดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มีเพียงผู้ที่เข้ามาหาลูกเป็นการส่วนตัวเท่านั้นที่ลูกจะสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่พวกเขา ลูกได้ส่งการเชื้อเชิญ แต่เวลาที่ผ่านไปทุกสิ่งต้องสั้นลงอย่างมาก จนกระทั่งถึงเวลาสุดท้าย ทุกสิ่งจะเฝ้าแต่กลับมาสั้นมากมานะบาฟ! จดจำพ่อและประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน ดังนั้นให้เขียนว่า: พี่น้องหญิงชาย จงมาและประกาศสิทธิในอาณาจักรแห่งสวรรค์จากพ่อถึง 21 ชาติเกิดก่อนสงครามจะเกิดขึ้น ประตูละหมาดจะเปิดขึ้นด้วยสงครามนี้ โลกไม่รู้สิ่งนี้ ลูกรู้ว่าบารัตกำลังจะกลายเป็นดินแดนแห่งความสุขด้วยสงครามนี้ ผู้คนกำลังเพียรพยายามเพื่อป้องกันสงคราม ลูกรู้ว่าการทำลายล้างที่ยิ่งใหญ่จะเกิดขึ้นผ่านสงครามมหากาพย์นี้ อย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณจะต้องกลับบ้านเพราะการแสดงกำลังจะจบลง และแล้วลูกทั้งหมดจะลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูกอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นลูกควรจะเขียนอย่างมีศิลปะวิธี ลูกคือผู้นำทางทางจิต ผู้คนเหล่านั้นเป็นผู้นำทางทางร่าง ผู้ที่มีร่างกาย ลูกคิดว่าลูกเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง แยกห่างจากร่างกาย ลูกรู้ว่าพ่อจะพาลูกดวงวิญญาณกลับบ้าน ดังนั้นลูกควรจะเขียนว่า: จงมาและประกาศสิทธิในมรดกของท่านจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างแน่นอนที่ลูกต้องเขียนคำว่า “ไม่มีตัวตน” ลูกรู้ว่าบาบาได้มายังสนามของการกระทำนี้ เราเองมาจากที่นั่นเช่นกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดคือนักแสดงที่ไม่สูญสลายและเป็นอมตะ พวกเขาไม่มีวันตาย ลูกควรจะพัฒนาศรัทธาอย่างมั่นคงมาก เราได้ประกาศสิทธิในมรดกของเราจากชีพบบามาแล้วหลายครั้งและกำลังทำเช่นเดียวกันนั้นอีกครั้งด้วยการทำความเพียรพยายาม ลูกรู้ว่าชีพบบากำลังให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูกและดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่รับสิ่งนั้นจากท่านเล่า? หากลูกจดจำพ่อและมรดกแห่งสวรรค์ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง อย่างไรก็ตามด้วยการพูดว่า “ราม ราม!” ลูกจะไม่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ผู้คนตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่า: ผู้ที่นั่นกลายเป็นชาวสวรรค์ จงถามพวกเขาว่า: อะไรที่ท่านเรียกว่าสวรรค์? นี่คือนรก ดังนั้นอย่างแน่นอนการกลับมาใช้ชาติเกิดต้องอยู่ในนรกเช่นกัน หากที่นี้เป็นสวรรค์และแล้วการกลับมาใช้ชาติเกิดจะเป็นไปในสวรรค์เช่นกัน หากใครบางคนละร่างแล้วไปสวรรค์จากนรก เขาจะได้รับเครื่องอำนวยความสะดวกทางวัตถุมากมายที่นั่น ดังนั้นแล้วเหตุใดท่านจึงเรียกพวกเขา กลับมาจากสวรรค์มาสู่โลกเพื่อป้อนสิ่งต่างๆของนรกให้แก่พวกเขาเล่า? หากท่านป้อนอาหารของนรกให้แก่พวกเขา สติปัญญาของพวกเขาจะกลายเป็นเช่นนั้น เช่นอาหารที่ท่านรับประทานเป็นเช่นไรจิตใจของท่านก็กลายเป็นเช่นนั้น! แม้ น้ำของนมและเนยใส(Ghee)จะไหลรินในสวรรค์ ที่นี้ลูกรับประทานอาหารที่เตรียมด้วยน้ำมันคุณภาพต่ำ ในวัดศรีนารอดพวกเขาถวายอาหารที่ทำด้วยเนยใส เพราะพวกเขามีภาพลักษณ์ของราได้และลักษณะที่นั่น ดังนั้นพวกเขาเตรียมไบคที่ดีมากในการจดจำระลึกถึงราได้และลักษณะและถวายให้แก่พวกเขา ไบคเช่นนั้นไม่ได้ถวายที่ไหนอื่น มีวัดจากัดนารอดด้วยเช่นกัน ที่นั่นพวกเขาถวายไบคที่เป็นข้าว พวกเขาไม่ได้ถวายอาหารที่อุดมสมบูรณ์ใด เวลานั้นเป็นนรกและดังนั้นจึงมีความทุกข์ ในสวรรค์มีความสุข พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก อย่างไรก็ตามลูกเข้าถึงต่างลำดับกันไป สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ตามละครสาวใช้และคนรับใช้ก็ถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนที่บางคนจะได้รับตัวชั้นสาม ชั้นหนึ่งคืออาณาจักรสุริยวงศ์ ชั้นสองคืออาณาจักรจันทรวงศ์และชั้นสามคือปวงประชา นี่เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไปในบรรดาพวกเขาเช่นกัน ใครก็ตามที่ต้องการจะประกาศสิทธิในตัว ก็สามารถประกาศสิทธิในตัวได้ก็ตามที่พวกเขาต้องการ อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์เช่นพ่อ ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง
2. ทำให้สติปัญญาของลูกบริสุทธิ์ด้วยการจดจำพ่อ คงความซาบซึ้งอยู่เสมอว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกถึง 21 ชาติเกิดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด

พร: ขอให้ลูกทัดเทียมกับพ่อบราห์มา และสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมด้วยการฝึกฝนการอยู่อย่างละวาง พ่อบราห์มาได้ให้ประสบการณ์ในทางปฏิบัติจริงของการอยู่อย่างมีความรักและละวางในชีวิตทางร่างกายของท่านแม้ก่อนการกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม ท่านไม่ได้สละละทิ้งการทำงานรับใช้หรือการกระทำอื่นใด แต่ได้ทำงานรับใช้ขณะอยู่อย่างละวาง การละวางนี้ให้ประสบการณ์ของความสำเร็จจากทุกการกระทำให้แก่ลูกอย่างง่ายดาย ไม่ว่าลูกขยายงานรับใช้มากเพียงไร ขณะที่ขยายงานรับใช้ออกไปให้แน่ใจว่าการ

ฝึกฝนของสภาพของสาระของลูกไม่ได้ลดลง เพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะกลับมาเป็นแสงที่เบาสบายและได้รับ
สภาพอยู่เหนือปวงกรรม ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีมรรค 2 ชั้นและสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมเช่นพ่อบราห์มา
คติพจน์: ทำให้ตนเองเป็นหอคอยแห่งพระกำลังมากจนกระทั่งผู้อื่นมากมายได้รับพระกำลังที่จะสร้างชีวิตใหม่

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน อิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดีทำให้สติปัญญาของลูกพัฒนาความสงสัย ดังนั้น อย่าตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดีแล้วหยุดศึกษาเล่าเรียน มีคำกล่าวว่า มิตรที่ดีจะพาลูกข้ามฟากและเพื่อนที่ไม่ดีจะทำให้ลูกจมน้ำ
- คำถาม:** ศรีมัทข้อใดที่พอให้กับลูกเพื่อที่จะเปลี่ยนจากเปลือกหอยมาเป็นเพชร
- คำตอบ:** ศรีมัทของพ่อ คือ ลูกๆ ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว จงเป็นเหมือนดอกบัว เช่นที่ดอกบัวไม่เคยได้รับผลกระทบจากโคลนตม ในทำนองเดียวกันนั้น ขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ในโลกแห่งกิเลส กิเลสไม่ควรสัมผัสลูกได้ นี่คือการชาติเกิดสุดท้ายก่อนที่ลูกจะไปสู่โลกที่ไร้กิเลส ดังนั้น จงกลับมาบริสุทธิ์ ด้วยการทำตามศรีมัทเดียวกันนี้ ลูกจะกลายเป็นเพชรจากที่เป็นเปลือกหอย และเป็นนายแห่งสวรรค์
- เพลง:** หัวใจกล่าวขอบคุณต่อผู้เดียวที่ให้การคำจุน...

โอม ชานติ พ่ออธิบายแล้วว่า พระเจ้า (ภควัน) คือ ผู้เดียวเท่านั้นที่สร้างภควาติ (goddess) พระเจ้าพูดสิ่งนี้อย่างแท้จริง เช่นที่มีคำพูดของนักกฎหมายหรือศัลยแพทย์ ดังนั้นเหล่านี้จึงเป็นคำพูดของพระเจ้า พระเจ้าพูดว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ราชาเหนือราชา นี่คือการที่ทุกคนได้ลิ้มไปแล้วว่า พระเจ้าแห่งภักตินั้นเป็นใคร ภกษณะเคยเป็นเจ้าชายอันดับหนึ่งแห่งสวรรค์ ใครทำให้เขาได้รับรางวัลที่แสนจะสูงส่งนั้นแล้ว รางวัลที่สูงส่งที่สุดคือ รางวัลของราเดและภกษณะหรือลักษมีและนารายณ์ ไม่มีใครเข้าใจว่า ราเดและภกษณะเป็นลักษมีและนารายณ์ได้อย่างไรหลังจากแต่งงานกันแล้ว ใครให้สถานภาพที่สูงส่งแก่พวกเขา ใครคือภกษณะ ใครคือนารายณ์ ลูกเท่านั้นที่รู้เรื่องเหล่านี้ ผู้คนรักภกษณะมากและพวกเขาก็ฉลองวันเกิดของภกษณะอีกด้วย แล้วก็มีการสรรเสริญของผู้ที่ภกษณะแต่งงานด้วย ราเดและภกษณะถูกแสดงให้เห็นคู่กัน ใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้นแล้ว ผู้เดียวที่ไร้ตัวตนเท่านั้น คือ ผู้สร้าง ผู้ที่มีตัวตนไม่ใช่ผู้สร้าง พวกเขาพูดว่า พระเจ้าที่ไร้ตัวตนผู้เป็นพ่อ ลักษมีและนารายณ์มีชีวิตอยู่ในตอนเริ่มต้นของยุคทอง แต่เวลานี้เป็นยุคเหล็ก ผู้คนที่นี่ไม่มีความสุขและยากจนข้นแค้น ไม่มีราชาหรือราชินี มีคำสรรเสริญเกี่ยวกับสวรรค์มากมาย เมื่อบางคนตาย พวกเขาก็พูดกันว่า เขาได้จากไปสวรรค์แล้ว พวกเขาจดจำสวรรค์ ดังนั้นแน่นอนว่าสวรรค์จึงต้องเป็นบางสิ่งที่ดี ใครก็ตามที่ตายในนรกจะต้องกลับมาใช้ชาติเกิดในนรกอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณต้องกลับมาใช้ชาติเกิดที่นี่ตามการกระทำที่พวกเขาเคยทำ พระเจ้าที่ไร้ตัวตน มหาสมุทรแห่งความรู้ ทุกคนมีความเชื่อเกี่ยวกับท่าน วัดของชีวาเป็นอนุสรณ์ของท่าน หากลูกแสดงรูปภาพของบราห์มา วิษณุและชางก้าให้แก่พวกเขาดู พวกเขาจะพูดว่า นี่คือการบราห์มา นี่คือการวิษณุ พวกเขาจะไม่พูดว่า พระเจ้าบราห์มาหรือพระเจ้าวิษณุ ผู้เดียวที่ไร้ตัวตนเท่านั้นคือ พระเจ้า นั่นคือ ชีวาเพียงผู้เดียว เวลาลูกๆรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เทวาและเทวี เพราะใคร เพราะพระเจ้า พ่อคือ ผู้สร้าง ท่านเป็นผู้ที่สร้างสวรรค์แน่นอนว่าท่านต้องเคยให้รางวัลของการกลายเป็นนายแห่งสวรรค์กับพวกเขา ลูกๆมีรูปภาพ ผู้คนเชื่อว่า ลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขาได้ลิ้มไปแล้วว่า วัยเด็กของพวกเขา คือ ราเดและภกษณะ พวกเขากลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของยุคทอง ดังนั้นแน่นอนว่าต้องมีวัยเด็กของพวกเขาด้วยเช่นกัน ผู้สร้างสวรรค์คือผู้ที่สร้างรางวัลให้กับพวกเขาอย่างแน่นอน ไม่มีใครรู้ว่า ท่านมาเมื่อไร มีสัญลักษณ์ลิงกัมของชีวา พวกเขาแสดงให้เห็นรูปแบบที่ใหญ่โตของชีวา จริงๆแล้ว ท่านไม่ได้ใหญ่โตเกินไป ท่านเป็นดวงดาว ไม่มีใครเข้าใจภาพลักษณ์ของท่าน พวกเขาเพียงแค่สร้างภาพลักษณ์ขนาดใหญ่สำหรับกราบไหว้บูชา แล้วใครก่อตั้งศาสนาเทพขึ้นมา จะต้องมีส่วนหนึ่ง ชาวคริสเตียนชาวพุทธ ฯลฯ ทั้งหลายรู้ว่า ศาสนาของตนได้ถูกก่อตั้งขึ้นมาโดยผู้หนึ่งผู้หนึ่งและคัมภีร์ศาสนาของพวกเขาคืออะไร นี่คือการแรกและเป็นสิ่งหลัก ดังนั้น บาบาสั่งให้ทำภาพเหล่านี้ขึ้นมา ท่านสั่งทำภาพเหล่านี้ขึ้นมาเพื่อให้ลูกอธิบายแก่ผู้อื่นได้ ไม่มีการเขียนสิ่งใดลงบนรูปภาพที่ทำขึ้นมาก่อนหน้านี้ เคยมีการอธิบายว่า ผู้สร้างสวรรค์คือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมีความสุขเสมอในสวรรค์ จะมีมนุษย์จำนวนมากมายู้อยู่ที่นั่นหรือ เริ่มแรกต้นไม้มีขนาดเล็กและจากนั้นก็เจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ มีผู้คนจำนวนเล็กน้อยในสวรรค์ ในขณะที่มีผู้คนจำนวนมากมายูในนรก ในสวรรค์มีเพียงอาณาจักรของเหล่าเทพ ไม่มีใครอื่นรู้เรื่องนี้ ลูกควรถามผู้คนว่า วงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร จริงๆแล้วเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ที่นี่เมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว และมันคือ สวรรค์ เวลานั้นสิ่งนี้กลายเป็นอดีต โลกใหม่กลายเป็นโลกเก่าและเป็นนรก แล้วอะไรจะเกิดขึ้นในเวลานี้แล้ว สวรรค์จะกลับมาอีกครั้งหนึ่ง ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำสวรรค์ ดินแดนแห่งการหลุดพ้น เหตุใดพวกเขาจึงจดจำสิ่งนั้น เพราะที่นี้พวกเขาไม่มีความสุข ในสวรรค์มีความสุขอยู่เสมอ พ่อจะไม่สร้างลูกๆขึ้นมาและทำให้พวกเขา

ไม่มีความสุข นั่นเป็นไปไม่ได้ ลูกรู้ว่า หลังจากยุคทอง ก็จะเป็นยุคเงิน ยุคทองแดงและยุคเหล็ก ยุคบรรจบพบกันที่อยู่ระหว่างการสิ้นสุดของยุคทองและการเริ่มต้นของยุคเงินนั้นไม่ใช่ยุคที่ทำให้คุณประโยชน์ เพราะเหล่าเทพผู้เต็ม 16 องค์ ในยุคทอง ต่อมาก็จะเหลือ 14 องค์ นั่นจึงไม่ใช่ยุคที่ทำให้คุณประโยชน์ใช้ใหม่ แล้วก็มียุคบรรจบพบกันของยุคเงินและตอนเริ่มต้นของยุคทองแดงด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามมองสาจะลดลงอย่างต่อเนื่องจากสาเหตุประสาธณ ลูกลงไปสู่สภาพสะโตราโจและตาโม ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ตาโมประสาธณ ดังนั้นในเวลานี้ทั้งโลกจึงไร้ความสุข นี่คือนอกของเด็กร่ำรำไร ไม่มีทั้งผู้เป็นเจ้าหรือผู้เป็นนาย เมื่อไม่มีพ่อแม่อยู่ที่บ้าน ลูกๆก็เริ่มทะเลาะกัน ดังนั้น จึงมีคำกล่าวว่า ลูกคือ ลูกกำพร้า นั่นคือสิ่งที่มีชีวิตจำกัด สิ่งเหล่านี้ไร้ชีวิตจำกัด ทว่าทั้งโลกนี้ไม่มีใครที่จะมีผู้เป็นเจ้าหรือผู้เป็นนาย ผู้คนทะเลาะกันอยู่เรื่อยๆ แม้แต่พวกสัตว์ก็ยังทะเลาะกัน ไม่มีผู้เป็นเจ้าหรือผู้เป็นนาย พ่อ ผู้สร้าง คือ ผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย เมื่อท่านมาเท่านั้นที่ลูกๆทั้งหลายจะมาเป็นของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พ่อพาลูกไปสู่อินแดนแห่งความสงบ และจากนั้นก็พาไปยังดินแดนแห่งความสุข ก่อนหน้านั้นลูกเคยสะโตประสาธณ จากนั้นลูกก็ไปสู่อินสภาพสะโต ราโจและตาโม ทุกสิ่งเป็นเช่นนั้น แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็ยังสะโตประสาธณ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเป็นที่รัก ต่อมาลูกคนเดียวกันนั้นก็เริ่มสร้างปัญหาให้แก่พ่อแม่ของตน หากพวกเขาไม่ได้รับการชี้นำ พ่อแม่ก็จะมีปัญหาหากพวกเขาล้มป่วยลงในขณะที่ลูกๆต่อสู้และทะเลาะกัน เมื่อผู้คนสร้างการสูญเสียให้ตนเอง พวกเขาจะประสบกับความทุกข์ ในยุคทองมีความสุข ทุกข์ นั่นคือ ดินแดนแห่งความสุข พ่อสร้างสวรรค์ขึ้นมา เพื่อให้ลูกๆ มีความสุขอยู่เสมอนั่น ลูกรู้ว่า โลกที่ไร้ชีวิตจำกัดนี้เคยใหม่และเวลานี้เก่า มีเดลีเก่าและเดลีใหม่ นิวเดลีเป็นคนละส่วนกับเดลีเก่า นิวเดลีสวยงามมาก ไม่ใช่ชาวของเก่านี้จะถูกรื้อถอน หากเป็นเช่นนั้นแล้ว ผู้คนจะอยู่กันที่ไหนเล่า ทั้งเก่าและใหม่อยู่ที่นั่น แล้วสิ่งเก่าก็จะถูกรื้อถอน สิ่งใหม่ที่ลูกเรียกว่าสวรรค์ก็จะถูกสร้างขึ้นมา เดลีคือ ปาริสถาน เวลานี้มันเป็นสุสาน (คาบรีสถาน) ในยุคทองมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เดลีเคยเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า สวรรค์ เวลานี้เป็นนรก พ่อเองไม่ได้เป็นนายของสวรรค์ ท่านทำให้ลูกๆเป็นเช่นนั้น ลูกพูดว่า บาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง มีลูกจำนวนมากมายที่สติปัญญาสมัคริศา ดังนั้นเมื่อได้เห็นพวกเขาทุกคน สติปัญญาของลูกจึงควรมีสมัคริศาด้วยเช่นกัน เมื่อบางคนไปลอนดอนและพูดเกี่ยวกับสิ่งนั้น คนอื่นๆจะไม่พูดว่าพวกเขาจะเชื่อคนนั้นก็ต่อเมื่อได้เห็นกับตาเอง ที่นี้ลูกๆหลายคนพูดว่า พระเจ้ากำลังสอนพวกเขา ดังนั้น พวกเขาไม่ได้พูดเท็จ อย่างไรก็ตาม หากไม่อยู่ในโชคของพวกเขาก็แล้ว สิ่งนั้นก็จะไม่อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาก็แล้ว พ่อพูดว่า ที่นี้ลูกไม่ต้องทั้งสิ่งใดๆ นี่คือนอกเกิดสุดท้าย ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว จงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว นี่คือนอกเกิดของความตายและนั่นคือนอกเกิดแห่งความเป็นอมตะ โลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิงได้รับการจดจำ ไม่มีกิเลสใดที่นั่น ดังนั้นลูกจึงควรยอมรับสิ่งนั้น คำสรรเสริญเหล่าเทพยังถูกร้องให้กับผู้ไร้กิเลสอย่างสิ้นเชิงด้วย นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส อัจชะ ลูกยังถือกำเนิดที่นั่นด้วย แนนอนว่าก็ต้องมีวิธีการที่นั่นเช่นกัน ที่นั่นเด็กๆไม่ได้กำเนิดมาจากกิเลส ไม่มียาพิษนี้อยู่นั้น ที่นั่นผู้คนมีกิเลสอย่างสิ้นเชิง ในขณะที่ที่นั่นพวกเขาบริสุทธิ์อย่างแท้จริง ราชาราชินีเป็นเช่นไร ประชากรก็เป็นเช่นนั้น แล้วทำไมลูกสงสัยเรื่องนี้เล่า ไม่ว่าชนบทรอบนิยมนจะเป็นเช่นไร เด็กๆจะถือกำเนิดขึ้นมาตามนั้น ไม่มีกิเลสใดที่นั่น ธรรมชาตินี้เป็นของดินแดนแห่งความตายนี้ ที่นั่นไม่มีใครสร้างความทุกข์ สัตว์ก็ไม่สร้างความทุกข์ให้กัน พวกมันก็ยังเกิดในวิธีการเดียวกัน ลูกต้องการอะไรเล่า หากลูกต้องการความสงบ จงพิจารณาว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและลูกจะมาหาพ่อ ผู้ที่กำลังจะไปสวรรค์จะพูดว่า พวกเขาจะรับความรู้และความสุขอย่างแนนอน เราต้องรับสิทธิ์ในมรดกสวรรค์ของเราจากพ่อ ลูกรู้ว่า เรากำลังรับสิทธิ์ในมรดกที่ไร้ชีวิตจำกัดของเราจากพ่อที่ไร้ชีวิตจำกัด เรากำลังทำตามศรัทธาของพ่อ ขณะที่เคลื่อนไหวไปหากมีพายุร้ายบางอย่าง ศรัทธาจบสิ้น ลูกก็จะพ่ายแพ้มาหา พ่อพูดว่า ลูกเคยพ่ายแพ้ในวงจรที่แล้วเช่นกันขณะที่รับสิทธิ์ในมรดกของลูก ลูกติดกับอยู่ในกิเลส มีการจดจำกันว่า มิตรที่ดีจะพาลูกข้ามฟากและเพื่อนที่ไม่ดีจะทำให้ลูกจมน้ำ นี่คือนอกเกิดแห่งสัจจะ ด้วยการทำตามศรัทธาของท่าน เราจะไปสู่โลกใหม่ หากมีความสงสัยบางอย่างในศรัทธาของลูก ลูกจะไม่สามารถรับมรดกของลูกได้ ขณะที่มิศรัทธา แล้วลูกๆจำนวนมากก็พัฒนาความสงสัยขึ้นมาในสติปัญญา ลูกเรียกท่านว่าแม่และพ่อ แล้วก็จากท่านไป! สิ่งนี้ยังถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ลูกเป็นของชีพบบา แล้วก็หย่าร้างจากพ่อเช่นนั้น! ลูกอยากเป็นของพระเจ้าหรือเป็นของราวันเล่า มีสงครามใช้ใหม่ บางคนเอาชนะมาหาและเชื่อว่าพวกเขาจะได้รับสิทธิ์ในมรดกของตนจากพ่ออย่างแนนอน พวกเขาทำตามศรัทธาอย่างต่อเนื่อง ลูกยังมีอัลบั้มของลูกๆที่เคยทำสัญญาว่าพวกเขาจะอยู่บ้านกับครอบครัวและคงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว โคลนตมไม่มีผลกระทบต่อดอกบัว ขณะอยู่ในโลกแห่งกิเลส ลูกต้องไม่ยุ่งเกี่ยวกับกิเลส นี่คือนอกเกิดสุดท้ายของลูก ด้วยการทำตนเองให้ไร้กิเลส ลูกก็จะไปสู่โลกที่ไร้กิเลส เป็นสิ่งที่ดีมากที่จะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า หากลูกกลับมาบริสุทธิ์เพราะพ่อแล้ว ลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์ โลกที่บริสุทธิ์ โลกที่ไม่บริสุทธิ์กำลังจะถูกทำลาย บาบออธิบายแก่ลูกๆอย่างง่ายดายว่า การก่อตั้งสวรรค์เกิดขึ้นจากบราห์มา สิ่งนั้นกำลังจะเกิดขึ้นในเวลานี้ คนอื่นๆที่เหลือทั้งหมดนั้นจะสะสางบัญญัติกรรมของพวกเขาก็แล้วกลับไปสู่อินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกได้รับความสุขที่แท้จริงในยุคทอง ชื่อดินแดนสุชาวดีเป็นที่รู้จักกันมาก มันเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและ

นารายณ์อย่างแท้จริง ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย ชันยาสซื่อย่อย่างปราศจากกิเลส ดังนั้นผู้ที่หมกมุ่นในกิเลสจึงกราบไหว้บูชาพวกเขา ดวงวิญญาณมีกิเลส แต่พระเจ้าไม่ได้เป็นเช่นนั้น พวกเขาเชื่อว่า พวกเขาอยู่อย่างปราศจากกิเลสและกลายเป็นพระเจ้า กระนั้นก็ตามมีสองสิ่ง นั่นคือ ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ยุ่งเกี่ยวกับกิเลสนั้นไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาเชื่อว่า พวกเขาจะอยู่อย่างปราศจากกิเลสและกลายเป็นพระเจ้า พ่อพูดว่า นั่นเป็นไปได้ ไม่มีใครในหมู่พวกเขาที่จะเข้าถึงพ่อได้ พ่อจะมาและพาทุกคนกลับบ้าน มีสัญญาณของสงครามที่ยิ่งใหญ่ พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ จะมีสงครามที่ยิ่งใหญ่ พระเจ้ายังต้องมีอยู่ด้วยเช่นกันเพื่อที่ท่านจะขจัดความยุ่งยากซับซ้อนทั้งหลาย และจบสิ้นการต่อสู้กันของทุกคน พ่อคือผู้ทรงอำนาจ พ่อพูดว่า หากลูกทำตามคำสั่งของพ่อ พ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ทุกวงจรลูกจะกลับมาสูงส่งอย่างมากด้วยการทำตามคำสั่งของพ่อ เมื่อครั้งวงจรผ่านไปคำสั่งของพ่อจะจบสิ้นลง และคำสั่งของปีศาจก็จะเริ่มต้นขึ้น ลูกจะอยู่อย่างยากจนข้นแค้น และมีค่าเพียงเปลือกหอย จากที่เป็นเปลือกหอย ลูกกำลังถูกทำให้เป็นเพชรในเวลาอันสั้น ดังนั้นลูกจึงควรทำตามศรัทธา บาบาอธิบายให้แก่ลูกๆ ง่ายดายเหลือเกิน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าปล่อยให้ศรัทธาของลูกลดน้อยลงไปเพราะพายุ สำหรับสิ่งนี้จงระวังเพื่อนที่ลูกคบหา จงทำตามศรัทธาอย่างเต็มที่
2. ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ แนนอนว่าจงกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิงด้วยการทำตามศรัทธา ขณะอยู่ในโลกแห่งกิเลส จงระมัดระวังอย่าให้กิเลสแตะต้องลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีชีวิตที่สูงส่งและให้ประสบการณ์ของความสูงส่งด้วยการกระทำทุกการกระทำของลูก บัพดาตาได้ทำให้ลูกแต่ละคนเป็นผู้ที่มีชีวิตที่สูงส่ง เทวรูปที่สูงส่งที่มีความคิดที่สูงส่ง ผู้ที่พูดคำพูดที่สูงส่ง และทำการกระทำที่สูงส่ง ความสูงส่งคือเครื่องประดับของบราห์มินแห่งยุคบรรจบพบกันที่สูงส่ง ทุกการกระทำของดวงวิญญาณ ที่มีชีวิตที่สูงส่งจะให้ประสบการณ์ของความสูงส่งของการอยู่เหนือความธรรมดาแก่ดวงวิญญาณอื่น บราห์มินที่มีชีวิตที่สูงส่งไม่สามารถทำการกระทำที่ธรรมดาด้วยร่างกายของเขาหรือมีความคิดที่ธรรมดาในจิตใจของเขา เขาไม่สามารถใช้เงินของเขาในทางที่ธรรมดา

คติพจน์: เฝ้าแต่ร้องเพลงนี้ในหัวใจของลูกอย่างสม่ำเสมอว่า "ฉันได้บรรลุถึงสิ่งที่ฉันต้องการบรรลุแล้ว" และใบหน้าของลูกจะอยู่อย่างมีความสุข

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน รักษาอารมณ์ของลูกให้อ่อนหวานอย่างมาก อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครแม้ไม่ได้ตั้งใจ การพูดคำพูดที่ไม่ดี การโกรธ การดูว่าใครบางคน ทั้งหมดนั้นเป็นวิธีการสร้างความทุกข์
- คำถาม:** มายาจัดข้อสอบในรูปใดให้แก่ลูก และลูกจะสามารถอยู่อย่างไม่สั่นคลอนในระหว่างการสอบนั้นได้อย่างไร?
- คำตอบ:** ข้อสอบหลักมาในรูปตัณหาและกิเลส เป็นสิ่งที่ยากลำบากอย่างมากที่จะหยุดสองสิ่งนี้ไม่ให้ไล่ล่าลูก วิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธเคืองประทุของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า มันเฝ้าดูว่าลูกกำลังทำใครบางคนหรือไม่ พายุหลายประเภทของมายามาเพื่อเซ้าเซ่เกี้ยว วิธีที่จะคงอยู่อย่างไม่สั่นคลอนในระหว่างการสอบเหล่านี้คือการมีโยคะกับพ่อผู้ทรงอำนาจ ให้กลองแห่งความสุขตีรัวอยู่ภายในลูก เพียงความรู้นี้และพลังโยคะเท่านั้นทำให้ลูกสามารถสอบผ่านการสอบเหล่านี้ได้
- เพลง:** สงครามนี้เป็นไประหว่างผู้ที่อ่อนแอและผู้ที่มีความกล้า นี่คือการร่ายของตะเกียงและพายุ

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจและพ่ออธิบายว่าลูกได้มาหาพ่อเหนือโลกอีกครั้ง ที่เหลือทั้งหมดคือพ่อทางร่าง เวลาที่ทุกคนมีสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจ ในขณะที่ในยุคทองทุกคนมีสติปัญญาที่สูงส่ง หลังจากกลายเป็นเช่นปีศาจ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาสูงส่งอีกครั้ง มีความแตกต่างอย่างมากมาระหว่างการเป็นเช่นปีศาจและการเป็นผู้ที่สูงส่ง การอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และการอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าลูกเคย บริสุทธิ์และแล้วราวน์ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นเรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของโลกที่บริสุทธิ์ของเรา โศกของอาณาจักรยุคทอง ของเราสำหรับ 21 ชาติเกิดจากพ่ออีกครั้ง เป็นเพียงเมื่อบาบาบอกลูกๆ เท่านั้นที่ลูกทำได้และแล้วลูกก็ลืมสิ่งนั้น เมื่อมีการจดจำบางสิ่ง หัวใจก็อยากบอกสิ่งนั้นกับผู้อื่น หากไม่มีการจดจำสิ่งนั้น หัวใจก็ไม่มีสมาธิปรารถนาและคลื่นของความทุกข์ไม่ปรากฏออกมา ใบหน้าก็ดูเหี่ยวเฉา ลูกรู้ว่าเวลานี้เรากำลังประกาศสิทธิในโศกของอาณาจักรของยุคทองของเราที่เราสูญเสียไป ได้มีการทวงอาณาจักรที่สูญเสียไปคืนจากชาวคริสเตียนแล้ว แต่ไม่มีใครรู้ว่ามายาขโมยอาณาจักรของลูกไป มีการทวงอาณาจักรคืนจากชาวคริสเตียนด้วยกำลังและอดอาหารประท้วง ฯลฯ ที่นี้ไม่มีเรื่องของสิ่งนั้น ได้อยู่ในหัวใจของลูกว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในโศกของอาณาจักรของลูกอีกครั้งเช่นที่ลูกเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ ท่านไม่ได้สอนให้ลูกใช้ดาบ ฯลฯ ท่านพูดว่า ลูกๆ ทำให้อารมณ์ของลูกอ่อนหวาน กลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ในยุคทอง, สิ่งโตและแกะดำน้ำด้วยกันจากบ่อเดียวกัน พวกเขายู่ด้วยกันและกันด้วยความรัก พวกเขาไม่ได้จู่โจมใครด้วยความทุกข์ ในขณะที่ ที่นี้มีการโจมตีของความทุกข์มากมาย การใช้ดาบของตัณหาคือการจู่โจมด้วยความทุกข์เช่นกัน การพูดคำพูดที่ไม่ดีกับบางคน การโกรธเคืองและการดูว่าใครบางคนก็เป็นเหตุของความทุกข์แก่พวกเขาด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่าอย่าเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครในวิธีนี้ ทำให้อารมณ์ของลูกอ่อนหวานอย่างมาก อย่าทำงานของการสร้างของความทุกข์แก่ใครแม้โดยไม่ตั้งใจ มีการกล่าวถึงศรัทธาว่าเขาลักพาราซีนีมากมาย กระนั้นก็ตามยังมีการกล่าวว่าเขาลักพาราซีนีเพื่อที่จะทำให้พาราซีนีเหล่านั้นมีความสุข! เวลานั้นลูกรู้ว่าไม่ใช่เรื่องของภพชะตา ภพชะตานั้นเชื่อมโยงกับภพชะตา และสงครามมหาภารตะก็เชื่อมโยงกับภพชะตาดังนั้น เวลานั้นเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันเดียวกันนั้น ไม่มีการกล่าวถึงภพชะตา อาณาจักรของภพชะตาอยู่ในยุคทอง ภพชะตาไม่ได้ผูกมัดก็เพื่อเปลี่ยนผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้เป็นบริสุทธิ์ งานเฉลิมฉลองนั้นเป็นไปเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้เป็นบริสุทธิ์ และเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ชำระให้เป็นบริสุทธิ์ ไม่ใช่ศรัทธาภพชะตาที่ทำงานนี้ ภพชะตาถือกำเนิดในยุคทอง คันทัส, ราวน์, สุกนาท ฯลฯ ไม่สามารถอยู่ที่นั่น เป็นเวลาที่ขุมทรัพย์ของปีศาจคงอยู่ เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้ศึกษารายละเอียดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาก่อนนับครั้งไม่ถ้วนและประกาศสิทธิในสถานภาพในอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาติเกิด และแล้วลูกก็สูญเสียโศกของอาณาจักรของลูกด้วยมายา ลูกๆ ที่ได้หัวใจของแม่ พ่อ และปู่ย่ามีค่าควรแก่การนั่งบนบัลลังก์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟังนั้นจะประกาศสิทธิในสถานภาพใด? ลูกต้องประกาศสิทธิต่อสถานภาพในอาณาจักรสุริยวงศ์ มิฉะนั้นลูกจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ที่มีค่าเพียงเศษเสี้ยวเท่านั้น บางคนไม่ทำตามการชี้แนะของบัพดาตา คำสอนของบราห์มานั้นโด่งดัง ศรัทธาของชีพบบานนั้นโด่งดังด้วยเช่นกัน พร้อมกันกับบราห์มาและชีพบบา การชี้แนะของลูกๆ ของท่านทั้งสองควรจะโด่งดังด้วย ลูกต้องทำตามการชี้แนะของทั้งชีพบบาและบราห์มา เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง ในการที่จะกลับมาสูงส่ง แม่และพ่อมี คุณธรรมที่ดีอย่างมาก พวกเขาสอนลูกๆ ทั้งหมด ลูกๆ ทั้งหมดได้รับมูร์ลี บทบาทของผู้อื่นคือการสอน มีลูกบางคนที่ดีกว่าแม่ และพ่อ ไม่มีการเปรียบเทียบใดๆ กับชีพบบา ถึงอย่างไรท่าน

นั่นก็สูงสุด เวลาที่ลูกบางคนฉลาดกว่ามาแม่และบาบา ยังไม่มีใครเทียบพร้อม หนามไคหนามหนึ่งเฝ้าแต่ที่มแทงเมื่อมายา จูโจม พายุมาหาคะเกียง ยิ่งลูกอยู่ในญาณและโยคะมากเท่าใด ตะเกียงของลูกจะสว่างไสวด้วยน้ำมันนี้มากเท่านั้น เมื่อมี น้ำมันไม่มากนักในตะเกียง แสงของตะเกียงก็หริ่ง ตะเกียงของบางคนก็สว่างไสวมาก พายุมาหาคะเกียง นั่นคือ มายังตะเกียง พายุจะมา บาบาพูดว่าพ่อคือผู้ที่เป็อันดับหนึ่งในการมีประสบการณ์เหล่านี้ มายามีพลังกับผู้ที่มิพลัง พ่อ อธิบายว่า โอ ตะเกียงทั้งหลาย พายุมากมายจะมาแต่อย่าได้ทำบาปใดด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก หากบางคนพูดสิ่ง ใด รับฟังผ่านหูข้างหนึ่งและปล่อยให้ออกไปจากหูอีกข้างหนึ่ง ขอให้มีการฝึกฝนนี้ ความโกรธทำลายผู้คนอย่างสิ้นเชิง ความโกรธเป็นข้อสอบที่ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน กิเลสของความโกรธมาและเกาะประตูดของลูก กิเลสของความโกรธเฝ้าดูว่า ดวงวิญญาณนั้นกำลังเฝ้าอยู่หรือไม่ ทันทีที่บางคนเริ่มเฝ้า ตะเกียงก็ดับลง มายาเฝ้าแต่ทำการสอบทุกคน สำหรับบางคน เป็นที่เข้าใจว่าพวกเขาไม่ได้มีความโกรธมาก่อนและเวลานี้พวกเขาโกรธ บาบามีลูกๆที่ได้อยู่มากมายแต่พวกเขาไม่สามารถ อดทนต่อพายุของมายาและดังนั้นพวกเขาจึงล้มลง และแล้วกล่าวได้นั่นคือโชคของเขา พวกเขาไม่สามารถอดทนต่อ ข้อสอบได้ ลูกๆ ต้องอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นอย่างสมบูรณ์เช่นองคระหว่างการสอบใดๆ นั่นคือตัวอย่างเช่นกัน เพราะไม่มี ใครเป็นเช่นหนุมาน ให้กลองของความสุติรัวอยู่ภายในลูกๆ ด้วยการมีโยคะกับพ่อผู้ทรงอำนาจ ลูกได้รับการช่วยเหลือ โดยอัตโนมัติ ลูกไม่ใช่พลังของอาวุธ บาบาสอนวิธีการทั้งหมดแก่ลูก จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป มีสภาพของ ความโกรธที่ต่างกันด้วย วิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาราคะนั้นเลวร้ายมาก ขออย่าให้วิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาราคะ เข้าสิงใครอีก! ลูกต้องขจัดวิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาราคะด้วยพลังของโยคะ วิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธถูกขจัด ออกไปด้วยโยคะด้วยเช่นกัน มันเกาะประตูดครั้งแล้วครั้งเล่า ที่ไหนมีช่องว่างมันก็จะเข้าไป ชโมยทั้งห้านี้เป็นเหตุของความ สูญเสียอย่างใหญ่หลวงภายในลูก เราเคยมั่งคั่งอย่างมาก! กิเลสทั้งห้าทำให้ลูกยากจนจนแค้น ผู้นำความสูญเสียเหล่านี้คือ ตัณหาราคะ อันดับสองคือความโกรธ เป็นไปด้วยความยากลำบากอย่างมากที่ตัณหาราคะ จักรพรรดิเด็ก (the child emperor) จะทิ้งลูกไว้ตามลำพัง ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่มากซึ่งเป็นเหตุของความทุกข์ระทมอย่างมาก ผู้ที่ไร้ เดียงสาที่นำาสงสารนั้นถูกทรมานอย่างมากมาย ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งทนได้ยินคำพร่ำบ่นของพวกเขา เป็นพ่อผู้เดียว เท่านั้นที่ได้ยินคำพร่ำบ่นเหล่านี้ อย่างไรก็ตามบาบาจะรับฟังคำพร่ำบ่นของผู้ที่ซื่อสัตย์เท่านั้น ไม่ใช่คำพร่ำบ่นของผู้ที่ หลอกลวง ดังนั้นกิเลสเหล่านี้ทำให้มนุษย์สกปรกอย่างสิ้นเชิง เมื่อโรคภัยของความโกรธปะทุขึ้น ไม่เพียงทำลายตนเอง เท่านั้นแต่ทำลายแม้กระทั่งการบำรุงเลี้ยงของผู้อื่น ความโกรธสร้างความปั่นป่วนและหยุดผู้ที่ต้องการมารับการบำรุงเลี้ยง จากบาบา พวกเขาถูกกำหนดให้มีบ่วงพันธะและรายได้ในอนาคตของพวกเขาสำหรับชาติเกิดที่นับไม่ถ้วนก็หยุดลง บาป ของผู้ที่สร้างอุปสรรคเบื้องหน้าผู้ที่กำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด จะใหญ่หลวง เพียงใด? อย่าได้ถามเลย! แทนที่จะเมตตาตนเอง รวากับว่าพวกเขากำลังสาปแช่งตนเอง หากบางคนกลายเป็นคนทรยศ เขาก็สร้างความเสียหายแก่ผู้คนมากมาย พวกเขามีประสบการณ์ของสิ่งกีดขวางในการทำให้ชีวิตในอนาคตของพวกเขา เป็นเช่นเพชร เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า หากลูกต้องการเห็นคนบาปอย่างมาก คนที่โง่เขลาอย่างมากและคนที่อับโชคอย่างมาก ลูกสามารถเห็นพวกเขาที่นี่! หากมีการตีพิมพ์สิ่งที่ไม่ถูกต้องลงในหนังสือพิมพ์ สิ่งนั้นสร้างความยากลำบากอย่างมากแก่ผู้ เป็นแม่ที่นำาสงสาร หากพวกเขารู้อะไรและยังคงทำสิ่งที่เลวร้ายแล้วพวกเขาจะได้รับการลงโทษมากเพียงใดจากดารามราช พ่อพูดว่า อย่างกลายเป็นคนทรยศและทำการกระทำเช่นนั้นที่จะเป็นผลให้ผู้ที่ไร้เดียงสาถูกทรมาน เป็นที่รู้ว่าพวกเขาคือผู้ที่ โม่โหรีร้ายด้วยเช่นกัน อุณหภูมิของเลือดในศีรษะของเขาสูงขึ้นอย่างมากที่พวกเขาจะแม้กระทั่งหยิบดาบขึ้นมาและพร้อมที่ จะฆ่า แล้วพวกเขาก็จะถูกแขวนบนตะแลงแกง บางคนกลายเป็นเช่นนั้น ที่นี้ด้วยเช่นกันเมื่อกิเลสของความโกรธเข้าสิง พวกเขา พวกเขาก็หยุดผู้คนมากมายจากการหารายได้ของพวกเขา พ่อพูดว่า สำหรับดวงวิญญาณเช่นนั้น การลงโทษนั้น รุนแรงมาก ผู้ที่กลายเป็นคนทรยศและสร้างอุปสรรคนั้นสะสมบาปที่ใหญ่หลวงบนศีรษะของพวกเขา ผู้ที่ได้ขึ้นไปนั้นล้ม รสน้ำทิพย์แห่งสวรรค์ แต่หากพวกเขาตกลงมา แม้กระทั่งกระดูกในร่างกายของเขาก็ถูกบดขยี้ ที่นี้ลูกสามารถกลายเป็น นายแห่งสวรรค์หรือคนรับใช้ ผู้ที่ทำการกระทำเช่นนั้นกลายเป็นดวงวิญญาณบาปเช่นนั้น พวกเขากลายเป็นเครื่องมือที่จะ สร้างความทุกข์แก่ผู้คนมากมาย บาบาเมตตาพวกเขาอย่างมาก ผู้เป็นแม่ต้องได้รับความนับถือ มีคำกล่าวว่า ขอคารวะต่อผู้ เป็นแม่ พ่อมาและวางไผ่ของน้ำทิพย์บนผู้เป็นแม่ พวกเขาถูกทำร้ายร่างกายอย่างมากมาย และดังนั้นลูกๆ ที่จากหายไป นานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งเหล่านั้นต้องได้รับความช่วยเหลืออย่างใหญ่หลวง หากแทนการช่วยเหลือ ใครบางคน ทำการกระทำที่ผิดๆ ก็จะเป็นเหตุของความเสียหายอย่างมาก ลูกต้องกลับมามีค่าอย่างที่สุด เปลี่ยนปีศาจให้กลายเป็นเทพ บาบาสร้างภาพเหมือนใหม่ของลูกขณะที่ลูกมีชีวิต ศิลปินวาดภาพเหมือนและผู้ที่วาดภาพที่ดีนั้นได้รับรางวัล พ่อนี้พูดว่า พ่อสร้างภาพเหมือนเช่นนั้นของลูกด้วยญาณและพลังของโยคะเช่นที่หลังจากที่ลูกจากร่างของลูก ลูกจะได้รับร่างที่ชั้น หนึ่งอย่างมาก ลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ด้วยความรู้และพลังของโยคะ ลูกจะกลับมาสวยงามอย่างมาก ไม่นักแกะ สลักชิ้นหนึ่งอื่นใดเช่นบาบา เป็นงานของพ่อที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ นี่คือนานรับใช้อันดับหนึ่งที่ทั้งโลกได้รับการ

เปลี่ยนแปลง ไม่มีใครรู้จักพ่อที่อ่อนหวานเช่นนั้น พวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของมนุษย์ว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้คืออนรก สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เท่านั้น ทรัพย์สินสมบัติของมหาเศรษฐีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจะกลายเป็นฝุ่น พวกเขาจะตายในความทุกข์อย่างมาก ทุกวันนี้เมื่อมีการพัฒนาความเป็นศัตรูที่แรงกล้า แม้กระทั่งบุคคลที่มีชื่อเสียงก็ถูกฆ่า อย่าได้ถามเลย! เวลาที่เลวร้ายอย่างมากจะมา เวลานี้ลูกๆ กำลังทำความเพียรพยายามเพื่ออนาคต ไม่มีใครอื่นเพียรพยายามเพื่ออนาคต อย่างไรก็ตามขณะที่ลูกกำลังเพียรพยายาม มายาทำให้ลูกลืมหืมแล้วลูกก็กลายเป็นเช่นที่ลูกเคยเป็นมาก่อน มายาหันใบหน้าของลูกไปอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นลูกต้องระมัดระวังอย่างมาก มากเท่าที่เป็นไปได้จดจำ บาบาด้วยความสุข เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของความสุขของเราสำหรับ 21 ชาติเกิดในอนาคตของเราจากพ่ออีกครั้ง ด้วยการจดจำพ่อ จะมีประสบการณ์ของความสุข ผู้คนมีประสบการณ์ของความสุขเมื่อพวกเขาได้เห็นปราสาทราชวังาลด้วยตาของพวกเขา ลูกเข้าใจด้วยเทพนิมิตและดวงตาที่สามของความรู้ของลูกว่าลูกจะได้รับมรดกของความสุขของลูกจากพ่อตลอดเวลา อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นเป็นไปเมื่อลูกทำตามศรัทธาของพ่อเท่านั้น ท่านเฝ้าแต่เตือนลูก ลูกๆ ทำตามศรัทธา และกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก อยู่อย่างหนึ่งเงียบและจดจำบาบา ไม่มีใครในโลกนี้มีโชคเท่ากับลูก ลูกกลายเป็นนายของโลก มีความสุขอย่างใหญ่หลวงที่นั่น เป็นที่เข้าใจด้วยเช่นกันว่าผู้ที่ศึกษาราชชาโยคะในเวลานี้คือผู้ที่เคยศึกษาราชชาโยคะในวงจรที่แล้ว ลูกมองเห็นว่าผู้นำทางทำงานรับใช้และพวกเขานำเอาดอกตูมพร้อมกับดอกไม้มาให้นายของสวนดอกไม้ เพื่อเป็นการตอบแทนงานรับใช้ของพวกเขา พวกเขาได้รับคำขอบคุณ ความรู้ที่ง่ายดายอย่างมาก เป็นที่รู้ว่าชีวิตนี้เป็นชีวิตที่มีค่ามากที่สุด ลูกเปลี่ยนจากหินเป็นเพชร และจากยากจนเป็นมั่งคั่ง มีการจดจำว่า หากท่านต้องการรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัส ให้ถามโกปและโกปปี แต่โกปและโกปปีใด? บาบาพูดว่า นี่คือน็อตเตอร์ที่ยิ่งใหญ่ พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้นเป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะจดจำพ่อและสวรรค์ ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ที่จะกลายเข้านายแห่งสวรรค์ ไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่น ลูกๆ ได้มาเพื่อรู้ว่าพวกเขาได้เห็นความทุกข์ที่ต่างกันมากมายเป็นเวลาค้างว่างจร เวลานี้ลูกควรเพียรพยายามอย่างดีมาก ไม่มีใครสามารถมีความสุขในโลกนี้ ที่นั่นทุกคนจะมีความสุข มีความสุขสันต์ธรรมชาติอย่างมากในการประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในอาณาจักรของความสุขเช่นนั้น ลูกไม่ควรลืมหืมแล้วแล้วซ้ำแล้วซ้ำเล่าด้วยการถูกตบตีในการชกมวย หากลูกชกมวยในกิเลส ลูกจะถูกทำร้ายอย่างเลวร้ายอย่างมาก ความโกรธนั้นเลวร้ายอย่างมากเช่นกัน ลูกไม่ควรถูกทำร้ายครั้งแล้วครั้งเล่า มิฉะนั้นลูกจะถูกหนี้อ อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำการกระทำใดเช่นที่ว่าแทนที่จะเป็นพร กลับเป็นการสาปแช่งลูก อย่ากลายเป็นคนทรยศเนื่องจากได้รับอิทธิพลของวิญญาณปีศาจร้ายใดๆ
2. ทำตามศรัทธาและกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก อยู่อย่างหนึ่งเงียบ! พูดด้วยอารมณ์ที่อ่อนหวานอย่างมาก อย่าได้มีวันได้รับอิทธิพลของตัณหาราคะหรือความโกรธ

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ของความสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอและอยู่เหนือการดึงดูดของความดีหรือความไม่ดีด้วยสันสการ์ ของความง่ายดายของลูก ทำให้สันสการ์ของลูกง่ายดายมากที่ลูกอยู่อย่างง่ายดายขณะทำงาน ถ้าสันสการ์ของลูกตึงแน่น(tight) สถานการณ์ก็จะกลับมายากลำบากด้วยเช่นกันและแล้วลูกจะมีปฏิสัมพันธ์ที่ตึงแน่น (tight) ในสายใยความสัมพันธ์ของลูก ตึง (tight) หมายถึงการติดกับอยู่ในการต่อสู้ (struggle) ดังนั้นด้วยสันสการ์ของความง่ายดายและเฝ้าดูทุกฉากของละคร จงอยู่เหนือการดึงดูดใดๆของสิ่งที่ดีหรือไม่ดี อย่าได้ปล่อยให้ความดีใดๆ หรือสิ่งที่ไม่ดีใดๆดึงดูดลูก และแล้วลูกก็จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส

คติพจน์: ผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยการบรรลุผลทั้งหมดมีความรู้เพียงสาต่อความรู้ใดๆของความอยากความปรารถนา

*** โอม ขานติ ***